

Ouidius de arte amā
di ⁊ de remedio
amoris cum
comento.

L. 15. F. 13.

Præclara multa & omni laude cumulatiflima in hac tua excellenti patria circūspiculis Frā
ciscæ generosefimihi æque laude dignum inueniō q̃ in ea præ cæteris urbibus uitos oī
studioq̃ genere florentissimos esse uideo: Nam si uelis oīum laudareq̃ amū proce: iticē
quandamq̃ & quasi parentē eamque a græcis phia appellatū. Tot in ipsius naturæ obscū
ritate. In dissendi subtilitate in bene uiuendi rōne sese tibi offerentur. puentum maio
rem nūq̃ sperare possis. Si uero Reginam rerum eloquentiā malis nō pauciores iuuenes
in quibus esse faretæ Catonis grauitatē. Lelii lenitatem Gracchi impetum: Cæsaris calo
rem Horensii distributionē. Calui argutiam & sanctitatem. Salustii parsimoniam & quasi cū Ciceronis opu
lentiam. At si in poetica facultate uares eminentissimos. Si in narranda hystoria luculentissimos scriptores.
Si præterea Mathematicæ disciplinæ: & obsecutitatis indagatoris acutissimos cōsiderabis: Compensēs pro
fecto his oībus patriam tuam præ cæteris ciuitates plurimū polletet & his artibus ac disciplinis eos patriæ
sibi. & amicis. domi fortisq̃ esse maximo p̃dicio: & ornamento: Quo circa tibi et equis uelut (ut dī) eni
um dum est ut inter tot præclarissimos uiros studio & disciplina nomen tuū eluceat: Excellentissimiq̃ Come
liis & Scipionibus tuis respondeas. Quosq̃ uirtutes litterarū monumentis ita notæ sunt nec meo nec cu
iusq̃ elogio indigem. uitos. n. Familia tua semper continua setie omni laudum genere fulgentissimos &
illustres habuit. Et ut p̃ficos illos tuor præremittā qui p̃pria laude amplissimis rebus gestis maxima glo
ria se quotidie imitandos ante oculos exhibent: Offert se tibi in primis recentis gloria magnanimis eque
 & clarissimis fenator: Auius tuus ille toto orbe Conspicuis. M. Cornelius illustis & certissimā gentis Cor
neliæ proles: Qui iuuentutem agit non ignauia marcescentem in obiectissimis scortis mon Alex: nō lu
xuriæ dedita non uentri somnoq̃ indulgentem nō aliis illecebris Irreuitatē quæ generosos aios scāgūt
& eneuat. sed primo assiduis in litterarum studio uigilis. Deinde peregrinā nauigationibus exercitatis
Multosq̃ hoīum & urbium moribus cognitis. Amplissimis diuitis nō minus ingeniosusq̃ honestate. solet
ria. & industria comparatisq̃ oībus tandem expectantissimus in patriam rediit equestribus donatus insigni
bus a Rege Cypricius ob ingenii simuli & generis nobilitatem erat q̃ charissimus: Breui deinde in patria
audita prius illius uirtute: Postea et in maximis rebus perspecta & cognita: nihil unq̃ in hoc uestro senatu
magnum quod sine inuidia dictum uellem nihil dubium nihil præclara administratione dignū agebat: ut
cui ille non præficer. Quo factum est ut & aduersis & secundis uel stræ reip̃. tribus patriæ enormenta ma
xima attulerit sibi uero semper nam laudem cōparauerit. Sed quid ego ea cōmemoro. Quam p̃fitem ma
ximam patet tuos Georgius Cornelius Serenissimæ Reginæ Cyprici fratres & Decemuir insignis. Clarissimus
Equens & Senator nobilissimus quotidie tibi sit ante oculos tanq̃ alterum uitæ speculum. Si quidem ille q̃
cæteris oībus uirtutibus maxime prudentia quæ est officii fons singulari & eximia prædixit in cōfide
raudis rebus cedit nemini liberalibus uero disciplinis ita uacare solent nūq̃ abduci quæz nisi reip̃. ad
ministratio nobiscum amico: causa. Quo fit ut & sibi imortalem laudem comparat & cōem hoīum focie
tatem non deferat. Haber. n. Platoniciū illud in ore. Non solum nobis nati sumus: ut uisq̃ nostri patrem pa
tria uendicat pariter amici. Fides uero quæ est iustitiæ fundamētum: & ante iouem nata a poetis fingitur
ita ab eo colitur nec præmio corrumpitur nec necessitate ad fallendum cogi possit nec mirum: legit. n. In
hystoriis Cornelios uestros hanc uirtutem inter cæteras ita coluisse: ut q̃ superiō Africanus carthagine
suum nauem multis & illustribus uitris honestam cepisset eam in uoluntatem dimiserit quia se legatos ad eū
missos dicebant. Tameris manifestum erat: eos uitandi periculi gratia falsum legationis munus amplecti.
Liberalitatem uero eius quā non lute optimo admittetur ac prædicet. Solet. n. ille ex tantis opibus semper
in amicos pauperes ut eruditos pecunia: aliquid conferecebaris sustentare: A nunciis eos inuadum com
mendat. alijq̃ diueta rōne prodesse q̃ non ut beneficis uideatur. Sed quia illum ad id honestas natu
rag impellunt. Didicisti. n. generos esse animis & uere Magnifici iuuare mortales & p̃desse q̃plurimis & hæc
una in te hoies deum imitant. Ego certe liberalitatis clarissimi Patris tui sum locupletissimus testis. Menāq̃
ille complexus misitica quadam beniuolentia omni benignitate in hunc usque diem profectus est. Nihil
ab eo unq̃ peti aut mea. aut amico: causa quod non p̃onius optinuerim. Quibus in me officis nūq̃ in
ter motu tuis pro uigili patre omni studio: & industria in dies enititur (quod Platonille a doctōnibus in pri
mis cultandum uoluit) uirtutum te amorem præbeas & sanctissimos moresq̃ optimaq̃ instituta imbibi
ut regere & regi dīcas magistra iustitia: Cæterum quoniam hæc ueni lecti fundamenta optimaq̃ maiore
ribus tuis & excellenti patre dignum te filium præstas non possum non uehementer tibi gratulati. mihiq̃
gaudere: quod uideam te maiorem imaginibus conspicuum: sed propna uirtute nobiliorem fore. Nūq̃
enim litterarum studia prætermittis. Nunc eloquētiæ studiis Incumbis. Interdum ad Marsuionis musas
redis ex Fabii sententia: qui præcipit legendos poetas esse & excutendum omne scriptotum genus. Quia
re te hortante tria illa uolumina de arte amatoria. Duoq̃ de remedio Amoris ab Ouidio elegantissime cō
scripta quæ tantum potius diligentia interpretati sumus. Tūq̃ q̃ cui omnia debemus. Laborem hunc nostrū
dicam uisus & uia uoces & scriptis intelligas me tibi prodesse uoluisse: & tua causa nihil laboris recusasse.
Inuenies tu qd̃ in eo ope p̃clara multisq̃ ubi eruditionē haud mediocrem & uoluptatē afferēt. Offendēs et
qd̃ quæ obcuratis aurib⁹ tanq̃ Vlyx alter Sireni cantū (ut poetæ fabulant) p̃uenis. Sed ut euagari rādē
declinat oīem narrationē hac nostrā a te Semestri spatio expectas accipies Merulāq̃ tuū amabis. Vale.

BARTHOLOMEI MERVLAE IN PRIMVM OVIDII DE ARTE AMANDI LIBERVM ENARRATIONES.

SI QVIS in hoc artem populo non nouit amandi. Ex latinorum poetarum cōsuetudine proponit Innocat et natus Ouidius. Nam primis duobus uerbis amatotiam artem se doctum proficitur. Deinde Venerem amoꝝ matrem inuocat. Narrat postremo quemadmodū inueniendū & cōcilīa da sit amica. In hac autē præfatione facit Auditorē attentum Docilem & Beniuolentiam quoq; a seipso capta; i quib; sine arrogantiā officium suū laudat ut eo carmine; Me Venus artificem tenero præfecit amoris. Seruauit igitur in hoc principio Ouidius id quod a Fabio præcipitur ut uerbis. Cā principii nulla alia est q̃ ut auditorē quo sit nobis in cæteris partib; accōmodatior præparemus id fieri tribus maxime rebus ito; auctores plurimos cōstiti; beniuolentia; docilem se certimus & alibi. Sunt & illa ab excitandis ad audiendū non inutilia si nos nec diu mortuatos; nec extra cām dicturos existiment. Docilem sine dubio & hæc ipsa præstat attentio. Sed & illud i breuiter & dilucide summa de qua cognoscere debeat indicauerimus quod Horatius atq; Virg. operū suoz; principis faciunt. In hoc populum romana ciuitate.

P. OVIDII NASONIS SVLMONENSIS DE ARTE AMANDI LIBER PRIMVS INCIPIT.

Iquis in hoc artē populo nō nouit amandi
Me legat: & lecto
carmine doctus amet
Arte citæ ueloz; rati
tesiremoq; regitur
Arte leuīs currus:
arte regendus amor.
Curribus autemodō

lentisq; erat aptus habenis;

Tiphys in hemonia puppe magister erat.
Me uenens artificem tenero præfecit amoris:
Tiphys & autumedon dicar amoris ego.
Ille quidē fer? est; & qui mihi sæpe repugnat.
Sed puer est atas mollis & apta regi
Phillyrides puerū citharæ præfecit achillem;

amor regi debet ab optio magistro. Veloz; rates remoz; regunt. Veloz; n. & remo naues agi uidem? Res mū autem tradit Plycopas uela carius inuenit. Curribus autemodō. Autumedon i ut Hom. scilicet. xvi. illa dosi Diorei filius fuit & Achillis auriga. Virg. & Equoz; agitator achillis armiger autemodō uñ quō auri gā designat poetæ. Eū autemodontē appellant. Iuuen. puer autemodō nā lora tenebat; ut aūt alludere ad ea Homeri uerba in. xvi. illa dosi ita scilicet. Secūdo loco Sarpedon lanceā directā in Patroclū nō directē cōtortens p. hoste pedasq; erat tertius equus humerū fixit; i quo letale dolorē granibus geminibus & q̃ mugibus testate atq; in puluere lapso alus euolauit & corporeas ruina turbauit reliq; equis diuersum abire cōperit frigidē ita iugoz; habentisq; ambo; se iplicatibusq; ipedimētum eximius autemodou nō differe dē itas ita expeditus ducto ense infurget pedasum amputauit atq; dein de alii equi in locū tuerent in officio fuerūt. Lētis habenis flexilibus & se iplicatibus hic fit uerbū lenteor & lentescor & lentandus remus in unda a Virg. dicit. Sane habena ab eo uerbo deducitur Priscia. docet. Tiphys in æmonia; i Tiphys ut scilicet. Seneca in Medea; fuit gubernator argonautaz; in ea expeditio p. iū tradit Plyad mīnula ga bernādī naues primū inuenit. In æmonia puppe in argonauti fabricata. Thessalia dicta ab argo iūstoz; uel a celeritate iūdo; & Hygi. docet hæc dicit a poetis ē palladia; ē auctor filius argus iūdo; & pal ladi; auxilio edificauit. Sane Thessalia affert Ply. prius æmonia dicta fuit eadēq; pelagus & Comargos atq; Helas thessalia & Dryopis semp a regibus cognominata. Me artificem magistru. Tenero amoris molli & lasciuo. Est autē pphēon epitheton amoris Papinūs. Fulcra totosq; dez tenerū pmit agmen amorū agaron quoq; apud Platonē okēdit amorē semp iuuenē ēē tenepz & mollē. Tiphys & autemodō dicar amoris epodica; ēē optimus amoris magister; ut Tiphys & autemodō habiti sunt optimi gubernatores. Ille qdē ferax fuitoz; ferax ē cupidinē. Et q̃ mihi sæpe repugnat & q̃ mihi sæpe ē aduersus. Sed puer est pueritē atq; melius erudiri q̃ adultū docerē. Quinti. prius. Phillyrides puerū Chirō filius fuit farum ex phillyris occāi filia; q̃ uis ille & equū cōuersus iūdo; p. Thracia iōnē filiū querit cōcubauit aratus docuit Hic herbarū disciplinā inuenit Ply. scilicet. medicinā & citharæ dicā artē; ut Statius tradit. Hæc post mortē intellē sydera collocatū scribit Oul. i fatis his uerbis. Nona dies detatū quo i iussu fimo Chirō. Bis sepe stellis cora cinctus aras. Citharæ pfectū posuit pulandæ citharæ. Efficit autē pfecte aliquid rei a gēdz aliquē pponere iū supior dixit. Me uenens artificē tenero pfecti amor; hinc pfecti arbis dicti sunt.

A

Antemēdon.

Lentescor
TiphysArgo.
Thessalia.

citharæ

Qlus
gtis
græcus

Virtal
Stola.
Instita
Limbus

Atq; animos molli contadit arte feros.
 Qui toties socios, toties exterruit hostes:
 Creditur annosum perituisse senem,
 Quas bestor sensurus erat poscete magistro
 Verberibus iussas præbuit ille manus.
 Acacida chiron: ego sum præceptor amoris;
 Scæus uterq; puerinatus uterq; dea.
 Sed tamen & tauri ceruix oneratur aratros
 Frenaq; magnanimi dente teruntur equi.
 Et mihi cedit amor: quis mea uulneret arcus:
 Pectora: iactatas excutiatque faces.
 Quo me fixit amor: quo me uiolentius iussit
 Hoc melior facti uulneris ulcro ero.
 Non ego phœbe datas a te mihi mēiār artes.
 Nec nos æreæ uoce mouemur auis.
 Non mihi sunt uisæ clio cliusq; sorores:
 Seruanti pecudes uallibus aspera tuis.
 Vñs opus mouet hoc: quasi parete peritor;
 Vera canam: cœptis mater amoris ades;
 Este procul uitta tenues insigne pudoris.
 Quæque regis medios infusta lōga pedes.
 Nos uenerē tutā concessaque furta canemus

Cupido nō solū amantes sagittis ferire dī: sed et la-
ce incēdere. Ouid. in mer. Tu face nescio quos est
cōtēntes amores frīnare tuarū iuue. Nec pharetris
ueneris macer ē at lūpade docet. ¶ Vltor etū ulci-
scar accepta uulnera tāto acri⁹ fuerūt modū amā-
di. ¶ Nō ego phoe. da. nō dicā nīc artē amatonā
ab apollinēou ab aulū aspiciēs nō a musis. sed ab
ulū: longā amandī pītia accipisse. ¶ Vocē serie
auisgaritū noluctū quī augures maxime obser-
uabant. ¶ Nec mihi sunt ulsē cūq. Heliōdū dīcū
quī patris onē pa fecerint iuxta heliōnēra nūsus ad
fontē hippocrēnē ductus poeta cūctis. A fira aūt ul
cus est in thespīs iuxta heliōnē pītiā quā Dīus &
pīmicidēs Heliōdī parētes incoluerūt telēta patria
coma. Clito aūt onē ex musis sic appellata pp glo-
riā: q̄ ex poetarū laudibus orīst. Diodo. scribit.
¶ Clitūq. fortes, reliq̄s musos itelligēq̄s: heliōdus
dicit iouē ex Mnemōnēi hoc ē memoria gemisse
cū q̄ nouē noctes cōcubuit in pieno mōtē. ¶ Heodō-
tus Thespiā matrē suissē dicitī a qua thespīades ap-
pellantur a poetis Diodo. scri. in Oisidīs exercitū
nouem a dolescentulas fuisse & cantū & alīs dīsis
pīliis etudias quas grēcī appellatūt Mufas: q̄ ho-
mīnes bona utiliāq̄ doceāt & q̄ ab indoctis ignorā-
tūbas apollinē docuisse dicitūq̄ et re musis ē ap-
pellatū. Pauci ex poetis in q̄bus est alēmeasas si-
las ēē cōeli & tērra: aūtrūq̄ dī tressalī in q̄bus Home-
rus nouē fuisse pīchgūdinē eximia scribitūplura
de his Diodo. in. y. Clitū aūt grūs est grēcū: nā la-
tīnus effit cliomistū Fabius docetūctis uerba hēc
sunt. Nunc rēciōres infituerūt grēcī nominē

bus græcas potius declinationes dāre quod tamen ipsum nō semp fieri potest. mihi autem placet latinam
rōnem sequiquousq; panē deconeq; n.ā. Calpurne dixei: mātē ionone: q̄ secutus antiquos Cæsar uti
tur hac rōne declinādis et auctoritē cōsuetudo fupallit ceterisq; potuit utroq; mō nō indecēter
efficit: q̄ græcā figurā seculi mallet nō latinā q̄ dēdit citra rephēnōis loquē. Pri. Quoq; ita scilicet o. p̄du-
ctā definitiā græcā sunt scēminia & græce declinānt: ut Mātō mantrous addita ius faciūt grāmūt did-
didonis: calpurnio onisio ionis Phocas uero grāmatus ita f. scribit O litrea finia p̄tia sunt generis scēmi-
nini q̄ translatā in latinā lingo nihilominus græce declinātiōē obtinēt ut Dido. Mantrō. Erato. Calpurnio.
Themiōtis. Declinānt. h. uoc mō hæc Dido didois didoi didoīab hæc didois. Erant. n. q̄ didonis ut Mātō
nis grām dicit: & uocis asperitas & uterq; auctoritas eiusmodi declinātiōē repudiāt. Apuleius t̄i p̄mo
mendixit & Calpurnos æternā sollicitudinē flebo. ¶ V. uis. o. m. h. uis. & xpientia doctus hæc cantō qdā
legūt ufus monet hoc ut scilicet cā hæc scribis: fupior finia magis placet. ¶ Cœptis. m. a. ad. uenētē in
uocat. ¶ Ete pro. ut. re. reicit. Vētales & matronas castissimasq; renū uita & infūta denotant. Sic alibi. Ee
qd ab hac ofis rigida submouimus arte: Quas flos cōgit fēpta q̄ uirta uetat: & Tibullus. Si mō casta do-
ce: quis nō uirta ligatos impediāt crines: nec stola lōga pedes: Stola autē (ut Marcellus scribit) matronæ utē
bant ad imos pedesq; infūta affutū hæc ē tenuissima fasciola ambibant: nōnulli libet appellāt. Virta
uero uetallū peculiaris erantq; capillos obligabāt. Iuuenalis. Cū quo nuper uirtata iacet sanguine ad
huc uiuo terra subitura iaceret: & Lucius. Vētalesq; chore ducit uirtata sacerdos. Magis t̄i placet ut p̄ uita
tas pudias uirgines & nondū nuptas itelligas: potius q̄ uētales uirgines ētmā uirta utebantur quā cōsuetu-
dinē Ouidius designat in meteo uersu Virta corcebat positos sine lege capillos: & in. iiii. fast. Rite dē la-
rie colliis matre flos natus: Et uos q̄ uirta lōga uertis abest: Nā ubiq; Ouidi. Matronas nōatq; in-
uita ut lōga uēte designat: uirgines quoq; puellas ad diungit: quæ ad uirginitatē declarād uirtas gēta-
bantur et uētales. Id flos altius cōsiderat: nō p̄cipet profecto saluam ēē eo: Inimiq; hoc in loco intelligit
p̄ uirta reiciit ab Ouidio Vētales. ¶ Venerē tuāq; nobiles scēminas ad quas et adinus totusq; ad diuerso
ad nobiles piculosus fit. Vnde dixit Horaz. in fermonibus. Hic se p̄cipit uēdo dedin ille flagellis Ad mō-

ex fustigiles hic decidit aere. Prædonū i turbā dedit hic p corpe nūmos. Hūc pmixerūt cōiōnēstq̄netiā illud accidit qdā testis caudāq̄ salacē demeterent ferro. Cōceffat furtaco: p̄lege pmissos: & aditu saciles. Intelligit aut nō mō īgenus mulieres & ignobiles: sed & libertinas de qb⁹ & Horatia scribit Tullius at q̄to merx ē i classe scda Libertina: p̄fura aut p̄ coitu posuit. Sic maro. Vulcani uenerisq̄ dolos & dulcia furtia. P̄ncipio qd̄ amare uelis. Tūa sefe doctur: eē amātes p̄pōis: p̄rio inueniēdā eē amica. Deide blādiūis allicieda. Postreō diuū confuādā i amore p̄cipit. Miles. amator i miles cupidus. Amore. n. Militiæ specē appellat. Qui. & amātes milites amoris. In n. o. ar. iū nouā mētiā amoris tāq̄ tyro uel nouus i arma p̄figurā. Proxim⁹ la. si dēs labor. Ci. Proxima erat Hortēiū finia. Huic labori. si inueniēdā puellā: quā ames. Exorare: p̄cib⁹ & blādiis: ubi morigeris red dere. Terti⁹ ut lō. ut amor diuū confuet. Hic modus hāc mēfura. Nō curruis p̄ceptis. Est enī similitudo ab augurio sūpta. Signabit arear descendetur spatium operis: sicut in arē auitigē cur rentes solent currēdi spātia designare & eligere. Area at ē locus purgatus: i dōq̄ cōsolidatus ubi frumētū tritūmūcūq̄ formā Varro de senib⁹ iudicā ab ariditate examerit & non possit qd̄ ḡnare: ut scribit pōper⁹. Sed i uibib⁹ eas dicim⁹ q̄s ḡnēt plas teas appellat. Lini. Ea ē area ad rellus adē. Hāc enī admissa metacurrēdū erit p̄ hoc spātiū p̄fistit adhuc i metaphora auitigē. Metæ aut formam Ne stor apud Home. lib. xlii. i liados ita describit. Excitat lignū andū ulnæ lōgitudie supra terrā siue quæcus siue tiliā (neq̄ enī ibre fasciōs) duo ad utringē lapides albi & ob tritū iter firmisimū planus circū Hippodromus iudicā qd̄ alicui iāpnē dēfictū termi nū uel carceres a maiorib⁹ i sitatorū arbitrio nq̄d offe hūc mūerī Achilles destituit: ut metā siue hūc tu cur ribus p̄pius adus peteicūbe i sinistra flectēs. Dextrā at equū stimulo & uoce p̄terest: ita metæ propi quēdē radēs metā iugant & tū ad lapidē nō offe danne forte & eq̄ lēdant & frangant curtus. Ad missa rotā ad moto uel celerū curtu. Qui in met. Ad missio. segur uestigia passu. & Vale. maxi. Noctē ad missio equo theanā cōtēdi. Dū licet uenū nihil tū bi obstat uel dū fas est p̄atēdā senem nō dect amare: idē enī ab oībus. Tibullus. Hūc puer i hūc iuuenis turba circūterit arcta Despuit i molles & si bi q̄q̄ sinus aut certe dū nullo es alio amore irreti rus. Loris solutis amota oī alia cura. Elige cul dicat i lege puellāq̄ tibi placeat. Scit bene ues

Area

Metæ.
Forma

Admissū

Frutex

Perseus

Ioppe

Indi
athiope

Gargara

Inque meo nullum carmine crimen erit.
Principio qd̄ amare uelis reperire labora:
Qui noua nūc primū miles in arma uenis.
Proxim⁹ huic labor ē placidā exorare puellā:
Tertius: ut longo tempore duret amor.
Hic modus: hāc nō signabitur area curru:
Hāc erit admissa meta tenenda rota.
Dum licet & loris passim potes ire solutus:
Elige cui dicas: tu mihi sola places:
Hāc tibi nō ueniet tenues delapsa per auras:
Quærenda est oculis a puella tuis.
Scit bene uenator: ceruis ubi tæta tendat:
Scit bene qua frēdens ualle moretur aper.
Aucupibus noti frutices: q̄ sustinet hamos:
Nouit quæ multo pisce natentur aquæ.
Tu quoq̄ materiā longo quī quaris amotis:
Ante frequens quo fit disce puella loco.
Non ego quarētem uentis dare uela iubebo:
Nec tibi ut inuenias: lōga terenda uia est.
Andromedē perseus nigris portauit ab indis:
Raptāq̄ sic phrygio graia puella uiro.
Tot tibi nāq̄ dabit formosās roma puellas:
Hāc hēt ut dicas qd̄q̄ in orbe fuit. (mos
Gargara quot segetes: quot hēt methina race:
Acquora quot pisces: frōde tegunt aues.
Quot cœclū stellas: tot hēt tua roma puellas:

nator: uenatoris exēplo quærendā eē puellam docet. Aucupibus noti frutices: q̄ quoq̄ acceptos aues in fruticibus uersari. Est aut Frutex q̄ ad iustā arboris magnitudinē nō assurgit. De frutice legit Theophrastus in primo. Qui cōtēt hamos p̄phrasē ē piscatoris. Lōgo amoris iudicā duraturo. Dare uelamō ē i q̄ lōgi us nauigā dūnt: puellā fuenias quē ad modū fecit Paris: (ut tradit poez) suadēte. Venere: q̄ p̄ iudiciū tū lisset i Ida. ut Apule. in met. ostendit i graciā nauigauit. Herodot. n. alia h⁹ nauigatiōis cām fuisse ostendit. Longa terēda uia emō ē p̄gradiā enit terrarū fecit Perseus Qui a pydēte Magnesiā ad Gorgonas missus an dromedē iuenit i litore ceto expōsitā erie mīsu Cassiopesq̄ aua ē nereidib⁹ se p̄uichritudine p̄terre: itaq̄ libe ratiōit i met. docuit Qui. Quare ab Andromedē nō miorē ai bēuolētiā p̄ bñficio accepit. Nā neq̄ p̄i Ce phe: æthiopū rex: nec Cassiopea mī ab ea potuerūt i p̄teritūq̄ parētes ac p̄tā relinq̄ns perseā sequēti lyge. Qui. Nigris portauit ab indis. In ioppe q̄ ē i palestina aī dīlouit cōdita: ubi cephe regnauit: idē fuit se p̄dicatū: (ut Mella scribit) in colza beluz mariz ossa ostāt imania uestigia fusi Andromedæ. Idē Strabo. Iosephus & Ply. scribit. Qui. uero id i athiopia fuisse assentidē sentit. Lygi. nigris āthocē i fuscis solis ardore. Sic & Sappho: placuit cepheia p̄seo. Andromedæ p̄iæ fuscā colore suæ. Sūt. n. idē (auctore Herodoto) atritū ēi Athiopes: & eoq̄ quoq̄ gēitura atra. Qualis corpore colong tū Athiopi⁹ posuunt supra Aegyptū sūt quot tū Hero. i fda refert anumerādōs cētū Virg. Solā idia nigrā fert habēndūbi Ser. dicit idā p̄ oī plaga æthio p̄ie accipiēdā eē. De æthiopib⁹ legito Herodot. i. iiii. & vii. lib. & nos plura diximus i cōnatōib⁹ nris in Ply mō de naturalī hystoria. Quicqd̄ forbe fuit nomz dices orbiis puellas. Gargara quot segetes: gargara (ut scribit Macro. sūt i missiāq̄ ē hellepōti p̄uicia. Sed significatio noīs & loci duplex ē. Nā & eacumē mōtis

Idææ oppidū sub eodē mōte hoc noīe uocat: hic at p oppido accipit frugū seracifiscuel & tota Mīlia ob hū
more solū Virg. ip̄a suas mirat gargaia mēses. / Methymna racemosa Methymna (ut Sca. scribit) ē urbs
Lesborū q̄ uulū optimū nascit. Virgili. Quā methymnao carpe de palmite leuos. / Mit & æneæ: Venus
æneæ mit Romæ sedē hēnex quo oñdit laiciuas ēē romanæ mulieres. / Seu capens primis hāc Hora. cōpa
rat certino filio ætate natuq; puidio & grēti mēm quo qd pōderat. / Siue petis iuuenē: maiorē natū puellā.
lā. / Cogenis uoti nescis: ēē tuuq; notabis quā ex tā multis pelis eligēda sit. / Sca & sapiētiore ætate intel

Methym
na

Porticus
Corinna
porticus
porticus
porticus
pompeia
na
Sol i leo.

Porticū aut Romæ erigebat ad i abulantes & um
bras. Inter cæteras maxie fuit admirandis porticū
cōstita ad circū flāmiū erecta a Cneo Octauio ita
appellata pp æcorithiū: qd erat i colūm. Eadē di
cedat porticū: i cāpo marmo igēti sūptu edificat &
ut scribit Ply. clata pictura Anaphili pictoris qui
Cadmū & Europē pexit. Mac. Inde pēit cētū pēdē
ita tecta colūmā illū Pōpeia dona nemulq; duplex
Sane Pōpēi: & diuus Cæsar & Octauian' & ei' filii
& famulantes & uxores: totor urbē adificiis oma
rūm. Sirabo docet. / Quid sol herculei: quū sol est
i leōe. Sol enī. xii. klēdas auguras i ut in. xii. doct
Colūellai leonē trāsūū facit. Designat at æstatem
Sol enī ab ætate icipēs uer oñdit. / Taurū & gēi
nos trāsies idē signat. Sed i capib' geminorū cir
culū æstiuū tāgere ut. Et p cācū & leonē trāsien
urginē æstatē efficit. Et rursū a uirgis extrema pte
trāsire ad æquonālē circulū pōpōt. In libra at æq
notū cōficiat. / Aut nōū significatē scripti. Ab hoc
signo trāsies ad Scorpīū & Sagittariū. Deinde pūn'
icūrit ad hiemalē circulū: & a Capricornio Aquor
Pisib' hiemalē trāsitu auctor Hygini'. Leonē hercu
leū. Nēmātū leonē dīcūq; hercules (ut Hygi
nius docet) ieremis occidit: iter sydera collocat. ē. / Aut ubi mūenib'. Sūt q̄ intelligat de templo cōcordiæ
qd ædificauit Liuiā Germanici mīrcūm mēnit. Out i fastis id pōtea a Tybēno dicatū scriptū Suetō. Mi
hi magis placet intelligas de portico octauie octauia fororē Augusti filiū Marcellū amulificū monumēti
fuere i theatrū & porticus eius nōi dicata. Pītar. et docet octauia Cæsarū fororē ex C. Marcello Marcellū
suscepisse qd ædilis cēpaulo post Cæsarū filiū duxisset uxore: monē spūs obitū cui' mēonā octauia
mī bibliothecā cōstruxit. Cæsar uero theatrū marcelli noīe isenpīit Theatro marcelli filiū pxiā. Nā (ut Suet
to. scribit) August' qdā op̄a sub noīe alieno nepotū. f. & uxoris lororūq; fecerat porticū. Bāulicū. Lucū &
Cati. Itē porticū Liuiæ & Octauie Theatrū q̄ marcelli. Hæc clara erat picturā Anaphii q̄ Hēsionā nobilem
pīxit: & Alexādiū ac Philippū cū minervā: Androbūq; pīxit herculē ab octa nōiē exusta mortalitate cō
sensu deo q̄ i celū eñtē. Laomedōnis circa herculē & Neprunū hīstoriā i Liuii epitomate legimus. Octauia
fororē Augusti filiū marcellū amulificū monumēta fuere theatrū & porticus eius nōi dicata. Pītar docet
octauia cæsarū fororē ex C. Marcello marcellū suscepisse qd ædilis cēpaulo post Cæsarū filiam duxisset
uxore spūs obitū cui' mēonā Octauia bibliothecā cōstruxit. Cæsar uero i theatrū marcelli noīe isenpīit.

porticus
octauie

Marmo
ra pēgri
na
porticus
Liuiæ
porticus
porticus
apollinis
palatini

Extremo marmore tegra marmora elacōia. Armēia. Phrygia. Nūbia. Pata. Aegyptio atq; Caristo adue
hebāt. Pītar. docet Iuue. Græciis loq; pēitidis Matmonib'. / Pītar. docet. Antiquorū pītoq; clarissimū pl
atūm q̄ i porticū locabat. Liuiā nōmē hētporū: Liuiæ mēnit. Oul. i sacro carē. Dīce tū uēit' ætas ubi Li
uiā nūc ē porticū imēiæ tecta fuisse dom'. In area h' dom' sūlmie itæ Liuiā porticū ædificatā scribit et Suet.
Quæq; pate necesse porticū apollis palatini itelligit. Tāq; scribit. Aug. tēplū apollis i pre palatine
dom' excitatū addidit porticū: cū bibliotheca græca litta q̄ ea erāt imagies Danaidū qnq; gita. Oul. i
trāsib'. Ducor ad iōsū cādida tēpla dei. Signa pēgis ubi sūt aītem colūmā Belides & stūdo itat ser' ense
pīet & Prop. itat q̄ Danaī scēia turba senis. Dana' sūt qnq; gita hūi nīstas: quū fī ægypt' tonde hīos hēret
pēteret q̄ ab eouit hīas illis i mīmonū daret. Dana' q̄ ab oraculo acceptū sūt sibi a gho imigeritū id re
culauit: coad' tādē a sī emupias celebrat: puellæ acceptis a pfe gladiū ut tūssū erat pīa nocte uitos occide
rit. Sola hypmēta hīū mantū fuauit: eas totq; apd ileros fabulāt poetæ. Oul. in Ibin. Quæq; genant
hūetū pituras Belides undas. Exulū ægypti turba: erueia nūris & Tihullus Danaīdū ueniens q̄a nūmā
nā lāsi i causā lēthas dolia portat. q̄. / Mīsis patuēlib' mīsis manus. Sūt. n. patuēlib' ex srib' nascūt.
/ Belides: Danaides. n. patonū mīsi ab auo dedūt. Belus enī pī fuit. Danaī & ægypti. / Stūdo ense
do gladio. / Nec te pētereat i tēplis adulteria exetere solita docet Iuue. quū ait. Nā quo nō pīas sōmā tē
plo itelligit at hīc Oul. de tēplo ueniens: q̄ nū assyrio Romæ colebat cū adde maxia uenit: cōtate pānsi
as lib. pī. scī. assyriō: nūmū ueniens cū tū itruisse quos paphiū i cypro imitan sūt ac phomices q̄ alcaionē
i palestia tenēta phoenici: & edodi citheri eadē sacra suscepit q̄ ægē. atheniēlib' tradidit. Ea sūt ægē assyri
os sūe phoenicas lugēs iudicātē cām assignat Macro. Id ēē referit simulachrū enūdē deæ i mōte libano
ingi: caditē obuopto pēce trīstifaciē manu leua itra amictū sustinēt silachy masq; uisōe cōpīciet' mana

Danaus
& ægypt'
pat. uel
Venus
Aīf. t. a

re credi. *Stra.* Et refert i cinere regla Byblos adonis tēpla fuiffetēq; urbē tyrānō opprēffā fuiffe a Pōpeio libera-
ta. De uenere nullā facit mētionē. Iuue. quosq; ondit gētē ex orōre q; fluit iter libanū & in libanū iūpiditē to-
mā puellē quā ait. iūpiditē i tyberī. Syrus deluxit orōtes. Et liguā & moras & cū ubi cine chordas Obligat
nec nō gentilia tympana fecit Vexillū & ad cūctū ruffas p̄stare puellas. Fuit autē adōis fili⁹ regis Cinyraz & Myr-
thaz cū hūc. quē ardētissime amauit Ven⁹ hīed ab apto uulnerat⁹ iuueni nō sine dēcē luctu maximo deide iſto
tēt mutatus eſt ut docet Quin. in metamor. Eſt ſane adonit⁹ dēt cōnitiū uenerut Vētrius Di-
anae iūmi dēd arti⁹ Minetaz Erichthōn⁹. ¶ Cultaq;

Cultaq; iudæo ſeptima ſacra uiro.

Neu fuge naliacē memphitica ſacra iuuencaz

Multas illa ſaciūquod fuit ipſa ioui.

Et fora cōueniunt q; credere poſſet i amoris

Flammaq; in arguto ſape reperta foro. eſt.

Subdita q; ueneris ſactō de marmore templo:

Appias expreſſis aera pulſat aquis.

Illo ſape loco capitur conſulius amoris

Quicq; aliis cauuit non cauēt ille ſibi.

Illo ſape loco deſunt ſua uerba diſſerto.

Reliq; nouz ueniunt uerba q; agenda ſua ē.

Hunc uenueſ e templis quaz ſunt cōſinia ridet

Qui modo patronuſſiam cupit ēē diēs.

Sed tu præcipue curuis uenare theatris.

adeo ſupſtitioſe fuabāt ſodelut eo p̄ mūtiōes Pōpe. cepit obſuato ieiunū die quo ab oī opē abſtinentia:
uiores *Stra.* & loſophus. Nec fuge naliacē. Tēplū ſūdis dicit qd fuit p̄ximū dē cōpōg erat cōnitiū cāpo Mar-
tio. Iuue. ſūdis itiq; q̄ p̄xima ſurgit ouilli & Mar. Hic quoq; deceptus mēphica ſacra ſequētū. A ſiſidet &
carhedris mōſta iuuecia tū. Hui⁹ dēz ſacra celebrabāt quotiāis a mulierib⁹ dēcē cōtinuis dieb⁹. ut ondit p̄-
p̄xiuſtibi ſape nūero cōſortandēſ & lenocinia parabāt. Iuue. Aut apd iſſacē potius ſacraria lenari. Mēphitica
ſacra q̄p̄na accipit. Mōſta. uerba i anguſtiis ægypti ſua ſuēt cōdita q; a Mine p̄o tege ægypti op̄ ut doc-
cet Hero. Diodo. in ita ſcī. Mēphus dēā ē a ſilia cōditiōis. og dōi regis cū q̄ Nilus ſub ſimagine tauri dē conca-
uiſſe ex q̄ ſ poſtea ſcī. Eſque p̄ uirtutē. Incolæ ægypti dixerē a quo & regio oīs denotatē. Eūdeſcē nā-
liacē ſūdis quo ſuno mutati i uacat ut Oni. docet iſſacē āt ægypti accipe a nillo ſūine ægyptiū. romā
eius ſacra aduecta ſuēt q; lōgo carie exacta Prop. cū ipla dēz. A ſi legūt lūi gerat q; ſacerdotes ſūdis ſuno te-
dī ſacra dēz celebrabāt. quo q; hūi & pōpā lūcū ēū ſime deſcibit Apul. i met. Multas illa ſacitumultz illic
ſub agitā iuſt ioseph⁹ lib. xxi. antiquitas iudacæ ſcribit i uenē quē dā noie Nūdū mīto cōmēto cōcubuiſſe
cū Paulina romana i tēplo iſidis. Q. d fuit ipſa ioui nā lo. q̄ poſtea iſis dēā ſuit a ioue cōp̄ſa ē. Et ſota cōueni-
unt. Romæ ſoy. Caii Cæſaris ſuit qd ēt lānū dicebat⁹ Papi. Quz ſup i poſito moues gēmata coluſſo Stat la-
tū cōplectā ſoy & alibi. Lariæ q̄ cōtra tēpla diōes Cæſari ſtat ſede ſon. De eo Appia. i. dē bellis ciuilibus
ita ſcī. Erexit & ueneri gēntici tēplū ut prius ad pharſalū nouerat bellū iuiturus. Arnū quoq; tēplo circum-
duxit qd tomanoy ſoy qd uoluit nō tēpē qd uenaliſſed eoy q̄ ad iura cōueniret q̄ uadmodū apd p̄ſas
aut q̄tēub⁹ aut explicāb⁹ iura cētūſ. Sue. quoq; ſcī. Cæſarē ſoy d māubis icohafſe. Area ſt ſeſtertiū mī-
les cōſtitit. Altez dicebat ſorū uel uer⁹. Mar. Romanū p̄p̄iis diuitiſq; ſoy ē. Tertiū extruxit Auguſtus
cū zede martis uitoris. Sue. Fori extrūdū cā ſunt hoīum & iudiciorū multatū q̄ uidebat nō ſufficere⁹ du-
obuz ēt uenio idigere. Foro arguto. ſremēn litigātiū uocib⁹. Subdita q; ueneris. Appia aquā dicit Nā Appi-
us Claudius ut lūius reſertit cēſura uia muniuit q; porta latinatiſue Capenaz quē ē Fontinalē Pōperus
appellat⁹ Brūdūſū uſq; ut docet Strabo. ducebat⁹ Papiniuſ. Eſt locus xū urbēſq; p̄mā naſcū ingēs Appia.
q̄q; italo gemitus almo ne cybele Pontū dēcē quoq; Aquā Appia in urbē iuduxit a quo ita appellata mox ſu-
it. De q; ita ſcribit P̄ſtōnius Cōcipit Appia in agro luculana uia p̄neſina iter miliariū. yi. & xlii. diuerſicū
lo ſiniſtro tiſus paſſuſ uideh̄ cxxx. ductus eſt. Habet longitudinē a capite uſq; ad ſa inasq; locus ē ad portā Terge-
minā paſſuſ x. milia. x. ſuſſu. xi. milia. cxxx. ſupra terrā ſibactō & arcuatā p̄xiē ad portā capenā paſſuſ. lx.
facto de Martore. Nā i ſoro. C. Cæſans erat ueneris Genitriciſq; ſecit Archelaus ſeſtinatē dēdian
dū reliq; ip̄ eſt āerat p̄ſetia p̄p̄mā ſacra tēplū Venetis clodinat⁹ & i capitolio zedes ueneris caluaz & apud
porta colinā tēplū ueneris. Etynciacūſ i ſaltis mēminit Onid. Appias a q̄ ab appio cū ſore eo duſt iubi po-
ſtea ſorū Cæſar extruxit. Eap̄ſiſſe aculatiſſe mēſis. Aera pulſat aq. nē ſcīb⁹ i altū erūpēs aerē ſerit cōſulius
iūns p̄ſus. Aliis cauēt reos deſendit. Deſcūt ſua uerba. nē ſcīb⁹ iuris p̄ſus uti apud amīcam eloq̄tiā ſua
in ſoro uol ſolēt. Reliq; nouz nouz cauē nō iudicialēſſed amoris. Sed tu præcipue. Forminē ad ſpēſan
dos ludos ex omni urbis patte in theatrum decurebant i iuuenalis Cuneis an habent ſpēctacula totis.
Quod ſecurus amēs. quodq; inde excerpere poſſūt & Propertius. Tūc q; Pompei ſpātiabere cultus in tra-
brai. Nec quum laſciuum Remet harena ſorum. Colla caue in ſcētas ad ſūmum obliqua theatrum. Venate.

Cerimonie iudacæ

Sabbatū

Templū Memphis

Mēphus

Eorum triplex

Appia Aqua Via Appia

Aedes ueneris Genitriciſ

Thymū. Tanq̃ uenator amicus ingre. Curus Thēatris. Curus Thēatrū appellat pp̃ formā hemicycliquā obtinebat ut Cassiodorus scribit. Voto fertilia tuo Thēatro uberio ē puellae copia; q̃ posses cupe. ¶ Thyma summa: sumas pres thymicē. n. thymū herba apib' gratissima Virgi. Nenie galathe thymo mihiducior hyble. Floret circa solstitiaq̃ & apes decerpūt. & auguriū mellis ē: puē r. n. ipetā a piam florēte eo. Plū. sollicitos a romulo primū Thēatro coepisse lasciui licētia ostēdit. Ludos sollicitos igetos & enrae amoris plēos. Cōsualia designat q̃b' Sabie rapē signota ē historia a Liuiō & Diony. & Plutar. celebrata quā ē i. iiii. fastorū luculēissime describit Oui. Tunc neq̃ marmoreo. Vela i theatris umbrā fecerūt prim' oīum iuenit Q. Caecilium capitolū dedicare: Carbasa dein de uela prim' theatro duxit lētulus Spiter Apollia rib' ludis: Mox cēsar torū fose romanū iexit: uiaq̃ sacra ab domo sua ad cliū ufq̃ i capitolū. Auctor Plū. Pēdebāt: sic & pp̃ri'. Nec sinuosa cauo pēdebāt uela theatro. ¶ Marmoreo theatro. ¶ Theatra non ex marmore structa etantur postea theatrū Pōpeii māsūq̃. & M. Scāui theatrū op' maximum oīum q̃ unq̃ fūere hūana manu facta: scena fuit ē triplex altitudie. ccc. ix. colūnae. Ima ps scenae e marmore fuit: media uero, summa tabulis inuatis. Colūnae imae duodeq̃ dragmū pedū. Sgna aerea iter colūnas fūerūt itia millia nūero. Causa ipsa coepit hoīum lxxx. millia. Auctor Plū. ueq̃ p' subitatis gradib' & scenae i rps structa ludos edē soliton & si uetustiora rpa tepeant' itācē populū spectauisse scribit Tacit' l. xliiii. ¶ Nec fuerāt liq̃do. Croco tūro & meto i fuso uale uitro. qd Mat. Nibū appellat spargebāt rheatra populo i mia opūētia luxuriāte ut testis ē Plū. Oui. i fastis. Nec fuerāt rubi, cognita fila croci. & pp̃ri' palpia solēnes nō oluere crocos. illic q̃ tu lerāt. Scēna p' i rōdib' e palatio mōte decēptis onabāt. At postea Clau. Pulcher scēnā uarietate colorē addibranit uacuis ai pēturā tabulis extētatā. q̃ toia argēto. ¶ Antonī. Auro petreius. Ebore. Q. n. Claud' p̃eaurit. Versatīle fecerūt Luci' & Cīna locū quē argētatis coragis. Plētilus Spiter adomauit auctor Vale. Max. Scēna āt(ut fuit) docet' iūmbra iter p̃tāq̃ a rusticis primū inūbratiōis cā teptia fuit ad carmina decātā. Ia. sed postea theatri patz ita appellati coepit ē theatrū. ut Cassiodorus tradit erat in hemicycli spectē. cui' eni' frōs q̃ uelut chor' dā iter arc' cornua paret scēna appellat Qualibet hirsutas. coronā frōdē gestabāt maiores i sp̃tādīs ludis. postea tāta soleuit luxuriā ut et rosacea coeperit uti. uñ Plū. scribit. L. Fuluiū argētariū bello punico secū dū qd corona rosacea iter diu e p̃gala sua i fose p̃spexisset ex auctoritate senat' i carcerē adductū nō aū finē belli emissū ēē. Comas hirsutas. q̃a romani ātea i rōs fuerūt. Hora. nō ita Romuli p̃cipitū & i rōs catūs as p̃cipis ueterūq̃ norma. Et Varro i re rustica. Oli rōsiores nō fuisse significat āniquo: statuz. q̃ plerūq̃ hnt capillū & barbā magnā. sed rōsiores. Auctore Plū. i italīā ex Sicilia uenēt post Romā cōdāt āno. cccc. liiii. ad ducētē. P. Tincino mea. Respicūt. lustrāt dīngrūt quā rapit. ¶ Tacito peccat. cācēdo. n. cogitabāt. ¶ Rudē modū rudē modulariōē. nā dū p̃cīnāt rudes uidē. uel fortasse rudib' ad huchui' artus hetruscis: q̃a non dūrā i flexa aīa sono nec rā pluri formi mō. nec multiformi tibia utebāt. ¶ Tibicine: thufco. q̃a ex hetrūia uenerāt tibiae. q̃uoq̃ facinice tybie ex buxo fiebāt. ludicre uero ex ioto arbore. Deīde ex ossibus assuinis. postea ex argēto. sane Tibicē penultimāp ducitq̃ sineret scā ē duos: ii breuiū i lōgā qū i reliq̃s corripiaf ut cornicē & fidei cē auctor Priscia. Mar. Ebona nos madidū rāpī Tibicina buccis. Tibiaq̃ mosē Plutarchus i apolinē refert Alcei testimōio. At Plū. obliquā tibia midae Phngio Geminas tibiae Marizē tribuit. Apule. Magni Marizē p̃rem dicit i canēdo man' dīscapediafse. primū duas tibiae uno spū aīa fēp̃rimū leuis ac dextis fortidib' acuto tūnū & graui bōbo cōcētū musicū miscuisse. ¶ Lydius x q̃rā. Lydius seu hystio nē hystiōl inditū ēlydia ēē musica a lydia puincia appellatūciulus auctor fuit Amphionū Ply. docet. Ba erat quzerula. Apn. Sentu neiles Eoliō simplex. Seu Asiū uariū. Seu lydiū q̃mālū seu phnygiū religiofū. Seu doriū. bellico. sū. De ludib' hanc l. i. lib. vii. ludios ex hetrūia acciti ad nūctis mōdos saltātes haud decoros mō' more tufco dabāt iuitari deīde eos iūctus simul cōditis iter se iocularia sū dētes uerūb' corpemec absoni a uo

Hae loca sunt uoro fertilia tuo.

Illic inuenies quod amas: quod ludere possis.

Quodq̃ semel tanges: quodq̃ tenere uelis.

Ut redit. itq̃ frequēs longū formica pagmen.

Granifero solitum dum uehit ore cibum.

Aut ut apes saltusq̃ suos & olentia nactae

Pascua per flores: & tyma summa uolant

Sic ruit in celebres cultissima foemina ludos:

Copia iudicium saepe morata meum est.

Spectatum ueniunt. ueniūt spectent ut ipsae.

Ille locus casti damna pudoris habet.

Primus sollicitos fecisti romule ludos:

Quam iuuit uiduos rapta sabina uiros

Tunc neq̃ marmoreo pēdebāt uela theatros

Nec fuerant liquido pulpita rubra croco

Illic quas tulerant memorosa palatia frondes

Simpliciter posita: scena sine arte fuit.

In gradibus sedit populus de celsipie factis.

Qualibet hirsutas fronde tegēte comas.

Respicūt: oculisq̃ notat sibi quisq̃ puellam

Quam uelit & tacito pectore multa mouet

Dūq̃ rudē praeante modū ubicine thufco

Lydius aequat ter pede pulsāt humanū.

Intōli ro-
mani

Tibicies
Tibicen
Tibiatū
musicam

Ludi' seu
hystio

se mor' erāt. Accepta itaq; res sapiasq; usurpādo excitata uernaculis artificib⁹, qā hister tusco uerbo ludia uocabat (mōmē hīstrionis id iūq; nō sicut ante se fecerino uersū simile incōpositū temere ac rudē aliterq; nis facebāt sed ipleras modia satyras descripto iā ad tibicinē cantu moruq; cōgiuēti peragebāt. De ludib⁹ bus hīc Lūius & plura et alia. ¶ T et pede pulsar humū gestulationē mortu pedū edidit. ¶ In medio plausu. in media populi plaudētis latitā Rex populo p̄dā. R omulus signum dedit rapiendi uirgines Sabīnāq; ut docet Plu. etatūq; affurgens ipse q; cū optimatibus purpura ind. tus sedi. batpurpura in infimis cōtra heretias rursus cōtra etā explicaret. ¶ Protinus exiliū: q̄primū discurrūt ad rapidās uirgines. ¶ Vt fugiūt aq̄las. Idē in met. Sic aq̄la pēna fugiūt i reptante colūbā. Sine lege. sine ordine. Nā timor un⁹ erat. oēs pariter timebāt. Raptā: aut Sabīz fuerūt numero triginta ut nonnulli dñt a qbus & uirgines nūcupatas uolunt. Valerī. Antras. cccc. xxxij. fuisse scri. lūbas aut sexcētas. auctor Plu. ¶ Facies nō una timoris qā aliā aliā timoris faciē ostēdebant. qdam enī mortē itē capitiuitatē & aliā id genus supplicia timebāt. ¶ Genialis p̄dā genētandis liberis parata. Virg. Lucēt geniali b' altis Aurea fulcra thoris. Alier uero ab eodē dē inuitat genialis hiems. hoc ē uoluptuosa. ¶ Atq; ita qd tenetis: Lūi. quo q; docet romanos p̄cibusq; maxie ad muliebre in genū efficacies sunt. Sabīas rapas cōciliaffe. ¶ Solēna theatrain quibus solēnes ludi exhibent. ¶ In sidiosa manē. ex eo tpe quo rapte rapt Sabīnā. sp in theatris paratē sunt puellis ab amārib⁹ lūdiā. ¶ Nec te nobiliōsunt qui hoc ad equiria tñ referē dum putēntq; se hāc quinto idus apries in circo Maximo inter Palatinū & Auentinū de quib⁹ in sa stis meminit Ouidius his uerbis. Circus etit pōpa celeber numeroq; deoq; Primag uentolis palma petetur equis hīc ceteris ludi nō est opus indicē causē. Magis placet intelligas de ludis oībus. q; fiebant in circo. Inter quos enī. ¶ Megalefiaci in honore magnæ matris celebrabāt magna holium frequentia. Megalefia aut (ut Varro docet) sūū appellata a tēplo magnæ mīis Megalefionū ex libris Sibyllinis romā fuit aduecta. De megalefiaci ita scribit Iuue. Interea Megalefiacē spectacula mappæ iō solēne colit similisq; triūpho Prædo caballo p̄tor sedet ac mibi pace Immēta nimisq; licet si dicere plebis Totā hodie romā circ' capinē fragor aurē Percurrit uerū uindis quo colligo panni. Nā si diceret mōstā attonitōisq; uideres hāc urbē. Potes etiā ad ludos circēses referre. Nā tactus scribit in ludis circēstibus pueros nobiles eq; ludicrō troiā inire solitos. ¶ Multa cōmoda qā eo consiliūt puellæ. Cit. us hēt. circus dictus ē. q; circū metas pompa ferebat. & eq; currebant. ut auctor est Varro. Tres aut circos romæ fuisse legimus. Maximū Fiaminiū uel Apollinarē. & Nero. J uaticano. Cur aut Flāuius ita fuerit appellatus. docet Plutar. i problema. Disponebatur autē Circus in formam spaciū oblongi. & i similitudine circi carceres erāt. aq; eq; currib⁹ iūcti ad cursum mouebant. & quo ad summū de uenisset reuoluebāt. donec ad priorē metā deueniret. In circuitu uero spectacula adificātib⁹ p̄tes atq; eq; res spectabāt qā a Lūio fori appellāt. ¶ Nil op' ē dignis nō digitis: signis nō capitis nutu utē dū ei sed libe ro sermonis solēt enī amātes digitis plerūq; uariis alio signo amicæ significare qd uelint. ¶ Notapuellæ uolūtas. quæ nota significat. Proximus ad dñm. Iuuenes in spectaculis ppe puellas sedebāt iuuenalis. Spectet iuuenes quos clamor & audax spōsio. quos culte decet affedisse puellæ. ¶ Et hū te cognoscedi ordo & locus iungit te puellæ etiā si id ipsa nollet. lineā aut appellat iōgū sedēdi locū qū quādā lineā ueluti eā quæ i theatris disidgebāt p̄fēci pulpitū & orchestre regionē ut docet uictorius in. Sic ēr notat in amonibus eo uersū. Quid frustra resugis cogis nos linea iōgi. ¶ Lege loci. qui est oībus cōs. ¶ Tangenda est iōgēdo te nūmodo. Et moueant primos primis sermo sit cū puella q̄nam sit futurus uisitor in ludis ex oīam finia,

Romuli
signumSabinae
numerus

Geniale

Megale-
fia

Circus

fori

linea

In medio plausu: plausus tunc arte carebat:

Rex populo prædæ signa petenda dedit.

Protinus exiliuncianimum clamore fatentes:

Virginibus cupidas iniiciuntq; manus:

Vt fugiunt aqulas timida summa turba colūba:

Vtq; fugit uisos agna nouella lupos.

Sic illæ timuere uiros sine lege ruentes.

Constitit in nulla qui fuit ante color.

Nam timor unus erat facies nō una timoris:

Pars laniat crines. pars sine mente sedet.

Altera mœsta sedet: frustra uocat altera mitem

Hæc q̄rit iustepet hæc: hæc fugit illa manet.

Ducuntur rapte genialis præda puellæ:

Et potuit multas ipse decere pudor.

Si qua repugnabat uirum: comitēq; negabat

Sublatam cupido uir tulit ipse sinu.

Atq; itaq; teneros lachris corruptis ocellos:

Quod matri pater est: hoc tibi dixit ero:

Romule milinibus scilicet dare comoda solus:

Hæc mihi si dederis comoda: miles ero.

Scilicet ex illo solemnīa more theatra:

Nunc quoq; formosis infidiosa manent.

Nec te nobilium fugiat certamen equorum:

Multa capax populi comoda circus habet.

Nil opus est dignis p quos arcana loquaris:

Nec tibi per nutus accipienda nota est.

Proximus ad dominā nullo phibente sedeto.

Iunge tuum lateris: quam potes usq; latus

Et bene te cogit: si nolit lineæ iungit

Qua tibi tangenda est lege puella loci

Hic tibi quæratuor focii sermonis origo.

Et moueant primos publica uerba sonos.

¶ Cuius equi ueniant. Docet iuuenes studiis puellarum obsequi debere fauendo ei quem ipsa laudat ex illis quatuor factionibus cencensium ludorum a panni coloribus denominatis Cassiodorus tradit, solebant enim spectatores alii aliis currentibus hoibus fauere, quorum studium Plyn. ad caluissii his uerbis deridet. Nunc fauent pænospantium amant, & si in ipso cursu non mediocri certamine hic color illic ille hoc transferant istudium fauorq; transibit & repente agitatores illos, quos pcul noscitant quoq; clamitant non clia relinquant non nunq; spectatores facta sponsonne annulos deponant. Idem et docet Sidonius Appollinatis his uerbis

Cencensii
Factiones

Pompa
Megale/
siaca.

Troia
Ludus

Ephebeia.

Pallium

Pulvinar.

Puluinus.

Flabellu.

Scanna.
Ludi glar

Cuius equi ueniant. facito studiose requiras
Nec morasquisquis erit: cui fauet illa faue.
At quū pōpa frequens certantib; ibit ephæbis.
Tu ueneri dominæ plaude fauente manu:
Vtq; sit in gremium puluis si fortē puellæ
Deciderit digitis excutiendus erit.
Et si nullus erit puluis: tamen excute nullum
Quælibet officio causa sit apta tuo.
Palia si terræ inimium demissa iacebunt.
Collige: & immunda sedulus effert humo.
Protinus officiū precium patiente puella:
Contingent oculis crura uidenda tuis.
Respice præterea: post uos quicumq; sedebit
Ne premat opposito mollia terga genu.
Parua leues capiunt animos: fuit utile multis
Pulvinar facili composuisse manu.
Profuit & tenui uentos mouisse flabello
Et caua sub tenerum scāna dedisse pedem.
Hos aditus circusq; nouo præbebit amori.
Sparsaq; sollicito tristis harena foro.
Illa saepe puer ueneris pugnaui harena

¶ Cuius equi ueniant. In Pōpa Megale siaca nō mō ipsam Cybelē deferebat in circū, sed alia quoq; numina id quod ē in pōpa Cerenis fieri solitū testat. Ouid, in fastis & in amoribusq; his aut prima uictoria prædebat spectatoresq; alii aliis numinibus plaudebat. Amantes aut ueneri potissimū asurgebat quā rē docet elegatissimā: Oui. bis uerbis. Sed iā pōpa uenit linguas atq; fauere. Tps adest plausus aurea pōpa uenit. Priā loco fert sparsus uictoria pēnis Huc ades; & mēs hic fac dea uicat amot Plaudite neptūno nimisū q; creditis undis. Nil mihi cū pelago me mea terra tenet; & paulo post ita subsequat. Nos tibi blāda uenus puenitq; portētib; armis Plaudimus sceptris annue diua meis. Iubet ergo poeta a maiorē plaudere debere. quū in circū uenas defert. Pallia si terræ; Palliū supra tunica gestabat a uiris & mulieribus. ¶ Effert hūc. amoueat e loco imundo. ¶ Præciū officii. Appositio figura est; scitū iudicē officii tui erga puellā erit q; uidetis bis crura. ¶ Parua leues capiunt animos: fuit utile multis. ¶ Pulvinar facit puluī uar uel puluinus est quasi sedulus quidam quo utimur in sedēdo. Cicero. Afferri iussit puluinus & oēs in suis sedibus federunt. Significat et puluinus apud plinium & Columellam partem eminētiorem terræ sulcum ex uitroq; latere septientemq; ē lita uocatur. ¶ Composuisse. cōmode aptasse legitur & supposuisse. ¶ Ventos mouisse flabello. Flabellum est quo utimur a uentilando æstatis pte uel ab abigēdas muscas. Teren. Heus tu dore cape hoc flabellum & uentulum huic facito, fiebant aut Flabella ex pauonis pēnis i ut Marialis docet. Propertius. Et modo pauonis cauda Flabella superbe. ¶ Scāna dedisse Scanna sunt quæ pedibus supponuntur a scandēdo dicta. ¶ Circusq; & citius & harena ministrabit uiam conciliandæ amicæ. ¶ Sparsaq; sollicito. Iudos gladiatorios intelligit quibus multa iuuenalis. Exhibebantur autē in ioro harena conftrato. nā harena pro loco accipitur ubi munus gladiatorium exhibebantur tñstrem autem harenam appellat pp gladiatorum uulnera solebant aut impatores ad bellum pscificentes munus gladiatorii & uenatus dare ut scribit Iulius Capitolinus in popieni balbini gestis his uerbis. Multi apud ueteres dicunt hanc deuotionem factam contra hostes ut non sanguine litato spem pugnatam seueriores uim quandam fortunæ facerent lutos autem ad bellum romanos debuisse pugnas uidere & uulnera & ferunt; & nudas inter se cohortes in bello armatos hostes timerent aut uulnera & sanguinem horrent.

Vulnus hēt, uulnera a cupidine poscitq; libellū, q; p fortis diuulnabat. Sortilegia. n. & alia id gen⁹ diuina tidia in circo fuisse docet Cice. in prio de diuinatione. Iuue. Si mediocritas erit spaciū lustrabit utruq; metap⁹ & fortis ducet. Posito pignore. amātes auctore plinio i spectaculis grādi ipsōne facta annulos dispone bāt quū alii aliū uidere fore affirmarēt. Martia. Sed quū spōsio fabulaz; lassē de scapo fuenit & icita n. & iu uenalis spectēt iuuenes quos clamor & audax spōsio quos cultz; docet affedisse puellaz;. Saucius igemuit amator sensit se esse a cupidie inueneratū. Quid mō quū belli. Augustus Cēsā (ut Trāgilus scri.) pter ceteros Indos quoq; affiduitate ueneratū ē; & magnificētia oēs antecessit. Dedit ē; filiū nauale circa Tyberī caturo soloi quo postea fuit Cēsā nemusq; die b⁹ custodes i nibe dispoſuitne raritate remanentiū grassatōn⁹ obnoxia cētūm Naumachia meminit ē; Eusebins & Tacitus i. xii. libro. Pēridas idu. x. clāssēm designat quā. M. Antonius ut docet plu tarchus. prim onētib⁹ copiis. ptim uiatōn⁹. Agatonibus. Mestonibus. A dolēscētib⁹ p torā graciā a magistris capis collegerat. & contra Augulū du xerat q; deide apud Actū deuictū & romā adductū i Naumachia Cēsāris pulcherrimū pbulū spectaculū. pldas ergo oriētales accipe. Est. n. pldas (ut ser. Prolo mēus) regio q; terminat a Septentrione Media i Ab occasu Suisana Ab ortu duabus Catmanliā. A meri die pre plicū sū⁹. Perit ē; cognatiū sunt a pte filio Perit & Andromedes uocabat a gracijs pces Cephen⁹. A se nero ipsi atq; ab accolis Arteli ut docet Herodot⁹ lib. vii. Induxit. iuxit i causū circa Ty berim solūm pugnārēt. Cecropias Atheniensis hōe dicit q; a Athen Antonianas ptes secūz; sunt. Ab utroq; mari ab onē tali & occidentali plaga.

sortilegia
in circo

Nauma-
chia An-
gustū
classis
ma
An.

Perit Ce-
phenes at
thei.

Parthi
domini
ab Angu-
sto

Craſſi
& publii
Mors

parthiis

Et qui spectabit uulnera: uulnus habet
Dū loquitur tāgitq; manu poscitq; libellum:
Et quærit posito pignore uincat uter.
Saucius ingemuit telumq; uolante sensit:
Et pars spectati uulneris ipse fuit.
Quid mō quū belli naualis imagine cēsā
Pēridas induxit: cecropiasque rates.
Nēpe ab utroq; mari iuuenes ab utroq; puel.
Venere atq; ingens orbus i urbe fuit. (la
Quis non inuenit turba quod amaret in illa:
Heu heu quā multos aduena torſit amor
Ecce parat cēsāris domito quod defuit orbi
Addere nunc oriens ultime noster eris.
Parthe dabis pœnas: crassī gaudete sepulci:
Signaq; barbaricas non bene passa man⁹.

romæ. ¶ Amor aduena. amor pegrinus milienis. ¶ Ecce parat cē. Augustus finto hispano bello i Syriā ad cōponendū oriētis statu puenit metūq; phrahātū inuixitne bellū p hēz; uellet iſſere. Itaq; tota phia capti ui ex Craſſiō siue antōiū exercitu te. oclētiū signaq; cū his militaria Augustō remissa. Sed & filii; nepotēq; Phrahatis obſides Augustō dānū pūq; cēsāris magnitudie noſi ſci ſecūz; armis al⁹ ipator ſacri potuſſer. Auctor iusti. ſci. ē; Sueronius pūq; armenios iudicat. Augustō facile cēſſiſſe. & ſigna militaria q; M. Craſſo & antonio ademerāt. nepotēq; reddidiſſe obſidesq; opulūſſe. qnos quodā muneris die miſſos p me diā harenā ad ſpectaculū i duxit i ſtra. Et reſert Phrahānē regē p. hōz; nū circa Cēsāns amicitia ſtuduſſe ut ē; illi trophæa remittē; pūq; pūq; de romāis exeretāz; & uocato i colloq; Tito q; id tps ſyrie peratūq; tuor ei filios legitiōs obſides tradi diſſe. ſato ſpadē. Cetero ſpadē. Phrahānē & Boonē & duas eoz; uxores & filios q; tuor ſeditōnē metuē & ne ſibi iſſide ſtuerent. Huius expeditiōis mēſin Proprius ea elegiaz; ita incipit. Arma deus Cēsāris dītes meditat ad idos. Hora. Præſens dū⁹ habebit Augustus adleſtis bñtāis ipio gra uibulq; pūq; ſis. Hic at intelligendū ē; de parthica expeditiōe quā Tybetius auſpicis Augusti ſuſcepit. cū⁹ memi nit Suetō. i Tybēno his uerbis. Deide ad oriētē exercitu ducto regnū armenie tigrani reſtituit ac p tribu nali diadema ipofuit. Recepit & ſigna q; M. Craſſo ademerāt p thiopotes hoc ē; qd magis placet reſerere ad Caiū ex iulia nepotē quē uia cū iucio ſe adoptauit domi p aſſem & librā emptos a pte agrippa reuetoſq; ad huc ad curā reſpā. ad mouē; cōſules designatos circū pulſas exercitūq; diſmiſi. Sed ambōs i duode uiginti mēſin ſpacio amiſi. Cāio i lycia Lucio maſſiliæ deſundis auctor Suet. de his ē; L. Florus ita ſcri. Ad oriētē pūq; nego ci cū armenis. Huc alēz; Cēsāris ex nepotibus ſuis miſit ambo ſato breues ſub alter iſto iſtoz; Maſſiliæ quē Lucius morbo ſoluſ. In lycia Caius ex uulnerēq; armenia ad pthos ſe ſubtrahētē reci pit. Armenios uictō regē Tigrane i hoc unū ſuitutis grū Pōpēias aſſueuerat. ut rectores a nobis acciperēt. Inter miſſū ergo ius p hūc recuperatū nō ſci ueto nec iulto th centurie. Quippe dōnis quē rex Artaxanis pſe ceta ſimulata pūq; de adortus uirū iſetū libello quē ut theſauroz; rōnē cōtinēt ipſe porrexerat ſitūq; ac rectez; ex uulnerē iſps ceterū barbarū undiq; iſſeto exercitu oppreſſus gladio & pyra i quā ſe pūſſus i miſit ē; cēsāri ſatiſſecit. poſt Caiū & Lucil mortē eoz; frēm. M. Agrippā & Tyberīū adoptauit Augustus ut Suet. ſcri Nūc oriēs ultie. Idē ē; Propertius Seta ſed auſonius ueniet puicū uirgū aſſuecēt latio pūq; trophæa ioui. Craſſi gaudere. M. Craſſum patrē & publiū filiū ſpectare uirtutis adoleſcētē designat quos pūq; iſtoz; darūz; Nā. M. Craſſus a pthi uictus pūq; i quo ē; filiū amilianiſq; exercitū i collē recepit. Euocatus deide in colloq; ad hoſtibus quorū dux erat Surēas uelut de pace actus a Maxa the occidit. Sed ſarenā poſtea Orodes parthorū rex elius glorie ſuidēs iſetū iſtoz; hēſ apud Plū. & Appianū. Parthe dabis pœnas. Parthi ſcythæ forent docet iuſtinus & lingus ſcythica exules interpretantur quoniam parthiū regnū ſcytharū exules condiderat. Sunt autem populi perſis ſinitimur docet Strabo. Terminantur ab occaſu parte Medorū ſeptentrione Hircania ab oriēte ariā meridie deſerta catmanliā auctor Prolo mēus. ¶ Signaq; barbaricas: ſigna a parthiis ſi ſunt adempta romanis primo Craſſo deuictō. Deinde etiam. M. Anto.

¶ Vitor ades. Tibesit dicit vel Caii. ¶ Primisq; duce. Caius enim puel admodū in offentem duxit exer-
citum. ¶ Bellat. nō puerobellū fuit difficilissimūq; cōsumatissimū erigit imperatore. ¶ Partice natales
puerilis ætatis imaturū virtutē diuinitati Cæsare ascribit. ¶ Timidipauli et timentes: ne qd aduersi acci-
dat Caio contra patrem eunip pō ætate. ¶ Partice numeratene numeris. ¶ Natales deos diēs quibꝫ
ta sunt diisue partus deop. Pui. Diuerfas: quidem gentiū natales concordī figuratēpini. Natales et pro cō-
ditiōe sanguinis ac familiæ accipi inueniri apud auctores. Cornelius Tac. Aderat Cornelius fuscus in
P. Maximo. ¶

Natales

Hercules
puer'

Thyothi⁹

Bacchus
Dionys.

pugnare
Auspiciis
alienis
Auspiciū
duplex
Olcines
ſp̄etes
Gaius &
Lucius

Augustus
p^r patriæ

Vltor adest: primisq; ducem pfitetur in annis:
Bellaq; non puero tractat agenda puer.

Parcite natales timidi numerare decorum:

Cæsaribus uirtus contigit ante diem.

Ingeniūm cœleste suis uelocius annis:

Surgit: & ignauz fert mala damna morte.

Paruus erat: manibusque suis tiryntius angues

Pressit:& in cunis iam ioue dignus erat.

Nūc quoque puer extans tū bacche tu

O um timuit thyrsos india uicta tuos.

Auspiciis animisq; patris puer arma mouebis

Er uincos annis aspiciſſetq; patris.

Tale rudimentum tanto sub nomine debes:

Nunc iuvenū princeps: deinde future senū.

¶ O uum tibi sint fratres: fratres ulciscere laesos.

O umq; pater tibi ficiura tuere patris.

Præbuit arma tibi genitor patriæq; tuusq;

Hostis ab inuito regna parente rapit.

Tu pia tela feres: sceleratas illa sagittas:

Stabit pro signis usque piamq; tuis.

bellarū a mulienibusque accachates illum leque
bantur autem pī azetia. Bromium pinguium . Triumphatorem aliisq cognominibus uocant puer
orbem peragravit. Multas domuit nationes in india cum exercitu transiens trīenio post multum
com spolis in Boetia rediit primus oīum triumphauit uetus iudico elephāti emere ac uendere primis insti-
tuitur Pīdydore in exercitu mulierum copiam dūcum duxit armatam hāstis thyro inuolutis in his & in
se uirgines erant. & Silenus pedagogus ac nutritio optimorumq instituitur studiosum diadema regu
insigne primus inuenitq. Mitra pro diademate uteretur. Vnde mithrophors dictus ēst ut scribit Dio .
ro confert auspicia & anni augurii Tiberius ius Caius dicitur arma mouere auspiciis Augusti i quoni
am ei Caesar bellum gerendum mandabat quoq dū ius auspiciis fūleperat. Romae enim cōsuetudo erat ut
nihil domi forisq gereretur nisi captatis auspiciis scāpta bantur autem auspicia duobus modis aut uolū-
tate aut garritu auimorumque quodam ofīcinesque uoluntate praepetes dicebantur. ¶ Et uincens annis i quia an-
ni augurii afferent tibi multum auctoritatis apud hostes seu quia augustus puer adhuc cepit pugnatēsq
dā legunt animis. Magis placet annis legas i quibus moderandum ē esse puerile ingenium uidē potest: aut
in puēili aetate sperandum esse uictoriasq. ¶ Tale rudimentum tale initium sub tanto nomine Caesaris
augurii patris. ¶ Quom tibi finis fratres uel. M. Agrippam & Locū inuulnīrosq laesos dicit propter ius ac-
cipiendi retores a parthis scitissimū uel si ad Tiberium referas Caium & Lucium intelligi i quos ex
lia nepotes Augustus adoptauit quibus intra triennium defūdis adoptatur ab Augusto Tiberius simul
cum fratre eorum. M. Agrippa quoq laesos dicit propter Caium a parthis interemptum. ¶ Iura tuere
parthis nam (ut Florus etiam scribit) amēnos uictō rege Tigriane in hoc unum seruauit genus affue-
re Pompeius ut retores a tomanis acciperent. Intermissum ergo ius Augustus primo per Caium deus
de pī Tiberium recuperare uoluit. ¶ Genitor patriq tuusq. Augusto Senatus po. q. ro. per Valerium
messalam patris patriq cognomen detulerunt cu lacrymans respondit Augustus his uerbis i Compos-
sūda uotorū meorum. P. C. quid habeo aliud deus immortales praeratiq hunc censem uestrum
ad ultimum uitae finem mihi perfecte liceat i auctor Sueton. ¶ Hōis. parthis. ¶ Rapiet regna . armeniam
dicinque ad parthos deferat. ¶ Ab inuio parente ab augusto id moleste ferente. ¶ Pla tela quia cau-
sa ma est honesta. ¶ Sceleratus ille flagitans quia parthorum causa iniqua est. ¶ Stabit pro signis tomanis

millitiæ consuetudinem notant. Solebant enim in exercitu numen aliquod imperatores persequerentur. Cæsar uictorem uenerem pompeius Herculeum in auxilium uocabatur & in hiberia pompeii filius insigni pietatis. Cæsar uero insigni ueneris anteponebat quæ morem etiam Vergilius tangit eo uersu. Vadi-
mus immisit danais haud numine nostro. ¶ Eoas opes parthicas gentes. ¶ Dux meus Tiberius uel Caius.
¶ Martij patrem: pater romanæ urbis p. Romulus. ¶ Est deus uerbis alter: Cæsarem augustum idem in
qui uetus diuinus meruit honores: & mortuus ut Sæ. scribit in deo: numerum relatus est. Nec enim de-

Numina
in exerci-
tu præfer-
rebantur

Vincunt parthi causa: uincant & armis.
Eoas latio dux meus addat opes.
Marq; pater: cæsarq; pater date numen eū:
Est deus uobis alter: & alter erit.

Auguror enim uincens uotuaq; carmina reddas:
Et magno nobis ore sonandus eris.

Consistes: aciemque meis hortabere uerbis:
O desint animis ne mea uerba tuis.

Tergaq; parthos: romanæq; pectora dicam:
Telaque: ab aucto quæ iacit hostis equo.

Quid fugis ut uicinas: quid uictos p̄the relinqs.
Parthe malū iā nūc mars tuus omen hæt.

Ergo erit illa dies: qua tu pulcherrime rerum.
Quattuor in niueis aureis ibis equis.

Ibunt ante duces onerati colla catenis.
Ne possint tuti: qua prius: esse fuga.

Spectabunt iuuenes læti: mixteq; pitellæ.
Diffundetq; animos omnibus illa dies.

Atq; aliqua ex illis: dum regum noia quæret.
Quæ loca: q; mōtes: quæue ferantur aequæ.

Omnia respondet: nec tantum si qua rogabit.
Ex quæ nescieris: ut bene nota refer.

Hic est euphrates p̄inctus aridine frōtem.
Cui coma dependet ætula: tigris etis.

Augustus
in deum
parthos
toga

Triūphi
forma,

Lydi

Euphras
tes

rum delnceps & argentum parti rubibus massis i patrim notis: aut huiusmodi impressam figuris, Coronæ
p̄terea: quas uirtutis graua urbes aut socii aut exercitus urbis. Parentes militibus deissent. Candidi subin-
de boues & elephantū illos sequebantur post hos Carthaginensium ac numidarum principes bello capti.
Imperatorem hīctores prebant purpureis amicti uestibus. Tum citharedorum ac tibiarum turba ad hētra-
scæ similitudinem pompe. Hi succincti coronisq; aureis redimiti: suo quisq; ordine canentes p̄allentesq;
prodibant. Hos lydos appellauit facile crediderim hētraeos a lydis sumpsisse originem. Horum in me-
dio quispiam talis ueste simbris & armillis auro splendentibus amictus gestus uanos edebat hostibuscq;
deuictis insultas risus undiq; ciebat. Post thūis & odog: copia imperatorem circūferebat: quem curru de
aurato multifariq; nonis resurgenti candidi uehebant: equiautem capite gestantē coronari lapillis orna-
tam gemisq;. Hic uestem succinctus purpurea patrio more aureis integram lyderibus. Altera manu eburne
um sceptrū. Altera launc p̄ferebat: quā romani uictoriæ insigni p̄fereant. Vehebantur & cum eo pueri
uirginesq; & habenas hinc inde cognati iuuenes. Demū qui exercitum secuti fuerant scriptores & ministri
scuti ferue, postremo exercitus in rursus aciesq; diuisi currum sequebantur. Milites quoq; lauro redimiti
lauro manu ferentes quibus meritorum insignia adiuncta aderant: q; primores hos quidem laudibus fe-
rentibus salibus infestarent: in nōnullis infamia uotarent. Simplex deniq; triūphi forma: & quā unusquisq;
sermone facile explicare: quæcumq; in capitolium uentum esset: Scipio deposito apparatu epulum amicis
(ut mos erat) in exemplo p̄buit. ¶ Ne possint ruti causam assignare: ut catus uincti sint capri. ¶ Diffun-
detq; aios: exillarabit mēbris. ¶ Quæ loca: q; homines & loca: imaginibus scriptisq; in triumphum desce-
bant: ut docet Appian. In triumphis Caii Cæsaris. Propet. Inq; sinu chare nixus spectare puellæ incipiam: &
tirulis oppida rapta legam: idem etiam docet Oul. tristium lib. iiii. ¶ Nec tantum si qua rogabit: uō modo
quæcūq; illa p̄cinit: dices: sed alia plura. Hic est euphrates: qui ferta amandina capre gestat: illū euphratē

esse dicto. Coronæ enim ex arundine a poetis fluminum diis dantur. Vergilius in octavo. Et crines umbrosos tegebat arundo. Est euphrates fluuius qui oritur in Pliatradit in præfectura maioris Armenie crantide in monte agasiuel ut Munianus uoluit sub radicibus montis quem capotem appellant cuius etiam 'Luscanus meminit li. iiii. & Solinus. Cui coma dependet cærulei capillos habet cæruleos. Tigris est. Tigris fluuius est qui ex armeniis fluit auctore Herodoto celeritate diutius ut Pliatradit. Medi enim Tigrum Tigram appellant. De tigni plura legio apud Plinium & Solinum. Hos fac armenios: singe illos esse ar-

Tigris

perfis

menios quos deicit Augustus per Tiberium ut docet Suetoni. Hæc est danaia perfis: Perisus Strabo scribit regio est onétalis post carmaniam a perseus antea do mulsum cognominata Saue Perse ex omnibus barbaris elatissimi fuisse: quod nulli grecis imperatorum qui asiam tenuere præter eos cæcolum louem putant: colunt solem quem mithram uocant lunam. Venetum & ignem iulium uentos: & aquam in flumen non mittunt iuniorum pueri ante quantum annum ante patris conspectum non uolunt. Ducunt uxores quam plures & multas pelliculas ante propagandæ folobus causa. Regi qui non paruerit capite & brachio amputato proicitur. Auctor Strabo. In achemeniis uallibus hoc est perisus Nam tres erant persarum tribus. præscites. Achemenides & Magi. Propertius. Non rot achemeniis armatus fusa sagittis. Erunt quæ nomina dicuntur: si nomen aliquo illum appellati. Dant etiam positis: inter epulas quoque poteris tibi amicam conciliare. Adducta cornua uiolentiam & lasciuia ad se inclinatum poetæ enim Bacchum cum comibus describunt quoniam liber parer protulerat & contumaciam addere solet: quæ per cornua designatur & cæci diuinitus cornua sumere. Hora. Ad dis comus pauper. Diodo. comua alicubi baccho quoniam is primus dicitur boues comutos ad iugum iunxisse. Perpu amon formosus cupido qui inter epulas uersatur. Prefit: demulit. Bibulas alas uinum bibentes. Vdast ex quo offendit duo numina inter epulas uersa in bacchum scilicet & cupidinem: esseque utrumque uenient conciliatorem. Pectus: mentem amantis. Cura fugit idem etiam Hora. Dissipat euchi: us curas edaces. Tunc pauper comua sumit: sit proteruus. Tunc apertis mentes uenit hominum mentes offendit: & prode secreta: Hora. Non ego te candide Bassæu inuitum quariam: nec uanis obfusa frondibus sub dio raplam. Aeuo tantissimam nostram simplicitas. Simplicitas illa: quæ nostra tempestate in nullo extat nisi post uinum. Attes: fraudes & calliditatem. Excutiente deo: ciente baccho. Illic sepe animos in conuiuiis sæpenumero iuuenes capiti sunt amore. Ignis in igne amoris calor aduertit calor: uinum est enim amor ignis occultus. Vergil. Vulnus alit uenis & cæto carpitur igni: uulno autem exhausto natura est accendendi calore uiscera intus: foris infuso refrigerandi: ut docet Plinius. Hic tu fallaci: docet non eligendam esse amicam nocte. Luce deas. quoniam in pelio montethydis nuptiæ celebrarentur a diis omnibus. Indignata discordia: quod ipsi non licuisset adesse: potum in quo scriptum erat: pulchriori detur inlece: sed quoniam luno. Minerva & Venus inter se certarent de pulchritudine: placuit Ioui ut de ea te Paris in ida monte phrygia sententiam ferret: qui a uenere corruptus: secundum eam sententiam dedit: quoniam prius unquamque nudam uidisset: ut docet Apule. in meta. Quidam in epistolis. Quia Venus & luno sumptisq; decentior armis uenit in arbitrium nuda Minerva tuum: & Proper. Credite etiam diuæ quas pastor uiderat olim. Idæis tunicam ponere uerticibus. De tincta murice lana. Murex genus conchæ est: in purpura haud dissimilis: sed pro purpura accipitur a poetis: quæ uerum illam tingendi uestibus in medijs: ut docet Plyn. Fauibus habent. Vergil. ipse sed in pratis arces iam fuisse iubenti murice. Quid tibi scemineos: docet amantes quoque posse insidias puellas conciliare: presertim si uenatione delectantur: quem morem impudicum taxat Iuueno. eo uer fuisse. Menta tuscum figat aprum: & nuda teneat uenabula mæma. Quid refectam baias. Baie ut Strab. scri-

Hos fac armenios: hæc est danaia perfis:

Urbs in achemeniis uallibus ista fuit.

Ille uel ille duces: & erūt quæ nomina dicas:

Si poteris: uere: si minus: apta tamen.

Dant etiam positis aditum conuiuia mēsis:

Est aliquid præter uina quod inde petas:

Sæpe illic positus teneris adducta lacertis:

Purpureus bacchi cornua pressit amor.

Vinaq; cum bibulas sparsere cupidinis alas:

Permanet: & capto stat grauis ille loco.

Ille quidem pennas uelociter excutit udas:

Sed tamen aspergi pectus amore nocet.

Vina parant aios faciuntq; caloribus aptos:

Cura fugit multo diluiturq; mero.

Tunc ueniunt rūs: tunc paup cornua sumit:

Tunc dolor & curæ rugaq; frontis abit.

Tunc apertis mentes tuo rariſſima nostros:

Simplicitas: artes excutiente deo.

Ille sæpe animos iuuenum rapere puellas:

Et uenis in uenis ignis in igne fuit.

Hic tu fallaci nimium ne crede lucernæ:

Iudicio formæ noxq; merumq; nocet.

Luce deos: cæloq; panis spectauit aperto:

Quoniam dixit ueneri: uincis utraq; uenus.

Nocte latent mēdæ: uinoq; ignoscit omni:

Horæq; formolam quamlibet ista facit.

Consule de gemmis. de tincta murice lana.

Consule de facie. corporibusq; diem.

Cornua
BacchiVini
NaturaParidis
iudicium

Murex

Baie

Bola Vlydis focio nomen traxerit: fuerat autem oppidum campaniæ amcenissimum in cuius regione. C. Marius. Cn. Pompeius & Cæsar uillas extruxerunt. ad quem locum sub æstiuum tempus salubritatis causa nauigabant Matronæ cimbis uastis coloribus pictis ubi nocturna cantentium conuitia & symphoniarum diebantur: tradit in epistolis Seneca qui baias diuersorum uisitorum haberi cœptum esse scribit & Propertius. Tu modo quamprimum corruptas deferre baias multis ista dabunt littora diffidum Littora quæ fuerant castis inimica puellis. Ah petant baiæ cimen amoris aquæ. Martialis etiam scribit Matronam

Baiana
Aque

Quid tibi scemineos cetus uenatibus aptos.

Enumerem. numero cadet harena meo.

Quid referā baias. prætextæque littora uelis.

Et que de calido sulphure fumat aqua.

Hic aliquis uulnus referēs in pectore dixit.

Non hæc ut fama est. unda salubris erat.

Ecce suburbanæ templum nemorale dianæ.

Partiq; per gladios regna nocte manu.

Illa quod est uirgo. qd tela cupidinis odit.

Multa dedit populo uulnera. multa dabit.

Hactenq; nūc legas: qd ames ubi rætia pomas

Præcipit imparibus uestia thalia modis.

Nūc tibi quæ placuitq; sit capienda p artes.

Dicere præcipue molior artis opus.

Quisquis ubiq; uiri faciles aduertere mentes

Pollicitisq; fauens uulgus adesto meis.

Prima tuæ mēti ueniat fiducia cunctas

Posse capis: capies tu modo tende plagas.

Vere prius uolucres taceant estate cicadæ.

Menalius lepori det sua terga canis.

Fœmina quā iuueni blādē tēcta repugnet

Hæc quoq; q̄ poteris credere nolle uolet.

Vtq; uiro furtiua uenus: sic grata puellæ.

Vir male dissimulat. tectus illa cupit.

Cōueniat maribus. ne quā nos ante rogem?

Fœmina iam partes uicta rogatus aget.

Possidea
næ

Dianæ
Lucus

Artemis
ium

Rex nēo
ralis

Diana ne
moralis

erat uictor. Sin vero omnibus nulli uictori relinquebatur: unde Varro de re rustica dixit non cursu lampada tibi trado: quod significat non tibi uictoriam tradidit memini etiam Herodotus lib. viii. Vnde Persius dixit. Qui prior es: cur me in decussa lampada poscis in quo uersu enanando multi multa dicunt: bene autem pauci. ¶ Partaq; per gladios barbaricus quidam & scytharum mos erat ut Strabo. meminit circa templum Dianæ ut qui prius uictimam mactasset sacerdos institueretur: qui uiribus corporis & pedum celeritate potens gladium tenens & in sulcus semper circumspectans de honore certabat: & ad festinandum strenue contra pugnantem aduersum se paratus erat singulis annis ei qui tenebatur sacerdos uictoriarum illi uictor succedebat: appellabatur autem sacerdos rex nemoralis ab artemisio nemore: & Diana nemoralis uel nemoralis. Papinius Jamq; dies a derat profugis quum regibus aptam sumat arcinum Triuiz nemus: & face multa conficiis Hippolyti splendet lacus. Ouidius in fastis. Regna tenent fortes manibus pedibusq; fugaces. Et perit exemplo post modo quisq; suo. Suburbanæ Dianæ templum enim non longe distabat ab aricia. ¶ Nocente manu quia pugnabatur. ¶ Illa q̄ ex uirgo. Diana enim a poetis uirginis dea appellatur. ¶ Multa uulnera quia illic multi amore capiuntur. ¶ Hactenus unde legas: unde legas: quæ tendenda esset amica nunc quemadmodum concilianda sit præcipit. ¶ Vnde legas: unde elligas. ¶ Imparibus modis: inæquali modulatione nam elegiacus uersus impar appellatur a poetis: propterea q̄ alter uersus ex sex dimensionibus. Alter uero ex quinque constat unde exametri & pentametri nomina indita sunt. ¶ Mollitæcingor. ¶ Prima si. prima si per. ¶ Tende plagas. tende rætia. ¶ Vere prius

usuere enim aues concentibus aere mulcent. Menallus canis canis arcadus menaticus: qui in menalo moure feras insequitur. Fartia uenustissima rapta. Male dissimulat. nescit amorem celare. Ille cuius carius canis: non est in tegendo amore. Conueniat manibus. si sint mares concordare. Aget pates ro gantispeter coltum ab homine. Agimus. n. partes rogantisque munera alicuius aliquid petens obimus. Molibus in pratis: brutorum animalium exemplo probat foemina esse: quod dixisti fas esset. Cor nippedi equo. sic & Virg. Et cornipedum cursum simulat equorum. Adhinnit. hunnire prope de equis dicimus unde hinnitus. Virgil. Et alro pelio hinnitu fugiens impleuit acuto. Legitimum finem: certum modum. Flamma uulcans. amor hominum. Bibi da quid referat. exemplis: agit amori esse magis obnoxias foeminasque uiros. byblis ex filia Mazædi nata Caunni fratre triserpit amavit qui sororis scelerato amore cognito ex patria profugit. Illa dum eum querit in canem peruenit ubi longo itinere & pol luto amore fatigata petit. Sed lege dum miseratione in fontem sui nominis mutata est. Fabulam Piv. nar rat Ouidius in met. Ars incipit est amote. Et est laqueus hic laqueo eam dicit uitam finis finem meta. uero aliter eius exitum describit. Myrtha patre. no ta est fabula quemadmodum Myrtha cōcubuit cum Cinyra patre cyprionum regem diu uixisse scri. Ply. Id autem fuit dum mater ceteris sacris operatur quod quoniam parer cognouisset. fructu gladio tam in se cutus est illa noctis beneficio in terram Sabæam e a fieri ubi arborem sui nominis mutata est. ut in meta: narrat Oul. Sed non ut debulgia nephædo pñis amo re capta erat. Obducto cortice circumducto cortice nā in arbore Myrthā mutata est. Illius lachrymis Myrthæ guttis ex arbore stillantibus. n. melior ha bebatur. & stasie id est gutta dicebatur. Collumella. Et melior stasie ponatur achæa myrtha. Vngimus ante am myrtha uel aliis odoribus ungebantur. Sappho. Non arabo nosser rore capillis olen & Ho rati. Dic & arguere propter Neera myrtheum nos do cohibere et uemus sibi. Sæpe diem mero fregi coronatus nittentes Malobrato syrio capillis. Val libus: idæida mōs fuit nō modo troicus sed & creten sicut Seta. scri. cuius uerba hæc sunt. Mōs idæus fuit: git cretensium cunctorum celissimus: & quæ uersum circuitum habens stad. sexcentorum præstantissimis ille sane oppidis instat coronæ incolitur. Traditur etiam Ply. Creta montes habuisse Cadiscum. Idæuth. Distinxi. Croci. Vir. Mōs idæus ubi & gēris cuna bula nostræ. Oul. in fa. & creta nobilis ida. Candis dus taurus. Taurum descibit cuius amore capta fuit Pasiphae tradunt fabulæ Pasiphaen Minois uxorem quum Taurum adamaret. signum boui simile a Dedalo factū. eoq. modo. tauri supposita desiderio portat esse. Ante hoc tempus Minocem quotannis ferūt speciosissimum oium taurum neptuno solitū de more sacrificare: quum ei taurus eēt ceteris præstācionalium sacrificauit deuenior. Quæ ex re itarus minor neptū nus eius tauri amorē Pasiphae in seclitui arte Dædali supposita decātarū fabulis genuit Minotaurū natura dupliciter qui usq. ad humeros tauri ac cetera homo esset: audior Diodo. Tenui nigro macula nigra sed parua. Vna fuit labes: hæc solū habuit maculam nigrā. Gnosia de quæ cretēs a gnolo crete urbe: quam cōdidit Minos in ea insule patreque asiam spectat ut docet Diodo. Cydoniadesq. cydone insule cre te oppido condito ab eodē minoe In his locis. qui peloponneso oppositi ad occidentē uergūt auctore Dio do. Herodotus scribit Cydoniā in creta condidisse Samios: male autē in plenisq. explanibus Sidoniades legiunt. Cetrū quæ sustinet urbes. Creta. n. a creta nymphe Hesperidis filia cognominata cetrū fuit ur biū clara fama. ut Ply. docet. & Seta. scri. eā hecatēpollim appellatā ēē. Terminat autē ab occasu mari adria nico. a septentrione pelago cretēs. a meridie punktois ab onēte carpatio auctore Ptolemæo. Quāuis sit mēdax Cretēs. n. mēdaces appellant: quā tē docet diuus Hierony. ad magnū oratorē ita scribens. Sed & Paulus apost. Epimenidis poete abusus uersiculē scribēs ad Titū xp̄itō alip̄us talia κασιπ̄α γὰρ τέρ̄σ̄ ᾱπ̄ οἱ Cretēs se. n. p. mendaces. male bestias uentres pignū. Cuius heroi ci henustichium postea callima chus usurpauit. Nouas fronde: uel recentissimæ paulo ante natas. Et prata pennerrima cōtines pro cō.

Byblidis
fabula

Molibus in pratis admugit foemina tauro:

Fœmina cornipedi semper adhinnit equo.

Fortior in nobis: nec tam furiosa libido est.

Legitimum finem flamma uirilis habet.

Byblida qd referat: uenit: quæ fratris amore

Arsit. & est laqueo fortiter ulla nephas.

Myrtha patre: sed nō ut filia debet: amauit.

Ex nunc obducto cortice pressa latet.

Illius lachrymis: quas arbor fundit odora

Vngimur: & domina: noia gutta tenet

Fortē iud umbrosus nemorosus ualibus idæ

Candidus armeni gloria taurus erat.

Signatus tenui media inter cornua nigro:

Vna fuit labes: cetera lactis erant.

Illum gnosiadesq. cydoniadesq. iuuenat.

Optarunt tergo sustinuisse suo.

Pasiphae fieri gaudebat adultera tauri:

Inuida formosa oderat illa boues.

Nota cano: nō hocq. cetrū sustinet urbes

Quāuis sit mēdax: creta negare potest.

Ipsa nouas frōdes: & prata tēnerrima tauro

Fertur inas sueta subsecuisse manu.

It comes armentis: nec iturā cura moratur

Coniuges: & minos a boue uictus erat.

Quid tibi pasiphae pñiosas sumere uestes.

Ille tuus nullas sentit adulter opes.

Myrthæ
Guttæ
Stasie

Ida

Pasiphae
fabula
Gnosio
Cidon

Creta

Cretēs
mēdaces

temo. ¶ Prata. n. p. herbis posuit. ut solent poete. ¶ Subsecuisse pabulū tafferet. ¶ Fleat. pasiphae tauri
secuturū. ¶ Cura cōiugis mor et ga maritū. ¶ Minoat. quia parum curabat quod de ea te sentiret Mi-
nos. ¶ A boue nictus erat. quia illa plaris faciebat tauriūq. manū. ¶ Quid tibi pasi. Apostrophe ē. ubi no-
randum ē pasiphae sine diphōgo in fine ut sit quadr. sillabū nomen. poterit quēdammodum Danae &
Phaeō. ¶ Virū sal. maritū minoia decipere. ¶ Falle uiro. i. ames hominum nō taurum. ¶ Cōcra bac. facer.
dos bacchi farote nūnis impulsū. ¶ Aonio deor. baccho. qui in boetia colitur ubi erat thebe narale solum

Pasiphae
Danae
Phaetori

Quid tibi cū speculo mōtana armēta petēti

Quid toties positas singis inepta comas.

Crede tū speculo. quod te negat esse iuuecā:

Quam cuperes fronti cornua nata tuar.

Sive placet minos. nullus quater adulter:

Sive uirum maui fallere. falle uiro.

In nemus & saltus thalamo regina relicto

Fertur. aonio concita baccha deo.

A quoties uultu uaceam spectauit iniquo:

Et dixit. domino cur placet ista meo.

Aspice ut ante ipsum teneris exultat i herbis

Nec dubito quin se stulta decere putet.

Dixit & ingenti iam dudum de grege duci

Iussit. & immeritū sub iuga curua trahi.

Aut eadē ante aras cōmentaq. sacra coegit

Et tenuit lacta pellicis exta manu.

Pellicibus quotiens placuit numina cæsis

Atq. ait exta tenens. uice placete meo.

Et mō se fieri europam: modo postulat io.

Altera quod bos est. altera uesta boue.

Hāc tamen impleuit uacca deceptus acerna

Dux gregis & partu pōitus auctor erat.

Cressa thyesteo si se abstiniui. et amore.

Ah quantum est uni posse placere uiro.

rupi s. 2. Non medium rapuisset iter. curruq. retorto.

Auroram uersis phæbus adisset equis.

Filia purpureos niso furata capillos.

Puppe cadens celsa facta refertur auis.

Altera scylla maris mōstris medicamie circes

Pube premit rabidos. inguinibusq. canes

Qui marē terra. neptunū effugit in undis

Coniugis atrides uictima dira fuit.

Cui non defleta est ephyrea flāma creulæ.

Et nece natorum sanguinolenta parens.

Fleuit amynthorides pinania lumia phanix

Hippolytū rapidi diripuistis equi.

Europæ
Agenori

Acropæ
Cretēsi

Scyllani.
si

Scylla
Photici

Agamē-
nonis
Mors

Iason cre-
usam da-
xit axorē

¶ Oppetit. denicta asia subfedit adulter. Seneca uero sci. in Agamēnone Clytemnestrā grani dolore agi-
tatā q. ille Cassandram secum traheret. & ea die qua in patriam intantū domū parato cōiūio & ipse Aga-
mēnō dū picta ueste sublimis iaceret priami supbas corpore exunias gerēs ei detraher cultus hostiles uxor
lubet. & induet potius cōiugis fide manu textorē amictus merū induta uestis extū manibus negat caputq.
laxū & inui claudū sinuū: & tūc auit tremētū semiuit dextra latus agamēnonis: & edig interfecit ueste inuia

Iason cre
uſa duxit
uxorem.

Naphtha
Ephyra
Corinth

Phoenix
Ocecaus

Phinei
Fabula

Inuoluntum. Idem quoque narrat Euripides in oreste. Matrem terra ex prelio enim troiano in columis euaſit. Neptunum effugit euasit maris procellas. Cui non deſecta eſt. Iason (ut Laſtantiuſ tradit) raptu aureo uelleret id creonem conſoniorum regi detulit. cuiuſ filiam creuſam (ut ſcribit Seneca) uel Glaucem (ut maluit Diodoruſ) uxorem duxit repudiata Medea. quæ irata regiam cum conſiuge Creuſa incendit. laſtantiuſq; filioſ duos quos ex Iafone ſuſceperat. eam poſtea ægeuſ uxorem duxit ex qua Medum filium ſuſcepit. Deinde cum eo theſſiam ueniſſa in aſiam peruenit ut iuſtinuſ docet atq; ibi urbem condidit de ſuo nomine appellatam a qua totam regionem Mediæ am denominauit. de Iafone plura legito apud Diodoruſ in. y. Flamma quæ Medea creuſam aſſum- pſit ſcribit enim plyniuſ. Naphtham magnam habet in cognationem ignium tranſilireq; protinuſ in eam undecumq; uſam & ita. Medea pellicem crematam. nam. dum ſacriticatur ad aras acceſſit. cottonaq; igne rapta eſt. De Naphtha plura ſcribit Strabo. Creuſæ. ephyreæ. ideſt Creuſæ Corinthiæ. Corinthuſ enim urbuſ Achaiæ quæ priuſ dicebatur Ephyra iur docet Plyniuſ. Parenuſ. Medea mater. Nec natoſ rum. duos enim filioſ ex Iafone interemit. dicente Ouidio. Sed poſtquam colchis ariſt noua nupta uenienſ Flagrantemq; domum regis male uidit utroq; Sanguine natoſum perſunditur impluſ enſiſ. Vtq; ſe mater male Iſoniſ effugit arma. Fleuit amyn- thoides. Phoenix filiuſ ſuit amynthoriſ filiſ ceteraſ phiquem phocidem. Alii Omenium genuiſſe uoſ lunuſ hic cum amica patris tem habebat. Sed poſt multas eiſ imprecationeſ helade diſceſſit dicente ipſo adad Homeruſ libro nono. patet uero ubi cū puella me ſua concubuſſe reſciuit (reſciuit autem protinuſ) etiam atq; etiam me excretaſ eſt. inuocaſ tiſq; Erynnibuſ eſt imprecataſ ſiſo filioſq; orbitarem. Iſ igitur ad Peleum fugit quem hlio achilli comi- tem præceporemq; dedit. Hinc Hometuſ non ſcribit eam quæ fuiſſe. Nonnulli tamen Lycophroniſ interpretatiſ teſtimoniſo dicunt eum in patria reuer- ſum oculiſ caruiſſe. Hippolytuſ rapidi. Phædræ etiam exemplo maiore eſſe in ſœminuſ; qua in uir- riſ amorem offendit nota eſt Fabula Ouidii carmi- ne. quam etiam Maro in ſeptimo deſcribit. Quid ſodis immeritiſ. Phineuſ rex ſui Arcadiæ. qui repus diat. Cleopatra uxorem. filiſuſ harpalicem ſcythicam ſuperinduxit cuiuſ inſinſuſ filioſ occæcauit: ſed in huiuſ rei uindictam mox illuſ du oculiſ priuauerunt & harpyiaſ aueſ immiſerunt quæ dapeſ diſnuebant. atq; uentriſ profluuiuſ ſœdabant. iur Seniuſ docet. Diodoruſ tamen in quinto aliter fabulam deſcribit. Libidine ſœminea iur ore mullebr. Noſtra: uiri li. Actior eſt. eſt uehementior in ſœmina. Quæ negetique colitum reſeſet. Quæq; negant. cemi- næ quæ tibi aſſentiuntur. uel cutum negant. Vt iam fallariſ quæ ſuſ negauent mulier. Tuta repul- ſa quæ nihil mali ex ea conſequetur. Noua uolu- praſ. noui amanteſ. Et capiunt animoſ. quia aliena magiſ q; noſtra appetimur. Grandiuſ uber. ubeta laſtiſ pleniota. Sed priuſ ancillam. Aliud præceptuſ aſſert. Capratæ puellæ. amicæ Blandiuſ concilia- tæ. Moliet. molleſ & facileſ reddet. Tuoſ acceſ- ſuſ tuoſ ad amicaſ. Sit parum fida. parum ſoleat fide ſemare. T. iur locuſ. occultuſ luitibuſ. Latiffima tenuiſ amica illariſ. Tunc cū triſtiſ erat. qū erat moſta pp belluſ. Læta recepit. iur iurantiſ tan grecuſ abuſſe ſoluit longo luſtu. equuſ troianuſ in urbē ita xere: ut eſt apud Virg. T. Etanda. ſollicitanda eſt amica ab ancilla. Quuſ pellice læſa quuſ queſt marituſ ſe deſecta ad aliaſ ſœminas accedete. Ne ſit multa. ut ulciſcat marituſ uel amariſ illiuſ. Hæc matuiſinoſ

Quid ſodis immeritiſ phineuſ ſua lūina natuſ.
Pœna reuerſura eſt in caput iſta tuum.
Omnia ſœminea ſunt iſta libidine mota.
Actior eſt noſtra: pluſq; furoriſ habet.
Ergo age ne dubita cūctuſ ſuperare puellaſ.
Vix erit in multiſ quæ neget una tibi.
Quæ dāt qūq; negat gaudent tū eſſe rogati.
Vt iam fallariſ. tuta repulſa tua eſt.
Sed cur fallariſ. qū ſit noua grata uoluptaſ.
Et capiunt animoſ pluſ aliena ſuiſ.
Fertiliuſ ſeges eſt alieniſ ſemper in agriſ.
Vicinuſq; pecuſ grandiuſ uber habet.
Sed priuſ ancillam captatæ noſſe puellæ
Cura ſit. acceſſuſ molliet iſta tuoſ.
Proxima conſiliuſ domina: ſit ut illa uideto.
Neue parū tacitiſ conſcia fida iocis.
Hæc tu polliciniſ. hæc tu corrumpet rogado.
Quod petiſ. ex facili. ſi uolet illa. ſereſ.
Illa legit tps. medici quoq; tempoſa ſeruāt.
Quo faciliſ domina: mēſ ſit. & apta capi.
Mēſ erit apta capi tunc. qū lætiſſima rerū.
Vt ſegeſ in pingui luxuriabit humo.
Pectora dū gaudent. nec ſūt aſtriſta dolore
Ipſa patent blanda tum ſubit arte ueniuſ.
Tunc cū triſtiſ erat deſenſa eſt illoſ armiſ.
Miliuſ buſ grauidum læta recepit equum.
Tū quoq; tēda eſt. qū pellice læſa dolebit.
Tunc facieſ. opera ne ſit inulta tua.
Hæc matuiſinoſ pectenſ ancilla capilloſ
Incitet. & uello remigiſ addat opem.
Et ſecum tenuiſ ſuſpirāſ murmure dicat.
Vt puto. non poterit ipſa referre uicem.
Tunc de te narret. tunc pluadentia uerba
Addat. & inſano iuret amore mori.
Sed propere. ne uela cadāt. iraq; reſidāt.
Vt fragiliſ glaciſ. interit ira mora.

folēt n. ancille comas dominaq. pectere. uñ luue. morosam dñam taxat. ¶ Opē remigis. auxiliū remig. idu
hoc ēf. uterbare illi cōciliā. uñ aut. a naufragis sumpta similitudo. ¶ Referre uice. referre grām am. dñi.
¶ Propterea narratio cōiūniū. manit. uñ qd magis placet. sollicitū ad amicū. ¶ Ne uela. cā. dñi. uñ irā. parat.
¶ Queris an hāc ipsām. Aliud pceptū affert. ¶ Talibus admissis. uiolata ancilla. ¶ Alca grādis. magna du
bitatio. Piy. ¶ Vltū. & illa. M. Cato extra oēm ingenti a leā positus. ¶ Hęc fī. sedula. Aliqua ancilla sedula ē
ad cōfidiū. Aliqua tardior. hęc qd ēf. tardior parat fideliter amantē dñicilla uñ sedulo parat oī sibi. ¶ Ca

Quæris, an hæc ipsam possit violare ministrā
Tibi, quædam, hæc, quædam, quædam, quædam.

Talibus admittis alia grādis inest.

Hæc ad concubitum sit sedula. tradior illa.

Hæc domina munus comparat illa tibi.

Casus in euenit: est licet hic indulget auis

Consilium tamen est abstinere meum.

Consilium tamen est abstinere meum.
Nisi mecum sit, non sumus coniuncti.

No ego p̄ p̄ceptis, & acuta cacumina uada

Nec iuuenum quicquam me duce captus erit

Sī tamen illa ubi dūm dat, recipitq; tabel

Corpore non tātum, sedulitate placet.

Fac domina potiare prius,comas illa sequet'

Non tibi ab ancilla est inspicenda uenae

Hoc unū moneo si quid mo-
do creditur, arti-

Hoc unum moneo si quid modo creditur ad
Mortem et Deum non esse uerum.

Nec mea dicta rapax p̄ mare uctus agat.

Aut nunq̄ tentes, aut p̄fice, tollitur index.

Cum semel in partem criminis illa uenit

Non aut uulter uiscatis effugit alis

Non bene de laxis cassibus exit aper.

Sancius arrepto piscis retinetur ab hamo.

Opprime tentatā, nec nisi victor abi:

Opprimere tentata, nec mihi dictor, abi:
Tunc negare prodest cōi peris culpari

1 unc neq̄ te prodet coi noxia culpæ

Factaq; erunt dominæ dictaq; nota tibi.

Sed bene caletur, bene si calabatur index.

Noticiæ suberit semper amica tua.

Tempora quí solis opetosa colentibus arua

Fallitur, & nautis aspicienda putat.

2. With the same data, the following is a plot of the

Itis illæ sũ iuuenẽ reitte uotis. Sic martis tibi fuit
dehinc. Exillis. nũc ituris. obliuiscere omnia.

debāt. Signis puis itatuns qd' et thealta omabati
dē romato signa theatto. Scn. ét pli. lib. vii. capite. i.

fuille effigies iter q̄s erat eutice a. xx. liberis rogo i

Iason cre
usa duxit
uxorem.

Naphtha
Ephyra
Corinthe

Phoenix
Occæca
us.

Phineci
Fabula

Inuolutum. Idem quoque narrat Euripides in oreste. Matrem terra ex prelio enim troiano in columis eua
sit. Neptunum effugit. easque maris procellas. Cui non deserta est. Iason (ut Lactantius tradit) raptus
aureo velereis creonti corinthiorum regi detulit. cuius filiam creusam (ut scribit Seueca) uel Glaucem
(ut maius Diodorus) uxorem duxit repudiata Medea. quæ irata regiam cum coniuge Creusa incendit. Ia
son quoque filios duos quos ex Iasone suscepit. eam postea ægeus uxorem duxit ex qua Medum filium su
cepit. Deinde cum eo thesuum uerita in asiam peruenit ut iustinus docet atque ibi urbem condidit de suo
nomine appellatam a qua totam regionem Medi
am denominauit. de Iasone plura legitur apud Dio
dotum in y. Flamma quæ Medea creusam assum
psit. Scribit enim phrynus. Naphtham magnam habes
si cognitionem ignium transilires. protinus in eam
undecumque uisam & ita. Medea pellicem crematam.
nam dum sacrificatur ad aras accessit. coronam igne
raptam est. De Naphtha plura scribit Strabo. Cereu
se. ephyrea. idest Cereusa Corinthiæ. Corinthus
enim urbs Achaia quæ prius dicebatur Ephyra. ut
docet Phrynus. Parens. Medea mater. Nec natos
zum. duos enim filios ex Iasone interemit. dicente
Ouidio. Sed postquam colchis arsit noua nupta uen
iens. Flagrantemq; domum regis male uidit utroq;
Sanguine natorum perfunditur impius ensis. Vtq;
se mater male Iasonis effugit arma. Fleuit a myn
thorides. Phoenix nilius fuit amynthoris filii cetera
phiqueum phocidem. Alii Ormenium genuisse uo
lant. hic cum amica patris tem habebat. Sed post
multas eius imprecationes helade discessit dicente
ipso ad hunc librum nono. pater uero ubi cū
puella me sua concubuisse refecit. (rescivit autem
protinus) etiam atque etiam me execratum est. inuoca
tisq; Erynibus est imprecatus filio filioq; orbitatem.
Is igitur ad Peleum fugit quem hinc achilli comi
tem præceporems dedit. Hinc Homerus non
scribit cæcum fuisse. Nonnulli tamen Lycophronis
interpretis testimoniis dicunt eum in patria reuer
sum oculis caruisse. Hippolytum rapidi. Phædræ
etiam exemplo maiorem esse in scæminis. qua in ui
ris amore ostendit nota est Fabula Ouidii carmi
ne. quam etiam Maro in septimo defendit. Quid
sodis immeritis. Phineus rex fuit Arcadiæ. qui repu
diat. Cleopatra uxorem filius harpaleem scythicam
superindoxit cuius mīstentū filios occæcauit. sed u
hulus rei uindictam mox illum diu oculis priuauit
& harpyas aues immiserunt quæ dapes dispiabant.
atque uentris profluuium sedabant. ut Seruius docet.
Diodorus tamen in quinto aliter fabulam describit.
Libidine scæmine arauore muliebris. Nostra: uiri
li. Actor est. est uehementior in scæmina. Quæ
negetur coitum recusare. Quæ negant. acemi
næ quæ nibi assentiuntur. uel coitum negant. Vt
iam fallaris. quæ uis negant mulier. Tuta repul
sa. quia nihil mali ex ea consequens. Noua uolu
pras. noui amantes. Et capiant animos. quia aliena
magis q̄ nostra appetimus. Grandius ubet. ubeta
laetis pleniora. Sed prius ancillam. Aliud præceptū
affert. Capratæ puellæ. amicæ Blanditiis concilia
tæ. Moliet. molles & faciles reddet. Tuos access
us tuos aditus ad amicam. Sit. parum fida. parum
soleat fide seruare. Tactis locis. occultus luitibus. Latissima tertius amica illaris. Tunc cū tristis erat. quā
erat moesta pp bellid. Læta recepit. troiani rati grecos ab hisse soluto longo luctu. equū troianū in urbē ira
xetior est apud Virg. Tētanda. sollicitanda est amica ab ancilla. Quā pellice læsa quā querit matris
se deserta ad alias scæminas accedere. Ne sit multa. ut uiscera matris uel amantē illius. Hæc matris inosti

Quid sodis immeritis phineu sua lūina natis.
Pena reuersura est in caput ista tuum.
Omnia scæminea sunt ista libidine mota.
Acrior est nostra: plura furoris habet.
Ergo age ne dubita cūctas luperare puellas.
Vix erit in multis quæ neget una tibi.
Quæ dāt q̄q; negāt gaudent tū esse rogatæ
Vt iam fallaris. tua repulsa tua est.
Sed cur fallaris. quā sit noua grata uoluptas.
Et capiant animos plus aliena suis.
Fertilior seges est alienis semper in agris.
Viciniq; pecus grandis uerber habet.
Sed prius ancillam capratæ nosse puellæ
Cura sit. accessus molliet ista tuos.
Proxima consilis dominæ sit ut illa uideto.
Neue parū tacitis conscia fida iocis.
Hæc tu pollicitis. hæc tu corrumpe rogādo.
Quod petis. ex facili. si uolet illa. feres
Illa legit tps. medici quoque tempora seruāt.
Quo facilis dominæ mēs sit. & apta capi.
Mens erit apta capi tunc. quā latissima rerū.
Vt seges in pingui luxuriabit humo.
Pectora dū gaudent. nec sūt astricta dolore
Ipsa patent blanda tum subit arte uenus.
Tunc cū tristis. erat defensa est illos armis.
Mulinbus grauidum læta recepit equum.
Tū quoque tētādā. ē. quā pellice læsa dolebit
Tunc facies. opera ne sit inulta tua.
Hæc matutinos pectens ancilla capillos
Incitet. & uello remigis addat opem.
Et secum tenui suspiras murmure dicat.
Vt puto. non poteris ipsa referre uicem.
Tunc de te narret. tunc pluadentia uerba
Addat. & insano iuret amore mori.
Sed propterea. ne uela cadāt. iræq; residat.
Vt fragilis glacies. interit ira mora.

solēt. n. ancille comas dominae pectere. uñ luue. morosam dñam taxat. Opē remigis: auxiliū temigādū hoc est uerbare illi cōciliatū. est aut a nauigantibus sumpta similitudo. Referre uicē. referre grām amātū. Propterea narrādo ei iniunā mariti. uel qd magis placet sollicitiādo amicā. Ne uela. cadā. ne itā ponat. Queris an hāc ipsam. Aliud pceptū affert. Talibus admissis uiolata ancilla. Alea grādus. magna dubitatio. Ply. Vltū & illa. M. Cazo extra oēm ingenti alēā positus. Hāc fir sedula. Aliqua ancilla sedula ē ad cōtēdū. Aliqua tardior. hāc qd est tardior parat fideliter amantē dñā uel uero sedula parat oī sibi. Casus inuentus est: succus rei pender ē fortuna. Licet hic quis aliquis. Indulgeat ausus: utatur audacia coeandō cū ancilla. Abstineat ab ancillae coitu. Capus erit. decipiet. Sedulitate assidue uel diligētia in rebus oīsbus. Comes illa sequeat ancillā ē post dominā subagitatib. Aut nūq tentes. nūq ancillam aggredians. Aut piceat: subagites. Tollit index qā nūq te accusabit dñe qd cā uolueris subagitat aut certe dicit nūq accusabit te amica si ea ui poutas fueris qd facies si te effugent. Nō aus uulueris: aus exēplo docet ancillā nō iuto tn taētā relinq. qd semel tēst. Vilicato a lū uisco capris. Lassus cāibus. nō bñ tētis rebus. Oppime tēta: uice ancillā qua aggreffus es. Noxia. nocēs ancilla uel cōscia & obnoxia. Cōi culpā. cōi coitui amatonis uel cenē dñe & ipsi ancillae. Sed bñ celest qd ibi ancilla dixerit de amica. Bñ si celab. i. dñe si celabit ancilla. At uā oporiat multū labors. Et nauis aspiciēda putat. Tpa nō mō ab agricola & naua cē sed ē ab amantē obseruāda eē dicit. Nec semp nō oī tpe feminādū ē sumētiū. Vindi aq. Man glaucō nā austeris spūitibus mare fit glaucum & cæculū aqilonibus obscuro: atnuis uent docet gelus cuius rei cām assignat. Ansto. in pblematibus. Fiet idē captiuitas puella. Dies natalis amicæ q apud pñcos hēbāt i magna ueneratōe. Vir. Phyllida mitte mihi meus ēd natalis iolla. Sine calēda Quijn salūis docet multis rōnibus: cur matronæ tomāne calēdis Martis tūonā fēdicatē upōpeius hanc rōnē affert. qd ea die lunonis edes celebrari cepta sūt. & ea lacta matroalia diecibāt. Mittebāt aut mīeta qd amicas calēdis Martialis. Matialis. Scis certe puto uestra id uenire Saturnalia martias calēdas Tū reddā tibi galla qd deditū. Tibullus ut uiga nūc certa discurnt undiq pōpa. Perq uel as urbis mūeta pōq domos. Quis uenerē Marti. hoc dicit qd calēda Martiz ēt uenen seniebat qm colebāt a mulienb Matia. At iū diu a paphi remitte nō

Quæris. an hāc ipsam pñt uiolare ministrā
Talibus admissis alea grādus inest.

Hæc ad concubitus sit sedula. tradior illa.

Hæc domina munus comparat. illa sibi.

Casus in euentu est. l. cet hic indulgeat ausis

Consilium tamen est abstinuisse meum.

Nō ego p præceps. & acura cacumina uadā

Nec luuentum quicq me duce captus erit

Si tamen illa tibi dum dat. recipitq tabellas.

Corpore non tātum. sedulitate placet.

Fac domina potiare prius. comas illa sequeat

Non tibi ancilla est inspienda uenus

Hoc unū moneo si quid modo creditur artū

Nec mea dicta rapax p mare uetus agat.

Aut nūq tentes. aut pice. tollitur index

Cum semel in partem criminis illa uenit

Non aus uulueris uiscatis effugit alis

Non bene de laxis cassibus exit aper.

Saucius arrepto pñcis retinetur ab hamo.

Opprime tentatā. nec nisi uictor. abis.

Tunc neq te prodest cōi noxia culpæ

Factaq erunt dominæ dictaq nota tibi.

Sed bene caletur. bene si calabatur index.

Noticiæ suberit semper amica tuæ.

Tempora qui solis opetosa colentibus arua

Fallitur. & nauis aspicienda putat.

stis illæz iuuenē rēitē uotis. Sic martis tibi fūit calēda. uel qd martæ calēda apūle uenerē dicatū pce-
debat. Sigillis pñs statutus qd ēt theatra omabāt. ut ēdixim. in. i. de arte amādū sup eo uertū. Aurea q pē
dēt ornato signa theatro. Scn. ēt pñb. y. capite. i. pōpū magnū iomamētis theatru mirabiles fama pō-
fuisse effigies iter qd erat cutice a. xx. liberis rogo illata itallis enixa. xxx. pē. Vitru. lib. 4. scn. ariā fuisse iace-
nariū gñā. I. tragicū. comicū. & satyrnū. hō. qd ornatus iher se erat dissimili rōne. T. a. gñe. deformabāt co-
lūnis & fastigij ceterisq regalib⁹ reb⁹. i. comiez at zedificioz priuatoz & menioz. hāt spēm pñcipū
fenestros dispositos imitatioz coium zedificioz rōnib⁹. Satyrizæ uero ornāt arbonb⁹ spelscisimōib⁹. reli-
quosqz distib⁹ reb⁹. hic qd ē de tragica scena itelligēdū puo. ordo at ē siue nō erit ornāt arcus sigillis ut fu-
it anqz pñio illi solū pñs statutus omabāt dēi de regalib⁹ reb⁹ ornari cepit. ut dicit Qui nō capidās esse
puellas ipe quo tragodia aliq recitat i qd tūc puellæ sūt tristes pp fēcibēl tragēdiz matenā & pluiuz ipē-
dēt. Sed regū positas. obeliscos dicit q in medio circo locabāt ēt at obeliscus (ut Marcellinus scn. i. lapid i
gutā metæ cuiusdā sēsim a pēnitare i excessū cōsurgēt. ut tadū i mifer paulani gratice lēz spē qdāta i
uerticē pductus angustū. māu leuigat artificis. Obeliscos at antiq reges ægypti bello dōitis gēnb⁹ aut ppi
tatib⁹ rerū elati mōitū uēis uel apd extris orbis incolas pñtētiēs excisos rēdōis diis supis dicatū. Scn. i.
idē Marcell. aug. cæ. duos obeliscos admirandos ex urbe ægypti heliophi to. transulisse quoz. alterum in
cāpo martio alterū in circo maxio Locauit. quē Ply. scn. excilū a rege Sēneferio quoq regnātē Pythagoras
in ægypto fuit. cxx. pedū fuit & dodrātis. prater basū eiūsdē lapidis. l. uero q est cāpo martio. y. i. pedū
minur estā Seroide inscriptam ambo rerū naturæ interpretationē. ægyptiorum opere & pñz continēt udi

Calendæ
Martiz

Matrona
lia

Communis

Obelisc⁹

Circ⁹ lēz

Pleiades
uel Vero
giliz

Denotat aut ludos circenses q̄ Romani siue magni scenici & theatralis uarie appellati sūt. siebāt aut in hor-
nore iouis lunonis & Minervæ in uerē docet Cicero & ex Valerio maximo ēt p̄cipi p̄r. Indicr̄ erat
equi pugileq̄ ex hetruria accidit Liuius docet. Circē aut ideo sūt appellati q̄ circū enles prius fiebant
ut scri. Seruius super. y.iii. encidos. ¶ Differ opus. captadæ. i. puellæ ¶ Tūc pleiades inūtāt. Pleiadū iminet
oculus. Oriunt. n. quarto nonas apiles. Oul. in fastis Pleiades incipient humeros releuare paternos. Quē
septē diciet hē esse folito. Columella scri. y. idus octobris Vergilius exortiri uespere fauonio spirātes & in-
terdū africo cū pluuiā. Verū. xii. & xii. calēdas nouē
bris solis exortu occidere & tēpestatē significare. Idē
alibi ē scribit Vergilius. x. calēdas maias cū sole ori-
ri. y. iii. uero idus apiles uespere celati. Interdūq̄ hie-
mare. Ply. ēr docet Vergiliū exortu astatē incipe-
re occasu hyemē. Pleiades autē dicūt. qm̄ ex pleioe oc-
ceani & Arctis sint natæ. Virgiliz a n̄is appellat q̄
in uere oriunt. Cur autē sex trīmō dicāt q̄ septē fue-
rit. & q̄m̄ inret sydera collocatē sint a Ioue higinius
& Oni. in fa. docet Hædus aqua Ariga & dos hume-
ris gestat quā poetis Olenium pecus appellatur &
capram oleniam appellat. Ouid. in met. & Srtabo sci
bit egas duas fuisse unam i Euboeat Alitē in Achaia
quo in loco luppreit a capra lade nutritus dicitur &
prope ēt olenem. uen oleniam cappellam dixere po-
etæ uel ab oleno uulcani filio iulus meminit higinius
ur. Oriuntur autē Hædi (ut docet columella) y. calē-
das octobris fauonio flāte nonnūq̄ Austro cū plu-
uia. Idē alibi etiam scribit hædus ori prius nonas
octobris uespere. in ortu autē & occasu tēpestatē Plus-
ulamq̄ faciunt Manilius. Hūc subeunt hædi clauden-
tes sydere pontum Nubibus & mūdū nortio rege ca-
pella Vergil. Præterea tam sunt arctū sydera nobis Hædorumq̄ dies seruandi. Ouid. in fastis Nais amal-
thea cræta nobilis Ida Dicitur in siluis oculuisse iouē Huic fuit hædorum mater formosa duorum Inter
diteos conficiēda greges. ¶ Tūc bene definitur Cessatur a captanda puella. ¶ Quā flebilis alia Alia (ut
liuius scribit) fluius est. xi. millibus passuum ab urbe distans crustuminis de fluens monibus. apud quem
delectæ sunt galli copie romanz ad. xy. calēdas sextilesque diē atrum uel insusta appellatione dānā-
runt. Nam anno ab urbe cōdita. ccc. xlii. a Trib. Virgilio uirgulo Manlio Eolio posthumos collegis ege-
traetatum est in fenatu quid esset q̄ toties intra paucos annos male esset afflicta resp. Et ex præcepto patrū
Laetium auriſpicē in fenatu uenisse iussu religionum requirēdarum gratia dixisse Quintum Sulpi-
cium Trib. militum ad Aliam aduerſum gallos pugnaturū rē diuinam dimicandā graua scissie postredie
idus quinnilis arē apud Cremerā Multisq̄ aliis tribus & locis post sacrificium die postero celebratū male
cessisse cōsuetum. Tunc patres iussisse ut ad collegiū pontificū de his religionibus teleteret Pōnificesq̄ sta-
tuisse postero die omnes calēdas nonas idus. Atros dies haberi ut hi dies neq̄ praeliare. neq̄ pari neq̄ co-
militales essent hūc Aliens postrediani. Ati. Varie sunt appellati. hæc Macrobius. Plutarchus Atros hos
dies iō appellatos arbitrat. quoniam inferis sint dicatūq̄ dies præcedens calēdas. nonas nēl idus superis
esset dicatū. his nec iouem. nec iannū. nec alium deorum præfari fas erat. Liuius quoq̄ ita scribit. Tum de
diebus religiosis agitari cōceptū diemq̄ ad. xy. calēdas textiles duplici clade Insignem quo die ad Cre-
meram Fabii cæsi. quo deinde ad alia cum extio urbis scē de pugnatum postero clade Aliens appel-
larunt insignemq̄ rei nullius publice priuatūq̄ agendæ fecerunt. Sane Alia simplici. scribitur Lucanus
Quas alia clades. Vergilius. autē m. duplici. l. priotuli propter metrum ut alibi quoq̄ dixit Eiechum pro-
fenna lubent accipere. ¶ Quas die redeunt. Saturnalia intelligit. l. idem saturno festum qui erat (ut scri-
bit Macrobius) ad decimum quartum calēdas ianuarias. Sed post quā. C. Cæsar huic mensi duos addidit
dies sexto decimo calēdas celebrari cœpta sunt. Saturnalia. Sed quia ea re uulgus ignotaret certum satur-
natorum diē nonnulliq̄. C. Cæsar inserto die idē est decimo sexto calēdas. Aliq̄ ueteri more decimoquar-
to calēdas ianuarij celebrarent. pluribus diebus Saturnalia celebrari cœpta sunt licet & apud ueteres sep-
tem diebus perageretur. Augustus in legibus iudicialis triduo ferias seruati iussit. Erant autem hi di-
es lericæ & locorum plenissimis bellum sumere & pœnas a nocente exigere. Piaculum erat. ¶ Palesti-
no uero. ¶ Viro ludico. nam inde diem quem latini Saturnum dicunt Sabbatum appellant & obseruat
mita superstitione i ut antea docuimus. ¶ Scribit etiam Tacitus in libro. xxi. ¶ Septimo die iudeis octum
placuisse. quod si finem laborem tulerit Deu blandiente inertia i septimum quoq̄ annum ignauiz da-
tum i & honorem cum saruato habitum. Sui principia religionis tradentibus iudeis quos cum Sa-
turno pulsos & conditores gentis accepit seu q̄ de septem syderibus quis mortales reguntur a litissimo
orbe. & præcipua potentia stella Saturni feratur ac plenisq̄ cœlestium uim suam & casum septimos per
numeros commare. Palestina autem regio Syriæ iuncta studiā (ut scribit Plinius.) a palestina uel Me-
ropoli. Est etiam Palestina propter pheaciam. Lucanus Laxa palestinas nudis confixit arenis. ¶ Septima

Hædi
Olenia
Capella

Alia flu-
uius

Atti dies
Aliens
Postrio
duani

Saturna-
lia

Sabbatū
saturni di-
es

Sabbatū
Saturni
dies

Nec semper credenda ceres fallacibus aruis
Nec semper uiridi concava puppis aquæ
Nec teneras tutum est temp captare puellas
Sæpe dato melius tempore fiet idem.
Siue dies suberit natalis siue calēdæ.
Quas uenerem marti continuasse domi
Siue erit ornatus non ut fuit ante sigillis.
Sed regum positas circus habebit opes.
Differ op̄. tūc tristis hyems. tūc pleiades in
Tūc & i æquorea mergit hæd' aq̄. (stāt
Tunc bene disinitur tunc si quis credet alto
Vix tenui lacerat naufragia membra ratis
Tunc licet incipias qua flebilis alia luce
Vulnibus lauis sanguinolenta fuit.

feſta: Saturnalia intellige. ¶ Magna ſuperſtitio magnus & ſuperfluus timor. Superſtitio autem ut Cicer-
ro eſt auctor dicitur a ſuperſtes nomine illi enim ſuperſtitioſi ſunt qui totos dies præcauent ſibi ſui illi
beri ſuperſtites ſint. Alii ſuperſtitionem dictam uolunt q̃ ſint ſuperſtantium rerum id eſt cœleſtium i &
diuinarum. quæ ſuper nos itant inanis & ſuperfluus mor. Laſtantius uero libro diuinarum inſtitutionum
quanto Superſtitioſos eos uocari ſcribit. non qui filios ſuperſtites opant omnes enim opamus ſed aut
eos. qui ſuperſtitem memoriam ipſorum deſunctoꝝ colunt aut qui parentibus ſuis ſuperſtitiis colebant

Superſti-
tio

Quaq̃ die redeit rebus in ſapta geredis.

Culta palæſtino ſep̃tima feſta uiro.

Magna ſuperſtitio tibi ſit natalis amica.

Quaq̃ aliquid dādū eſt. illa ſit atra dies

Cum bene uitariſ tñ auferat. inueniet artem.

Formina qua cupidi carpat amantis opes.

Inſtitior ad dñam ueniet diſcinctus emacem

Expediet merces teque ſedente ſuas

Quas illa iſpicias ſapere ut uidere rogabit

Oſcula deinde dabit. deinde rogabit emas

Hoc fore contentā multos iurabit in annos

Nuncopus eſſe ſibi. nunc bene dicit emi.

Si nō eſſe domi. quos deſ cauſabere nūmos

Littera poſcetur. nec didiciſſe iuuat.

Quid quaſi natali quum poſcit munera libo

Et quotiens opus eſt. naſcitur illa ſibi.

Quid q̃ mēdaci dāno mœſtiſſima plorat.

Elapſuſq̃ caua fingitur aure lapis.

Multa rogāt utredā dari. nulla reddere nolūt

Perdiſ. & in dāno grauiſ data uo eſt.

Nō mihi ſacrilegas meretriciū ut pſeq̃r artes

Quum totidem linguis ſint ſans ora decē

Cera uadum tenet rasiſ inſuſa tabelliſ.

Cera tuæ primum conſcia mentis erit.

Blāditiſ ſerat illa tuas. imitataq̃ amātum.

Verba. nec exiguas quiſq̃ ſes adde preces

Hectora dōauit priamo p̃ce motus achilles

Flectitur iratus uoce rogante deus.

ſtare. ſolita quoq̃ alterū in cœna magnæ taxatiōis aceto liquefactū abſorbuit. ¶ Elapſuſq̃ cauſaſq̃ ſingit ex au-
re umonē didiciſſe. ¶ Reddēda dari. Pollicetur ſe redditurus tibi quqd̃ a te mutuo petiit. legit et utredā da-
ri. ¶ Perdiſ amittis qd̃ mutuo dediſti. ¶ Nulla grana. nulla gratitudo. ¶ Nō mihi ſaci legas. Ordo ē decē
ora cū totidē linguis nō ſūt ſatis mihi ut pſequar &c. ¶ Cera uadum tenet. Sollicitudā eſt itis amica dicit.
¶ Ceraſuſ ſcriptæ in tabelliſ ceratiſ T ēret uadū ſolliciter & expiaſium puellem ſecuritātē adediū ami-
cā. nā ut in proſodū maris piculū eſt ita in uado ſecuritas uñ qd̃ tē ſecurū ſignificat muſæſ in uado eē dici-
muſeodē uerbo uñt Ouid. in tertio. Verba uadū tenēt abiegnis ſcripta tabelliſ. Raſiſ tabelliſ q̃ in talibuſ
cera obliſ ſcribēbāt. añ. nō fuiſſe chartarū uſū ſcri. Ply. S: d palmarū ſolis proſcripti tarū. Deinde qua-
randū aiborū libris. Poſtea publica monumēta plūbeis noluminibuſ. Mox & priuata lineiſ cōſciſ corpta.
ut carſiſ. ¶ Enī cōſcia tuæ mētis. declarabit amica mētē & amorē tuū. ¶ Blāditiſ tuas. Blāda & amatoria
uerba. q̃ in amore pluriū pſit. ¶ Quiſq̃ ſes ſi diceret. licet eā dignitate pſtes. Hectora donauit Achilles
(u: Homeruſ ſcribit) occiſi hectoriſ cadauer per dies. xii. in ſepulchrum ſeruauit. donet nocte redempturus
mirabilis pater priamus ueniret. Verum iuſu Iouis ab apolline cadauer in ſigne ne corumpere-
tante ſunus ſacriſ liquotibuſ petiitum eſt. & cum corpus nollet parenti Priamo reddere. Priamus duce

Inſtitior

Diſtin-
Cauſati

Libum

Vnionū
Vſus

Res eſt in
Vado

Priamus
Hectorē
rede. ut

Spe

aconti &
Cydipes
fabulaTria ge-
nera carū
dissimulā-
dā ē elo-
quentiamDeclama-
tio

Mercurio castra hostium nocte ingressus est. ubi apprehensus achillis genibusque per patrem & bene comam matrem & filium precatas. datus etiam munerebus. cæsum filii corpus obtinuit. Munera autem fuerunt hæc. Duodecim pulchri Pepli. Duodecim simplices uestes. Totidem Tapeta. Totidem pallia. Totidem Tunice. Decem Auri Talenta. Duo fulgentes Tripodes. lebetes quattuor. Pulchrum & præciosum poculum. ¶ Semel est si credita si fides adhibetur ei; quod pollicemur. ¶ Sed tamen apta dea est.

Spes tamen hominibus commodam nisi ea esset mortales plenumque miseriam uitam agerent. unde longum solet esse inter doctos disputatio utrum mali plus an boni spes affert hominibus. ¶ Poteris ratione relinquiquia quæ ea acceperit quod uolette relinquet. ¶ Præteritum tulit in quod dedit iam habebit atque nihil perdes. quia non dedit coitumuel hoc dicit. Præteritum tempus nihil tibi auferat aut perdat. ¶ Sic dominus sterilis. Sic dominum sperantē ager pierusq; fallit. ut tu amicam. Sic sperando. Lulor a leator. Littera cydippe. Acontius ex Cæa insula Delum nauigauit ad lacta diæ næ quæ a uirginibus celebrabantur ubi in amore cydipes exaruit. & cum aperte non auderet eam uxorem petere. ipse dolo & fraude pomum ante puellam læcit. in quo hæc carmina scripta erant. iuro tibi sine per mystica lacta dianæ. Me tibi uenturam comitem. sponfamque fututam puella pomo accepto doli ignara carmen legit uisus est se uxorem polliceri Acontio. Erat enim lex ut quæ in templo dianæ delix dicerentur. rata haberent. ¶ Bonas artes. ingenus disciplinæ eloquentiæ studia. ¶ Non tamen trepidos. Non tantum ut in foro iudiciali sis eloquens sed etiam apud amicam. ¶ Quam populus. Per populum genus demonstratūque per iudicem genus iudicale. Per Senatū deliberatūque genus designat. in quibus generibus omnis facultas orationis uersatur ut Anistoteles arbitratu est. & cum securus Cicero.

¶ Stilem dabit eloquio. tantum puellæ mouentur eloquentia. quantum populus iudex. & Senatus. ¶ Sed lateant uires. dissimulandam esse eloquentiam dicit. id quod etiam præcipit Fabius his uerbis. Veteribus quidem etiam dissimulare eloquentiam fuit moris. idque Marcus Antonius præcipit quo plus dicentibus fidei. minusque suspexit aduocatorum insidiæ forent. ¶ In fronte disertus. in aperto eloquens. ¶ Verba molestamini uis amicam delectantia. ¶ Declamat. Declamare (ut Calpurnius dixit) est non mediocriter dicere. nam retores per declamationes adolescentes exercebant in scholis & foro præparabant. ¶ Littera causa fuit. Epistolam dicit nimis disertam. & indeclamationis modum compositam. ¶ Littera ualens. epistola dicendi efficax. ¶ Scriptum illitteras missas. ¶ Penelope. castissimam foeminam. ¶ Petites. modo insistas. Per numeros ueniunt ista petimo enim legat. deinde rescribat necesse est. Littera tristis seuera epistola amica. & quæ ostendat se abhorere a te uenere. ¶ Quæque roget. declarat cur tristis. ¶ Quod rogar. ne eam sollicitas. ¶ Quod non rogatur. non respondet capis sollicitati. ¶ Dissimulantes. tanquam nescias quæ sit in lætica. ¶ Abde. absconde ne intelligaris.

¶ Notis ambiguis. dubio sermone. ¶ Spatiofa porticus. ampla porticus. id de porticibus abunde dictum est superius. ¶ Aliquot transire columnas. parit porticusque colonis fulta erat. ¶ Quod spectes. caput & uultu amicae denotat. uel gemas quibus edit ornata.

Promittas facito. quid. n. promittere lædit.

Pollicitis diues quilibet esse potest.

Spes tenet in tps. semel est si credita longum

illa quidem fallax. sed tamen apta dea est.

Si dederis quicquam: poteris ratione relinque

Præteritum tulit: perdiditque nihil.

Eti quod non dederis: temp. uidere daturus

Sic dominum sterilis læpe sefellit ager.

Sic ne perdidit non cessat perdere lulor.

Ei reuocat cupidus alæa læpe manus.

Hic opus. hic labor est primū sine munere iugis

Si dedit gratis: quæ dedit usque dabit

Ergo eat & blandis pareat littera uerbis:

Exploretque animos. primaque tenet iter.

Littera cydippen pomo perlata sefellit:

Insicia quæ est uerbis capta puella suis.

Disce bonas artes: moneo: romana iuuentus

Non tantum trepidos ut tueare reos.

Quæ populū iudexque grauis: lectusque senat

Tam dabit eloquio uicta puella manus.

Sed lateant uires: nec sis in fronte disertus.

Effugiant uoces uerba molesta tue.

Quis nisi mētis iops teneræ clamar amicæ:

Sæpe ualens odii littera causa fuit.

Sit tibi credibilis sermo: consuetaque uerba.

Blanda tamen: præsens ut uideare loqui.

Si non accipiet scriptum: illectumque remittet.

Lecturam spera: propositumque tene.

Tempore difficiles ueniunt ad aratra iuuenes:

Tempore lenta pati strena docentur equi

Ferreus assiduo consumitur annulus usu:

Interit assidua uomer aduncus humo.

Quid magis est durū saxo. qd mollius unda

Dura tamen molli saxa cauantur aqua.

Penelope ipsam. peristes mō tēpore uinces.

Capta uides sero pergame. capta tamen.

¶ Supercillio oculis. ¶ Notis aliis signis. ¶ Aliquo mimo saltante histrione se in theatro agilitate monente. ¶ Quisquis agatur a mansuetisq; amans representetur ab aliquo mimo saltante fabulam in qua introducantur amantes. ¶ Torquetur et sparse. Martiali: Cūq; in nodū totis uenere sicambri. Ferro calz misto. ¶ Mordaci pumice: Pumices (ut Pl. scribit) sunt in usu corporum leuigandorum sceminis iam quidem & uirinisq; (ut ait Catullus) liberis. Laudatissimi sūt in melo. Scyro. Aeolus infulis. probatio in candore & in minimo pōderet; ut q̄maxie spōgiōis azidq; sint aciei facili nec arenosū in fricando. ¶ Quorū cybeleia mater: femiuirōs & molles magnæ maris sacerdotēs designat qui singulo quoq; die totū corpus eradebant quid eis in ter deopē cultū aut pediculū aut aliteris sordis crearet. Pluris enim faciebant se mundos effūq; de coros. unde etiam nūllā circuncidebā auditor Hero. Scribit enim Laetārius sūdis sacerdotēs deq; brato corpore pectora tunc dete. sūdem autem eandē & Cybelē esse docet Apuleius in xi. met. a Cybele mōre phrygiæ cognominata. scribit enim Sira. Ma tem deum berecynthiam a natione & ur̄am: & eam phrygiā. Magna uis locis. Idem Dindymenam: & Phyllenam & Pissinon iam: & Cybelē apud Itam. Plura huius de deæ nomina ponit Apuleius in met. ¶ Exula latamulatu celebrata. Apuleius. Et ab ingressu primo statim absolis ululatibus confreptēs sanācie percolunt. ¶ Phrygiis modis: phrygia modulatione. Scribit. n. Pl. Midim in phrygia obliquam Tibiam Gēminas ribas Marius Celenū in eadē gēte inuenisse. De Tibiæ modulatione hæc Apuleius. Brachiliq; suis humerotinus tenuatū atrolentes immanes gladios ac securas euantes extollunt iactat. Tybiæ cāu lympharicū tripudium & Catullus Vbi cymbalū sonat uox: Vbi tympana reboāt: Tu bīcē ubi canit Phrix ubi curuo graue calamo ubi capira Menades ui iactū hederi getanū sacrosanctis acuris ululatibus agitant ubi suuū illa duce uolitare cohortis uaga. ¶ Borna uis negligēta decetū Caltus negligētia in uito laudatur unde Mollius ornatos a se relictū Phædra apud Onitidū in epistolis quā ait. Sit procul a nobis lunenes ut scēmina compri. Fine coll modico forma uirilis amat. Mir nō idaphædrā. nota est fabula. ¶ A nulla acui nullo calamistro quo calefacto crispantur capilli. ¶ Nec etar bene comptus idem ita etiā scribit Oni. in epistolis. Te tuus ille rigor positūq; sine arte capilli: leui aggregio puluis i ore decet. ¶ Apus adonisti Adonis nō in luxu aliquo ornatus in suis amatū est a uenere. Fabulam habes apud Oul. in metamor. ¶ Fuscenū sole nigrescant. ¶ Corpora campocampum martium intelligit ubi iuuenes roma: nū uariis certaminibus corpora exercebant. Idem q; (ut Sira. docet) curules pānter cursus: & alia equestria certamina expediti suppedita. Nec minus rā multis pilam. Trochum: Palæstram exercitatione tractantibus. Horatius i Carapricum odeni campū patiens pulueris atq; solis. ¶ Sit bene conueniens. Togam corpori sic applicato: ut rugas non forer sed industria locatas atrefex nodus attingat: nel præcipit togam ipsam totundam esse: & apertē: famāli ter enim multis modis fiet enormis. ¶ Sit sine labe toga. Sine macula & sordē. ¶ In laxa pelle in calceio maioris & Tibulus Anasq; compressos alligat arta pedes. ¶ Deformet capillos deformes faciat capillos: sēctos in gradus. ¶ Nec lada nareis alæ siue Axillæ partes sunt sub brachiis per quas natu expellis sordidiores humores: quos a deputato

Pumices

Gallitortū corpus eradebat.

Cybelle & eius nomina

Gallogululatus Phrygi Modū

Campi martii Certamina

Alæ uel Axillæ

Legerit & nolit rescribere: cogere noli.

Tu modo blanditias fac legat ipsa tuas:

Quæ uoluit legisse: uolet rescribere lectis.

Per numeros ueniunt ista: gradusq; suos.

Forfitan & primo ueniet tibi litera tristis:

Quæ proget: ne se sollicitare uelis.

Quæ rogat illa: tuiq; d' nō rogat optat: ut in stes

Insequeris: & uoti postmodo compos eris.

Interea siue illa toto re supina feratur:

Leccicam doming dissimulanter adi.

Neue aliquis uerbis odiosis affecerat aures.

Quæ potes ambiguis calidus abde notis.

Seu pedibus uacuis illa spatiosa teretur

Porticus. his socias tu quoq; iuge moras.

Et modo pœdas facito. mō terga sequaris.

Et modo festines. & modo lentus eas.

Nec tibi de mediis aliquot transire colūnas.

Sit pudor. & lateri continuatū se latus.

Nec sine te curuo sedeat speciosa theatro.

Quod spectes. humeris afferet illa suis.

Iam si respicias illam mittere licebit. *Iam*

Multa supercilio. multa loquere notis.

Et plaudas aliquo mimo saltante. puellæ.

Et faueat illi. quisquis agatur amans.

Quum surget surges. donec sedet illa sedebis.

Arbitrio domina: tempora perde tuæ.

Sed tibi nec ferro placeat torquere capillos.

Nec tua mordaci pumice crura teras

Ista iube faciant: quorum cybeleia mater

Concinitur phrygiis exululata modis.

Forma uiros neglecta docet. minoida theus.

Abstulit a nulla tempora comptus acu.

Hippolitum phædra. nec erat bene comptus.

Cura deq; silais aptus adōis erat. Camauit

Munditiæ placeant. fuscenū corpora campo.

Sit bene conueniens. & sine labe toga.

Linguaq; nec rigeat. careant rubigine dētes.

Nec uagus in laxa pes tibi pelle natet.

Nec male deformet rigidos tonsura capillos.

Sit coma. sit docta barba resecta manu.

Et nihil emineat. & sit sine sordibus unguēs.

gloriam resq; bellicas profuit. Qui in sa. Venerat & senior pando fillenus asello. Sane filleni appellant satyri seniores qui in exteriori oceano insulas multas desertas incolunt. Sūt autem homines agrestes cor. & pore hirci caudas in uno dorso habentes nō multo equinis minores insule eorū a nautis satyrides appellātur auctor Pausanias. ¶ Pando, curro. ¶ Vir sedctinā qui equitant dicunt sedere. ¶ Et praxias cōiunt arte iubar pnenimia ebrietate titubatis uix tenet aselli iubar. ¶ Praxias arte, arte quadam disposita uel breuiter ¶ Fugiantq; petuntq; nunc fugiunt, nunc accedunt ad fillenum. ¶ Dum urget quadrupedem cogit morantē asellum bacchas insectā. ¶ Ferula, Femle (ut Ply. docet) asinis grauius sunt in pabulo; ceteris uero praesentaneo ueneno quā d causa id animal libero patri assignat uenit & ferula. Sacrificabat aut Priapo Asinus cui? rei causam iocofam telet Oui. in primo fa. ¶ Aurito asello, magnas aures habenti. Virg. Auritoq; sequi lepores. ¶ Iam deus bacchus. ¶ Quē summi, quā summa parte, quanti tympanum appellari diximus. ¶ Texerat uisus pensibussatē cetera pitis. ¶ Tignibus adiunctis: curru. n. uehiur quē tigris & linceus ducit. Statū. Promouet effrenā dextra leuāq; sequuntur lincei & uda mero lambunt retinacula tigris. Tigris autē uo docet plinius: hircani & indī ferūt animal uelocitatis tremēdē & maxime cognitū, dum capitur. Iecirco aut dicitur curru bacchi trahere simul cū linceis ut tradit Soli. tūq; animal nua depascunt & nino, Lincei uel docene Ply. animal est peregrinum quod clausum oīum quādrupedum cemitā quo qui bene cernunt dicunt habere oculos linceos: unde nomen Linceo nū ex argonauis inditum puto, de quo Flaccus ita scribit. Solus rātibit lūna lince. ¶ Ply. quocq; docet paucis mortalium conuictis lunā nouissimā primāq; eodem die. uel noctem illū alio in signo q; anete conspici. & inde fabulam ortam esse cernit linceo. Apuleius in secundō. perspicaciorē ipso linceo. uel argo. & oculis. ut totus. Nazarius in panegyrico Cōstantini. Nō hic tecum lynces ille ceteret. ¶ Quibus poete ferūt. parietum septa & arborum truncos uisū facile trahiebat. ¶ Aurea lora dabat Auras habenas. ¶ Et thesaurus & uox abiere puellaruox Thesum uociferans. ¶ Canna palude tremittentis agitata mouetur. Caeli spectare sidus. mutabens in sidus. Oui. enim scribit. Liberū patre post indiā deuiatā secū duxisse idōge filiā pulcherrimāque re Ariadna mōrēs in assiduū luctū uersabat. Quāquā bacchus cōsolatī nō possent

In caput aurito cecidit delapsus asello.

Clamarunt satyri. surge age. surge pater.

Iam deus in curru. quē summi texerat uis.

Tignibus adiunctis aurea lora dabat.

Et color. & thesurs & uox abiere puellae.

Tercū fugam petiit. tēq; retenta metu.

Horruit. ut steriles. agitāt quas uētus. aristē

Ut leuis in madida canna palude tremit.

Cui deus. en adsum tibi cura fidelior inquit.

Pone metum. bacchi gnōsis uxor eris.

Munus habet cōclū. cōclū spectare sidus.

Sape reges dubiam creta puella ratem.

Dixit & e curru ne tyrges illa timeret.

Desiluit. imposito celsit harena pede.

Implicitaq; sinu. neq; enim pugnare ualebat

Abstulit. ut facile est omnia posse deo

Pars hymenaei canūt. ps euchiō euchiō clā

Sic coēt sacro nuptia deusq; toro (mat

Ergo. ubi conigerit positi nbi mūera bacchi

Atq; ent in loci femina pūta tori.

Nyctileūq; patrē. nocturnaq; sacra precare.

Ne iubeant capiti uita nocere tuo.

Hic tibi multa licet sermone latētia rectos

Dicere. quāz dici sentiat illa tibi.

Bladiūq; leues tenui praescribere uino.

in cōclū multaq; antea se ille ei facturū recepat. Vnde ipse in salsis ita loquit. Illa ego sum. cui tu solius promittere cōclū. Hei mihi pro cōclū qualia dona fero. ¶ Sape reges dubiā Nautae solē dingerēt Ariadnae quā humero sinistro (ut Higynius scribit) prope cōtingit Arctophylax. q. & bootes a bobus nomen accepit. agitare. n. plaustrū uidet. Quidam met. Nec te spectare boote. aut helice iubeos. sūndūq; orionis ensem. ¶ Dubiā tētinā uē uix ignarā. ¶ Celsit harenaise a mouit. quasi nūmen sensentū estis imperiū exprimit. ¶ Hymenaei canunt. de mote nubentium inuocabant hymenaei. quem Catullus mūse uirane filium appellat. ¶ Marmarus in mercuri nuptiis eum dicit uenens & Bacchi filium fuisse. ¶ Donatus scribit eum echi. Euchiō enim bonus filius interpretatur quo nomen eum iuppiter pater appellauit. iplata eius nomina legro apud Quidium in metamorpho. & Diodorum. ¶ Coeunt toro. & Bacchi & Ariadna eunt canna. ¶ Nocturnaq; sacra. & Bacchi sacra Orgia. Bacchanalia. & trieterica appellata nocte fiebant. Virgilius. Thyastobi audito simulant trieterica baccho Orgia. nocturnaq; uocat clamare citharon. Idem animos innoxiam Linceus docet. cōfribens in bacchanalibus omne genus corrupebat. fieri solitū q. uinū animos innoxiam & mixta uitia formidine atatis tenet. omne extinguit. potest & Catullus. Pars obscuro cauis celebrabatur orgia cistis. nyctileus aut nocturnus interpretatur. ¶ Hic tibi nū cōsilio inter uinū & epulas. ¶ Bladiūq; leues. mollia & placida uerba sic & in amoribus. Verba supercilii sine uoce loquētia dicā. Verba le-

Ferule.

Curtus
Bacchi
Tignis

Lince

Lincei
oculiLinceus
unus ex
Argo-
nautisAriadna
in sidusArctophi
lax uel bo
otesHymen
aeus

Buchius

Bacchi sa
era nocte
fiebat.

ges digitis uerba notata mero. ¶ Vt dominā in mē-
sa fuisse nomen puellae: & se esse tibi dominam le-
gat declarat autem hic quod dixerat Blanditiasq; le-
uer. ¶ Facientibus ignem amorē significatibus i hinc
Tibullus amātes oculos loquaces appellat. ¶ Vultus
habet saepe ex uultu deprehendimus quicquid uer-
bis cognoscimus. Sic & ad corinnā. ¶ Me specias mu-
tusq; meos uultusq; loquace. ¶ Sint etiam tua uocia
mariti quoque puellae conciliandū esse dicit. ¶ Vti-
llor uotis ad optinendam amicam. Huic marito puel-
lae. ¶ Missa corona tuoi potu atq; hilaritate coronis
tebantur scribit pliniusunde Cleopatra legi-
mus in apparatu Acciaci belli gratificationem ipsius
reginae timentē. M. Antonio nec nisi praegustatos ei
bos sumentibus eius ore fuisse extremis coronae flo-
ribus ueneno illit. Lipsasq; capiti imposta: Mox pre-
cedente hilaritate inuitatae Antonium ut coronas bi-
berent. Iones autē primi unguentis coronarūq; in con-
uiuio danda: & secundae mensae ponendae consue-
tudinē huiusmodi parua luxuria imitanda reperisse scri-
bit Vale. max. lib. secundo. Verba secunda. non ad-
uersantia. Per amici salte te nomen ostendendo te ef-
se illi amicū uerum te subagitate. ¶ Crimen habet
fraudem continet. ¶ Tuta: quia non times maritum
¶ Frequēsq; id uulg. si fieri solet. ¶ Inde ppinator:
ppinate est pgnator leuiter uino: Poculi autem offer-
re Iouena. Quādo ppinat uino tibi. ¶ Est etiam ut
hoc in loco potum cū amico sumere uoluptatis gra-
tia: quod coronati amantes faciebant. ¶ Propinabāt
etiam cum amico absente nominato in eius memo-
riam bibebantunde Socrates apud Platonem inq̃t.
¶ Hoc poculum Critae propino. ¶ Plata mandauit
plura pocula sumat amatoriq; huius mandatum fue-
rit. ¶ Bibenda putet: uidenda in omnibus codicibus
legis sed bibenda emendate scribendum fuit. ¶ Offi-
cium praestentia uendenda esse ebrietatem dicit quae
homines amantes reddit & timore facit. ¶ Occidit
eurytion: eurytion cetaurus in nuptiis Pinchoi mero
incaluit: & quom Hippodamē rapuisse Theleo ua-
sto eratere prostratus animam unumq; eorum uultu
in xii. m. et amor. Ouidius cecinit. Propertius. Tu quo-
q; o Eurytion uino centaure penisti. ¶ Ebrietas ut ue-
ra. docet quandoq; simulandam esse ebrietatem. sic
alibi. Quin etiam ut possem uerbis petulantius uni.
Non semel ebrietas est simulata mihi. ¶ Sabbola
lingua feta. ¶ Titubeth. xister. ¶ Bleso: balbutienti.
¶ Proterius: petulantius. ¶ Benedicere precare.
¶ Velle latus uellula latus puellae. Est autem uelli-
late summis digitis corpus uellere: & infestare.
¶ Quintilianus: ex pedagogo se uellitari respondit. a
Celso tamen ponitur pro criminari & aliquē capere
id quod inuidi faciunt. ¶ Colloqui iam tēpus adest.
Aliud pceptum afferit quo abigit timiditas: uerecū-
dos amantes. ¶ Audacē forsist & Tibullus. Auden-
dum est: forte adiunat ipsa uenus. ¶ Sub nostra se-
germō docebo te uti eloquētia apud amicam. ¶ Cu-
plascire & elegantes loqui exoptes. ¶ Est & agen-
dos amans ostendens quosq; te illam impatientius de-
perire. ¶ Imitandaq; uulnera uulneta appellat amor-
is ictus. Virgilius. Vultus alit uenis. ¶ Pessima
sicut sit turpissima. ¶ Imitatibus simulatq; se amare

Corona.
rū usus in
cōniuiis.

Propina-
re

Eurytus
Cetaurus

Vellicare

Vt dominam in mensa se legat illa tuam.
Atq; oculos oculis spectare fatentibus ignē.
Saepe tacens uocem uerbaq; uultus habet.
Fac primus rapias illius tacta labellis
Pocula. quaq; bibit parte puella bibas.
Et quaecūq; cibum digitis libauerit. illa
Tu pete. dūq; petes. sit tibi tacta manus.
Sint etiam tua uota uiro placuisse puellae.
Vtilior uotis factus amicus erit.
Huic si forte bibes. sortem cōcede priorem.
Huic detur capiti missa corona tuo.
Sive sit inferior. seu par. prior omnia sumat.
Ne dubites illi uerba secunda loqui.
Tuta frequēsq; uia est p amici fallere nomen
Tuta frequēsq; licet ut uia. crimen habet.
¶ Inde propinator: nimirum multa propinet.
Et tibi mandatis plura bibenda putet.
Certa tibi a nobis dabitur mensura bibendi.
Officium praestent mensq; pedesq; suum.
Iurgia praecipue uino stimulata caueto.
Et nimirum faciles ad fera bella manus.
Occidit eurytion stulte data uino bibendo.
Aptior est dulci menfa. merumq; ioco.
Si uox est. canta. si mollia braccibus. salta.
Et quacūq; potes dote placere. place.
Ebrietas ut uera nocet. sic fiet iuuabit.
Fac titubet blaso subdola linguae sono.
Et quicquid dices. faciesq; peruius a quo.
Credatur nimium causa fuisse merum.
Et bene dic dominā. bñ cū quo dormiet illa
Sed male sic tacita mente precare uiro.
At quum discedet mensa cōuiuia relictā.
Ipsa tibi accessus turba locumq; dabit.
Inferre te turbā. leuiterq; admotus eunu.
Velle latus digitis. & pede tange pedem.
Colloquū iā tempus adest. fuge rursusce lōge.
Hinc pudor. audacē forsēq; uenulq; iuuat
Non tua sub nostras. uenit facundia leges.
Fac tantum cupias. sponte disertus eris.
Est & agēd' amās. imitandaq; uulnera uerbis
Hic tibi quaeratur qualibet arte fides.
Nō credi labor est. tibi quaq; uideat amāda.
Pessima sit. nulli non sua forma placet.
Saepe tamen uere. coepit simulator amare.
Saepe quod incipiens finixerat esse fuit.

¶ Animum amantis puellæ mentem. ¶ Faciē. Facies enim uenusta in primis laudatur in femina; & amant
res allicite. Oui. in amori. O facies oculos nata monere meos. Et alibi. Candida candore; roseo suffusa tubo
re. Ante fuit nixeo lucet in ore rubor. ¶ Laudare capillos: flauos scilicet & longos: quales fuere Apollinis:
Bacchi Dionis & Auroræ. Scribit etiam Apuleius sibi unicam curam fuisse caput capillumq; sedulo & pu
blice prius intueri. Propert. Fulua coma è longæq; manus & maxia toto. Corpore. Et Oui. in amorib;. Quid
longos habuit nondum pedula capillos. ¶ Exiguuq; pedem. Per exiguum in femina maxime laudatur.

Capillorū
laus

Quo magis o faciles imitantibus este puellæ.

Fiet amor uerus: qui modo fictus erat.

Blanditis animū furum deprendere fas est.

Vt pendens liquida ripa subicit aqua.

Nec faciē: nec te pigeat laudare capillos.

Et teretes digitos: & exiguumq; pedem.

Delectant etiam castas præconia formæ.

Virginibus curæ grataq; forma sua est.

Nam cur in phrygiis iunonē & pallada filius

Nunc quoq; iudiciū nō tenuisse pudet.

Laudatas ostendit aus iunonia pennas.

Si tacitus spectes: illa recondit opes.

Quadrupes iter rapidi certamina cursus.

Depexæq; iubæ: plausaq; colla iuuant.

Nec timide præmitte: trahūt promissa puellas.

Pollicitis testes quoslibet adde deos.

Iuppiter ex alto periuria ridet amantum.

Et iubet æolios irrita ferre notos.

Per styga iunoni falso iurare solebat

Iuppiter: exemplo nunc fauet ille suo.

Expedi esse deos: & ut expedit eē putemus.

Dētur in antiquos thura merumq; foeos.

Nec secura quies illos similisq; sopori

Detinet: innocui uiuite numen adest.

Reddite depositum: pietas sua fœdera seruet.

Fraus absit: uacuas cædis habere manus.

Ludite si sapitis solas impune puellas.

Hac minus est una fraude pudenda fides.

Fallite fallentes: ex magna parte prophanum

Sūt gen?: in laqueos quos posuere cadāt.

Dicē ægyptus caruisse iuuantibus arua

Pauo

Innocui

Depōnere
depositū

Propha-
num

Businis

custodiē dā daremū sit depositū in q̄ significatiōe nūc accipit. ¶ Piaras sua fœder. seruet iustitia. ¶ Ludite si
sapitis: puellas solas decipite: in aliā fidē seruate. ¶ Fides uiolata. ¶ Minus ē pudendamō ē pudori. ¶ Hac
una frauder in hoc solo iure iurādō quo fallitis puellas. ¶ Fallētes decipiētes amātes. ¶ Prophanū sūt gen?
fœminæ sūt irreligiosæ. Prophanū enī (ut Pōpe. scribit) significat q̄qd nō est sanctū: sed porto a Phano &
religiōe tenet. Hora. Odi pphanū vulgus & areto. Significat et qd ex religiofo: uel sacro in hominū usum
cōuersum ē. Virg. Quos cōtra ænead: bello fecere pphanos. ¶ In laqueos in insidias. ¶ Quos posuere: q̄
molite sunt amāntib;. ¶ Dicē ægypte. Exēplis arguit meretricias fraudes: fraude pphandas eē. Businis rex
ægypti Neprini & libyes filius suis: sub quo quā nouē annis nlmia siccatat magna eēt ferilitas. Thrausius
docuit Businū hūana hospitū nece posse aq; elici sed prim⁹ mox suo inuēto imolatus ē. Inde quō cæte
ri quoq; hospites simili mō madarent: ab Hercule Businis eadē poena affectus interit. Oulā ibin. Vt qui

post annos sacri monstrator iniqui. Elicuit pluuia ultima caesus aquas. Strabo negat Bosirim unquam regem aut tyrannum fuisse in Aegypto sed id fictum esse propterea q. huius loci barbari hospites pellant. Iuuantibus arua. Imbribus pluuia aestiuis augmentib⁹ Nili incrementatur docet Strabo: quibus Aegyptus irrigatur & fecunda fit. Virgilius. Et uindem aegyptum nigra fecundat harena. Scribit quoq. Strabo in partibus australissimis aestate & nō hieme imbres cadere in Thebalde uero & circa Syenem minime. Aut certe intelligit per imbres Nili irrigationem annis nouem defuisse. Nam scribit Seneca Nilum biennio cons-

Nili iri-
gatio
Nilus an-
rea aegy-
ptus uoca-
batur
Nili iustu-
increment-
tum

Perilae
cruciatu

tinuo regnante Cleopatra etiā non descendisse decimo regni anno & undecimo. Nilus autem (quem Homerus celestem amnem appellat) a rege Nileo nomē accepit quum ante Aegyptus uocaretur q. in plurius locis atq. locis oportunis. Nū uilem incolis redidit auctor Diodoros. Nilo autem Aegyptum irrigat docet Strabo: & latius Plinius scribens cultum eius incrementum esse. cubitoq. xvi. in. xii. cubitis famem sentire in. xii. etiā nūm. esurire. xiiii. cubita hilaritatem afferre. xv. securitatem. xvi. delicias. Plura legit apud Herodotum: Diodorum: & Senecam lib. iiii. naturalium quaestionū de Nilo ac eius fontibus. Et phalaris Perylas quem etiam Perillum dicimus ad Agrigētiū tyrannum phalaridē taurum atreum atulit ut docuit eo includi posse non xios: & Imposito circūq. igni uocem bonis mīgrentis audiri. Tyrinus opus laudauit ipse i. epistolis scriptū ut artificem primum cruciatum expeiri uoluit. Ouidius in ibi. Aere perille ueros immittere iuuenecos. Ad formam tauri conueniēte sonō. Vtq. scrox phalaris linguis prius ense resecta. More bonis paphio clausus in aere genas. De Perillao ita Pānīus scribit. Perillum nemo laudat semorem phalaridē tyrānorum taurum fecit mugitus hominibus pollicis usque subditus: & primo eum expertus est cruciatū iustiore aetia. Plura legit apud Paulū urosius de Phalaride & Perillo. Infelix auctor Penlaus. Imbuit opus impleuit atreū taurum. Adamanta mouebis: scemina durissimam. Est enim Adamas durissimus lapis duarum uiolentissimae naturae reperi: ferri ignisq. contemptor: hircino rūpitur sanguine: ac ne aliter q. recentū calldoq. mōcetatus id licet quoq. multis ictibus: tūc etiā fretq. eximias incudes malleoq. ferreos frangens: nō patitur Adamas a Magnete ferrū attrahi. Plura de eo legit apud Pliniū. Male rapta oscula ita rustice atque apta faciem puellae laedas: ne dē tei nel capite. Inuitae uolūt perire puellae. Vi subiit. Subita rapina. celerit rapta coitus. Vim passa est Phoebe. Phoebe & Iliam somae elegātia excellentes. Leucippus pater respondit Idae & Lynceo fratribus: quum raptissimē Castor & Pollux inter eos pugnatum esset. Sparanā urbem: uir Hyginus docet: in quo filio Castor a Lynceo est interfectus: ipse uero a Polluce: quū Idas in Pollucē irrueretur fratrem ulcisceret: in fulmine ictus est: ipse uero Pollux in coelū rapit: paritissimē cū fratre diuinitatē: uir elegantissimē narrauit. Qui in falsis. Est passa uim: rapta est enī a Castore & Polluce. Sorori. Iliade. Vterq. raptor Castor & Pollux. Fabula nō q. Vi puellis grata ē docet exēplo Deidamiae. Lycomēdis regis filiae: apud quē Theius Achillē sub muliere habitu ce lauit: qm a Proteo accepit illū periturum ēē i bello Troiano dicente Statio. Vi potitur notis: toro peccatore ueros. Admouet amplex. Scyllas amonios

Adamas

Phoebe
& Iliade
fabula

Deida
/
mela fabu
la

Imbribus: atq. annos sicca fuisse nouem. Quū thasius busirim adiit: monstratq. piari. Hospitis effuso sanguine posse iouem. Illi busiris fies iouis hostia primus. Inquit: & aegypto tu dabis hospes aquam. Et phalaris tauro uiolenti membra perilli. Torruis infelix imbuit auctor opus. Iustus uterq. fuit: neq. enī lex iustior ulla est. Quam necis artūfices arte perire sua. Ergo ut perturas merito periuria fallant. Exemplo doleat foemina laesa suo. Et lachrymae plū: lachrymis adamata moue. Fac madidas uideat si potes illa genas (bis Si lachrymae: neq. enī ueniūt in tpe semper. Deficient: uda lumina tange manu. Quis sapiēs blādis nō misceat oscula uerbis. Illa licet non det: non data sume tamen. Pugnabit primo foras: sed improbe dicet. Pugnando uincet: tamen illa uolet. Tantū ne noceat teneris male rapta labellis. Neue queri possit: dura fuisse caue. Oscula qui sumpsisit non & cetera sumpsit. Hac quoq. data sunt: perdere dignū erat. Quantum defuerat pleno post oscula uoto. Hei mihi rusticitas: non pudor illa fuit. Vim licet appelles: grata est uis ista puellis. Quod iuuat inuitae saepe dedisse uolunt. Quacūq. est ueneris subita uiolata rapina. Gaudet: & improbitas muneris istar habet. At: quae quū posset cogi: non tacta recessit. Quum simul et uultu gaudia: tristis erit. Vim passa est phoebe: uis est illata sorori. Et gratus rapis raptor uterq. fuit. Fabula nota quidem: sed non indigna referri. Scyllas amonio uicta puella uiro. Iā dea laudate dederat mala premia formae. Colle sub idaeo uincere digna uenus. Iam nurus ad priamū diuerſo uenerat orbe. Grataq. in iliacis mœnibus uxor erat. Iurabant omnes in laesi uerba mariti

puella scythias hoc est Deidamia filia Lycomedis regis Scyri insulæque cetera Magnæsiis incumbit insula. si-
ma propter Lycomedem cum Achille affinitatem & Achillis filii Neoptolemum ibi percreuit & enutritus po-
sterioribus annis est auctor Stabio. IAM deuenus. MALA p̄mia Helenam quæ Venus Paridis p̄miserat
unde Paris apud Oulira inquit Pollicita est thalamo te cithæra meo. LAV datæ formæ: prelatâ n. fuerat a
Paride Venus Iunoni & Palladiæ antea dictum est. Jurabât oēs: rāgit tertium genus militumque sacramentum
appellatum fuisse Ser. docet. Iurant autem Græci in Aulide: ēte Vergilio. Nō ego cum danais troianā ex-
cindere gentem. Aulide iurauit. Dolor unius Me-
nelai mariti Helenæ dolor. Publicæ cæquæ ea ins-
iuria uisa est ad omnes Græcos pertinere. Turpe or-
do est achilles dissimulat uirgē & reliqua erat turpe
nbi notandum: qd dissimulat uirum dictum ē p
figurā sine doctena quæ sepe utuntur poetæ. Erat
turpe erat res turpitudinis plena. Veste longam illi
Tethys scæmineo habitu Achille idultū dicente Statio.
A. spicit ambiguum genitrix cogitq̃ nolentem.
Innectitq̃ graues sin' hunc colla rigētia mollit. Sub
mittitq̃ graues humeros: & fortia laxat. Bæchiæ: &
impexos cetero domat ordine crines. Ac sua dilectâ
cenuice monilia transfert. Et p̄dicato cohibet nesti-
gia limbo. Ineffumq̃ motūq̃ docet sanctiq̃ pudor-
em. Titulosq̃ gloria. Alia erat Palladiæ in reas
stabis arma & p̄la i quorū Pallas fuit numeris: &
princeps ut Cice de natura deorū tradidit. Diod. rñ
non Pallada sed Marē fuisse scribit. Fusos succin-
ctos plenos & quasi alligatos. Operoso stamine
filo tenui. Stamen autem ut Varro scribit: a stando
dicitur: qd eo stat omne uelamentū in tela: quid aut
sit stamen & quid subtegmen ex eo Ouidius met. uet
su percipi potest. Tela iugo iuncta est: stamen fecit
nit arundo. In feruit medium radiis subtegmen ac-
tus. Pellias hastâ: hastâ Achillis a Pello Thessaliæ
montes erat ex fraxino inquit Strabon & Plynios dicit
centantæ autem fuit magnitudinis ut quā Patro-
clus arma sumpserat ab Achille hastâ reliquerat tan-
quam intractabilem. Virgo regalis. Deidamia re-
gis filia. Compertit ināntia crediderat fuisse puel-
lam Achillem. Stupro. Stuprum p̄prie coitus est in
uirgine & uidua. Propetia reuera subagitare & uir-
eere. Fortia armamentū a designatis & Propetius.
Osculaq̃ ad motu sumere & arma mōi. Cœ-
pisse priorem: priorem feminā coitus petere. Sic
gratum est paucis delectat coitus. Alio incipiente
alio uim afferente. Illa roget amorem p̄petuat se-
cum coeat. Ad ueteres heroldas: ad Iopem unam
ex xii. Alopis filias: ad Europem Danaem Semelē
Ioi & alias heroínas. Precibus: Interprecandum
Tumidos fastus fastidia & iactantiam fastus. n. q̃r
te declinationis superbiā significatione de fit uerbū
fastidio i fasti uero secūda: libri sunt festa edrñetes
quāuis etiam quartæ declinationis reperitur. In-
cepto p̄cedisse precari. Quod refugit eum quā
a precibus desistit. Nec spes est ueneris. Inedum
esse plerūq̃ cum puellis gratiam docet sub amicitia
nō coitus nomine. Terricæ puellæ grauis seueræ.
Candidus in nauta. Exemplis docet amantes pal-
lorē decere. Aequotis undarū: flu & fluctibus ma-
rinis. A radiis lyderis: a solis sermone. Turpis &
agricolæ: undorū quoq̃ minime decet agricolam.
Sub ioue sub dio. Hera. Manet sub ioue frigido
uenator. Coronæ palladiæ: coronæ oleagine. Et
eniz olea arbor sacra Palladiæ uictores in olym-

Scythos
insula.

Stamen
Subteg-
men

Achillis
hastâ

Fastus

Nam dolor unius publica causa fuit.

Turpe nifi hoc mris p̄cib9 tribuisset achilles

Veste uirū longa dissimulatus erat.

Quid facis æacide: nō sunt tua munera lanæ.

Ah titulos alia palladis arte petes.

Quid tibi cū calathis elipeo manus apta ferē

Pela qd i dextra: q̃ cadet hec tor hēs. (do.

Reice succinctos operoso stamine fufos

Quassanda est ista pelias hasta manu.

Forte erat in thalamo uirgo regalis eodem.

Hæc illū stupro cōperit esse uirum.

Viribus illa qd uicta est: ita credere oportet.

Sed uoluit uinci uiribus illa rament.

Sæpe mane dixit: quā iam pperaret achilles.

Fortia iam posita sumpserat arma colo.

Vis ubi nūc illa est: qd blāda uoce moraris.

Auctorem stupri deidamia tui.

Scilicet ut pudor exiguūdam cœpisse priorē.

Sic alio gratum est incipiente pati.

Ah nimia est propriæ iuueni fiducia formæ.

Expectet si quis dum prior illa roget.

Vir prior accedat: uir uerba precantia dicat.

Excipiat blandas molliter illa preces.

Vt potiare roga: tantum cupit illa rogari.

Da causam uoti principiumq̃ tui.

Iuppiter ad ueteres supplex heroidas ibat.

Corripuit magnū nulla puella iouem.

Sit amena a precibus tumidos accedere fastus

Senferis incepto parceret: feretq̃ pedem.

Qd̃ refugit multæ cupiunt: odete quod istat:

Lenius instando tedia tolle tui.

Nec spes est ueneris semp p̄stenda roganti.

Intret amicitia: nomine testus amor.

Hoc aditu uidit terricæ data uerba puellæ.

Qui fuerat cultor: factus amator erat.

Cādidus in nauta turpis color: æquoris unda.

Debet: & a radiis lyderis esse niger.

Turpis & agricolæ: qui uomere semp adunco

Et grauibz rastro sub ioue uerfat humū.

Et tu palladiæ petitur cui fama coronæ.

Quatuor
ludorum
genera i
græcia &
eoyæ præ
mia

Olympia

Orionis
fabula

Orionis
amicæ

Lynx

Lyncurii
Daphnis

Carminis
bucolici
inuentu

Astor
patroclus

Hermione
Pylades

pico certamine coronabantur unde Herodotus in octavo scribit. Arcades per fugas interroganti Xerxi Quodnam prelium esset propositum ultionibus in olympico certamine: respondisse oleaginam coronâ esse quâ donarentur. Erant etiam olim in Græcia quattuor ludorum genera pœctis celebratissima. Fuere ludii olympici qui celebrabantur. v. quoq; anno magna hominum frequentia in honorem Iouis olympiciq; tempus olympiada appellatur iudices donabantur oleagina corona. Erant Pithii Apollini sacris in quibus uictor poma referebat. Isthmii quoque ludii erant Palemoni dicati, Victor corona ex Apio dabat

Nemæi in memoriam Athenorum sunt instituti ultionis pinea corona ornari dicebantur. De his Virgilius libro nono ita scribit. Nobilibus athletis q Olympiæ Pithiæ Isthmii uicissim. Græcorum maiores ita magnos honores constituerunt ut nō mō in conuentu stantes cum palma & coronâ ferat laudes: sed etiam quum reuertantur in suas ciuitates cū victoria triumphantes quadrigis inuehantur: e reipublica perpetua uita constitutus uictigalibus fruatur. Plura etiam legitur apud Statium thebaidos li. sex. Scri. Lætantius es equi Olympiæ uicissim toleat strosq; Pithiæ lauros qui isthmia pinuq; Nemæa aplo coronari solitos. Turpis erisiam currentes in olympico certamine sole lætanti & puluere reddebantur fusi. Pallidus in lynce O nō filius fuit Neptuni & Euneles ut uoluit Hesiodus. Aristocles patrem Eritrea appellat. Ouidius uero i fastis Hirci cuius Fabulam in quinto elegantissime describit. Plura de eo etiam Higinij. Hic comes fuit Dianæ & ab ea adeo dilectus ut ei nupsisse existimaretur. Chium uenit: & Oenopionis filiam Meropem com pressit quo factō ab Oenopione exaceratus est. Hūc etiam scribit Higinij in Boetia Pleiadibus uoluisse uim inferre: & eas fugientes secutum fuisse amnis. xii. Diodorus refert Orionem quum magni rudinetum corporis robore heros excedente ueneratum fuisse sed quum in Sicilia multa fecisset laude digna: ad Euboeam diuertit & propter famā inter astra annumeratus: immortale nomen adeptus ē. Sane Orionis amicas duas fuisse legitimus alteram Aurora miculū: meninē Homerus in odyssæa alteram Dianam: iam diximus non autem Lymē aut Lyricem nonnulli putant. Ouidius enim præcipit amatores pallefcere debere Orionis exemplo: qui lynces in sequendo amoris ardorem sedare studebat. Hora. Nec curas Orion leones. Aut timidas agitate lyncas. Est autem lynx scæ. generis animal peregrinū acutissimū uisus: uacillat macularum distinctū: longe diuersum a certatis: colus urinam cōgelari i gēmas catibolus similis: & lyncurium appellat Plinius scribit. Lyncus autem rex scythiæ: mutatus fuit in hanc feram: ut in quinto met. docet Ouid. Pallidus in lynce. Ex Mercurio & nymphâ Daphnidem natum in Sicilia feri. Diodorus i & a lautorū multitudinem in qua diuertebantur nymphe ita appellatum. Educatus a nymphe boum per multa possedit armentata quorum cura uncus est dictus. Quū esset ingenio acris: diuq; plurimū gubemandis bobus impederet carmen bucolicū: quod postea a Siculis in p̄tio habitū fuit inuenit in Dianæ gratiam uenatui op̄a dedit: & q; phistula & cantu bucolico delectauit: uolens amore capta nympha illi p̄dici uisū alteri lungeret: esse illū uisū priuatum: postmodū quadā regis filia a se ebrio stupra taculis (ut p̄dici fuerat) captus est. Hunc scripsit Theocritus Naiadē nymphā amasse & uxore duxisse: tandē amore defunctū eiq; inter moriendum longo camline intridet Venus. Lenta dura & tarda ad amandū Daphnidē. P̄ Pileolū parū galarū. Conqueratur in amore: ne alio quidē sidentū ē dicit. Esse mixtū esse confusum. P̄ P̄scq; nephaigala sub alci nole latet q tibi insidias struit. At nō Astorides. P̄ pauco: aicis fidos fuisse cōmemorat: sed nullo tales reperiri amplius posse ostendit. Astorides aut patrony mēcū ē ab auro deductū. Astor. n. fuit p̄ Menecij p̄is Patroclū. Patrocl' ē educat' i Op̄re cadē n̄ uoluntati patrauit pue. n. Cozū Amphidamāris filiū Clysonomū irat' interfectū q ob hanc ē p̄tia exul Pithiā uenit ubi p̄ affinitateq; intercedebat cū Peleo & Achille motus: acitūq; inter se fuites excellētissimū ad bellū troianū p̄fici s̄. Lēdū achillia. Hippodamiā Brisei filiā. Ad Pirithō. Naiadē acitūq; inter Theodē & Pirithō: & q̄rū se mutuo dilexerūt docet Plutar. i Theodē. Phædra pu. su. Pirithous nō uiolauit Phædrā uxore Theci. Hermionē py. Hermiōe filia Helenæ & Menelaci: q̄rū alii ex Theodē natā uelut a Tyndaro Orestī Agamēdōs filio: & patruellī suo nupsit: cū Pylades Trophii Phœcēis filiūq; cū ætatu maxie eo tpe quo post occisū m̄fē Clytēstrā in isaniā uersus ē: comes fidelissim' & aic' extitit. Ouid. de pōro. Nō ita uixerūt Strophila atq; Agamēnone nati. Quo Pallada Phœb' ut amauit pio & p̄fno amore. Phœb' sotorē Pallada. sic Hermionē Pylades. Sunt q nō quoq; q̄ legatū sū q̄ tōne & cā Phœbus amauit Pal-

Candida si fuerint corpora turpis eris.
Palleat ois amans: color est hic aptus amanti.
Hoc decet: hoc multi non ualuisse putant.
Pallidus in lyncem siluis errabat orion
Pallidus in lenta naiade daphnis erat.
Arguat & macies uultum: nec turpe putaris.
Pileolum nitidis imposuisse comis.
Attenuant iuuenū uigilare corpora noctes.
Curaq; & immenso qui sit amore dolor.
Vt uoto potare tuos: miserabilis esto.
Vt qui te uideat: dicere possit amas.
Cōquerar an moneā mixtū fas esse nephascū.
Nomen amicitie: nomen inane fides.
Hei mihi non tutū ē: qd̄ ames laudare sodali.
Quū tibi laudatū credidit ille subit.
At non astorides lectū temerauit achillis.
Quātū ad pyrrithōū phædra pudica fuit.
Hermionē pylades quo pallada phœb' ama-

uit.

Iada. Sic Oui, lib. ix, met. Nō foror ut fsem nec q̄ dēbat amauit. Et alibi. Nec nisi q̄ fas ē germāe f̄ amef.
 ¶ Geminus Castor Castor gemellus. Vergilius. Geminus huic ubera circum. Ludere pēdētes pueros. Sūt autem gemini siue gemellique uno die eodem utero editi sunt etiā si plures duobus sint unde apud Liuiū Horatius. Tergeminus fuisse legimus & apud Strabonem ægyptias mulieres interdum quater geminos peperisse: & quandam septemg: minos. Castor igitur & Pollux ideo gemini appellanq̄ eodem p̄tū sūt editi. De his multa Higinius. ¶ Tyndarion Helena Tyndari filia. Læda enim Tyndari uxor genuit Castorē & Pollucem. Helenāq̄ & Clytēnestrā: poëtæ tamen fabulantur Iouem in cygnum mutatum concubuisse cum Læda: quæ duo ovis peperit ex quibus nati sunt Pollux Helena Castor & Clytemnestra. Hora. Nec gemino bellum troianum orditur ab ovo. Higinius tamen scribit. Nemesin cum Ioue uerso i cygnum concubuisse fuisseq̄ adis mensibus ovis procreauitq̄. Mercurius autem uiderit Spartā & Lædā sedenti proiecit in gremium: ex quo nata est Helena ceteris specie præstantissq̄ Læda suum filium nominauit. Alii autem cum Læda Iouem cōcubuisse in Olorem conuerforde quo in medio relinquitur. Hæc Higinius. De his Aufonius tale extat epigramma. Istos tergemino nasci quos ceteris ab ovo. Patribus ambiguis & matribus affueratos. Hos genuit nemesis: sed lædā puerpera fouit. Tyndareus pater his: & Iuppiter his patris hic fuit. Myricas. Myricas ut Seruius doctet gen? uirgulti humilis quod & Genestam appellamus. Vergi. Humile flos. Myrica. Myricem Plinius scribit ab aliis Tamaricem appellari: & in Italia nasci. ¶ Lætas pomæ quod ē impossibile. Nil nisi turpe luuat. Homines ut uoluptati indulgant nullam habet amiorum & honestatis rationē. ¶ Hæc quoq̄ ab alterius eo magis gaude, mus quo maiore alios dolore afficim? ¶ Mille modis mille rationibus. ¶ Nec eadem sic. Vergi. Nec te ter ferre omnes omnia possunt. ¶ Proteus leuis. Proteus filius filii occidit & tethyos. Palenem urbem Macedonia patriam habuit. Vergi. Hic nunc emathie portus patriamq̄ reuolit. Palenem. Lycophrō tamē scribit Palenem fuisse ciuitatem Thraciæ nō macedoniæ: quā habitauit Proteus antequam in Aegyptum transiret. Est autem Pallene appellata a Pallene filia Sithonis: ut docet Eustathius. Carpatum insulam Iteæ Aegyptum & Rhodum positam tenuit. Fingit a poëtis Neptuni armenta pascere. De Proteo Iulii Diodori. Quis Aegyptus rege careret ex dignioribus quidam in regem assumptus est iliaci belli tē. potēquem Aegypti Ceteri: Græci Proteum appellant. Hunc artium petitorum & in uariis se formas solitum uenere tradiderunt: ut nunc animal: quādoq̄

Gemini
 Gemelli
 Tergemi
 ni.
 Quater
 gemini
 Septem
 gemini
 Iuppiter i
 cignum
 mutatus
 concubuit
 cum læda

Myrica
 uel gene
 sta.
 Tamarix

Proteus

Q dā tibi geminus tyndari castor erat.
 Siquis idem sperat i laturas pomā myricas.
 Speret: & e medio flumine mella petat.
 Nil nisi turpe iuuat: curā ē sua cuiq̄ uoluptas
 Hæc quoq̄ ab alterius grata dolore uenit.
 Heu facinus: non ē hostis metuēdus amanti.
 Quos credis fides: effugietur tuus eris.
 Cognatum: fratremq̄ cauet: fidemq̄ sodalem.
 Præbebit ueros hæc tibi turba metus.
 Finiurus eras: sed sunt diuersa puellis.
 Pectora: mille animos excipe mille modis.
 Nec tellus eadem parit omnia: uiribus illa.
 Conuenit: hæc oleis: hic bene sarra uiuent.
 Pectorib? mores tot sunt: quot i orbe figuræ.
 Qui sapit: innumeris moribus aptus erit.
 Utq̄ leuis proteus nō se tenuabat in undas:
 Nūc leo. nūc arbor: nūc erat hirtus aper.
 Hic iaculo pisces: illi capiantur ab hamis.
 Hos caua contento retia fune trahunt.
 Nec tibi cōueniet cūctos modū? un? ad annos.
 Longius in sidias curua uidebit anus.
 Si doctus uidere rudis: petulan sue pudenti:
 Diffidet miseræ proinus illa sibi.
 Inde sit ut quæ se timuit cōmittere honesto.
 Vilis ad amplexus inferioris eat:
 Pars superat cœptis: pars est exhausta laboris.
 Hic teneat nostras anchora iacta rates.

arborum ignis: aut quid aliud uideretur. Consuetudo autem regib? tradita: Græcis causam huiusmodi trās mutationis fingendi præbuit. Nam Aegyptiæ regibus mos erat iant Lædis: aut Tauris: aut Draconis priorē partem in capite ferre insignia principatus. Quandoq̄ uero arborem ignem: & redolentia supra caput uoluentia. Hæc tum ad decorum: tum ad ornatum spectabant: tum stuporem ac superstitionem quidam aspicientibus inciebant. Huius regis meminit etiam Herodotus. At poëtæ fingūt eū uatem fuisse: nec nisi coactum futura prædicere solitum: captus enim in uariis moustra se conuerteret homines eludebat: ut in ultimo Georgico. ostendit Maro. hinc Horatius in sermo. fallacem debitorum Proteum appellat. Hic iaculo fuscina. ¶ Modus unus: unus ordo. ¶ Ad cūctos annos ad unamq̄q̄ ætatem. ¶ Doctus: callidus: rudis: puellæ indoctæ. ¶ Diffidet sibi nullam in se spē habebit posse tuas insidias effugere. ¶ Honestus: uir: bonus: mores præferenti. Inde ex eo q̄ doctus appæat rudis. ¶ Vilis: mel ipsa uilisque relicto maioris dignitatis amore: reuertit inferiorē eat: uel ad uilis amplexus ad uilem amantis amorem. ¶ Pars superat: restat: puellam enim diutius conseruandam docebit. ¶ Exhausta: finita: docuit enim quo pacto amica inuenienda & exoranda sit. ¶ Hic teneat nostras: nautæ exemplo quiescendam esse dicit.

Explicit Liber primus. Incipit secundus :

LIBERTAS BARTOLAMEI MERVLAE. Euarzationes i sedm uolumē Oul. de arte amandi. Icite io parā. Ex tribus pibuz quas pposuerat Oul. duas absolutueria supelstiquā nū exegit docet. n. in hoc sedo lib. quē ad modum ab amatore conferendus diu sit amice amor quā assiduo labore sibi morigeram reddidit. Dicite io parā. Triūphādū ē dicir de amica subasta. Apollinem inuocandum ut in triumphis fieri solebat. Oul. i met. Latus morie triūphos. Et pæana uoca nitidaq; icingere lauro. Et in tribus. T paphrebea lauro cingens

Io parā
Pæan

Palma

Afca
Homerus
Nictinge
ries Ho
merus

Helena
fuga

Hippoda
mizē & Pe
lopi fabu
la

CP. OVIDII NASONIS DE ARTE AMANDI LIBER SECVNDVS.

Icite io parā & io bis
dicite parā.
Decidit i casses pda
petita meos.
Lærus amās donet
uiridi mea carmi
na palma.
Præfero ascræo :
mæonioq; senī.

Talis ab armiferis priameius hosp es amydis.
Candida qum rapta coniuge uela dabat.
Talis erat: qui te curru uictore ferebat.
Vecta peregrinis hippodamia rotis.
Quid ppas iuuenis: mediū tua pinus in undis
Nauigat: & longe quem peto portū abest:
Non satis inuenisse tibi est me uate puellam.
Arte mea capta est: arte tenenda mea est.
Nec minor est uirtus: q̄ quærere parta tueri.
Casus inest illic: hic erit artis opus.
Nunc mihi: si quādo: puer & cytherea fauete.
Nūc erato: nam tu nomen amoris habes.
Magna paro: q̄s possit amor remāere p artes.
Dicere: tam uasto peruagibus orbe puer.
Et leuis ē: & hēt geminas: quibus euolet alas.
Difficile est illis imposuisse modum.

Martis & Aegina: qui accepisset ex otaculo se moriturus: quū primū filiam nupiffisset: i ppetua uirginitate al seruandā curauit: itaq; quibz filia peteret cū ea curu certabat: habebat. n. duos uelociffimos equos pñsā & harpina me quoq; cursum istituit a Pifa ad arā Neptuniquē est apud Isthmū Corinthi. Curfus erat ciuismo di. Oenomaus arietem Ioui sacrificabat: qui uirginē postulat: quatuor equos: ferebat curru: Oenomaus factis patris cursu sequebat: pcedentē auriga Myrtilota: sic curū hastasq; manū gestabat manu itersictebat. Prim⁹ Matmacas perit: multoq; etiam post illum. Tādē Pelops Tantali filius: ex Pelopōnefio ueniens corrupto. Myrtilo uictor euasit. Oenomaus existimās aduenisse nūi tps sibi mortē cōficiat. Pelops sompta uxore Hip podamia Pifa regnū tenuit: auct or Diodo. Peregrinis rotis: curru pegriini Pelopiste Phrygia. n. in Pelopōnefio uenerat. Tūa pin⁹ ita nauis ex pin arbore. i. tūa moris cursu. n. a nauigantibz sumpta translatio. Et lōgemā plura adhuc iustāt dicēda. Nec mior ē ult⁹. Snia loco cōgruēs. Puer & Cytherea: Cupidinē & Venere iuocat. Si qñ fauissit. Erato: Erato una ē ex nouē musidiciā ab eros eratosq; a morē significat q̄ docti hoies ab oibz mēntur Diodo. asserit. Remanere: durare. Puer puag⁹: iga amice sapientiero ab amante ad aliū deficiēdo: Proprius qñ ē elegiaq; sic incipit. Iste qđ ego sepe misisse fors ē in hora. Hoc ipso electo charior alter erit. Et habet geminas quibus euolet alas: quare cupidini alae attributē: singula etiā am docet. Propertius: Scilicet altera quoniam iactamur in anda. Nostraq; non ullis permanet aura locis.

Hospitiis effugio præcluserat omnia minos.

Audacem pennis repperit ille uiam.

Dædalus ut clausit conceptum crimine matris

Semibouemq; uirum: semiuirūq; bouem.

Sit modus exilio dixit iustissime minos.

Accipiat cineres terra paterna meos.

Et quoniam in patria satis agitur iniquis

Viuerē non potuīda mihi posse mori.

Da reditum puero: senis est si gratia uilis.

Si non uis puero parere: parce seni.

Dixerat hæc: sed & hæc: & multo plura licebat

Dicere: & egressus non dabat ille uiro.

Quod simulac sensit nūc nūc o dædale dixit:

Materiam: qua sis ingeniosus: habes.

Possidet & terras: & possidet æquora minos.

Nec tellus nostræ: nec patet unda fugæ.

Restat iter coeli: cœlo tentabimur ire.

Da ueniam cepto iuppiter alme meo.

Nō ego sidereas affecto tangere sedes.

Qua fugiā dominum nulla nisi ista uia ē.

Per ityga deſ iter itygiās trāſibimus undas:

Sunt mihi naturæ iura nouanda meæ.

Ingeniū mala sæpe mouet: q̄s crederet unquā

Aereas hominem carpere posse uias.

Remigiū uolucrum disponit in ordine pēnas.

Ex leue per lini uincula necit opus.

Imaq; pars caris astringitur igne solutis.

Finitusq; noue iam labor artis erat.

Tractabat cæramq; puer pēnasq; renidens.

Nescius hæc humeris arma parata suis.

Cui pater his inquit patria est adeūda carinis.

Hæc nobis minos effugiendi ope.

Aera non potuit minos: alia omnia clausit.

Qua licet inuentis æra rumpe meīs.

Sed ubi non uirgo tagexa: comesq; bootēs.

Enſifer orion aspiciendus erit.

Me pennis ſectare dāſ: ego præuius ibo.

Sit tibi cura ſequi: me duce tutus eris.

Nam siue æthereas uicino ſole per auras

Ibimus: impatiens cæra caloris erit.

Seu humiles propiore freto iactātibz alāz:

Mobilis æquoreis penna maſeſcet aquis.

Inter utrūq; uolauētos quoq; nate caueto.

¶ Hospitiis effugio. Exemplis docet: cupidinem.

ſceminem amorem non poſſe teneri: quin quo ne

lit euolet. ¶ Effugio hoſpitii. Dædalus genere athe

nienſiſt natus ex Mitione Eſpalmi præclarus archi

tectus ſuiſhæ interſecto Talō ſororis filio per inuē

diam q̄ ſetram notat ſigūis: & totum repperiſſet

ab Atriopagitis damnatus in Cretam proſugit: quē

quam Miros comperiſſet bouem ligneam Paſiphæ

ſabrica ſcēſſe Labyrinthum eum cum filio Icaro inclū

di inſinauit: reſert Diodoru Paſiphæ eum abſcō

diſit. Ille uero deſperato nauis tranſiit: q̄ Minos lo

ca omnia præcluiſit: & pēdas promiſſet: ſi quis

Dædalum inueniſſet: alas cæra compaſſas ſibi & ſi

lio applicuit: uolauit: in Siciliam. Icarus quoniam

aitius eualeſcit ru mare decidit: quod ab eo Icarium

cognominatū uoluit Oul. Fabulā plenī reſert Dio

do. & Oulī meta. ¶ Præcluserat ora: terras & maria

clauſerat. ¶ Crimine miſis. Paſiphæ iſtādo cōcubi

tu. ¶ Vi clauſit poſtea q̄ labyrinthū ædificauit. ¶ Sit

mod⁹ exilio. Verba ſū Dædalī pēdis Miros. ¶ Ter

ra pſinauris Atheniſis. ¶ Senſipius Dædalī. ¶ Pue

roſiſto Icaro. ¶ Et poſſidet æquota Miros. Cretēſes

namq; ſirabo docet: nauigandi olim principatū

renuēt: unde procerbum erat. Si quis quæ nouit ſe

ignorat diſſimulet: Cretes neſci pelagus. ¶ Per ſty

ga detarite initium ſe di. Irærem tentate. ¶ ſtry

as undas: me iouem offendam. ¶ Iura nouādinara

re iura Dædalus dicitur in noua: æquum æreni uo

lucibus conſeſſam rentar reliſta terra. ¶ Ingenium

mala ſæpe mouet. Pericula reddūt hoic⁹ ingenioſi

¶ Aereas uias Hora. Exptus uacūū Dædalus æra pē

nis non hoſ datis. ¶ Remigiū uolucæ. Remigiū eſt

ipſe ordo remigū: eū p̄ metaphorā de auibz dici

mus. Virg. Rem. ḡio alaſ. ¶ Virgo tegeza. Calisto

arcadia: ab urbe Tegeza: qua Vergilius etiam Pa

na Tegeæum appellauit. Calisto autem Lycōis Ar

cadiaz regis filia a loue compreſſa: mutata fuit a Lu

none in urſam: quam iuppiter cum filio inter ſyde

ra collocauit: q̄ Arctō: quod latine urſam ſignifi

cantiſſimum Arctophylaca nominauit. Fabulam nar

rat Ouidius: & plenius Higynius. Hæc nōnunquā

Helice appellatur: nonnulli uolūt ab Arcadia: op

pido. Higynius ſcribit Helicē: & Cynofuram nym

phas fuiſſe Iouis nutrices: & pro beneficio in mun

do collocatas: & utraq; Arctōs appellatis: quas no

ſtri Septenſiones dixerunt: cuius nominis ſignifi

cationem docet Gelius. Helicen autem Græci. Cy

noſutam uero Phænices aſpicientes continue nau

gant. Ouidius. Eſſe duas arctōs: quarum Cynofura

uocatur. Sidonis Helicen grai carina nota. Co

meſq; bootēs. Arcton pluſtrum nominatur: i qui

ſydera præi deturam ex ſeptem ſtelliſ: duas quæ

pariter uidentur: pro bobz habuerunt. Reliquæ ue

ro quinq; figuram pluſtri ſimularunt. Proximam

illi ſtellam Bootem dixerunt: a bobuſſus uiden

tur agitare: hūc & Arctophylax. urſe cuſtodē appel

lati dixim⁹. ¶ Enſifer orion. Orionis ſydz obſeru

ari a nauit⁹ docet etiā Virg. quū ait. Arctamq; au

ro circūſpici: oriō: enſifer aut appellat⁹: q̄n tres ſtel

læ ſunt: q̄ gladiū in ei⁹ dextra deſormatur Hig.

docet. ¶ Me pēnis ſectat: ne aſpicias ullā ſyde: aſtend me trā uolatu ſubſeq̄te. ¶ Inter utrūq; uolūmedū tenet

Dædalī
Fabula

Nauigan
di princi
patuſ

Calisto in
Viſam

Arcton

Helice.

Septenſio
nes.
Helicis &
cynofuræ
plauſtrū

Bootes
Arctophy
lax
Orionis
Sydus

Samos insula **Monte minor collis.** Collem Cretæ describit. Vnde Dædalus cum filio evolauit. **¶** Iam famos a leua Samos iuxta Apuleius scribit modica insula est in mari Icatio ex aduersum Miletos ad occidentem eius sita in ea phanum fuit sononis antiquitus famigeratum i cuius deæ donarium in lanceibus speculatis poculis plurimo auro & argento erat perquam opulentum i erant quoque multe ænis effigies i & ante aram Batylli statua a Polycrate tyranno dicata. Plura legito apud Apuleium in secundo floridorum. **¶** Fluius insule meminit etiam Ouidius in metamorphoseos dicens. Et iam sononia leua. Parte famos fuerat. **¶** **Naxos** Naxos una est ex Cycladibus de qua Virgilius. Bacchatamque lugis Naxon. **¶** Et paros. Paros quoque inter Cyclades ponitur i mazore nobilis i. Primo Platea. Postea Minoida uocata. **¶** Et clario delos Delos Cycladum est longe clarissima matalis i & templo Apollinis & mercati celebrata. **¶** Clario dicitur Apollo dicitur arbitratur Set. uel a Clario oppido in cōsino Colophoniorum uel a clario Cycladum una ubi colebatur. Sed i primo trisium de hoc plura diximus. **¶** Dextra lebynthos erat. Lebynthos quoque una est ex Cycladibus. **¶** Vmbrosa calyðne. **¶** Calyðne insula a Strabone ponitur inter Sporades i quauis scribat plerisque asserere duas esse Calyðnos i Leram scilicet atque Calymnam i eam idem scribit mel nasci quod reliquum antecellit. Ouidius in metamorphoseos. Fecundaq. melle calymnos. **¶** Cinctaq. piscosis astyphalæ. **¶** Astyphalæ insula est Sporadum unaniam habet ciuitatem i hæc ad Cnidiam oram protenditur longasublimis angustacircumit ad quadragena & centena completens stadia i cui & statio natium adest i auctor Strabo. **¶** Vadis piscosis ipscibus pleiustis alibi Ouidius. Cnidon illi nicinam piscosam appellauit. **¶** Defecitq. patrem. Viamquam tenebat pater reliquit. **¶** Deo propiore sole uicino. **¶** Non iam patenquela erat sine filio. Aequota nomen habebat Icaro enim Icarum mare appellatum fuit quauis Plinius ab Icaro insula nomen datum uelit. **¶** Deum uoluerit cupidinem alatum. **¶** Fallitur æmonia. Magicam uanitatem in perisde a Zoroastre octaua scribit Plinius i tum deinde transisse ad thessalas uibesi quorum cognomen i nō optinuit in nostro orbe alie næ gentis. Vnde Menander quoque thessala cognominauit fabulam complexam ambages sceminarum lunam detrahentium. Docet etiam Apuleius in metamorphoseos i eam artem in Thessalia præpotentem fuisse. **¶** Ad æmonias attestat artes magicas i quæ amori nihil conferunt. **¶** **Æmonia** enim Thessalia cognominata est ab Æmone Deu calionis filio. **¶** A teneri fronte reuellit equi. Carunculam intelligique nascitur in fronte pulli de qua Plinius hæc. Et sane equis i nati nasci ueneficium Hippomanes appellatum in frontecaricæ magnitudinis colore nigro i quod statim ædito paru deuorat fœtataar partum ad ubera non admittit i quis præreptam habeat i nati in tabiem id genus agit. Aristoteles etiam in sexto ita scribit. Quam equa peperit statim secundas deuorat i atque etiam quod pulli nascentis fronti adhaeret Hippomanes dictum i magnitudine pignus carica parua specie la nesculum i mioribulatum i nigrum i hoc si quis prærepro odore moneat i nequa ex citatur i furitq. agnito eo odore i quapropter id a ueneficis petitus & præpitur mulierculis. **¶** Medeaides herba i ueneficæ herba i quibus utebatur Medea i has etiam hecateides ab hecate appellauit Ouidius in metamorphoseos. **¶** Ut uiuat amor ut diutius duret.

Quaq. ferent auræ uela secunda dato.
Dū mōrē aptat op' pueros mōstratq. moueri.
Erudit i nfirmas ut sua mater aues.
Inde sibi factas humeris accommodat alas.
Perq. nouum timide corpora librat iter.
Iamq. uolaturus paruo dedit oscula nato.
Nec patriæ lachrymas continuere genæ.
Monte minor collis campis erat alior aquis.
Hinc data sunt miseræ corpora bina fugæ
Et mouet ipse suas i nati respicit alas
Dædalus i & cursus sustinet usq. suos.
Iamq. nouum delectat iter i positosq. timore.
Icarus audaci fortius arce uolat.
Hos aliquis tremula dū captat arū dīne pisces
Vidit i inceptum dextra reliquit opus.
Iam famos a leua fuerat i naxosq. relictæ.
Et paros i & clario delos amata deo.
Dextra lebitos erat i siluisq. ūbrofa calyðne
Cinctaq. piscosis astyphalæ uadis.
Quū puer i cautis i nimium temerariis annis.
Alius agit iter i deseruitq. patrem.
Vincla labāt i & cara deo propiore liquefcit.
Nec tenues uenti brachia mora tenent.
Ternitus a summo despexit in aquora cælo.
Nox oculis pauido uenit aborta metu.
Tabuerant caræ i nudos quatit ille lacertos.
Et trepidat i nec quo sustineat i habet.
Decidit i cadens pater o pater auferor i qtr.
Clauserunt uirides ora loquentis aquæ.
At pater infelix i non iam pater i scicare clamat.
Icare clamat ubi es i quoue sub axe uolas.
Icare clamabat i pennas aspexit in undis.
Ossa tegit tellus i aquora nomen habent.
Non potuit nūos hominis cōpescere pennas.
Iple deum uoluerat detinuisse paro.
Fallit i æmonias i si quis decurrit ad artes.
Datq. quod a teneri fronte reuellit equi.

¶ Marfa uenena; herba; succos dicitur aut carminibus Marfi utebant. Oui. de medicamine facili. qd liber est Oui. Nec mediz marfis findantur cantibus angues aut cerue serpentes dicit a Marfis domitor; quoru mēbra in ueneficis miscebat. Oui. In meta. nec deluit illi Squame cyniphe tenuis mēbra chelydri. Marfi aut populi suere in Italia albe finitimi ppe Fucinū lacu ut docet Stra. disti a Circes filio Marfo. ut Ply. scri. uel a marfia phrygiour Silius uoluit. rui etiam tetrōni serpētib; statū ipso leuāt pūssos sūctū ue medico Gellius et cū. Marfo; gēti datū ēē. ut serpēti uirulētō; domiores sint & incitātionibus herbarūq; succis faciāt miracula medelagē de marfis Silius i. yul. ita scri. As marfia pubes & bellare māu & che lydis cā rare soporem. Viperēq; herbis hebetari & carmie dēntē. Acte p ē angūiā mala gramia primā mōstrauisse ferūt tactūq; domate uenena. Et lunā excussisse polo. rindonb; amnē. Frenā ē ac Silius mōtē nudisse uocatis. Sed populus nomē posuī metuērior hospes. Quū fuger. t phrygis arā; aquora Mar sia crenos. Mygdoniā phœbi suparet pectine lotō. ¶ Cū magicis sonis. cū carminibus magicis. ¶ Phasi as xonioē. xēplis aut nō posse magicis carminibus amorē conciliari. Phasias aut Medea appellat a phasi colcho; fluuiū. Luca. Colcho; q rura lecat distissimā phaus. Acsonioē. Iasonem Aesonis filiū. Is. n. Medea opa ætæ regis filiz rapto aut eo uelleti & ea in uxore ducta in thessaliā rediit. Mox cū ea ad Cretē comthio; regē diuenticius filiā Cretā quā Dio do. Glauce appellat. duxit uxore repudiata. Medeaui in y. D. o. d. elegitissime docet. ¶ Circe remissus Vlysi semisolut Diod. refert diuos pcreauit pueros Aetē & Persem Perse nata ē Hecate; q prima aconitū in uenipem ueneno sustulit; nupli primū ætæ pūo genuitq; liberos tres. Ciicē. Medēā & Aegalei. De iude fatmatarū regi quē ueneno absūpsit; quū sub diuos uexerat; expulsa in Italiā uenit; ing. eo p mōtorio qd ab ea circē dēū ērefedit Poetæ tūc inquit Cir cē ex sole & perla Oceani filia ortā. q. u. Ouid. i. en. in met. quū ad se uenisset Vlyses solus a Mercurio doctus euasit. In obsecro carmine legitur Circem ab Vlyse abstinuissē ob mensurā crassitudinē q; delectabat. is ē postea a uxore duxit; & in eius gēnasilocios oēs reformauit; & annuo spacio cū ea moratus discessit; non sine magno circēs dolore. ¶ Carmine in cantatione. Virgili. Carminibus circe socios mutauit

Marfis

Phasias
PhasisCirce
HecatePhyltra
Nireus

Hylas

ingenue
antes libe
rauit ca
lypso

Non facient ut uiuat amor medeides herba;

Mistaq; cū magicis marfa uenena sonis.

Phasias æsonide. circe tenuissē Vlystem.

Si modo seruari carmine posset amor.

Nec data profuerint palētia phyltra puellis.

Phyltra nocent animis; uimq; furoris hnt.

Sit pcul oē nephas; ut ameris; amabilis esto.

Quod tibi non facies solaue forma dabit.

Sit licet antiquo nireus adamatus homero.

Naiadumq; tener crimine raptus hylas.

Vt dominam teneas; nec te mirere relictum

Ingeniū dotes corporis adde bonis.

Forma bonū fragile ē. q. u. q. accedit ad ānos

Et minor. & ipatio carpitur illa suo.

Nec semper uiolat. nec semper lilia florent.

Et riget amissa spina relecta rosa.

Et tibi nam ueniet cani formose capilli.

Iam ueniet ruge. quæ nbi corpus arent

Iam mollire animū q daret. & alitue formā.

Solus ad extremos permanet ille rogos.

Nec leuis ingenuas pectus coluisse partes.

Cura sit. & linguas edidicisse duas.

Nō formosus erat. sed erat facundus ulysses

Vlyssis. ¶ Phyltra pallantia. q reddunt hoies pallidos. Phyltra enim pocula & uenena sunt. quæ amorem ingerunt. Apuleius in magna Phyltra omnia undiq; erant; & luena. Hic thessalia uendit. Phyltra quibus ualeat mentem uexare marit. ¶ Quod tibi uat. amens. Sit licet antiquo. ¶ Nireus mulcher Caropē filius & Aglees ex Sime insula tribus natiuis ad bellum troianum profectus omnium pulcherrimus fuisse scribitur ab Homero in secundo iliados pte. Achilles de eo Diodorus quoq; ita scribit. In Sime postmodum regnauit addita enim dicit parte Nereus charopi atq; Aglaia filius speciosus admodumq; cum Agamēnone ad troiam profectus est. Proper. ¶ Nireia non facies quāuis sit candida cepit; & Horatius. Qualis aut nireus fuit aut aquosa captus ab ida. Antiquo Homero. ueteri. nam (ut ex Plutarcho dicitur) quidam eum dicunt fuisse belli troiani tempore; eiusdemq; spectatorem. ut non immerito ab eo amari poterit. Nireus; Gellius tamen scribit Homero uixisse annis plus. c. xix. lx. post modum troianum. ¶ Hylas tener. Quam hercules per Dryopas iter sacreta Thiodamante quem arantem inuenerat; uicibus petuit. Sed ille hoc negaret. Hercules bouem ab ataro deductum mactauit; inter eos pugna orta. Thiodamas perit. Tum Hylam eius filium hercules abduxitq; & a patre Thiodamante dicitur a proprio. Sed quum argonautæ in bithyniam uenissent. hylas ab hercule aquatum missus a nymphis ob eius pulchritudinem raptus dicitur luualis. Et multum questus hylas uimq; secutus. Flaccus tamen in argonauticis scribit hylam dum ceruam a Iunone immisum insequitur ad fontem peruenisse. in quo dum se abluī; a nympha Dryope raptus fuit. ¶ Crimine naiadum; nymphetum amore uel certe inuidijs nymphetum a quibus captus est. ¶ Corpus arent; quasi ulcos ducant in corpore. ¶ Pet artes ingenuas; per artes liberales; sunt autem ingenue; artes discipline; quæ ingenuis hominibus ingenueque educatis dignæ sunt; sit enim & in oratore Cicero eas appellat. Hæ quoque liberales dicuntur quia homine libero dignæ sunt ut docet Seneca. ¶ Duas linguas; græcā & latinam quod etiam Fabius præcipit. ¶ Tōdit amor cruciari.

calypso
insulaOdryse
GensRhesus
rex thra-
cie

Simois

Dolon

Chaonia
Iuppiter
dodone

Æqueoreas deascalyponi Hesioidus scribit. Nympha fuit oceani & thethios filia. Homerus tamen eā Athlantis filiā fuisse scribit. Sicentiam ex nostris Tibullus. Non amor & fecunda athlantis ora calypso: sus: & in obsceno carmine. Hic legimus circē. Athlānadēq; calypso. Ea habitauit i mari aphrico. Iuxta iōniū uersus hinc calypson insulam quā homerus ogigiam appellat. ad quam naufragus Vlyssēs sociis restatate amissis: relicta circē p: uenit eāq; illius amore capramissū ita atq; conciliauit: ut immortalitatem polliceretur illi uellect secum permanere. Sed post septimum annū discessit lous imperio non sine multis lachrymis ipsius nymphæ dicente Properio. at nō sic i hac digressū mota calypso desertis olim stuerat æquoribus. Multos illa dies incomptis mœta capillis. Sederat iniuncta multa locuta salo. Ducis odnisi. Rhesi regis Thraciæ. odnisiū autem eum appellat ab Odri atum gente i quam in thracia fuisse Plynius docet. Martialis. Quenens odnosios iam nox romana triumphos. Rhesus autem rex thraciæ Froni filius fuit: qui cum candidissimis & pemitissimis equis & curru: aut argentoque omatissimum in auxilium troianorum uenerat: sed noctu a Diomedē: & Vlyssē interfecit: & equi abducti fueret ut Homerus in decimo iliados ostendit. Virgilius. Nec procul hinc thesi iuuens tentoria uelis agnoscat lachrymas. Primo quæ prodita somno Tideus multa uastabat cede cnuentus Ardentescq; ætuet equos in castra: priusquā pabula. uastant troiæ xanthūq; bibissent. Simois. Simois fluuius est iuxta troiam ex idā decurrens. Facit genitiū simoeuntis. Virgilius Xanthū simoeuntisq; testor. Cede dolonis. Dolon (ut in decimo iliados scribit Homerus) Heumedis filius: a Troianis missus speculator ad grecos: castra pactus pro temeritate Achilles equos in diomedē & Vlyssē in cideatq; speculati quosq; ierāt ad troianos. Illi promissa ei impunitate. Troianorū cōsilia ab eo didicere. inter cætera facti certiores de aduentu thesi: dolonē interfecit: thraciū castra aggrediunt: & inde abducti sūt. Aemonios equos: equos achillis ex phia urbe thessaliæ. Qui. in. iun. iun. iun. Nō foret Eumenides orbus si nūlus eius Stultus Achilleos nō ad amasset equos. Sithonii: threiciā (ut Gellius scri.) thracia sithon prius dicebat. Herod. in. vii. Olympiū regionē postea Sithoniā appellatā fuisse asserit. Subitus fluctus subito & statim ortus. Abstrulit pgam: maius taut pgamma in littore designata. Tū deica lypso. Timide: cōsidetimidius spē pones i pulchritudine tua. Indulgentia dextera obsequiosa ppiia. Caput mentes: allicit puellas. Asperitas est indulgentiæ cōtraria. In armis in pæliis & rapui. In pauidi pectus in ones & agnos. Tures colibaria: pensationes. Chaonias alescolūba epitrotica: species p genere. Chaonia ps est eptia a chaōe troiāo appellata: ut noliut Marciator illiē tēplū lous Dodōei qd (ut Strā. feri. j. mōiē) Tomato subitū pelagi cōdidere ubi colibæ hūana uoce dabāt rīsa. Quas collat: ppter eiū māsuetudinē. Amare linguaz: pære & cōrumeliosæ. Litz sagat. uxores de dote cum mantis cōiē dātmo amātes. Inter quos hæc inimicitia: causa minime intercedit. Rē sibi semp agi. Signate uerbis usus ē. qbus indi uortis utebāt. Di

Et tamen æqueoreas torfit amore deas. Ah quoues illum doluit properasse calypso. Remigioq; aptas esse negauit aquas. Hæc troiæ casus iterūq; iterumq; rogabat. Ille referre aliter sæpe solebat idem. Littore cōsisterāt. illic quoq; pulchra calypso. Exigit & odnisi facta cruenta ducis. Ille leui uirga (uirgam nam forte tenebat) Quod rogat in ipso littore pingit opus. Hic inquit troia est: muros in littore fecit. Hic ubi sit simois: hæc mea castra puta. Capus erat (campū feci) quē cæde dolonis Sparsumus: æmonios dū uigil optat equos Illic lithoni fuerāt tentoria rhesi. Hæc ego sum captis nocte reuectus eqs. Pluraq; pingebat: subitus quē pgamma fluctus Abstrulit. & rhesi quē ducē castra suo. Tum dea quas inquit fidas tibi credis iturō. Perdiderint unde nomina quanta uides? Ergo age fallaci timide confide figura. Quis es: atq; aliquid corpe plurius habere Dextra picipue caput indulgentia mentes Asperitas odium: statuq; bella mouet. Odium accipit: equia uiuit semper in armis. Ex pauidum solutos in pecus ire lupos. At caret insidiis hoium quia mitis hirudo est Quasq; collat turres chaonias ales habet. Este procul lites: & amare prælia linguaz. Dulcibus est uerbis mollis alendus amor: Lite fugat nuptaq; uiros: nuptasq; mariti. Inque uicem credunt sibi semper agi Hoc docet uxores: dos est uxoriam lites. Audi at optatos semper amica sonos: Non legis iussu lectum uenistis in unum. Fungit in uobis munere legis amor. Blāditiā molles. auresq; iuuaia uerba Affer. ut aduentu litta sit ipsa tuo. Non ego diuitibus uenio pceptor amandi. Nil opus est illi. qui dabit arte mea. Secū hēt ingeniū. qui quā libet accipe dicat. Cædimus. inueniens plus ualeat iste meis. Paupibus uates ego sum. quia paup amaui. Quā dare nō possem munera uerba dabāt Paup amet caute. timeat maledicere pauper. Multaque diuitibus non patiendā ferat.

cebant enim tuas res tibi habeto: tuas res agito undetapud Apuleium Cupido ita Psychem alloquitur. *Consestis thoro meo diuonere ubi res tuas habeto. Aliter uero dixit. Martia. Crispulum agere res uxoris. Non optatos placida uerba. Non legis iussu non iugali lege. Quam multos dies iugula exclusit me amica. Et causas quicquid amoris habet nardo est quicquid amoris habet causas. sioci subaudi sit. Domat cicures facit. Tumidusq Leonis superbos gerunt enim spiritus maxime generosos adeo uenatum & canum ut urgente contempnim cedant in campis: ubi uideri possunt ubi uirgula siluasq penetrauerint*

Verba
quibus in
diuortus
utebatur

Me memini iratum domix turbasse capillos.

Hei mihi quam multos abstulit ira dies.

Nec puto nec sensi tunica laniasse: sed illa

Dixerat: & pretio est ipsa redempta meo.

At uos si sapientis uestri peccata magistri

Effugite: & culpa damna timeate mea.

Praelia cum parthiscum culta pax sit amica.

Et iocus: & causas quicquid amoris habet.

Si nec blanda satis: nec erit tibi comis amica.

Perferi: & obdura: post modo mitis erit.

Flectis: obsequio curuatus ab arbore ramus.

Franges: si uires experire tuas.

Obsequio tranant aquae: nec uincere possis

Flumina: si cōtra quam rapit unda uades.

Obsequium tigrisq domat: tumidusq leones.

Rustica paulatim taurus aratra subit

Quid fuit asperius nonacria atalanta.

Succubuit meritis trux tamen illa uiri.

Sape suos casus: nec mitia facta puellae

Fleisse sub arboribus mimaliona ferunt.

Sape tulit iussu fallentia raxia collo.

Sape fera toruos cuspide fixit apros.

Sensit & hylei contentum sauius arcum

Sed tamen hoc arcu notior alter erat.

Non te manalas armatum scandere siluas.

Nec iubeo collo raxia ferre tuo.

Corpora nec missis iubeo praebere sagittis.

Artis erunt caute mollia iussa meae.

Cade repugnanti: cecidendo uictor abibis.

Fac modo quas partes illa iubebit agas.

Arguet: arguit: quicquid probat illa: pbato

Quod dicis: dicas: quod negat illa: neges.

Riserit: arride: si flerit: flere timeo.

Imponat leges uulibus illa tuis.

Seu ludet: numerosq manu iactabit eburnos

Tu male iactato: tu bene iacta dato.

Seu iacles talos: uictam ne poena sequatur.

Damnosi facio stent tibi saepe canes.

Sive latrocinii sub imagine calculus ibit.

Leones

nonacria
Atlantae
duae

Theffera
quadrans
talia
Cubi
Talus
Astragalus
Astragall
zontes

Talorum
inuentor
Lydorum
inuenta

Canis
Venus
uel couis

Chius
Senio

Calculus
seu latro

Vmbra
culum seu
umbella

Solex seu
crepidula
Hercules
uenditus
seminuit

Hercules
coelum su
stinuit

Ionia
Meonia
Lydia

Mera
Canicula
græce
Procyon

Canicule
effectus

Tous millesiens calculosq; in eo certamine militis ptes agit. Calculi. duas in ptes diuisi sunt: & alii militestali hostes dñt. Fac peatcapia: mē. n. d. pte. Ab hoste uitreos ab hostili calculosq; ex uitro constabai. Vmbra culum. Vmbra culum. Vmbra culum. Umbella ab umbra deduci test aut capitis tegmētum aduersus solē. Martia. Accipe quæ nimis uincit uimbracula soles. Sit licet & uentus te tua uela tegēt. Distincta diuisa. Alii legūt distēta. Lata. Suis uirgibus calamis uel pennis ex qbus fuit umbracula aut certe uelut ab amate uirgis latius fuisse tādū esse admonetur et in. v. fast. i. festo. An nā pēna. Pars ibiq; rigida calamos statet colūnis.

Desup extētas inposuere togas. Deme soleas oia qbus plātas calces tñ in sine tegunt cetera. ppe nu da ac teretib' hēnis iuncta sunt soleas appellari scri. Gelli. crepidas uero uoce græca. Ille fatigata: oe do est. Illeq; meruit calum &c. Credit tenuisse calathū. Designat aut Herculeq; ut Dior scri. quum Iphidē ex tati titynhia pēpita fletu & purgati mox nelleruēdiq; oporteret ex oraculo Apollinis iute eo friso Iphidē libetis satisfaceret. Omphale regina. Ly do: q; uditus regione latronib' purganidēmū seruiniō liberatus ex Omphale Lamū filiū sustulit uai ita idulit ut oia faceret quæ illa impasset. Vā Terē. in euno. xit. Qui min' huius Hercules seruauit Omphale. Fatigata nouerca: lunonis tā defesse ipe rando tā muka. Virg. Ut duros mille labores. Rege sub Eurytheo satis lunonis inique. Pertulerit. Me ruit coelū: & pp uirtutē & q; erat filius Iouis. Virg. Aut ardet exiit ad aethera uis. Diti genitū potue reitq; priot ipse tulit. Hercules coelum ab Athlāte su scapitū sustinuit qdō fingit ut. Ser. scri. qñ Atlas ei tradidit coeli scianū cōstā. n. Herculem fuisse pñm uñ nō imerito tot monstra dñt uicisse. Diodo. Icri. la rones quosdā Atlātis filias rapuisse oisq; ab Hercu le fuisse interfectos: puellas uero Hercule Atlāti pñ restituisse quo beneficio Atlas nō soli dignis facto muneribus donauit Hercule sed astrologia isq; do cuius in quatuor opam curāq; impēdisset pēpita: ob spām astro: a se iuentā iorbe suis ferre humeris exi stimatus est. Hercules quoq; quū sphaerā ad Græcos trāstulisset: magna est g' ois potius existimātib' eū obis Atlantico orbi successisse. Inter Ionicas pu ellas iunior puellas Meontas Ionia pars est minoris Asia: Meonia: Lydia: Ionia ita isgunt: ut uix assigna ri possint limite: auctor Sirabden unde poetæ hac noia sæpe cōsūdūt. Tenuisse calathū m apd Om phalē: p ancilla fuuim & clauā leōis pellē arcū: sagit rasq; cōcessit Omphale uis uero monilia gemmas mētrāzōnē ceteraq; mulierū gestamina sompni ne uisq; etiam Interdum. Titynthius Hercules a Ty rynthio oppido appellatus: quo postea Eurythe us illum ueluti sibi isidiātem eiecit cum matre Ale menā. A desse foro: iteius causam tuatis in iudi cio. Omnia dissenpcularia negotia aliud tem pus petmitte. Nec inceptum uide ne occurso ali cuius impediā officium tuū erga amicam. Epulis persundā: conuata. Si notati sumus. Graue tem pus grauis coeli temperies designat autem frigus. Siten sue canicula. Icarus: ut Hlgyrius tradidit canem ha buit nomine Meraniqui post casum Eligones eius filia: Ioue inter sydera colloratus sua appellatione: & spēcanis: siue canicula est appellata: a Græcis Procyon dicta: q; ante maiorem canem oritur: ut paret au tem caniculatū docet Columella. vii. calendas Angu. Idem scri. i. diuisi Iulius Procyon ex oriri manet: & tē pestatem significare. Oul. in. v. fast. canem oriri scri. noctesque pæcedit diem. xii. calendas: iuniarum oriens aut cum Leone: xxi. uia urit. Huius syderis effectus amplissimi in reza sentiant: nam (ut Plī. docet) seruient mariat fluctu in cellis uisui mouent stagna: canes in rabiē agunt. Oul. in fast. Est canis Icarū dictū: quo sydere moto. Tota fuit tellus: priusq; leges. Scn. et Plī. in. xvi. Procyon a pūd Romanos nomē nō hēre nisi caniculam: hoc est minorē canē uelutū itelligi. Mollibus his castris qb' mollis appetit uoluptas

Fac pezeat uitreo miles ab hoste tuus.
Ipse tene distincta tuis umbracula uirgis.
Ipse face in turba: qua uenit illa locum.
Nec dubita tereti scamnum producere lecto.
Et tenero soleam deme: uel adde pedi.
Sæpe etiam domina: quis horrebis & ipse.
Algenis manus est calfacienda sinu.
Nec tibi turpe parua quauis sit turpe. placebit
Ingenua speculum sustinuisse manu.
Ille fatigata perdendo monstra nouerce.
Qui meruit coelum: quod prius ipse tulit.
Ionicas inter calathum tenuisse puellas
Creditur: & lanæ excoluisse rudes.
Paruit imperio domina: tyrrynthius heros.
I nunc & dubita fere: quod ipse tulit.
Iussus a desse foro: iussa maturius hora.
Fac semper uenias: nec nisi serus abi.
Occurras aliquo tibi dixerit: omnia differ.
Curre: nec inceptum turba morietur iter.
Nocte domū repetēs epulis pfuncta redibit:
Tunc quoq; pro seruo si uocati: illa ueni.
Rure erit: & dicet uenias: amor odit inertes.
Si rota defuerit: pede carpe uiam.
Nec graue te tēpus: si uen sue canicula tarder.
Nec uia per iactas candida facta mues.
Militiæ species amor est: discedite legnes.
Non sunt hæc timidis signa tuenda uiris.
Nox & hyems: longæq; uia: sæuq; labores
Mollibus his castris & dolor omnis adest.
Sepe feres imbrem coelestis nube solutum.
Frigidus in nuda sæpe iacebis humo.

¶ Cynith' ad me. Apollis exple amatorē quocūq; dicit debet oīa pferre ut aīca potiat. Apollonius Ser. scri. ob
oculor Cyclopas spoliat' dinitare Admeti regis Thessalici. Anīs paui arnē tanq; dīo fingit qm̄ ut Macr.
scri. p' p'acti oīa tērra p'p'at. Vñ nō unīq; s' oīum p'ecorē p'astor canit. p'astor it' Apollo amant' īspen
Macareti hīiā. Qui t'me. Vt p'astor machareida lussit' īssē amant' quocūq; Oenonē nymphā dicēte īpā apud
Qui. Ipse repior opīs gaccas p'astore pherxas. Fectum ē c' n'fo saur' īgne furtamavit Enat' alii uolūt' Alceste
pelis filiā. & uxore Admeti regis quā rē hic Ouligificat. V' Pherxas thessaliā Phæacē nō onidit' & Thef

Cynthius admeti uaccas pauille pheræas

Fertur: & in parua delituisse casa.

Q d phœbū decuit:quē nō decet:exue fastus

Curam manfuri quisquis amoris habes.

Si tibi per tutum:placitumq; negabitur ire.

Atq; erit opposita ianua fulca sera.

At tu per praeceptis tecto delabere aperto.

Det quoque furtivas alta fenestra uias.

Lata erit ut causam nbi se sciet esse pericli.

Hoc dominae certi pignus amoris erit.

Sape tua poteris Laandre carere puella.

Tranabas animum nosset ut illa tuum.

Nec puder ancillas: ut quæq; erit ordine pria

Nec tibi sit seruos demeruisse pudor.

Nomine quence suo: nulla est iactura: saluta.

lunge tuas humiles ambiziose preces.

Sed tamē & seruo:levis est impensa:roganti.

Potrige fortunæ:munera parua tux.

Porrige & ancillæ quæ poenas luce pependit.

Lufa maritima gallica ueste manus.

Fac plebem (mibi crede) tuam sic semp̄ in illa

Ianitor:& thalami qui iacet ante fores.

Nec dominam iubeo p̄cioso munere dones:

Parua sede parvis callidus apta dato.

Dum bene dives agendū ramī pōdere nutāt.

Afferat in calathō rustica dona puer.

Rure suburbano poteris tibi dicere missa.

Illa uel in sacra sint licet empti uia.

ro cruciār. Hæc nūc Inlittit qñtilis nonis gesta / lunt & solene illud certamē cognomē illi / rel finē elpti-
mū. n. p. urbē cōgregari abulātes multosq; noia & pria & cōia magna uoce appellatur Macr. ut Cui Luc. &
his Inlittit amittit eā appellationē iū tūc motu cōpellā dē ex Idutria uocabant fideiē & illē magnifice op-
natē cūctū dō iocūdōq; cū cōcurrētib; fōmatib; gūneat qd; iter le iuagies ē certamīnē qd; Laris ha-
buerāt ē fīngere. Q. uēto cōiūant fūmbra fici regnāt & diē illi Capotias nōia appellāt putāt pp fici
illāquā & illa a fēdē dēa fāmē extulit nō fīlōct fici capitiē uocāt auctōr Plā. In nīa Camillī Hīstōriā
ē refert Macr. li. fatur J. Porrigē & cūl dōa ē fci f dñe tux aliquo mēre. / Ea luceo die. V. ē at allodere
ad fāmāq; Titula ē capifico eleuati. / Quē man' galli. qd; le lin' exercit' fedato tñmūtu gallico-
dē aīoquo Galli Romāos adort' ēqñmñ ita expōit poēta itelligere eos Gallos fuisse nō Latīos cōtra
Plutar. & Macro. Infam. / Lufā decepta māturali uēfite cōgall uēfite q; & illē idutē ad eos accēfērūt. Mari-
talīs. n. uēfite nō a marito uēfite a Marita noīe. Oul. Er fac of facir fē manta forat. / Pēpēdi pōpē q;
Ro. dōmīerāt cruciārū i castris. / Lātrōnīat uot ēq; illū facit. Tibul. Et kēdo dūa iūiāt aī fōres. / Q. ū
bñ diues agerit' gē mātēc aūpēt dōa nūfita mītōdā ēē dicit. / Pōdēi nūāndū tamī p nīmia pōmō
copia curant. / Rute furbōrē iox pōiolo tō i fubnrbis. / In fāra iūaūl pōmō nōdēbant. Var. i li. dē re
rūfita. Hūiofē iñq; pōmāti fūma fāra ulatūbi pōmō uenēunt & Pōn. dō nītiē fāra uliā dōa uia. Er li.

Sacra via

obfco caniz. Hæc qdçq; tibi pofui uemacula pōa.
De facra nulli dixit nūc cōla. Sacta at uia iō appellat
q; i ea fœdus idū fir iter Ro. & Tatiū. ¶ Aur q̄s a.a.
Caftræas dicit q̄s Maer. Heracleoticas appellari ferit.
Sūp̄rū āt ē h̄ ex eo Ma. carine. Caftræasq; nuces mea
q̄s ama. ama. Nūc amat illa nuces iuglādes didiçq; i
ter nuces primū locū op̄inent. Sūr āt nucesq; duro
tegūf corticeq; spēs plures pōir Mac. i. fa. ¶ Qui ēt
turi. li. Turdiur Pl. f. c. f. monē būdū imitāt. Agrip
pia claudii turdū hūit f̄mōes oīum imitātē hi i ger
māia h̄yme maxie cernūt. Intra aues priæ fur celes
bratōis. Mar. Intra aues turdulūq; me iudice ceter.
Intra q̄drupes gloriā priā lep̄. Vittebāt āt i coro
na pēdentes. Mar. Texta rofis fortasse tibi nel diuite
nardo. At mihi de turdis fca corōa placet. ¶ Missaq;
corōa turdis corōa alligatū uel reuera corōaq; i cō
tūiuis utebāt ut dixim⁹ uel lucidā ielligēq; pulres
corōatē mēis appōebāt. Mar. Filia piæ uelō luca
nica porcæ. Pultib⁹ hic nices iuglātes grata corōa daf. ¶ Tur
piter his emif. Capratores hī dītatū exeatq; niofti
b⁹ mēda nūttebāt ut ikeriberent hīdes. Ioue. Sūit il
lic. Qd capraror emar lēnatiorella uēdat. ¶ Orba
fene. feneçq; fine liberis. ¶ Hīr cū. fraudē cōtēnēq;
nō amof aliqd tribuūt; ut maiora aff. q̄nt. ¶ Vira
q; laudet; & doctā; & idoctā; mēdet car. De aica car
nia apofita iter legēdū faciōrū uocis fuauitate ele
gātiora uideāt. ¶ Carnē uigi. elegās carnē; & mul
ra uigilia polirū. ¶ In ip̄a; laude ip̄a;. ¶ Enit iftar
mu. er fortasse gratū pīde ac mun⁹. ¶ Alicui tuorū
quē ex fuo libere factū; p̄is. ¶ Vilitas. t. f. q. si. amlit
tis fuū. ¶ Siue. e. i. ty. i. uelut purpurea; i. cā a Tyro oli
iulapofita Alexandri magni op̄ b⁹ fca ē crinēsmo
bilis schiloiatq; purpura i ur Pl. docet. ¶ Siue. e. d. c.
Cos palū ē i Aegeo ex aduero Atticæ ab Helene. v.
mī palūstīq; a Laus Cæa appellat i ur Pl. docet
uū & couit; & cæ; deduci p̄t. Cæa āt nectis bōbycina
etar ad luxū faciæ; iūta; adeo reūstū eas enūdāt.
Bōbycēs. n. telas ataneor; nō texō; quos retorq; n;
rursūq; texē; iuenir i eo mulier Pāphile Plaris filia;
auctor Var. Pl. Soli. & an hos Arist. li. d. aia. i. v. ¶ Au
rara ē; si aurea ueste amicta ¶ Gausapa si su. Gausa
pe uestis erat uillofaiq; hyēali & æstiuo rpe gestabaf
Mar. Is mihi cādor iest uilloge grā tāta ē. Vi me nel
mediā fūere melle uelis. ¶ Astuerit tu. Tunica uestis
eratq; uelōgiōrē usq; ad digitos māicas habebat
fūebat usq; ad talos; dīctā a tuendo; ut scribit Var.
¶ Moues i. c. d. a. die cōtēta uoce tūicā cōfēcturā illā
calore. ¶ Discrimi; i diuisio criniū i capite. ¶ Torferit
ig. c. si calamitro; si ē acu ferreo calefacto crispos se
cent capillos; uel diu; Hiero. ad Nepotianū; i. scit.
Nec calamitro crispet comas; si pudicitia hū pol
licent; ¶ Salranis i. pudicitia; hīc fit saltatio. ¶ Vē
ba; q̄ntisq; rā cito deserit. ¶ Voce nō. qd̄ nēi solet
i corū. ¶ Violentiora; plondifficillior ad amandū.
¶ Torua me. q̄ se iuētēs mutabar i faxum; aut rorua
pp aspectū; & ei; c̄nē; i spēs; mutarō a Minervā;
curre; cā; docet Oul. i. iiii. met. uū poetæ fingū; Mi
neruā caput Medusæ hīc i pectore. Ver. i. viii. Aegia
daq; horrifcā turbatē palladis arma. Certarū equam
mis spētū auroq; polibāt. Cōnexoq; angues; ip̄a;
in pectore diuæ. Gorgona defēdo uententem lumina collo. Scribit etiam Home. in. viii. Iliados; Hectorē

Afferat aut uuās; aut q̄s amaryllis amabat.
Et nunc castaneas; nunc amat illa nuces.
Q̄ uin etiam turdoq; licet; missaq; corona.
Te memore domine testificere tuæ.
Turpis his emif spes mortis & orba senect⁹
Ah peant p quos munera crimen habent.
Q̄ uid tibi p̄cipiā teneros quoq; mittere uersus
Hei mihi non multū carmen honoris hēt
Carmina laudant; sed mūera magna petunt
Dum modo sit diues barbarus ille placet.
Aurea sunt uere nūc secula; plurimus auro.
Venit honos; auro conciliatur amor
Ipse licet uenias musis comitatus homere.
Si nihil attuleris; ibis homere foras.
Sunt tū & doctæ rarissima turba puellæ.
Alterā non doctæ turba; sed esse uolunt.
Vtraq; laudet per carmina; carmina lector.
Commendet dulci qualiacunq; sono.
His ergo; aut illis uigilatum carnē in ip̄as
Foristan exigui muneris instar erit.
At; quod eris per te facturus; & utile credis.
Id tua te facio semper amica roget.
Libertas alicui fuerit promissa tuorum.
Hanc tamen a domina fac petat ille tua.
Si p̄ctnam seruo; si uincula seua remittis.
Q̄ uod facturus eras; debeat illa tibi.
Vilitas tua sit; talus donetur amicæ.
Perde nihil partes illa petentis agat.
Sed; te; quicunq; est retinendæ cura puellæ.
Antonitum forma fac putet esse sua.
Siue erit in tyris; tyrios laudabis amictus.
Siue erit in cois; coa decere puta.
Aurata est ip̄o tibi sit preciosior auro.
Gausapa si sumit; gausapa sumpta proba.
Astiterit tunicata; moues incendia clama.
Sed timida caueat; frigora uoce roga.
Compositū discrimen erit; discrimina lauda
Torferit igne comā; torte capille places.
Brachia saltantis; uocem mirare canentis.
Et cum deserit; uerba querentis habe.
Ip̄os concubitus; ip̄sum uenerere licebit.
Q̄ uod iuuat; & quadā gaudia uoce notes.
Si fuerit torua uiolentior ip̄a medusa.

Fiet amatori lenis & aqua suo.
 Tantum ne pateas uerbis simulator in illis.
 Effice nec uultu destrue uerba tuo.
 Silatet ars prodest affert deprēsa pudorem.
 Atq; admittit merito tempus i omne fidem.
 Sæpe sub autumno : cū formosissimus ānus.
 Plenāq; purpureo subrubet uua mero.
 Q ū mō frigori bꝫ pmlitur: mō soluimur aestu
 Aere non certo corpora languor habet.
 Illa quidem ualeat si male firma cubabit
 Et uitium cœli senserit ægra sui.
 Tunc amor & pietas tua sit manifesta puellæ.
 Tunc serēs quæ plena postmodo falce metas.
 Nec tibi morosi ueniant fastidia morbi.
 Perq; tuas fiant quæ finit illa manus.
 Et uideat flentem nec tēdeat oscula ferre.
 Et siccæ lachrymas combibat ore tuas.
 Multa uoues sed cuncta palā quotiesq; licebit.
 Quæ referas illi somnia læta uide.
 Ex uenias quæ lustret plena postmodo lectumq;
 Præferat & tremula sulphur & oua māu.
 Omnibus his inerunt gratæ uestigia curæ.
 In thalamos mulier hæc uia fecit iter.
 Nec tamen officiis odium queratur ab ægra.
 Sit tuus in blanda sedulitate modus.
 Neue cibos præbe nec amari pocula succi
 Porriget: uisualis misceat illa tuus.
 Sed non quo dederas a luttore carbas uento.
 Utendum: medio quā potiare fredo.
 Dum nouus erat amor: uires sibi colligit usu.
 Si bene nutrieris: tempore firmus erit.
 Quæ tamq; metuis: uultum mulcere solebas.
 Sub qua nunc recubas arbore: uirga fuit
 Nascitur exiguus: sed opes acurit eundo.
 Quæq; uenit: multas accipit amnis aquas.
 Fac tibi consuecat: nil affluetudine maius.
 Quam tu dum capias: tēdia nulla fuge.
 Te semper uideat: tibi semper præbeat aures.
 Exhibeat uultus noxq; diesq; tuos.
 Quam tibi maior erit fiducia posse requiri.
 Tunc procul absenti cura futurus eris.
 Da requiem requietus ager bñ credita reddit.
 Terræq; coelestes arida sorbet aquas.
 Phyllida demophoō p̄sens moderantiꝫ uisit.
 Exaruit uelis acrius illa datis;
 Penelopen absens solers torquebat ulysses

Græcos insequentem oculistat gorgoneæ Medæ,
 sicut sanguinario Marti similibus omnia collu-
 strasse. Idem libro quinto scribit: Iouem ægida hu-
 mens accomodasse: trilegem horrendam & una-
 dique terrore redimitam: ea robatur ea contem-
 ptio: ea mixta uociferatio: & atrox clamor: in ea de-
 niq; inerat Gorgonis caput dirum terribile: & quo
 nullum ulterius nouit lapides monstrum atq; por-
 tentum. ¶ Aequa quæ mutuo eum amabit. ¶ Nec
 uultum uidendum est: uultu uidearis aliter senti-
 re: loquaris. ¶ Quam modo frigoris premi-
 mur: hæc est causa cur in metamorphoseos appellat
 Ouidius. Autumno inæquales. ¶ Morosi qui ni-
 mis exat: omnia fieri cupit. ¶ Et ueniat quæ lustret
 anus. ¶ Sacrum pro amice salute faciendum esse di-
 cit: cuius meminit Apuleius in ultimo met. quo di-
 cit summum sacerdotem Idis tæda lucida: & ouos
 & sulphureos oleum: similesq; precibus usum fuisse: &
 Iuuenalis. Menusq; iunet septembribus: & auri. Ad-
 tum: nisi se centum iustraueris ouis: & Propertius
 in quanto. Terq; meum tetigit sulphuris igne caput
 Tibullus. Ipseq; ter circum iustrat sulphure puro.
 ¶ Tremula manu manu trementi propter ætatem.
 ¶ Nec amati pocula succi: potationem aliquam ama-
 ram ad pellendum morbum efficacem. ¶ Riualis mi-
 sceat illa tuus qui amat eandem amicam: quasi ad
 eūdem confluat riuus: riualis appellatur. ¶ Sed nō
 quod dederas. Affert nunc alius: præceptum Ouidi-
 us: & aliam uiam tenendum esse dicit. ¶ Quæ tam-
 rum metus. Exemplis ait amorē uires usq; collige-
 re ac tempore. ¶ Fac tibi consuecat: tecum di-
 scat uiuere. ¶ Possit requiescere te ab ea peti. ¶ Tunc
 proculhinc ab ea te aliquandiu amonebis. ¶ Da re-
 quiem: da amicæ sine te respirandi spacium. ¶ Res-
 quietus ager. Nouale dicitur quod in Plinius docet
 templa annis seritur. ¶ Creditas commissa semina.
 ¶ Terra arida: terræq; iam diu humore caruit.
 ¶ Phillida demophoou. Absentes magis desideras
 ri probat exemplis: Nam quemadmodum Phyllis
 impatientius Demophoontis absentiam tolerat: Pe-
 nelope Ulyssis Laodomia Prothesila: satis patet
 Ouidii epistolis. ¶ Solers Ulysses in dustris: & peri-
 tus Ulysses. ¶ Torquebat Penelopen absentiam sua
 cruciabat Penelope. ¶ Tuus phylacides: tuus Pro-
 thesilas. Est enim patronymicum pro deriuatiuo
 Phylacæi Strabo docet: est urbs Phthioticæ re-
 gionis Thessaliæ: cuius meminit Lucanus in sexto
 in qua Prothesilas regnauit: unde ipse Phylacides co-
 gnominatus est: & eius uxor Laodomia phylacæi
 Ouidius de ponto. Ut uinat fama conuinx phylacæ
 iacuis. Illam cæci uir pedis preffit humum. Hic
 ad bellum Troianum profectus quō i Aulide tem-
 pestate moraretur: ab uxore Laodomia Acasti filia
 epistolam acceptit: quæ quantum uis eius absentiam
 anxia fuerit facile ostendit.

Sacrū lū-
disteda lu-
cida: ouo
& sulphu-
re facien-
dum

Nouale

Phylacæ

Phylac-
des
phylacæia

Létescere ¶ Sit mo. tu. bre. nō diut' abstīnēdū ēē dicit ab alca
cōspectu. ¶ Létescūt ī p̄minuunt īteruallo t̄p̄is. Al
tera Verg. ī geor. dī. Terra ad digitos létescit h̄idos
& a Tacito. Succinū īgnī admotuū ī picez resinūq
létescit. ¶ Dū mo. ab. Menelai exēplo abhīta amārū
nō ēē turā docen Nā quū ille ī Cretā ad diuidēdas
Atrei opes. p̄fēd' ētūā. Panidē domi relīq̄ssēt. Helēa
capta ē. amorem atq̄ abōis īmomerū Panide īn
Aūā nauigauit. ¶ Credis o. Lcōmīs ouile lupor. Sic
& Terē. Quē lupo cōmīssī mīsa. ¶ Viderit atri. Me
nela. p̄p̄e īndictū. ¶ Sed neq̄. ful. ap. Dilīgē. uīdēdū
ēē docet īne aīca ītelligat tē aliā amat. ¶ Ore ful. ore
ex quo fulmē uēit. Spūs. n. & aīa apī a poetis fulmē
appellat. Oul. ī met. Spuma fluīdētes x̄q̄nt dētib
līdis. Fulmī ab ore uēit. s̄fōdes afflātib' ardēt. Apu
lī. viii. met. de apro ita scil. Impetu feno s̄fētis otis
tor' fulmīe. ¶ Dū. a. dū circūagīt. ¶ Nec Lq. Leana
quo t̄p̄e īn amorē fēstīcatuloz obliuīscīt & eo t̄p̄e
plurīmū fēuit. Verg. T̄p̄e fī alio catuloz obliuī lea
na. Saxior errant cāp̄s īnec fūera uulgo. Tā multa
īformes u. fī stragēz dēdēt. Per filia sūtū fēu' apert
rūc pēssā Tygnis. ¶ Nec bre. g. uīquq̄ calcat maxīe
īracīe. Verg. Improuīū aspīs ueluri quī fētib' agūē.
P̄fēssit hūī nūc īstrepīduloz rēpēte refugit. Atolēt
īras & cēcula colla tument. ¶ Pignora mē. uīstīnā
mētīe. ¶ Cornib' īstīfuroz s̄mūlatā. ¶ Deīao. Bac
chī q̄ Thebas p̄tā hōit īn Boetia quā p̄mū Aones
barbarī tēneruntur docet Sra. a q̄b' Aonia Boetia
cognōiata ē. ¶ Cōīngis ad. īasōnē īcī. Diodo. ānls
x. cū Medea Corīthī apud Crēdēt rēgē uīxīssēt cū
filiā quā Glauca appellat uxore sūptā Medea expū
lūstilla quā dīes spaciū a creōte pētīssēt īnoctū regīā
īgnē fīa. īmutata facīe medīca mīs domū īcēdit q̄
flagrātē īasōnē exīuīssēt tradōt. Glauca Crēdētq̄
īgnē abīstīptos. Quidā tradūt Medea filios dōa attu
līssē uenēis īllītae ac corpi glaucae & creōtis haxīssēt
euefīgīoz ābos expīratūc Medea pōstēa q̄ īasōnē
eualīssē cognōuīt uīrtionē p̄s filios īugulauīt oēs
quos ex eo fūscēpatīet tūnūq̄ au fugī uēit q̄ cor
pa fēnelluīt ī tūndō rēp̄loza dēīde ex Corītho fugī
ēt. ¶ Thebas ad Hercūlē uēit īasō filius uxoreq̄ p̄rīa
tūnūq̄ doloīs uī fērt fī pōssētībī monē cōscīuit.
¶ Violatq̄ īn. īasō. mōīp̄a Medea de p̄s cēde ī
hospīte. accēpit īllā adīutīcē ad rapīdū autē uel
p̄t & īuēīrādo dōta fīdēmūq̄ sībī illā quoad uīne
retīfōtā īspōdīt q̄d pōstēa nō fūauit. ¶ Phasias
Medea a poetis Phasias dī a phasī flūīoīq̄ colchō īl
labī. orīet āx Arēmīam scī. Str. Glauca ī fēscīpīt
atq̄ Hippō uīcī: mōīb' cadētes. ¶ Altera dī. pa. Al
tera mē ēt ulta ē p̄ nātū lura marītī mīolata: Prognē
āt Terē rēgī Daulīdis uxore ītelligī: q̄ filīo occīdīt
& p̄ī appōsūt p̄p̄ uīolātā fororē Philomēnā: nota ē
fabu. Oul. carīe l. vi. met. ¶ Signatū fāg. pē. hīdē ē ī
met. Neq̄ adhuc de pēssō cadīs. Excūssere nōrēssī
gnatq̄ fāguīe p̄tā ē. ¶ Meac. mē īndīcīū. ¶ Vnī
pu. ut cū una puella t̄m tē hēas. ¶ Nec de. m. ī quo
mōīet īcā dōauerī: uīde ne alīa īdē cognofcat aba tē
datū. ¶ Nec. l. n. t. t̄p̄a q̄b' aīcā fēquētas īmīme certa
& s̄ffīrta dīcī ēē dēre. Neq̄nā ātūr Donā. uolūtē īl
bīdīoīa fēīandīcīq̄ nīhīl q̄tāmūlq̄ rei apta fīcīōī
& mūgēīq̄ nīhīl agāt. Neq̄nā uīr. d. ē ētrānū fūga
līanī scī. Clī. īscī. ab eo q̄ neq̄ ēē dī fī noīe plus
ra Gelī. vīl. ¶ Oīstīca. l. īspīcīne qd īscīpser: qd

Phylacides aberat laodomia tuus.
Sīst mora tuta breuis: lentescūt tempore curae.
Vanescitq̄ absens: & nouus intrat amor
Dum menelaus abest: helenae nē sola iaceret
Hospitis est tepido nocte recepta sinu.
Quis stupor hic menelae fuit: tu solus abibas.
Iisdem sub testis hospes & uxor erant.
Accipiri timidas credis furiose columbas.
Plenum montano credis ouile lupo.
Nil helenae peccat: nil hic committit adulter
Quod tu: quod faceret quilibet illi facit.
Cogis adulterium dando tempusq̄ locumq̄:
Quo nisi consilio est uisa puella tuo.
Quid faciat uir abest: & adest non rustice ho
Et timet in uacuo sola cubare toro. spes
Viderit atrides helenae: ego crimine soluo.
Vsa est humani commoditate uiri.
Sed neq̄ fuluus aper media tā seuus ī ira est.
Fulmineo rabidos dum rotat ore canes.
Nec lea: quū catulis lactentibus ubera p̄bet:
Nec breuis ignaro uipera laxa pede.
Formina quā socii deprensā pellice lecti.
Ardet: & in uultu pignora mentis habet.
In ferrum: flammāq̄ ruināq̄ positoq̄ decore
Fertur ut aonii cornibus icta dei.
Coniugis admissum: uiolatq̄ iura mariti
Barbara per natos phasias uita luos.
Altera dira parēs hacc est: quā cernis: hirundo
Aspicit: signatum sanguine pectus habet
Hacc bñ cōpositos: hacc firmos rūpet amores.
Crimina sunt cauis ista timenda uiris.
Nec mea uos unī donat censura puella.
Dū melius: uix hoc nupta tenere potest.
Ludite sed furto celetur culpa modesto.
Gloria peccati nulla petenda tui est
Nec dederis munus: cognosce qd altera possit
Nec sint nequitiae tempora certa tuae.
Et ne te capiat latebris sibi formina notis.
Non uno est omnis conuenienda loco.
Et quoties scribis: totas prius ipse tabellas.
Inspice: plus multaq̄ sibi missa legunt.
Laxa uenus iusta arma mouet: telūq̄ remittit.
Et modo quod quaestā ē ipse querere facit.
Dum fuit arides una contentus: & illa
Casta fuit: uīuio est improba facta uiri.
q̄ aīcā lēdat. ¶ P̄mē plura ītēp̄ant ī fīstīq̄ scīpseris.

¶ Lela. n. aica offe la. ¶ Dū. La. cltēnefta exēplo. pbat lēlas fejas ulclci iūdas. ¶ Cōtē. n. sola cltēnefta uxof atē. ¶ Audierat. i. Cā; allign atq;re fci fit uxof Agamēnōis ipudica uitio mariti. ¶ Vittas. i. chryfes Chryfis
(ut Hōe. feri.) Apollis sacerdos ex Chryfa ifa: a nica filiā Chryfeida hūitūq; Græciūquā Thebas euererēt
capitūlū douozuel i fua portione Agamēnōi optulerūt ad quē p; Chryfes uēit cū i gētib; dōis redimēda
filiz pat; p;ter hē manu auctū fecerūt coronis Phœbi: mittitq; redimittitūq; e cōfpectu abire iuffo Apollo
precib; sacerdot; follicitar; p; i. x. dies totidēq; noctes fagittas emittēs ipfū iūmē: a nica q; p;culitū deinde

Audierat laurumq; manu; uitafq; ferentem.

Pro nata chryfen non ualuisse sua.

Audierat lymefi tuos abducta dolores.

Be; lq; per turpes longius ille moras.

Nec tantum audierat: priameida uiderat ipfa.

Victor erat prædæ præda pudenda lux.

Inde theftiadem animo thalamoq; recepit.

Et male peccatē tē tyndaris ultia uirum ē.

Quæ bene celaris: si qua tamē acta patebūt.

Ilia licet pateantur tamē ufq; nega.

Tu neq; fubiectus folito neq; blandior esto

Hæc animi multū figna nocentis habet.

Sed lateri nec parce tuos: pax omnis in illo eft.

Concubitu prior eft inficienda uenus.

Sunt qui præcipiant herbas fatorea nocētēs:

Sumere: iudicis ifta uenena meis.

Aut piper urticæ mordacis femine mifcent.

Tritaq; in annofo flaua pyretra mero.

Sed dea nec patiūtur: fic ad fua gaudia cogi.

Colle fub umbrofo quā tenet alius cryx.

Candidus alcathoe qui mittitur urbe pelafga.

Bulb;: & ex hortorūq; uenit herba falax.

Ouaq; fuman;: fumantur hymetia mella.

calefacit. Scribit Pli. artice femē cū femie lili lateri mēdētis addat hyfopum; & pipis aliquid. ¶ Flaua pyretra herba ē ab ignea ul appellata: calida ē & ficca: iō reb; neneris apia: folia hēt filia Dauro agrefitue a
Maratrou docet Diaf. ¶ In an. me. in ueteri uio. ¶ Quā te. a. e. Venerē dicit. Nā (ut Diodo. ait) Cryx Ve.
neris & Butz regis fil; fup locū excelsum clauit cōdidit i Sicilia cui; a te mī tēp lū dicatūq; ciuita
tem Ven; planitiū dilectim; ipa Eriena dicta ē. Virgi. Erieno i uenerie fedes. Pandat uenerē i dalia. Plura
et legit apd Str. ¶ Cādid; al. Quā Pādid; regis m; docet Stra. quoru; cēt filiū Aegē. Li. Pallas; & Nil;
& Artica regio quior eēt i pres diuina: Nifo Megara forte obuenerūq; Nifeā cōdidit; alterā arcē hāitū
plen; diem; i fecūdo de remedio amoris ex auctoritate Pausaniz: quā Oul. Alcathe appellat; eo carmi
ne. Præteritq; fui uires mauoris in urbe. Alcathe quā nifus hēt: & alibi. Tutus ad alcathoe leleigia mētia
limes. Cōpofito fcitōne patet. Hic ēt Oul. Bulbos megarici foliē designat; quos maxie pbat Cato. Verū ut
Pli. docet nobiliffima ē Scilla: Ternū gen; ab eo dī Epimēdū; opimū faporitq; i Aphrica optie nafci do
cet Ioue. ro uerfo. Et ueteres afroge Epimēida bulbi. Eoge gña difficit colofum agmūdū; & fauatiē. Mega
rici ipfū mē; & Aphricā libidine accēdū; n. calidiffimæ nāe. De bulbis tibi. Diaf. Oēs Bulbi calidi;
uifcid; fē: comēfi erigūt uenerē i ligū; & fauces exaspant; fucō; corpi addū; ōachū; i fāt. Coliella. Spgitē
q; uicos acūt; armatq; puellas, iā megaris uētāt gēralia femia bulbi. Et q; Scilla legit getulie obruta gle
bis. Mar. Q nū fit an; iūm; & fūit tibi mortua mēbra. Nil aliū bulbis q; fāt eē potes. De bulbis Mar. Vāt i
pēpit. Aq; decoqūt bulbofūq; ueneris ufi qūt. A pti; addit nucleos pteuicū; fuccū; & pip. ¶ V rbe pe.
uerbūq; p mifit Pelafgi hītaf. Pelafgi o iūdi ab A rca dīb; (ut doc; Stra.) p uuluerā Græciā excellūt; & In
regimē Athenēfū p mifit hītaf. fcti. Hero. Athēfēfū; at o iū portione fūiffe Megaricū; ex Strabōe cō
ligim; ¶ Herba falbidinē i fctū; uallē ab Oul. niphæ falaces dñia falax at falacitū; dñitū; Pli. fcti. pal
feri mimū; uiteris; parē eē falacitatē ¶ Ouaq; i. Oua galliæ; & p dicitur Almafot docyfmū; ualde augmētāt
atq; cōitū; fctū; iūdi i fctū; ool Pli. Nul; ē al; cū; iū; i gēritudie alit neq; onēfū; iū; uifi ufi; & cū;
hēt. Hora. Lili. fmonū; pponit oua obliq; orbiculatū; fic eni ingt. Longa q; facies ouis cū; illi mētiō;

Lymefi

Aegifto

Latera col
tu debili
rantur

Saturea

Piper

Pyretrū
Eryx

Vener
eticina
Nifea alca
thoe
Megara
Bulbi
Megarici
Epimeni
dum

Pelafgi

Salax
Oua

ut fucci melioris: & ut magis alba rotundis. Ponere i
 naq; mare cohibet callosa uittellu. Sumantur hyme
Hymetus na mella. Hymetus mōs ē Atticæ regiōis: q florib⁹
 semp uestit: hic ut Strabo scri. mel gignit optimū:
Mel opti- qd cūctā bonitate supat. Scri. ēt Pli. mellis attici in
 mum toto orbe sumā laudē existimari. Sane mel atticū
 seu hymetiū siculū uel hyblaē: & calymniū a scri-
Mellis ptorib⁹ maxie celebrat. Mellē aut uisū Aristō alici
 uis bit Diod. ¶ Quasq; tulit foliō nucleos pios dicit:
 quos i usū Veneris adhiberi folittos docuimus ex
 fisa Apinīs & Pli. docet. Nucleos nucis pineæ infir-
Nuclei pi- mitatē uittillū robore tenib⁹ & uesciæ utiles esse. De
 nei uocibus pineis ita scri. Martia. Poma sum⁹ Cybeles
 procul hinc discide uiatos. Ne cadat in miserū nra
Pinus acu- ruina caput. ¶ Pinus acuta. Pinus iō acuta appellat:
 ta quia ea foliū hēt capillamēti mō ptenue lōgūq; &
 mucrone aculeat: ut Pli. docet. Ad ma. ar. ad her-
 batiā potētia & medicamētisq;bus magorum artes
 gloriant. De magia aut multa legitur apd Apulciū.
 ¶ Diuenteris moratis narrando. ¶ Qui mo. celsa ad
 amariē redit. ¶ Celabas aicā. ¶ Tua cri. coitū cū alia
 aica. ¶ Nec le. cul. qd detegēda nūc ēē furtā suadeā.
 ¶ Threicio bo. q spirat p Thraciā & septētrionalem
 plagā. De uētis lege Pli. Geliū: Vitruuiū: Senecam
 in natu. quæstio. & Vegetiū de remilitari libro. lili.
 ¶ Finitatiā lo. laxasā & solutas habenas. ¶ Admissos
 equos ad motos qdignis uel celeres. ¶ Sūt q. ingra-
 eas designat: qb⁹ uult furtā detegi. ¶ Si nullā subest
 æmola: si nullā hētq; eundē amet. ¶ Rebus se. nul-
 la aduerfante puella. ¶ Nec fæ. it: nec facile amantē
 patit⁹. ¶ Pigra firiū tarda amādī defuetodine. ¶ Cū
 men pue. ad au. intelligit te aliā amare. ¶ Ille ego
 sim optat Oul. ut ei⁹ cā pp furtā detecta doleat aica.
Colūba: ¶ Veneris dā gau. fien. coitū intelligit. ¶ lūgūt l. ro.
 oscula oscula Designat porta elegātissime colūba: oscula:
 sic ēt Cn. Martius quū ait. Sinuq; aicā recipe frigidā
 calidos colūbatim labra cōferte labris. Colūbis at (ut
 Pli. docet) ignota sūt adulteriā: cōiungit fidē nō uio-
 lātē: omq; fœnat domū nisi celibēs: aut uiduæ do-
 mū nō relinquūt. ¶ Prima fuit re. hoies p uenerē pri-
 mū cōciliatos dicitur doceat aicā iratā posse quoq;
 per coitū recōciliari. ¶ Vnaq; erat facies. Quidā (ut
 Diodo. meminit) dixerē mūdū i genitū: & corrupti-
 bilē extitisse: & gen⁹ hoium nūq; hūisse or⁹ picipitū.
 Quidā uero quos hūic & i met. Oul. seq⁹ genitū cor-
 ruptibilēq; arbitrati sūt: & hoies dixerūt qhationis
 inittū tpe ēē sortitos. Nā a rege primordio: & coelū
 & terrā unice hūisse ideā i mitta eorū naturā exinde
 distinctis inuicē corpib⁹ cepisse hūc ordinē: quē ui-
 dem⁹: ac tē qdē morū hūc cōtinuū fortitū: & ignē
 partē eius supiora loca pp leuitatē: aiunt appetisser
 eadē cā solē & astra cursūs suos sortita qd uero hu-
 mori mistū eodē stetit: i loco pp grauitatē: q quū
 mista ēnt ex humidis mare qdē effectū: ex dunori-
 bus uero terrā lutosā euasissē: & oīno mollē. Hæc
 primū quū solis ardore defior euasissē ei⁹ postmo-
 dū supieit ui calorū tumefacta: multis in locis hūo
 res quodā esse cōcretos: in qb⁹ putredines tenui cō-
 rectæ: pellicula sint ex citatæ: quæ ad modū i paludib⁹
 & stagnis ægyptiis uidemus acciderē: quū frigidā
 terrā subito æst⁹ aeris calefacit: quū uero i humidis
 calore adhibito generatio fiat: & nocte qdē circū-
 fus aer hūorē p̄stetq; die solis uirtute consolidatur: tandem putredies illæ ad sumū pducunt ad uiciēte ueluti

Quasq; tulit folio pinus acuta nuces.
 Docta qd ad magicas erato diuerteris artes.
 Interior curru meta tenenda meo est.
 Qui modo celabas monitu tua crimina nro
 Fleste iteri: & monitu detege furti meo.
 Nec leuitas culpanda mea est: nec temp eodē
 Impositos uento panda carina uehit.
 Nam modo threicio borea mō currim⁹ euro.
 Sape tument zephyro lyntea: sape noto.
 Aspice ut in curru mō dex fluitantia rectoe
 Lora: modo admissos arte retentet equos.
 Sunt quibus ingrate tumida indulgētia seruit.
 Et si nulla subest æmola: languet amor.
 Luxuriant animi rebus plerūq; secundis.
 Nec facile est aqua cōmoda mente pati.
 ¶ Vt leuis a sumpris paulatim uiribus ignis.
 Ipse latet: summo candet in igne cinis.
 Sed tñ extinctas ad moto sulphure flammæ.
 Inuenit: & lumen quod fuit ante redit.
 Sicubi pigra situ: securaq; pectora torpent.
 Acribus est stimulus eliciendus amor.
 Fac timeat de te tepidam recalsce mentem.
 Palleat indicio criminis illa tui.
 Oīrū & quoties nūero comprehendere nō est
 Fœlicem de quo læsa puella dolet.
 Quæ simul inuitas crimē peruenit ad aures.
 Excidit: & miseræ uoxq; colorq; fugit.
 Ille ego sim cuius laniet furiosa capillos.
 Ille ego sim teneras cui petat ungue genas
 Quæ uideat lachrymās: quem toruis spectet
 Quo sine nō possit uiuē posse uelit. (ocellis
 Si spaciū qras: breue sit: quo læsa queratur.
 Ne uires lenta colligat ira mora.
 Candida iam dudum cingant colla lacertis.
 Inq; tuo flens est accipienda sinu.
 Oscula da flenti: ueneris da gaudia flenti.
 Pax erit: hoc uno soluitur ira modo.
 Quū bñ scieritis: quū certa uidebit⁹ hostis.
 Tunc pete concubitus fœdera: mitis erit.
 Illicrede mihi: gratia nata loco est.
 Quæ mō pugnari tūgūt sua rostra colūbae
 Quarum blāditiās uerbq; murmur hēt.
 Prima fuit rege cōfusa sine ordine moles.
 Vnaq; erat facies: si dera: terra: fretum.

Patris tempore exultis confractisq; pelliculis omnis generis educit animantium formas: quarum ea: qui maiorem calorem sortita sunt in superiorem regionem vtilitatis effecta abieciuntque uero plus terrae: continentes serpentina allagata terrestria coacta sunt animantia. Nutritam aquosam natam in sui generis elementum delata sunt: et appellati pisces. Terra deinceps tum solis ardorem uentis in diem magis arefacta: a gignendis malonibus animalibus desit: sed quae generata erant: mutua commissione aliorum animalium procreantur. Hoc & Eupides Anaxagorae philosophi discipulus sentire uidetur: quum in Menalippo caelum & terram mista olim fuisse tradat: separata postmodum generasse singula: arborum res uolantibus: rursus omne mortaliu genus. ¶ Mox caelum impositum terris super coelum ignis: mare & aërem denotat. De quatuor autem elementis Plinius multas & Apuleius in dogmate Platonis scribit eum Platonem attribuit tria esse rerum initia. Deum scilicet & materiam: rerumque formas: quas Ideas idem uocat in ab. solutas: informes: nulla specie nec qualitatibus significacione distinctas: ex quibus prima elementa sunt progenita: ignis: aqua: terra: & aër. ¶ Inane chaos: Chaosur Heciodus uoluit fuisse quendam ab initio unitas hians: patensque in profundum quum principium fuisse dicunt productionis omnium rerum. Quidius in metamorpho. Ante mare & terras: & quod regit omnia: caelum. Vnus erat toto naturae uultus in orbe. Quem dixere chaos. ¶ Tum genus humanum solis errabat in agnis. Cicero quoque idem refert his uerbis. Nam fuit quoddam tempus: quod in agnis homines passim brutiarum more uagabantur: & sibi uictu sermo uitam propagabat: nec rationis animi quicquam misere plerique uinibus corporis admixtabant. ¶ Blanda truces animos. Coitus inquit reddidit homines mansuetos: & placidos sic & in factis. Prius feros animos hos detraxit ab illa. Venerat cultus: & magna cura solo. Vnde autem hoc superius ex Platonem quod in coeuiuo scribit. Amorem pacis largiri hominibus: mari tranquillitatem: uentis requiem: cubile uiuentibus omniumque securum: hunc rusticam aërem a nobis amo uere hunc nos familiaritate conciliare: coetus huius modi omnes congregare: mansuetudinem pottingere: exterminare feritatem: & alia multa efficit. ¶ Ales habet quod amet: non hominem modo: sed bruta etiam animalia per uentem conciliat docet sic & in factis. Iuraque dat caelo: terras & natalibus undis. Perque suos coitus coninet omne genus. ¶ Cernua patet. Sic & in ix. met. Sequi sua femina cernui: parem adiutur eiusdem generis: aut piter copulari accipe. Qui. In factis. Et docuit socii cum pare quae sua. Cernuor autem feminas fer. Ply. in gredi in coeuium: non tolle

Rerum
initia
Elemēto.
rū origo
Chaos

Quid col
tus pſtat

Cernuorū
feminae
in conce
ptu ingre
diuntur

Vipae col
tus
Canū col
tus
Simus
Siloner
Simonis
nomen
Duidū
Machaon

Mox coelum iposuit terris humum? aequore cin
Inq; suas partes cessit inane chaos. (Cta est.
Silua ferasta: aer uolucres accipit habendas.
In liquida pisces delituitis aqua.
Tum genus humanum solis errabat in agris.
Idem merx uires: & rude corpus erat.
Si uia domus fuerat: ubi herba: cubilia frōdes
lamq; diu nulli cognitus alter erat.
Blanda truces animos fertur mollesse uoluptas.
Constiterant uno femina uirque toro.
Quid facerent ipsi: nullo didicere magistro.
Arte uenas nulla dulce peregit opus.
Ales hēt quod amet: cum quo sua gaudia iungat.
Inuenit in media femina piscis aqua.
Cernua parem sequitur: serpens serpente tenet
Hac adulterio cum cane nexa canis
Lata salitur ouis: tauro quoque laxta iuuenca ē.
Sustinet immundum sima capella marem.
In furias agitantur equae: spatioque remotae
Per loca diuiduos amne sequuntur equos
Ergo aget: & iratae medicamina fortia pbe.
Illa feri requiem sola doloris habent.
Illa machaonios superat medicamina succos
His ubi peccatis restitutus eris.
Hac ego quum canere: subito maifest Apollo
Mouit in auratae pollice fila lyrae.
In manibus laurus: lacris induta capillis
Laurus erat uates ille uidendus adit.

ret nō ipso petos ēt dicit ulcissim ad alias trāsire: & ad priores reuerti. Sci. ēt i Aphricane aporine cernus nec capreusne uirgo ēē. Id ē de cernis & apnis refert Hetero. Vñ mitor Matonē Li. xne. scripsisse Aeneid. I. es septem occidisse cernos. ¶ Serpens fer. re. Vipae coeui coplexu adeo electu uoluit sibi una existimabi. ceptis possit tangit Pli. Cū ca. ne. ca. idē quoque Pli. refert: cup uerba haec sūt. Auentūm & canesophocellu. pi i medioq; coito iuli ēt colaret. ¶ Salit ab arietē saliendo s'bagit aequo uerbo uisē Var. sc. fribēs. Nec parit opti mores q; binas salit. ¶ In mundū mahire male olēt. ¶ Sima ca. sim? ut Ser. doce. uocatiq; pſis est natiō. Sci. Pli. a uib; serpentibus: pſicib; forania tñ ad olatus sine natiōib; & hic cognomina Simoq; Silonū. Id ē feri. Delphini postū simū ēēq; de cā nōmē Simōis: mixto mō agnosce: malūq; ita appellat. Maro capellas. ēt simas appellat. ¶ In fu. agi. eq. ēq; in amorē furiosū ferant. Vñ. Silliceta nō oēs furor ē inf. gnis ēq; fer. ¶ Spatioq; re. diuidit locor itenuallo. Virg. Illas ducit amo trās Gargaratracq; fontē. Alca. nūsi supant mōres & flumina tranāt. ¶ Equos di. am. equos flumio fepatos. Diuidū. n. dī nō mō fepabile; ēt feparatū. ¶ Medicamina fortia ualidū coitū. ¶ Feri doloris: quē accepit de fatis tuis. ¶ Succos machaonios i medicinale herbario: a Machaōe medico cuius in secūdo i liado meminit Homerus. Scri bē etiam Diodorus Aesculapium filios reliquit Machaonem & Podalirium qui cum Agamemnone ad Troiam nauigant: & plurimum curandis uulneribus profuissē: unde eis immunitas re: oium ē coeſsa.

Tria pce-
pra chilo-
nis

¶ Discipulos tuos quibus tradis precepta amandi. ¶ Ad mea templa. Aedes Apollinis delphici intelligitur de qua multa Iustinus libro vigesimo quarto. ¶ Est tibi diuersumuspictissimum dictum Chilonis lacedæmonii designat: quo iubet unumquemque agnoscere. Chiloni enim (ut Plinius docet) mortales oraculo societate de dederit tria precepta eius Delphici cōsecratio aureis litterisque sunt hæc. Nō se te quēq; louena. E cælo descendit. ¶ Quosq; aduocet. Et nihil nimium cupere. Comitēq; æris alieni ac litis eē miseriam. ¶ Sed neq; declament: uidendū esse doctem amatores loquendo declamare uideatur. ¶ Certe est huiusmodi respon-

sa Apollinis nūq; fallant. ¶ Ad propiora uo. uocos ea quæque magis conducunt amāti q̄ quæ dixim⁹ & quæ sunt magis propria & eorū iuris sic & in fa- stis. Ad propiora uocor populum digessit ab amicis. Romulus. Reddit autē auditorem attentū ¶ Credita non semper non semper inquit habebis amica tibi morigeratū nec terra semper reddit credita scemina cū kenore ex quo colligit nō esse desperandū sed instandū actius & sapiētius. ¶ Dubias rates nauis incertus quid sit futurū aut agendū cessantibus uentis. ¶ Quod iuuat exigū ē plus est qd̄ cruciat: q̄ uoluptasque ex alca p̄cipit. ¶ Proponit in animū inducant dolor em̄ leuior fiet. ¶ Quot lepores in Arho. Athonem Pli. scri. mons est Macedoniz: quē Xenex rex Persæ continēdū abscedit in longitudine pass. mille q̄ngento p̄adeo sublimis ut altitudo æt̄nis: q̄ unde ibres cadūq; ideo creditur q̄m in aris quas in cacumine sustinet unūq; cineres eluuntur in summo oppidū Acrotō fuit in quo dimidio longior ē in aliis terris incoletū ætas p̄pagatū deo inde hoies Macrobius Græci nostri appellauerūt lōgæuonastor Solinus. Athona qdam nunc mōtem sanctum appellati putant: huius montis meminit et Herodo. in vii. Statius. Ingenti tellure primus umbra. Vestit Athonemotūq; obfcuræ imæq; pontū. Lepus autē a pedū leuitate q̄m leuipes dictus: sicut uoluit Fabi. Idē a quiddā græce dasypon appellatūq; hēat hirsutos pedes. Pli. rñ d. sypon dē a lepore diffignit. Leporū plura sūt q̄ hāsiet q̄ sūt conticuli. In alpis ē dīdici n̄ scōrūt. Vtrūq; uī singula hān & sine mate æque gignūt. Teretianus ille inq̄. Tute lepus es & pulpm̄ ē q̄ r̄sq; dīdici Lili Andrōci poetæ fuisse Vopisc⁹ scri. lep⁹ et solus superfoetatus ē educas: aliū ē creto pilis uestitū aliud in plomer aliū incohatū genēs p̄tē: uñ in sermōibus Hora. Fecundū leporē appellauit. ¶ Pascunt in hy.

Athon
monsMacrobi
Mons lan-
dus,Lepus
Dasypon
Lepores
secundiHybla seu
megaraConchæ
Spiculum

Hybla fuit urbs Siciliæ ab Hyblōe rege dicta ut uoluit Tucidides: hæc postea Megara appellata fuit ut Maro apes hyblæas appellatū in Sicilia mel optimū cōficebat. Martia. Quā dederis siculos mediis de collib⁹ hyblæ. Ceteropios dicas tu licet eē fauor. ¶ Litore. q. e. refra. dū uoresq; ostrea & alia huiusmodi teguntur cōchæ appellatū. ¶ Spiculum cupidinis. Spiculum. n. nō m̄ iaculis sed et ferri & aculei sagittæ significat. Qu. Cont⁹. Inter p̄missimos dimicans Alex⁹. sagitta ictus ē q̄ in medio crure fixa reliq̄at spiculū: & Pli. lib. xvi. lita feri. Calamis spicula addit iretōcabilī hamo noxiā & Prop. Nō tot adhemēis armat⁹ fusa sagittis. Spicola. ¶ Molto fel. molto dolore. ¶ Tedia ferre siupari se esse cuiq; molestū. ¶ Effuge. de hic nō est q̄ tibi possit aica dicere sentis. E. Amo. neas te ab aīcas quō te uitabitq; si feceris nulla erit cāp̄ ea possit te increpare his uerbis q̄b⁹ utimur molestos & spōntios: uerba autē sūt hæc sentis si obest oī r̄p̄hoc ē itelligētia illa inq̄ ip̄i dī creationē appellat⁹: semp̄ deest unūq; q̄q; Sic et Fabius sententiam cōem accipit p̄ quadā omniū itelligētia.

Is mihi lasciuī dixit præceptor amoris.

Duc age discipulos ad mea templa tuos

Est ibi diuersum fama celebrata per orbem

Littera: cognosce quæ tibi quēq; iubet.

Qui tibi notus eris: solus sapienter amabis.

Atq; opus ad uires exigit omne suas.

Cui faciem natura dedit: peccetur ab illa.

Cui color est humore saepe patente cubet

Qui sermone placet: taciturna silentia uitet.

Qui canit arte canat: qui bibit arte bibat.

Sed neq; declament medio sermone disertū.

Nec sua uelanus scripta poeta legat.

Sic monuit phœbus: phœbo parete monēti.

Certa dei sacro est huius in ore fides

Ad propiora uocor: quilibet sapienter amabit

Vinctus: & nostra quod patet arte feret.

Credita non semper sulci cū scœnore reddūt.

Nec semper dubias adiuuat aura rates:

Quod iuuat exigū ē: plus ē qd̄ lædit amātes

Proponāt animo multa ferenda suo. (bla

Quot lepores in atho: quot apes pascūt in hy.

Cerula quot bacchas pallidas arbor hēt

Littore quot cōchæ: tot sunt in amore dolores

Quæ patimur multo spicula felle madēt.

Dicta erit ille foras: quā tu fortasse uidebis

Ille foras: & tu falsa uidere puta.

Clausula tibi fuerit promissa: ianua nocte.

Perferet: & immunda ponito corpus humo

Foritan & uultu mendax ancilla superbo

Dicet: quid nostras possidet iste fores.

Postibus & diræ p̄cibus blandire puellæ.

Et capiti demptas in fore pone rosas.

Quam uolet accedes: quæ te uitabit abibis.

Dedecet ingenuos tedia ferre sui.

Effuge: dehinc nō est: quare tibi possit amica

Dicere: mon omni tempore sensus obest.

Nec male dicta puta: nec uerba ferē puellæ

Turpe nec ad teneros oscula ferre pedes.
Quid moror i parvis: anim? maior? instat.
 Magna canam: toto pectore uulgas ades.
 Ardua mollitur sed nulla nisi ardua uincunt
 Difficilis nostra poscitur arte labor.
 Riualet patienter habet: uictoria tecum
 Stabit: eris magni uictor in arce iouis.
 Hæc tibi nō hominē: sed q̄rē crede pelagias
 Dicere: nil istis ars mea maius habet.
 Innue illa: feras: scribet: ne tange tabellas.
 Vnde uolet ueniat: quaq̄ libebit eat.
 Hæc in legitiima præstat uxore mariti.
 Qum tener ad ptes tu quoq̄ somne uenis
 Hæc ego confiteor non sum perfectus i arte.
 Quid faciā: moniū sum minor ipse meis.
 Me ne palam nostræ det quisq̄ signa puellæ.
 Et pariar: ne me quolibet ira ferat.
 Oscula uir dederat memini suus: oscula q̄st?
 Sunt data barbaricæ: noster abūdat amor
 Nō semel hoc uitū nocuit mibi doctior ille ē
 Quo ueniunt alii conciliante uiri.
 Sed melius uelisse fuit: sine furta tegantur.
 Nec fugiat uicto falsus ab ore pudor.
 Quo magis o iuuenes dependere p̄cite uas
 Peccent: peccantes uerba dedisse putent.
 Crescit amor p̄ns ubi par fortuna duosq̄ est
 In causam damni perstat uterq̄ sui.
 Fabula narratur toto notissima celo.
 Mulciber i capti marisq̄ uenulq̄ dolis.
 Mars pater in sano ueneris turbatus amore
 De duce terribili factus amator erat.
 Nec uenus oranti: nec enim dea mollior ulla ē
 Rustica gradiuos difficilisq̄ fuit.
 Ah quosies lasciuia pedes nrisse mariti
 Dicitur: & duras igne uel arte manus.
 Marte palā simul ē uulcanū imitata decebat.
 Multaq̄ cum forma gratia mista fuit.
 Sed bene concubitus primo celare solebat.
 Plena uerecundi culpa pudoris erat.
 Indicio solis (quis solem fallere posset)
 Cognita uulcano coniugis acta fuit.
 Quā mala sol exēpla mouet: pete munus ab
 Et tibi si raceas: qd dare possit: hēt Cipsa.
 Mulciber obscuros lectum circaq̄ superq̄
 Disponit laqueos: lumina fallit opus.

Difficilis labor ut patienti animo riualem ferat
 quod perq̄ difficile esse ostendit Propertius dicens.
 Riualet possum nō ego ferre iouē. Eris magni
 uictor in arce iouis. Triumphabis de amicis: impe
 ratores qui triumphatē ad ædem iouis capitolini
 uehebantur triumphali caru. Quercus pelagias
 Pelasgi (ut docet Strabo) Dodonē iouis templum
 construxerunt subiectum monti Tomaro centum
 fontibus circa radices celebrato. In eo loco Probus
 grammaticus scribit: colūbas & quercus humana
 uoce responsa dedisse. Virgi. At p̄ habitæ græis ora
 cula quercus. Statius lib. ii. Centius aut frondes lu
 cistiquas fama molossis. Chaonias sonuisse tibi ubi
 Laetantius scribit in Epitoticis quercibus sedētes
 columbas futura p̄dixisse sciscitantibus. Scribit et
 Herodotus libro. ii. Dodonēum oraculū omnib;
 quæ apud Græcos sunt oraculorum ueritissimum
 fuisse: & colūbas duas ex Aegypto aliter i Aphri
 cam: et etiam Dodonem euolasse: et rancū nigram.
 Dodonēum illa fago insidens humana uoce elo
 quia effere loci iouis oraculū condi debere: se
 interpretem esse: quod ipsis annuntiaretur diuinis
 tus fieri. Quæ uero ad Aphros abiit iouis Amonis.
 oraculum condi iussit. Mulieres aut eas fuisse con
 stat: & eas a Dodonæis columbas appellari ut latī
 prosequitur Herodotus. Maius istius uisualē feras pa
 tiēter. Cinnuella nūm signabit riuale. Feras pa
 tiēter. Scriberet ad riuale. Ne tange tabellam: re
 signa litteras. Hæc perstantur eant: quo uelint.
 Qum uenis ad partes: qum dormit maritus.
 Dat signan nūm. Doctior ille qui sibi conciliat
 puellam: ipso ad eam alios quoq̄ amores acce
 dere. Nec fugiat uictor: peccidi pudor semel ab ea
 læsus: & proditus i fugierit ex eius ore: reddet illā
 minus uerecundam in peccando q̄ ore prodebat Mar
 tis & Veneris ita esse ostendit. Nec pudor falsus
 nec uerecundia peccandū quam fa. lo p̄te tolit. Fu
 giat ab ore uictor: abeat ab ea depræhēns in crimine
 cum alio amante. Verba dedisse decessisse. Tes
 tentius. Cui uerba dare difficile est. Crescit amor
 pressis de p̄p̄hēsi in amore mutuo se magis amāt.
 Vbi par fortuna duosq̄ & quā eadē est fortuna
 riuale: & amice. Perstat in causam sui dāni p̄ma
 net contra causam ueræ quæ damni & ignominia na
 scitur. Fabula narratur. Hæc fabulā in quarto met.
 elegatissime etiam describit Oui. Mulciberi: Vul
 cani iqui a mulcendo mulciber appellatus: qm̄ ut feri
 bit Macro. Ignis sūt & oia mulcen. Scribit Diodor?
 Vulcanum iemissis auribus gentio: m̄m̄m̄m̄m̄q̄
 arte fabricatū attem inuenisse ceterosq̄ docuisse
 quapropter harum ætium opifices omniū uota: sa
 craque huic deo maxime facientes: ignem in æter
 nam memoriā suscepit benefici Vulcanum uo
 care. De duce terribili de bellicoso duce.
 Pedes mariti: est enim claudus Vulcanus: i quod
 ideo fingitur quoniam iuxta Senium scribit flamma
 nūquam tēta incedit. Marte palam corā Marte
 Liuius libro sexto. Inde rem creditori palam popu
 lo soluit. Simul est Vulcanū immitra: postq̄ Vul
 canū claudicātem exprestit. Disponit laqueos
 apte collocat theziza tenuissima.

Dodonæi
Iouis tem
plum

Columbe

Mulciber

Vulcanus
claudus

Lénos **insula** **Vulcanus** **in lenón** **scipitur?** **F**lingit iter lemnóni Lemnos insula est in Aegæo mari ante montem Átonaur Plinius scri. Oppida habuit Ephētia & Myndion cuius forum sollicito Athon circiabatatur umbrā. In ea insula iuxta Valerius Flaccus libidi. cecidit Iuppiter Vulcanum & cælo deiecit. Nā quoniam ille iratus cœlestes & cælo expulsi sunt & Iunonem ulcisculis alligasset in olympo: Vulcanus uoluit marem liberare. Vnde ipse audet Homeri i primo Iliado ita alloquitur matrem Iunonem. Fer matre patienter: & licet cām dolide habes: æquanimiter toletis imperium Iouis: ne forte cogar cum mœstia tantarū adesse rebus plagarū: quas ille tibi impone-

Fingit iter lēnon: uenit ad fœdus amantess;
 Impliciti laqueis nudus uterq; iacent.
 Conuocat ille deos: præbēt spectacula capē.
 Vix lachryma uenerem cōtinuisse putat
 Non uultus te xisse suos: non deniq; posunt.
 Partibus obsecris opposuisse manus.
 Hic aliquis ridens in me fortissime muros.

Tardipes Scripta Tardipedum deo dantur. In Leno autem Sol-
linus scri. Vulcanus colebatur. Ovid. in fastis. Vulcanus
telus Hyphilus colit. ¶ Amatrix matrem: & Vene-
rem. ¶ Hic aliquis ad hoc spectaculum a Vulcano
introductus. ¶ Vix precibus neptune tuis. Venus eni
dictum nata ex spuma maris deo pro ea ille Vulca-
num exoravit uincula foretur. ¶ Mars crete oc-
cupatim Cretam insula concessit ubi creatus dicitur
hic primo fabricatis armis armavit milites: pugnan-
di morem induxit: eos qui diis aduersi essent in meriti
ciensium docet Diodorus. ¶ Illa Paphon: Venus Pa-
pho abiit. Est enim urbs Cypr duplex. Paphos. & Pa-
phos. Paphos id est antiqua Paphos iuraque Venen fa-
crande Venerem Paphia & Palespaphia appella-
re. Si tibi sunt oneri uincula tranter air.
Vix precibus neptune tuis captiua resolu-
Corpora: mars creten: occupat illa papho.
Hoc tibi profecit vulcanesque ante tegebat
Liberius faciunt: & pudor omnis abest.
Sape tamen demens stulte fecisse fateris.
Teq ferunt irae penitusse tuae.
Hoc uetui: uos ecce uetat deprens a dione
Insidias illas: quas tulit ipse sadare.
Nec uos riali laqueos dis ponite: nec uos
Excipite arcana uerba nouata manu.

Dione mus. ¶ Hoc tibi profecit Vulcani: quid proliuerit
Vulcano Martis: & Veneris furtu deieffisse offēdit.
¶ Deprensā Dione: dephensū coitus. Dione autē
nympha fuit Oceani: & Tethios filia rex q̄ iuppiter
Venetem fustulit. Sed ponitur plerūq̄ pro coitu: &
venereius hoc in loco: & in factis. Hippolyte infoc:
his uelles coluisse Dione. ¶ Arcana uerbaliter arast
amicā ad riualem missas arcana continētes. ¶ Ista
uiri capent: inter cina: alienas litteras: non nolunt

Poenā
apientis
lras alie
nas
Lex fal.
Deporta
rio
Ceteris
facta

puniti exilio: nam te scribit Barolus ad legē cornellā de falsi. Quā apuit alienas fassus aduersario mittere
on dā dicitur in poenā falsitatis legis poenā est in ferros ultimū supplicii: in liberos uero deportatio. i.
exilium perpetuū exilio aut dāntis aq̄ & ignis interdicti solet. Qui in lat. an. q̄ in his uitz cā est hic pā
dit exil. Quos facit infortiū quos facit inficiā leuare & non resignare alias litteras. In herū testator.
in primo enī releuaret matronas ab hoc opere. f. Lege remissum cōcessum lege. f. Nulla infistat ma
trona quid sit infistat: abunde dicit enī in prior. f. Luditur de uiolatiā iur a scribit quod faciunt poeta. Virg.
Ludere quae nēlic calāo permittit agrest. f. Quis ceteris tuius ibi Diodo. Ceterē Proserpina querēte
facibus in Aetna accensis: uarias patres pagrasse hoiesq̄ ea grāe suscepant frumenti ufum dūcisse. Pri
mū fuerū Siciliā: deinde Atheniēsq̄ hanc de publicē f. ceteris colere: quod sacrificiis amphissimū tum
Eleusine mysteris: q̄ antiquae castimonias apud hoies sit uulgaris aīdē et scri. i. vi. Ceterē si dē eē de

Thesmo-
phoria

in eode de Cereis loquitur hæc ait. Quæ de hmoi cerimoiis lingulatum traditur in arcanis. seruatur solis
initiatu nota. Herodo. quoq. in iulia fide. de Cereis quoq. initiatu equi graui Thesmo phoria noctatibus
ecet. legatibus abest et eloquantiis gñus famu⁹ ex de illa dicere. Apuleius i ultimo met. Diceret si diceret
licet cerinico gnosceret licet et aduersus patre no⁹ cõtraheret aures & lingua illa temeraria curiositas
& Iustinus. Mystica cereis arctice nulla magis reid⁹ q̃ silerio factata sunt. Vñ Macro. scri. Mumemiũ inter
philosophos occulto caruolium offemam nminid⁹ expitũ. Eleufina facta inreptatõ vulgarer⁹ q̃ Ma
gnac⁹ threi. la. rep. la. Sacra Cereisid⁹ q̃ fiebat in Samothracia secreta fuisse docet Diodo. in. y. his verbis
Nã cerimoniasq. Athenieses ofum celebrabim in Eleufina facit⁹ quorũ in Samothraciaq. in Thracia
Vñ æs Orphe⁹ fupist⁹ tradi⁹. Piat⁹ i Gnosio apd Cretã pifca lege statuto⁹. celebrant⁹ quo palã ei eufoim⁹
cerimoiã ab eis ad alias gẽtes fuisse traductã. Quorũ apd ceteros fectete tradit⁹ fcas palã oib⁹ nofcid⁹ fa

curatam aqua cunctis corpora aut iuvat an sananturam multa uelut: Dionys. & Macrobius docent

celebratis uersibus laudatū fecit & Canem & Discobolom & Perseam & Crisitam & Satyrum admiratē tibi-
as & Mineriam Delphicos Pentathos Pancratiafas Herculem; q̄ est apud circū maximum in aede Pom-
pei magnitū intra docuimus fecit & Cicadae monumentum & Locustarū Apollinem quem a triumuito
Antonio fabulatum restituit Ephesus Dīus Augustus in quiete monitus. ¶ Pondus interias sine forma,
¶ Collidit aurum malleo cuditur uel liquefit. ¶ Nuda uenusspotes intelligere de ea Venereque ut Pli. Venus
scri. etat in tra Octauiz porticus in aede Iouis quā Heliodorus quod est atque in terris symplega nobile la-
uantem sese fecerat ut non immerito poeta dixerit:

Annulus ut fiat: primo colliditur aurum.

Quas genitū uestes: sordida lana fuit.

Quū fieret lapis asperat nūc nobile signum.

Nuda uen⁹ madidas exprimit ibre comas

Tu quoq; dū coleris dū te dormire potemus,

Apūs a summa conspiciere manu.

Cur mihi nota tui causa est splendoris in ore.

Claude fores thalami; q̄ rude cogis opus.

Multa uiros nescire decet: ipsa maxima rerum.

Offendet: si non interiora tegas.

Aurea quæ pendent ornato signa theatro.

Inspece q̄ tenuis brachtea ligna tegar.

Sed neq; ad illa licet populo: nisi facta uenire.

Nec nisi summis forma paranda uiris.

At nō peccandos corā præbere capillos.

Vt iaceant fusi per tua colla uero.

Illo præcipue ne sis morosa caueto.

Tempore nec nexas saepe resoluē comas.

Tuta sit ornatrix: odiq; sauciata ora.

Vnguibus: & rapta brachia fixit acu.

Deuouet & tangit dñæ caput illa: simulq;

Plorat ad inuisi sanguinolenta comas.

Quæ male crinita & cunctodē limine ponat.

Ornetur bonæ semper in aede dexæ.

Dictus eram subito cuidam uenisse puellæ.

Turbida perueras induit illa comas.

Hostibus eueniat tam foedi causa pudoris.

Inque nurus parthas dedecus illud eat.

Turpe pec⁹ mutui: turpis sine gramine capus

Ex sine fronde frutex: & sine crine caput.

Non mihi uenistis semeles: itaq; docendæ.

Perq; fretum falso fidoni uecta boue.

Aut helenæ quā nō stulte menelæ repolcis.

dinem nō excreuit: & statura similis est multis herbis. ¶ Et sine crine caput. Docet & Apuleius: mulierē sine
capillis mime placere: cui⁹ uerba quoniam lepidissima sunt: apposui. Ita enim scribit. Si cui libet eximie pul-
cherimæq; forme in caput capillo spoliaretur: & faciem natiua specie nudaret: uisilicet illa cælo delecta: ma-
zi adita: suauis: & educat: uisilicet inquam. Venas ipsa fuerit: licet omni gratiarum choro stipata: & tota cupidi-
num populo comitata: & balneo suo cincta: placere nō poterim. Vlcenno suo. ¶ Nō mihi uenistis Semeles
nō heri scribunt pulcherrimi: uisilicet fuit Semele Cadmi Thēbæ regis filia: uisilicet Leda Helenæ mater. ¶ Sydo-
ni uecta boue. Europem intelligit: quæ ex Phœnicia raptam Iuppiter Iaurum deformatus in Cretam detu-
lit: quæ genuit tres liberos. Minoem: & Rhadamantum: & Sarpedonem: quæ postmodum Aëtius prole ca-

Venus
nuda

Bona dea
Ginecia

Matillum

Frutex

Mulier si-
ne capil-
lis

Europes
fabula

Sidon
Sidonea

¶ Hæc mouet arte latustalia in incessu mouet se mollissimum parit. ¶ Extensos pedes: quasi digitis pedum insulat. ¶ Illa uelut coniunctalia uelocius incedit ut uideatur rusticus: aut uaricosa. ¶ Coniuncta subiecta: foris uxor nec mollis. ¶ Vmbra maris. Vmbra populi salire formosissimi fueres: quos eorum (con) iuncta in incessu imitabantur. ¶ Ingentes gradus: ampliores gressus. ¶ Variatq; uariis dicuntur: quod obortis iustis in cruribus: aut pedibus sepius: et distortis ambulant Persius. Non sinit pede regula Varro. Plinius etiam scribit Varosi Vatas: Vattienosi Vatinos a cruribus appellatos. ¶ Rusticos atque ingentes gradus designat. ¶ Alter enim molliores denotat: quia dixit mouere arte lat. ¶ Hoc uos precipue nunc decet. Ordo est: nunc hoc precipue decet uos. ¶ O nunc uos puellæ cōdidit. ¶ Monstra ma. fire. erar. Puellas admonet cantare desinant. Sirenes aut fuerunt Atheloi & musæ Caliope: uel ut alii malui Terpsichores filiae: numero tres Panthenopei Leucosia & Ligia: quarum una uocetalia ciuhatu: tertia tibilis uti rursus uultus: uirginis uocet humanæ: reliquū corpus in uolucem definitur. Oui. la. vi. meta. scilicet. Has animi cantus dulcedine naues destituit solitæ & sopios hoies mergere: quare quū Vlyx ætæore litora nauigare: nescio quo aures cæca obturauit: & ille læsus euasit. Mar. Sirenes huiusmodi nauigantū poenamas blādasq; moriens gaudū crudele. Quas nō quondam deserebat auditis. Fallax Vlyx ei reliquisset. Eas sen Euse. metetrides fuisse locas nauigantes decipere. Habitu uerit ad Sirenes i. tradu pelono. Alii eam ad Sirenas in insula ponunt: quæ plusq; duo milia abhinc stadiis. Scopolus quidam longior est & angustius cubitus a noie deductus: ad capreae fretū locis extendit: altero ex montis latere Sirenū facellum habet: ex altero ad Possidionem unū pux tres aduocet insule de ferat petroloisq; Sirenas uocant: auctor Strabo. i. scilicet. Surrentum cum promontorio Mineræ Sirenū quondā se dem fuisse. Idem et Pappinus ita credit. Est iter notos: nunc noie muros. Saxa q; tythenze i. eniphs oncrata mineræ: & Oui. in. xlii. met. Terrasq; calē it. Sulphure sumat: & thesoidumq; reliquit. Sirenem scopolus. ¶ Sisyphides: Vlyx Sisyphi filius: Latæze despositam uiolauit: & eoque Vlyx pepit unde apud Ouid. Ajax ita loquitur. Quid sanguine ceteris. Sisyphio fur tūq; & fraude simillimū illi. Inferis æ acide alienæ nomina gētis. Poene res. sol. cor. erat. n. malo nauis alligatus. ¶ Illa ex Circes consilio me cantus suauitate cogere exilire. ¶ Referant uo. cantū q; didicere. Carmina lufas carmina composita. ¶ Modus n.

Vmbra
Vatic

Sirenes

Sisyphus

Cantile
næ ægy-
ptiz &
gaditæ
Plectrum
Orpheus

antiope
fibula
Zethi &
amphion
Ducunt
sons

Mori
rhebut

Est & in incessu pars non temnenda decoris.

Alligit ignotos illa fugatq; uiros.

Hæc mouet arte lat: tunicisq; fluctibus auras.

Excipit: extensos fertq; superba pedes.

Illā uelut coniuncta uariis rubicunda maris.

Ambulantesq; uariis fertq; gradus.

Sed sit ut i. mulos modus hic quoq; rusticus alter

Motus in incessu: mollior alter erit.

Pars humeris tamē ima tu ipsa summa lacerti.

Nuda sita leua conspicienda manu

Hoc uos præcipue nunc decet: hoc ubi uidi.

Oscula ferre humero qua patet usq; liber.

Monstra maris sirenes erāt. quæ uoce canora.

Quas liber admissas deuincere rates.

His sua sisyphides auditis poene resoluūt.

Corpora. nam fociis illa cæca fuit.

Res est blanda canor. discant cantare puellæ.

Pro facie multus uox sua lena fuit.

Et modo marmoreis referant audita theatris.

Et modo niliacis carmina lusa modis.

Nec plectrum dextra. ciuhatu tenuisse sinistra

Nesciat arbitrio femina docta meo.

Saxa ferat. lyra mouit rhodopei orpheus.

Tartareosq; lacus. tergeminumq; canem

Saxa tuo cantu uindex iustissime matris.

Fecerunt muros officiosa uouos.

cantibus Aegyptiis. Canticæ nāq; ægyptiz & gaditanæ ob lasciuia maxime placebat. Mar. Cantica quæ nūq; gaditana suscitata & alibi. Edere lasciuos & berica crumata gressus. Et gradatim ludere dote modis. ¶ Nec plectrum. Plectrum est i. ciuhatu: quod corda plectit. i. per iuncturā scilicet. Dona. Mar. Exomet docile garula plectra lyram. ¶ Rhodopeius orpheus theciensis fuit. n. Thrac gressus Diodoro. scilicet. filius Oeagrii & Caliope: didici. n. modis: adeo excelluit: nō inmetito ferat arbore: & ad se audiendū allicet: & nauigauit cum Argonautis: & quo amorem uxoris ad infetos descēdēta Proserpina suauitate cantus im: et traxit ut defunctam uxorem ad infetos exaudiret in. lili. georgi. elegantissime canit Maro. Hora. Silex res homines facit interpretisq; deo. Cædibus: & uctu fœdo deietur orpheus. Dicitur ob hoc lenire tigris: & apidofq; leones. ¶ Saxa tuo cæloppite in satyrū formā: ut Ouid. scilicet. Antiope Nixte filia: uel Afopie fœm Homē cōpreffū: quæ ira pīnam uerita ad Epopeū regē Sytionum se cōtrahit: ubi Zethomē & Amphionē pēgentes quos pastor educauit: Nixte deinde mortuo ob dolorē amissæ filia: uel Lycus ducto exercitu Epopeū occidit. Antiope q; abdoxit: quā dicitur uxorem custodiendā tradidit. Ea quā fugisset: filios ad ulciscendū Dite ipū lithi eā retinēt: & taurorū siluestrium cauidæ lanianū ad eū locū: quōtū dicitur ab eā nō accepit: uel nō inuenit Ouid. Amphiona mis uidecē appellauit. Bule. scilicet. Amphio Thebi regnauit. & cantu ciuhatu saxa mouisse. quā auditors erāt duro corde. Scilicet. Sol. uel thebas cōdidit. nō q; lyra laxa duxit: & q; affatus suauitate hoies rupi i. colas. & i. culti monb. rudes ad obsequi ciuiliū disciplinā pellesisset. ¶ Fecerunt muros. thebanos. n. muros lyra struxit dī Amphion. Hora. dictus & Amphion thebanæ cōdidit arcis. Saxa mouere

Anon sono testudininis & prece blanda. Ducere quo uellet, ¶ Quamuis matus erat. Anō uetus & nobilis cantato
 fidibus fuit. Nota est Fabula Herodoti p̄liniū dignitū Solini & Geli monumētū & Oui. carmine lin. fa. fa.
 Stra. it. xlii. c. Aione a p̄donibz marī obtinū fuisse, ¶ Dīce ē dupli genialia nabilia palma Venerē.
 nablum Nablū fūe nauiliū inf̄ fm ēst musiciūq; barbae optiner vocabulū. In x. docet Sra. Suidas ēst scri. psaltes
 fūe nablū un organū ēst musiciūq; Naula ēst uocaf. ¶ Genialia nopolū fūe adeclantia. Iune. Genialis a graf. Ite dīs.
 ¶ Sitrbi Calimachi. Calimach'ut Stra. lci. p̄genitor hūit Battūq; Cyrenē cōdiditpoeta simul & gra.

terium matie studiuluscui primis in elegia tribuit Quin
Callima. nianus. ¶ Cui poetæ Phileas: ut refert Str. poeta
chus simus: & antiquorū scriptorū cōfexor cōsulacōf
Phileas hie pluri moguit est auctor Fabius: secūda tenuit i
Anacred. eloyaco carnile. ¶ Teia mu. Anacred. poeta lyrici

audore Straboei Teon pfiam habuitquem Pli. scri.
acino uux passz stragularz. ¶ Vinosi sc. Bibacis ana
creoris. Oul. Quid nisi cū multo uenerem cōpescere
gno. Præcepit lyzici teia musa senis. ¶ Nota sit & sap.

Sappho	pho sappho Mithy lenza cū Aleo daruticū scī. Str. ni mī pte poetice nullā scēmīnā coparādī scī. Str.
Sapphicū carmen	scī pte. elegias libros lyricos nouē ēpigramata: iābos & neias: carmē iueniēdū ē se sapphicū deno minauit pntm ē plestrū tepphiulbus poemata le- gēda suadet. Qui, qm̄ lasciuia crānū ēt in tristib' ita scī. Lesbīa Qd̄ docuit sapphomifi amare puellas: & Hota Viuēt q̄ cōmīssū Calores zolīs fēdib' puellā.

Teretius⁹ ¶ Cuius p[ro]p[ri]i n[omi]ni Teretius in uirgin[is] phormide Ge-
 Senuoq[ue] t[ame]n idurit Chremet & Demiphontē senes fallētem
 nomina Sane Geta nomē est ferale: fetuosus, n[on] p[ri]nci p[ro]p[ri]i
 loq[ue] no[n]ib[us] n[ost]ris ucheb[us] q[ui] tappellab[un]tur Lydi: Syriū
 Geta: Danū ex Dacing olii Pauli p[ro]c[ur]at[or]is aut[em] aucto[rum]

proptius
Corneli⁹
Gallus

Varro duo
nographus Varrones duos fuisse scribit. M. Ter-
tius Varro appellatusq; pariter & poeta: Roma-
noq; oimur Fabianor esterudiniſſimus lingue
latine pitiſſimq; ois antiquariſi & reſe græcæ mo-
doſiſſimulq; ſciæ collatiſſimq; eloquentiſſimulq;

Vergi. *ut sitis imaginē Romę posuit Afsini? Polio in bibliote-
cet. Alter fuit, P. Teren? Varro attacin? ab Arrace in
gręcas lřas didicitur? Afulle in lřatini libros quorū
us tū appellauit interpres alieni opus celebrauit ē?
Hęc quoq; pfecto ludebat Isalone Varro. Varro Leu-
germāzquez ex arietē uellere autō lřigni didicit
ab Afulle? Et? Epifum quāzimo? porro fugi dīf
folatī fūm? aut? Gręcos? Ho mōrē dīf exo-*

Aqua
lethea

Quâuis mutus erat: uoci fauisse putatur.
Piscis arionis fabula nota lyrae.

Disce etiam duplici genalia nablia palma.
Vertere: conueniunt dulcibus illa iocis:

Sit tibi callimachi: sit coi nota poetæ.

Sit quoq; uinofi teia mufa senis.

Nota sit & sappho: quid enim lascivius illa.

Cumque patet uasculum digne arte cunctis

Ex tunc in officio eorum locis non esset

Et tamen potius carmen legitur proprium.

Sine aliquid galli: huc ubi tunc.

Dictaq; uarroni fuluis insignia uillis.

Vellera germana: phrix e quattenda tua

Et profugum ænean: altæ primordia romæ

Quoniam nullum latio clarius extat opus.

Fortuna & nostrum nomen miscuitur istis.

Nasir-e-Maharaja Faridkot, Sahibzada Asaf-ud-Daula

Nec mea letitiae scripta dabuntur aq[ua]

Atq; aliquis dicet noltri lege culta magiltri.

Carminas: quis partes instruit ille duas.

De uetnbus libris: titulus quos signat amo

Elige: quod docili molliter ore legas

Vel tibi composita canterur epistola uoce.

Ignotum hoc aliis illa novavit opus.

Quis phoebe velis ite nos pia summe iuvetur

Ora piace che tutti i due per l'ultima volta
la faccia con un bacio e un abbraccio.

Artifices lateris Histriões latera in scena cōcinne monētesque rāta est difficultas: ut feri. in oratore Cl. Histriori
 cetero: R. oclū mīmū discipulū in ea arte quē pber recepisse neminē. Ars aut Histriōica adeo oli Romæ clarū
 itur Clodij Elap' Histrio tragic' ex eo q̄tu patinā feceris isignē fecerit: qua posuit aues cantu ali
 quos ut fmo de humāo uocales: et c'it' Clodius relictus ab eo in amplis opibus hæresim dēs in cena ma
 gnæ taxatōis deuorauit: auctor est Pl'. Taloy: dicere iactus: tessera hñt sex latera & quadratæ sūi has
 cubos appellat Gell' tessertali uero a tesseri forma lōge erat dissimiles: hēbat. n. titi. lateratē & p. uario iactu

Artifices lateris scēnæ spectacula amantur.

Tantum mobilitas illa decoris habet.

Parua monere pudeat aliorum dicere iactus.

Ut sciant & uires tessera missa tuas.

Et mō tris iactet numeros: mō cogitet apte.

Quā lubeas partem callida: quāq; uocet.

Cautaq; non stulte latronum prælia ludat.

Vnus quum gemino calculus hoste perit.

Bellatorq; suo prensus sine compare bellet.

Aemulus inceptum saepe recurrat opus.

Reticulo pilæ leues fundantur aperto.

Nec nisi quā tollas: ulla mouenda pila est.

Est genus in totidem tenui ratione redactum.

Spicula quot mēses lubricus annus habet.

Parua tabella capit ternos utrinq; lapillos.

In qua uicisse est continuasse suos.

Mille fac esse iocos: turpe est nescire puellam.

Ludere ludendo saepe paratur amor.

Sed minimus labor est sapienter iactibus uti.

Maius opus mores composuisse suos.

Tunc sumus icatui: studioq; aperimur in ipso.

Nudaq; plusus pectora nostra patent.

Ira subit deforme malum: luciq; cupido.

Iurgique & rixæ sollicitusq; dolor.

Crimina dicuntur: resonat clamoribus æther.

Inuocat iratos: & sibi quisq; deos.

Nulla fides tabulis: quæ non p uota petunt.

Et lachrymis uidet saepe madere genas.

Iuppiter a uobis tam turpia crimina pellat.

In quibus est ulli cura placere uiro.

Hos ignaua iocos tribuit natura puellis.

Materia ludunt ubi ore uiri.

Sunt illis celeresq; pilæ: iaculumq; trochique.

Armaque & in gyros ire coactus equus.

Nec uos camp' hēt: nec uos gelidissima uirgo

edate cōspicuos: sed nec uariare gyros in morē Romanū docent. Nec uos cā. h. Cāpi Martii ut aurot est
 Stra. admittibilis erat magnitudo: suppedibat. n. cutulus paniter cursus & alla equestris certamina expedi
 tunc min' tā multis pilæ: trochū pilæ: et rā exercitatio de traditib'. Gelidissima uir: aqua uirginē intelligit
 a uirgineq; ei' fonte i dicanis ita appellatur Frōn' docet. Pl. th. in. xxxi. uirginē aquā iō appellatam scabit
 q' labes in pæstina uia: quā ad hecalanē riuū poenitē refugit: qū cōgressum hecalis lugit: uidē scribit

Histriori
 cæ artis
 difficul-
 tas
 quæstus
 artis Hi-
 strionice
 Tessera
 Cubi
 Tali

Pilæ lud'

Iaculi ex-
 ercitatio

Trochus

Equus
 gyms

Cāpi
 Martii
 certamia
 Aqua uir-
 go

Tyberis rufus
Porticus
pompelii
Sol i ultra
gine
eā tactu p̄stare ceteros amineūq̄ in ea natabant eōmodi. Papinius. Atq; exceptura natus. Virgo iuuu.
Nectus pla. Tuscum iō Tybim noīatūq̄ ab Apennino deſeūp̄ Tuscā Romā deſeritq; autē in Tyberi
no ē flumine natē iuuenē Romani docet Hora. eo uerſu. Cur nūc flūū tyberim tangere. Pōpeias ire
p̄ umbras. De porticu Pōpeiuq; erat in cāpo Martio diximus in ſcō. Propriū. Scilicet umbroſis ſorde
Pōpeia colūnis Porticū auleis nobilis attalicis. Virginis æthe. ætate designatū ſol p̄ cance & leonem
trāſiēte uirginē ætate efficit ut antea docuimus ex ſua Higinii. Scribit Columella. xiii. Kalēdas ſeptem

Paretho-
nium

Porticus
oſtania

Porticus
Liuii

Agnppa
auguſti

gener
Naualis

Corona

Thami-
ras

Apelles
Cous

Q. Enni

Nec tuſcus placidis deuehit annis aquis.

At licet & prodeſt pompeias ire p̄ umbras.

Virginis æthereis quum caput ardet eqs.

Viſite laurigerō ſacrata palatia phœbo.

Ille parethoniās merſit in alta rates.

Quæq; ſoror cōiūq; ducis monumēta parū.

Naualiq; gener cinctus honore caput.

Viſite tunicreſas uacææ memphitidos aras.

Viſite conſpicuis terna theatra locis.

Speſcent tepido maculatæ ſanguine harenæ.

Metaq; ſerueni circumeunda rota.

Quod lateſtignotū ē ignoti nulla cupido.

Fructus abeſtiſacies cum bona teſte caret.

Tu licet & thamyra ſupes atq; orpheæ cantu.

Non erit ignota gratia magna lyra.

Si uenerem couſ nunquam pinxiſſet apelles.

Merſa ſub æquoreis illa lateret aquis.

Quid petiuit ſacris niſi tantum fama poetis.

Hoc uotum noſtri ſumma laboris habet.

Cura ducum fuerant olim regumq; poetæ.

bris ſolē in uirginē tranſitū facere: & hoc & ſequēti
die tempeſtate ſignificat: iterū dū & tonat. Virg. Sacrata
pa. Palatinū collem cōſecrat Apolliniſcū tēplum
in eo Auguſtū crexiſſe diximus: cui meminit Oul.
in. iiii. ſaſto. Phœbo laurigerō Apollini laureā gerē
ti coronā. Virg. Parethoniā ægyptias. Eſt. n. parethoni
um ubiſ Aegyptia ora mariniſ: & portus ingens
xi. ſere ſtadio. Hæc alii parethoniū: alii Ammonia
uocāt: uador ē Stra. itelligit aut Apollinē: q̄ in plio
apud Achū cōta. M. Antio. & Cleopatra ſuit Auguſtū.
Verg. Actius hæc cernēs arctū itē d. bat Apollo:
nota eſt hiſtoria Plutarchi monumētiſ. Virg. Quæq; ſo
torporicū oſtula dicit. n. appellat ab oſtula ſo
tore Auguſtū. Virg. Cōiūq; dū. Liuium porticū a Li
uia uxore Auguſti docet Suet. cognominatam
accipie. Virg. Naua. q̄. Agrippam Auguſti geneſ: di
citeſis. n. ſiſi Julia duxit uxore illū Auguſtus naua
li corona donauit Pli. ſci. poſt debellatū Pōpe
ium in Sicilia. Idē docet Ser. in. viii. æneid. Erat autē
Naualis eorū: uel Gel: docet: qua donati ſolet ma
ritimo p̄lioſq; priuſ in hoſtiū nauē uel armatus
trāſiūti: ea quaſi nauium roſtri ſignū erat. Virg. Vi
ſite rui. De tēplo Iſidis repetitūq; diximus in p̄io.
Virg. Vacæ mēphitidos. Iſidis Aegyptiæq; olim i
uacæ mutata apud Aegyptios colebat ſid Mē. hi ur
be abūdē diſtū eſt in p̄io. Virg. Terna thea. ea in cam
po p̄ximo cāpo Martio fuiſſe docet Strabo. Vñ hic
cōſpicuis locis addidit Oul. erant. n. eo in loco alia
p̄lata ædificia Virg. Sanguineſtagnat: cruore. Me
taq; ſer. ludos circēſes dicit de q̄bus in p̄io dixim.

Virg. Facies bo. pulchra facies. Virg. Carē te. nō uir. Virg. Tu li. & Thamyris Philamōiſ filiū rediens ex uibe Aethalia:
quū muſas habuiſſet obuiſ: ſcia cantandi gloriā dūſaſtirmauit ſe ſas ſupatūſi ſecū eentare audentiā
quā iſolētem uocē ſiliz Iouis ſtomachata: & modulationē: & pulſandæ citharæ pitiā: & eōdē hoīſ ſi ſum
abſtulerūt. Hæc Home. in. ii. Iliados. Diodo. eū lyra & cithā trā priuſ ſen. Latini uero occacatum fuiſſe di
cunt. Virg. Si ue. co. Sōtiq; legāſi cois. Apelles ex Ephēſo ut uoluit Stra. olympiade cēteſima. xii. floruit in p̄ſta
ra ſolus plura q̄ ceteri oēs cōtuliſi uoluminibus editiſq; doctriſa eam cōtinebant illi p̄petuſ cōſuetudo ſu
it nunq; tā occupatā diē agēdiut nō lineā ducēdo exerceret artē ſia nullo alioſq; ab Apelle p̄gi uoluit Alexā.
mag. hic pinxit Venēē exuntē a nūniſq; diuus Auguſtus dedicauit in delubro priſi Cæſariſq; Anady
mene uocāt: cōſenſit hæc tabula canētiſq; ea Nero in principatu ſuo ſubſtituit Dorothei manu. Apel
les inchoauerat aliā Venerem Cois ſupatūſi ēt illā priorē: nūidit moſ p̄ta p̄tineq; q̄ ſux cōdetetopi ad
p̄ſentia liniaſiēti iuentū ēt uotū Pli. De uenere apelea extat Auſonij epigramā: q̄ cū aliis p̄ſentis Me
diolani nup̄ rep̄tis a Georgio Menula nō elegantiffimus poeta Frāciſcus Nuriſas Veronēſis & ſecretus Icl
yæ regib; Cypri mibi oſtendit ēt hmoi. Einterſam pelagi nup̄ genialibus undis Cyprinaſ pellet cernē labo
ris opus. Virg. cōplexa manu madidos ſalis æquore eries Humidulis ſpumas ſtingit utraq; comiſ. lā tibi nō i
p̄riūno ingi & inūba pallas. Cedimus: & formæ p̄mia depimus: & Oul. alibi ita cecinit. Virg. Venus artifiſis
labot ē & gloria coī. Acquoreo modi dāſ: q̄ p̄m it ibre comas. Virg. Illa lateret nō uidere egredi e mariuſ Apel
les pinxerat. Virg. Hoc uo. ut fama uigeat. Virg. Cura dū. Horatius quog; oſidit poetar olim fuiſſe i pretio eo uſum
ſu. Sic honor & nomē diuinis uanbuſ atq; Carmiſibus uenit: & paulo poſt ait. Er uitz moſttrata ula eſt &
gſa regib; Pienis tētata nō iſiſi luduſq; rep̄tis. Pauſanias quog; libro p̄io ita ſen. Verſabant igiſ ea quog; tēpe
ſtate cū regib; poetæ: & aſi eā memoriā Anacteo cū Polyerate tyrāno Samio familiariter uixit: Siracuſaſq;
ad Hieronē Eſchyluſi. Simonideſq; miſi ſit cū Dionyſioſq; poſtea i Sicilia tyrānide ſuccēſſit: Phylloxenus
cō Antigono macedonū p̄cipie: Antagoras rhodi: & Ariſtoliſi. Virg. Enni ēmeru. Q. Enni in calabria Ru
diar: ut ē auctor Stra. & Mella p̄p̄iam hūit. Siliuſ in. xii. de eo ita ſcribit. Miſerit calabriduſ genue ē uen
ſiæ. Scriptiſ primuſ apud Latinuſ uerſu heroleo ānālē: ut Gelliuſ reſerū quibus bella Italia cecidit: & ſe dū
bellum puniū cū gſam Scipioſiſ catulū minuſ poliſiōſi ingenio ualioſ ſed arte caruit ut cecidit Quidi.

Præmiâq; antiqui magna tulere chori.
 Sanctaq; maiestas: & erat venerabile nomen
 Vauibus: & largæ sæpe dabatur opes.
 Ennius emeruit calabris in montibus hortos
 Contiguos poenæ scipio magne tuis.
 Nunc hederæ sine honor iaceti opataq; doctis
 Cura uigil misis nomen inertis habet.
 Sed famâ uigilare iuuat q's nosset homerum
 Ilias æternum si latuisset opus.
 Quis danaem nosset: si semper clausa fuisset
 Inq; sua turri si latuisset anus.
 Vtilis est uobis formosæ cura puellæ.
 Sæpe uagos extra limina ferre pede s.
 Ad multas lupa tendit oues p̄detur ut unam
 Et iouis ad multas deuolat ales aues.
 Sequoq; det populo mulier speciosa uidedâ.
 Quem trahate multis forsitan unus erit.
 Oib; illa locis maneat studiosa placendi.
 Et curam tota mente decoris agat.
 Casus ubiq; ualet: semper tibi pendeat hamus.
 Quo minime credis gurgite piscis erit.
 Sæpe canes frustra nemorosis montibus errant
 Inq; plagas nullo ceruus agente cadit.
 Quid miâ andromeda potuit spare reuicta
 Quia lachrymas ulli posse placere suas.
 Funere sæpe uiri uir queritur ire solutis.
 Crinibus: & fletus non tenuisse decet.
 Sed uitate uiros: cultû: formâq; profectos.
 Quicq; suas ponunt in statuone comas.
 Quæ uobis dicunt: dixerunt mille puellis.
 Errat: & i nulla sede moratur amor.
 Fœmina quid facies: quum uir sit leuior ipsa.
 Forsitan & plures possis habere uiros.
 Vix mihi crede: sed credite troia maneret
 Præceptis priami si foret usa senis.
 Nec comæ uos fallat ligdâ niuidissima nardo.
 Nec breuis in rugas cingula pressa suas.
 Nec toga decipiat filo tenuissima: nec si
 Annulus in digitis alteri: & alter erit.
 Forsitan ex horum numero cultissimus ille
 Fur sit: & uratur uestis amore tuæ.
 Redde meū clamant spoliata: sæpe puellæ.
 Redde meū toto uoce boante foro.
 His uenies et templis multo radiantibus auro.
 Læta uidet litæ: appiade scy decæ.

Aphricanum maiorem mitissime dilexisti a quo multis muneribus donatus: Scipione asiarico in Asiam p̄fectus: et cū Pulcio nobilitate i Aetholiâ post. lxx. annuât sen. Eusebi. perit morbo articulari quæ nimio uino cōtraxerat: sepultus fuit in Scipionis monumento uia appianæ et Cice, testat. Scribit et Plinius priorē Aphricanū. Q. Ennii statim sepulchro suo posuisse uindictas uia uirrite donatus est pulcherrimis hortis. Fuit & paulo post alter Ennius Tarētini q de Istitis syllabis: & metris libellū edidit: & uolumina de auguradi disciplina. Cōtiguos poenæ poenæ ultimā hēt breuē ap̄d Virg. eo uersu. Poenæ simul tecū solatia raptâ menas: hic uero Quid. p̄duxit. Sūt q hos duos uersus ita legat. Ennius emeruit calabris in montibus ortus. Cōtiguos poni Scipio magne tibi uisit sensus. Ennius natus nō i celeberrimis urbib; sed i montib; Calabrie p̄pria uirtute meruit tumula in Scipiois sepulchro: nā q hortos Ennius accepit ob antē poeticū iuicinos Scipiois hortus: nūq; legi. Ilias op̄ illadosi. & Home i. xiii. libros digessit. Quis da. nos. Acnisi Arguorū rex unicū hūc filiū Danaū iust. scilicet. accepit se pentagē mian euang ex filia nascere: nūq; filiū i turri clausū suppet i aurū uerit: ex tegulis i gremiū puellæ decidit: p̄gnatq; facta ē qd p̄ intelligētia arcā clausā in mare abiici ius sit illa i lialia delata iustā i plicatore cū Perseūque enixa fuerat: & oblata tegliab eo uxor accipit eā q et Ardea cōdidit: auctore Seneca. Inq; sua tur. sic et Hora. Inclusam Danaē turris æneæ. Robustūq; rores & uigiliū canū. Sæpe ca. flu. Venatoris ex ep̄lo docet: scemias plurimū amatores iuuenit: quos nō q. rūt. Cadit i ratiā: nullo agēte. Quid mi. andro. nūq; inq; sperabat Andromede auxiliū Persei. Fabula supius dicta est. Funere scy. a. uat. qd. sependero puella mantel morte deplorās i funere uirū alitū iuenit. Solutis cri. de more plorānō in fumēd et fieri solebant: q i aduersis deos orabāt. Vir. Interea ad tēplū nō p̄q; Palladis ibāt. Crinib; illiades passis: & Lilius Strata passis m̄tes crinib; tēpla uenerēs: uenit i ratiā: celestib; hūc p̄stis exposcūt. Sed uitate uiros: molles & cinedos dicit. In Rano. co. ex comē snia: q dicebāt cōmotos oēs cinedos eē. Et i nol. se. mo. am. q sūt iustitabiles. Plures ui. q cū tēq; mollē perāt. Troia ma. docet puellas Priami ep̄lo nō adolefcētib; credēdū eē iudicē maiorib; natū. Præceptis priami q sua debeat i dēdā eē Helenā. Perq; a ditus tales ip̄sē hēt amoris. Lucta p̄dēt q rūnimulāt se nos a mares: nihil aliud a uobis perit q dedec' uim. Ligo na. nardū nō unguentū alio noie Pli. foliarū appellat: qd unguētū i nix spica nardi celebratū auct' syriacū a Ph. Nascebat et Nard' i Cilicia radice nigra: & odoratū ē auct' or. Diaph. us spica cilicā i fastis appellat. Oui. Nec breuis i rugas nec q uestis ruggis indurita locatā iustū i nix tanq; mollis. Fido tenuiss. ex tenui lana. Et urati & angatq; nō possit uestē tuā surari. Voce bo. clamante. Hīs uen. Venerē genetice i nelligit: qd cū est i n. priō. Appiade scy decæ: Cōcordiā Palladā Pa cē & uestā i nelligit ab q appianū i fore Cæsaris de. ducta erat cognominata: i q ahi hūc tēpla ad forū Cæsaris essent i nix Papinior & Martiale i nelligit.

Ennius ta
rendnus

Nardium
unguentū

Spica ci
licā

Appiades
decæ

Hymetus

Mel opti-
mumMellis
ususNuclei pi-
neiPinus acu-
taColūbae
osculaDe mudi
& homi-
num ori-
gine

ut fucci mellioris: & ut magis alba rotundis. Ponere i
nāq; mare cohibet callosa uitellū. Sumantur hyme-
tia mella. Hymetus mōs ē Atticae regiōis: q; florib;
semp uelut: hic ut Strabo scri. mel gignit optimū:
q; cūcta bonitate supat. Scri. ē Pli. mellis attici in
toto orbe sumā laudē existimari. Sane mel attici
seu hymeitiū sicutū nel hylaeū: & calymniū a scri-
ptorib; maxie celebrat. Mellis autē usū Anstaeo ascri-
bit Diod. ¶ Quasq; tulir foliolum nucleos pios dicit
quos i usū Veneris adhiberi follosit docuimus ex
sua Apiniū & Pli. docet. Nucleos nucis pineae infir-
mitatē uiriliū robore renib; & uescia: uiles esse. De
nucibus piceis ita scri. Martia. Poma sum? Cybeles
procul hinc discede uiazor. Ne cadat in miserū nra
tuna caput. ¶ Pinus acuta. Pinus iō acuta appellat:
quia ea solū hēt capillamēti mō pnenue lōgūq; &
mucrone aculeatū: ut Pli. docet. ¶ Ad ma. ar. ad her-
barū potētā & medicamētū: qbus magorum artes
gloriant. De magis aut mulla legiro apd Apulsiū.
¶ Diuenteris: moraris narrando. ¶ Qui mo. cēla ad
amatē redit. ¶ Celabas aicā. ¶ Tua cri. coitū cū alia
aica. ¶ Nec le. cul. q; detegēda nūc ēē furta suadeā.
¶ Threico bo. q; spirar p Thraciā & septentrionalē
plagā. De uētis lege Pli. Geliū. Vitruuiū: Senecam
in natu. quæstio. & Vegetiū de re militari libro. iiii.
¶ Floitātia. i. iolasas & solutas habenas. ¶ Admissos
equos ad motos qdngis mētē celeres. ¶ Sūr q. ingra-
tas designat: qb; uolū furta detegi. ¶ Si nulla subest
emula: si nulla hētq; eundē amet. ¶ Rebus se. nula
la aduerfante puella. ¶ Nec fa. est: nec facie amantē
pati. ¶ Pigra situitarda amādī defuetudine. ¶ Cui
men pte. ad au. intelligit te aliā amare. ¶ Ille ego
sim optat. Oni. ut ei? cā pp furta detecta doleat aica.
¶ Veneris da gau. flen. coitū intelligit. ¶ Iūgūt f. ro.
colū. Designat poeta elegāssime colūbae oscula:
sic ēt Cn. Martius quū ait. Sinuq; aicā recipie frigidā
caldo colūbatim labra cōfētē s labris. Colūbis an (ut
Pli. docet) ignota sūt adulteria: cōiugii fidē nō ui-
olāt: qdēq; sēnat domū mīsi cēlibes: aut uiduē do-
mū nō relinquūt. ¶ Prima sui reuhoies p uenerē pri-
mū cōciliatos dicitur doceat aicā iratā posse quoq;
per coitū recōciliari. ¶ Vnaq; erat facies. Quiddā (ut
Diodo. meminit) dixere mūdū i genitū: & i corrupti-
bilē extitisse: & gen. hoium nāq; hūisse ori. pncipiū
Quiddā uero quos hici. & i met. Oni. seq. genitū cor-
ruptibileq; arbitratū sūt: & hoies dicitur gñationis
initū tpe ēē sortitos. Nā a re: primordio: & coelū
& terrā unicā hūisse idēissimā: eorū natura: exinde
distinctis inuicē corpi; cepisse hōc ordinē: quē ui-
dem. tātē qdē motū hūc cōtinuū sortitū: & ignē
patē eius supiora loca pp leuitatē: aiunt appetisse
eadē cā solē & atra cursus suos sortita quē uero hu-
mori mistū eodē stetitē i loco pp grauitatē: q; quū
mista cōtēxerit humidis mare quē effēctū ex duriori-
bus uero terrā lutofam euasisset: oīno mollē. Hāc
primū quū solis ardore dēsor euasisset ei? postmo-
dū supicte ui caloris tumefacta: multis in locis hūo-
res quodā esse cōcitos: in qb; putredines tenui cō-
rectæ pelliculae sint extitæ: quæ admodū i paludib;
& stagnis ægyptiis uidemus accidere: quū frigidā
terrā subito æt? aeris calefactū: uero i humidis
calore adhibito generatū fiat: & nocte quē circūfu-
sus aer hōies pstitit die solis uirtute consolidantem
putredies illæ ad sūmū pducit: ad uētiē ueluti

Quasq; tulit folio pinus acuta nuces.
Docta quā ad magicas erato diuenteris artes.
Intenor curru meta tenenda meo est.
Quā modo celabas monitu tua crimina nro
Flecte iter: & monitu detege furta meo.
Nec leuitas culpanda mea est: nec semp eodē
Impositos uento panda carina uehit.
Nam modo threicio borea mō currum? euro.
Sæpe iument zephyro lyntea: sæpe noto.
Aspice ut in curru mō det fluitantia rector
Lora: modo admissos arte retentet equos.
Sunt quibus ingrata tumida indulgentia seruit.
Et si nulla subest amula: languet amor.
Luxuriant animi rebus plerumq; secundis.
Nec facile est æqua cōmoda mente pati.
Vt leuis a sumptis paulatim uiribus ignis
Ipse late: summo candet in igne cinis.
Sed tū extinctas admoto sulphure flammās.
Inuenit: & lumen quod fuit ante redit.
Sic ubi pigra sita: securaq; pectora torpent.
Acribus est stimulus eliciendus amor.
Fac timeat de te tepidam recalface mentem.
Palleat indicio criminis illa tui.
O qū & quoties nūero comprehendere nō est
Fœlicem de quo læsa puella dolet.
Quæ simul inuitas crimē peruenit ad aures.
Excidit: & miseræ uoxq; colorq; fugit.
Ille ego sim cuius laniet furiosa capillos.
Ille ego sim teneras cui petat ungue genas
Quē uideat lachrymās: quem toruis spectet
Quo sine nō possit uiuē posse uelū. (ocellis
Si spaciū q̄ras: breue sit: quo læsa queratur.
Ne uires lenta colligat ira mora.
Candida iam dudum cingant colla lacertis.
Inq; tuo flens est accipiendi sinu.
Oscula da flenti: ueneris da gaudia flenti.
Pax erit: hoc uno soluitur ira modo.
Quū bñ fauerit: quū certa uidebit hostis.
Tunc pete concubitus fœdera: i mitis erit.
Illic depositis: habitat concordia telis.
Illo crede mihi: gratia nata loco est.
Quæ mō pugnarū: iugūt sua rostra colūbae
Quarum blāditias uerbaq; murmur hēt.
Prima fuit re: cōfusa sine ordine moles.
Vnaq; erat facies: sidera: terra: fretum.

Pattur tempore: exustis confractisq; pelliculis omnis generis educit animantium formas: quarum ea: qui maiorem calorem sortita sunt in superiori regione n uolatilia effecta abieciuntque uero plura terrarum: continebantur: serpentina aliaq; terrestria eas: sunt animantia. Naturam aquosam nacta in sui generis elementum delata sunt: & appellantur pisces. Terra deinceps tum solis ardorem tum uentis in diem magis arefacta: a gignendis maioribus animalibus desit: sed quae generata erant: mutua commissione alios animantes proteceant. Hoc & Euripides Anaxagorae phiaei discipulus sentire uidetur: quum in Menalippo

Mox caelum iposuit & terris humum? aequore cin-

Inq; suas ptes cessit inane chaos (Cta est.

Silua ferasta: aer uolucres accipit habendas.

In liquida pisces deluitis aqua.

Tum genus humanum solis errabat in agris.

Idq; merx uires: & rude corpus erat.

Si uia domus fuerat: cibis? herba: cubilia frondes

lamq; diu nulli cognitus alter erat.

Blanda truces alos fertur mollesse uoluptas.

Constiterant uno scemina uirq; toro.

Quid facerent ipsi: nullo didicere magistro.

Arte uenus nulla dulce peregit opus.

Ales hēt qd? amet: cum quo sua gaudia iungat.

Inuenit in media scemina piscis aqua.

Cervu patrem sequitur: serpens serpente tenet?

Hæc adulterio cum cane nexa canis

Læta salitur ouis: tauro quoq; læta iuuenca ē.

Sustinet immundum sima capella marem.

In furias agitantur equae: spatioq; remotæ

Per loca diuiduos amne sequunt? equos

Ergo age: & iratæ medicamina fortia pbe.

Ille feri requiem sola doloris habent.

Ille machaonios? superat medicamina succos

His ubi peccatis: restituendus eris.

Hæc ego quum canerē: subito mause? Apollo

Mouit inauratæ pollice fila lyrae.

In manibus laurus: sacris induta capillis

Laurus erat: tuas ille uidendus adit.

rēt ul? ipso: pteos ēt dicti uicissim ad alias trāsire: & ad priores reuerti. Scri. ēt i Aphricane aptos: nec cetuos nec capreas: nec urfos ēt. Idē de ceruis & apris refert Hero. Vñ miror Maronē Li. xne. scripsisse Aeneā I ea septem occidisse cetuos. / Serpēs set. te. Vipæ coecl? cōplexu adeo circūuolatz sibi: una exist? mat? cept? possit: auctor Pli. / Cū ea. ne. ea. Idē quoq; Pli. refert: cul? uerba hæc sūt. Auertunt? & canesphocellu. pi i mediog? coisq; iuri ēt cohzrēt. / Salis ab arte salēdo? bagiat? aquo uerbo uisēt? Var. sic libēz. Nec part? op? miores q; binas saliri. / Immundū mairēd? male olēdē. / Sima ea. sim? (ut Ser. docet) uocatzq; pñis est nanib?. Scri. Pli. autib? serpētib? spiscib? forania trā ad olatus sine nanib? eē? & hic cognomina Simoq; Silonū. Idē scri. Delphini potrū simū eēq; de cā nomē Simōis miro nō agnoscat? malūq; ita appellat. Maro capellas. ēt simas appellat. / In fu. agi. eq. eq. in amorē iunios? serunt. Vir. Silicet an oēs furor ē infignis eqj. / Spatioq; re. diuidit? locos? steruallio. Virg. Illas ducit amor trās Gargarai trāsq; fontē. Alica. mīdūpant mōres: & flumina tranāt. / Equos di. am. equos fluuiio sepatos. Diuidū. n. dī nō mō sepabile: ēt separatū. / Medicamina fortia: ualidū coitum. / Feri doloris: quē accepit de furis tuis. / Succos machaonios: medicinales: herbarios a Machaōe medicos cuius in secūdo illados meminit Homerus. Scribit etiam Diodorus Aesculapium filios reliquit Machaonem & Podalirium iqui cum Agamemnone ad Troiam nauigant: & pluriimum curandis uulneribus profuisse: unde eis immunitas re: oīum ē cōcessa.

Rerum
initia
Elemēto.
rū origo
Chaos

Quid col
tus pñat

Cetorum
scemina
in conce
ptu ingre
diuntur

Vipæ col
tus
Canū col
tus
Simus
Silonē
Simonis
nomen
Diuidū
Machaon

¶ Discipulos tuos quibus tradis præcepta amandi. ¶ Ad mea templa. Aedes Apollinis delphici intelligitur de qua multa Iustinus libro uigesimo quarto. ¶ Est ibi diuersum sapientissimum dictum Chilonis lacedæmonii designatum: quod iubet unumquemque se agnoscere. Chiloni enim (ut Plinius docet) mortales oraculo societate dederat ista præcepta eius Delphici cōsecrādo aureis litteris: quæ sunt hæc. Nōce se quæq; Iuena. E cœlo descendit γυναικας εδυτογ. Et nihil nimum cupere. Comitēq; ætis alieni ac litis cōse miserā. ¶ Sed neq; declamandum esse docetne amator loquendo declamare uideatur. ¶ Certa est fides quia respon-

Tria pce-
pta chilo-
nis

sa Apollinis nūq; fallunt. ¶ Ad propiora uo. uocor ad easque magis conducunt amātū q̄ quæ dixim⁹ & quæ sunt magis propriae eorū iuris: sic & in fa-
stis. Ad propiora uocor populum digessit ab armis.
Romulus. Reddit autē audireorem attentū ¶ Credi-
ta non semp̄ non semp̄ inquit habebis amicū tibi
morigerā sicut nec terra semper reddit credita sœ-
mina cū sœnore rex quo colligit nō esse desperādū
sed instandū actiōis & sapiētis. ¶ Dubias rates: nau-
tas incertos quid sit futurū aut agendū cessantibus
uentis. ¶ Quod iuuat exigū ēi plus est qd̄ cruciat:
q̄ uoluptas: quæ ex alca p̄cipit. ¶ Proponā in an-
imo inducant uolō eū lenior fiet. ¶ Quot lepo-
res in Aitho. Aithon Pli. scilicet mons est Macedo-
niæ quē Xerxes rex Persarū continēt abscondit in lō
gritudine pass. mille quingentorū adeo sublimis ut al-
rior æstimate s̄q; unde ibres cadūq; ideo creditur
q̄si in aris: quas in cacumine sustinet unūq; cineres
eluantur in summo oppidū Acrotō fuit in quo di-
midio longior ē in aliis terris incolentū ætas appa-
garū ideo inde hōies Macrobius Græcinostrī ap-
pellauerūt lōgruōs autē Solinus. Athona qdam
nunc mōtem sanctū appellari putant huius mon-
tis meminit ēi Herodo. in ali. Statius. Ingenti tellu-
re p̄ximus umbra. Vestit Athōnem otiorūq; obcurat
imagine pontū. Lepus autē a pedū lenitate q̄si leuipes
dictus ē sicut uoluit Fabi⁹. Idē a quōdā græce dasy-
pus appellat⁹ h̄at hirsutos pedes. Pli. rñ d. asypos
dē a lepore distinguit. Lepos plura sūt ḡn̄stet q̄ sūt
coniculi. In albis ē cōditi in nictura. Virg. uī singula
la hñd̄ sine mare æque gignit nō. Terentianus ille
inquit. Tūc lepus es & pulpam ērū q̄risq; dicit Lili
Andrōici potæ fuisse Vopisc⁹ scri. lep⁹ ēt solus su-
perfoctat⁹: id ē docat⁹ aliū i uero pilis nectit⁹ aliud
implomet aliū incohāt gerēs pr̄e: ut in sermōibus
Hōra. Forcundū leporē appellauit. ¶ Pascunt i hy.
Hybla fuit urbs Siciliæ ab Hyblōe rege dicta ut uo-
luit Tucidides: hinc postea Megara appellata fuit
ut Maro apes hyblæas appellat⁹ i Sicilia mel opri-
mū cōciebat. Martia. Quā dederis scintillas mediis
de collib⁹ hyblæ. Cætopios dicas tu licet ēē sanos.
¶ Littore. q. cæstus dunores: q̄s ostrea & alla h̄mōi
regūm cōchæ appellat⁹. ¶ Spicula tela cupidinis.
Spiculū. n. nō mō iaculū sed ēt ferrū & aculeū sagi-
tæ significat. Qu. Curt⁹. Inter p̄missimos di mi-
cans Alēx. sagitta istus ē i medio crure fixa reliq;
rāt spiculū: & Pli. lib. xvi. ita scri. Calamis spicula ad-
dit iretōcabili hamo noxiūq; Prop. Nō tor achē-
mēis armā fusa sagittis. Spicula. ¶ Multo fel. mel
to dolore. ¶ Tedia ferre snipari se esse eiq; mole-
stū. ¶ Effuge. de hīc nō est q̄re tibi possit aica dicere
sensus ē. Amo. eas te ab aica: q̄nō te uitabitq; si se
certis nulla erit cāq; ea possit te icrepare his uerbis
q̄b⁹ utimur i molestos & lportuosi uerba āt sūt hæc sensus h̄ obest oī tpe hoc ēt intelligētia illa quā ipi dī
cretionē appellat⁹ semp̄ decet unūq; q̄. Sic ēt Fabi⁹ sensum cōem accipit p̄ quādā omniū intelligētia.

Aithon
mons

Macrobi
Mons Ian-
ctus

Lepus
Dasypos
Lepores
sœcundi

Hybla seu
megara

Conchæ
Spiculum

Is mihi laiciui dixit præceptor amoris.
Duc age discipulos ad mea templa tuos
Est ibi diuersum fama celebrata per orbem
Litteras cognosci quæ sibi quæq; iubet.
Qui sibi notus eris: solus sapienter amabit.
Atq; opus ad uires exiget omne suas.
Cui faciem natura dedit: ipectetur ab illa.
Cui color est humero sæpe patente cubet
Qui sermone placet: taciturna silentia uiuet.
Qui canit: arte canat: qui bibit: arte bibat.
Sed ueq; declament medio sermone disertū.
Nec sua uesanus scripta porta legat.
Sic monuit phœbus: phœbo parete monenti.
Certa dei sacro est huius in ore fides
Ad propiora uocor: quisquis sapiētē amabit
Vincet: & e nostra quod petet arte sercet.
Credita non semper sulci cū sœnore reddūt;
Nec fœper dubias adiuuat aura redēt.
Quod iuuat exigū ē: plus ē qd̄ lædit amātes
Proponāt animo multa ferenda suo. ¶ Cbla
Quot lepores i atho: quot apes pascūt i hy.
Cerulea quot bacchas palladis at bor hēt
Littore quot cōchæ: tot sunt i amore dolores
Quæ patimur multo spicula felle madēt.
Dieta erit iſse foras: quā tu fortasse uidebis
Iſse foras: & tu falsa uidere puta.
Clauſa tibi fuerit promissa ianua nocte.
Perfer & immunda ponito corpus humo
Forſitan & uultu mendax ancilla superbo
Dicet quid uoſtras possidet iſte fores.
Postibus & diræ p̄cibus blandire puellæ.
Et capiti demptas in fore pone rosas.
Quam uolet accedes: quum te uitabit abibis.
Dedecet ingenuos tedia ferre sui.
Effuge: dehinc nō est: quare tibi possit amica
Dicere: mon omni tempore sensus obest.
Nec male dicta puta: nec uerba ferē puellæ

Turpe nec ad teneros oscula ferre pedes.
 Quid moror i paruis: anim? maiorib? instat.
 Magna canam: toto pectore uulgu ades.
 Ardua mollitur sed nulla nisi ardua uincunt
 Difficilis nostra poscitur arte labor.

Riualem patienter habet: uictoria tecum
 Stabiteris magni uictor in arce iouis.
 Hæc tibi nō hominē sed q̄re crede pelāsgas
 Dicere: nil istis ars mea maius habet.
 Innuet illa: feras: scribet: ne tange tabellas.
 Vnde uolet ueniat: quaq̄ libebit eat.
 Hæc in legiūa præstant uxore mariti.

Quo tener ad ptes tu quoq̄ somne uenis
 Hæc ego confiteor non sum perfectus i arte.
 Quid faciā: monitū sum minor ipse meis.
 Me ne palam nostræ det quīq̄ signa puellæ.
 Et patiā: ne me quolibet ira ferat.

Oscula uir dederat memini suus: oscula q̄st?
 Sunt data barbaricæ: noster abūdat amor
 Nō semel hoc uitū nocuit mihi: doctior ille ē
 Quo ueniunt alii conciliante uiri.
 Sed melius nescisse fuit: sine furta regantur.
 Nec fugiat uictō fallus ab ore pudor.

Quo magis o iuuenes dependere p̄cite uīs
 Peccent: peccantes uerba dedisse putent.
 Crescit amor p̄ns ubi par fortuna duos: est
 In causam damni perstat uterq̄ sui.
 Fabula narratur toto notissima celo.

Mulciber i capti marq̄ uenulq̄ dolis.
 Mars pater in sano ueneris turbatus amore
 De duce terribili factus amator erat.
 Nec uenus oranti: nec enim dea tholior ulla ē
 Rustica gradiuo: difficilisq̄ fuit.

Ah quoties laciua pedes nissile mariti
 Dicitur: & duras igne uel arte manus.
 Marte palā simul ē uulcanū imitata decebat.
 Multaq̄ cum forma gratia mista fuit.
 Sed bene concubitus primo celare solebat.

Plena uerecundi culpa pudoris erat.
 Indicio solis (quis solem fallere posset)
 Cognita uulcano coniugis acta fuit.
 Quā mala sol exēpla mouet: pete munus ab
 Et tibi si raceas: qd dare possit: hēt Cipsa.

Mulciber obscuros lectum circaq̄ superq̄
 Disponit laqueos: lumina fallit opus.

Difficilis laboruit patienti animo riualem feras
 quod perq̄ difficile esse ostendit Propertius dicens.
 Riualem possum nō ego ferre ioue. Eris magni
 uictor in arce iouis. Triumphabis de amicitur impe
 ratores qui triumphates ad ædem iouis capitolini
 uehebantur triumphali caru. Quercus pelāsgas

Pelāsgas (ut docet Strabo) Dodonē iouis templum
 construxerunt subiectum monti Tomaro centum
 fontibus circa radices celebrato. In eo loco Probus
 grammaticus scribit: i colūbas & quercus humana
 uoce responsa dedisse. Virgi. At p̄ habitz graīs ora
 cula quercus. Statius lib. iii. Centius aut stondes lau
 cisiquas fama molossus. Chaonias Ionis tibi ubi
 Laetantius scribit in Epiroticis quercibus sedētes
 columbas futura p̄dixisse sciscitantibus. Scribit et
 Herodorus libro ii. Dodonēum oraculū omnū
 quæ apud Græcos sunt oraculorum uerissimū
 fuisse: & colūbas duas ex Aegyptio aliteram i Aphri
 cam aliteram Dodonem euolasit: utramq̄ uigram.
 Dodonēum illa sago insidens humana uoce elo
 cūta effuso loci iouis oraculū cōdi debere: se
 interpretem esse: quod ipsi annunciatetur diuinis
 tus fieri. Quæ uero ad Aphros abiit iouis Amonis.
 oraculū cōdi iussit. Mulieres aut eas fuisse cons
 stant: eas a Dodonæis columbas appellari ut lat?

prosequitur Herodo. Malus istius ualē feras pa
 tiēter. In uentilla nūm signabit nūali. Feras pa
 tiare. Scriberat nūalē. Ne tange tabellās: ne
 signa litteras. Hæc perstant: tant: quo uelint.
 Quo uenis ad pates: quom dormit maritus.

Dar signan nūit. Doctior ille qui sibi conciliat
 puellam: petendo ad eam alios quoq̄ amores acce
 dete. Nec fugiat uictō: peccidū pudor semel ab ea
 læsus: & proditus tū fugiet ex eius ore: reddet illā
 minus uerecundam in peccando: qd exēplo Mar
 tis & Venus ita esse ostendit. Nec pudor fallus
 nec uerecundia peccandi quā fa lo p̄se uult. Fug
 iat ab ore uictō: abeat ab ea deprehēsa in crimine
 cum alio amante. Verba decessere decessit. Tes
 tentius. Cui uerba dare difficile est. Crescit amor
 prentis: deprehēsi in amore mutuo se magis amāt.

Vbi par fortuna duos: & quā eadē est fortuna
 dualis: & amica. Perstat in causam sui dānis p̄ma
 net contra causam: uerba quā damni & ignominia na
 scitur. Fabula narratur. Hæc fabulā in quarto met.
 elegāssimē etiam describit Oul. Mulciberi: Vul
 cani iqui a mulcendo mulcibet appellat: iqui ut feri
 bit Macro. Ignis sit: oia mulcet. Scribit Diodor?

Vulcanum terræ: ista uerba gentio omnium: quæ
 arte fabricatur: attem inuenit: ceterosq̄ docuit:
 quapropter harum rerum opifices omnes: uocant: sa
 craque huic deo maxime facientes: Ignem in æterū
 nam memoriā suscepit beneficii Vulcanum uo
 cauerit. De duce terribili de bellicoso dūctore.

Pedes mariti: est enim claudus Vulcanus: quod
 ideo fingitur: quoniam iuxta Senecam scribit flamma
 nūquam tēta incedit. Marte palam corā Mar
 ti: libro sexto. Inde rem creditur palam popu
 lo soluit. Simul est Vulcanū im mirata: postq̄ Vul
 canum claudicātem expressit. Dispositi laqueos
 apte collocat iustitia tenuissima.

Dodonē
 iouis tem
 plum

Columbæ

Mulciber

Vulcanus
 claudus

celebratis uestibus laudatū fecit & Canem; & Discobolom; & Persea; & Crisati; & Satyrum admittētem tibi, asid; Minervam; Delphicos; Pentathlon; Pancratia; & Herculem; qd est apud circū maximum in aede Pompei magnitudo antea docuimus; fecit & Cicada monumentum & Locustas; & Apollinem; quem a triumpho Antonio sublatum restituit Ephesus; Divus Augustus in quiete monitus. / Pondus luerias sine forma, / Collidit; aurum mallo cuditur; uel liquefit. / Nuda uenuspotes intelligere de ea Venere; quē ut Pli. Venus nuda scri. erat intra Octauiz porticus in aede louis; quā Hejiodorus; quod est altē; in teris symplega nobile lauantem lese fecerat; non immerito poeta dixerit;

Annulus ut fiat; primo colliditur aurum.

Quas genitis uestes; sordida lana fuit.

Quū fieret lapis asperat nūc nobile signum.

Nuda uen; madidas exprimit ibre comas

Tu quoq; dū coleris; dū te dormire putemus,

Apūs a summa conspiciet manu.

Cur mihi nota tui causa est splēdoris in ore.

Claude fores thalami; q; rude cogis opus.

Multa uiros nescire decet; ps maxima rerum.

Offendet; si non interiora tegas.

Aurea quę pendent ornato signa theatro.

Inspece q; tenuis brachtea ligna tegat.

Sed neq; ad illa lecti populo; nisi facta uenire.

Nec nisi summis forma paranda uiris.

At nō peccandos corā prębere capillos.

Vt iaceant iusi per tua colla uero.

Illo pręcipue ne sis morosa caueto.

Tempore; nec nexas sepe resoluē comas.

Tuta sit ornatrix; odi; quę sauciata ora.

Vnguibus; & rapta brachia fixa acu.

Deuorat & tangit dūx caput illa; simulq;

Plorat ad inuisas sanguinolēta comas.

Quę male crinita ē; cūctodē i limine ponat.

Ornetur bonę semper in aede deę.

Dictus eram subito cuiādam uenisse puellę.

Turbida perueras induit illa comas.

Hostibus eueniat tam fecdi causa pudoris.

Inque nurus parthas dedecus illud eat.

Turpe pec; mulis; turpis sine gramle cāpus

Et sine fronde; frutex; & sine crine caput.

Non mihi uenistis semele; & deq; docendę.

Petq; fretum falso sidoni uēcta boue.

Aut helenę quā nō stulte menelae reposcis.

dinem nō excrefcit; & statuta similis est multis herbis. / Et sine crine caput. Docet & Apuleius; mulier ē sine capillis mime placere; cui; uerba; quoniam lepidissima sunt; apposuit. Ita enim scribit. Si cui libet eximie pulcherrimę q; femine; caput capillo spoliaueris; & faciem natuę specie nudaueris; licet illa cōlo delecta; ma; & a; d; ita; & uisib; e; ducatur; licet inquam Venus ipsa fuerit; licet omni gratiarum choro stipata; & tota cupidinum populo comitata; & balneo suo cincta; placere nō poterit me; Vulsano suo. / Nō mihi uenistis Semele; nō hęc scribunt; pulcherrimę sunt; fuit Semele Cadmi Thēbę; regis filia; aut Leda Helenę mater. / Sydoni uēcta boue. Europem intelligit; quā ex Phœnicia captam Iuppiter i; tanrum deformatus i; Cretam detulit; quę genuit tres liberos. Minoem; Rhadamantum; & Sarpēdonem; eam postmodum Asterius proleca

eam machas comas exprimit; magis placet loquatur de Venere; praxitelica nuda illa; gnidiā antee denter; & quęcumq; alium locum nobilitat; quę fuit in templo Bruti Callai; apud Circū flamine; cuius meminit Pli. / Exprimit imbre comas; tanq; exiens & matris quo nata fēst; talem; eam fecerat; qualem etiam Apellę pinxerat. / Aptius a summa; aptius inquit aspiciet; ab amāte; quum extremā manū imposueris tuo cultui. / Aurea signa; quę iter colūnas locabant; unde i. M. Scauri theatro legim; signa; aerea; iter columnas fuisse numero tria millia. / Tenuis brachtea; tenuis lamia. Vergi. Sic leni crepitabat brachtea uero. / Morosa; difficiis; quę rola. / Tuta sit ornatrix; sit securae ēd pulles. / In aedes in loco minime uisū perui. / Bonę deę; quę marib; uisū nō est accessus. Proptus. Sacra bonę marib; nō adēda; deę. Bona autē deę; quę Greci Gineciā nominant; Romę colebat; i; Phryges Midę nepotes regis parētem afferant. Romani Driada puellā Fauni uxorem existimabāt; nōnulli Gręcorum illā ex liberi nutricib; esse; quā ne sati licet; uide & mulierem; quum festis ei dies peragētib; uernacula in uirginis intexunt; tamis; sacrum pręterea draconem deę; secūdum fabellam erigunt; dumq; ei sacra celebrant; ineq; eo utrum accedere; neq; domi adesse fas est; in eis sacrificiis ipę iter se mulieres multa orphicis consēntaneę sacre tradunt. Quum igitur ea instant; solē; nātū ipse; seu pręteramē; cōsolari; geare imperium; cūctiq; mares una cōmigrat; uxor; totum ornatis; sine extro; tibi maxima sacro; ps nō dū peragis; ipm; sca; sonis & cantibus loca; longas exercēt; uigilia; tanq; Plutarchus. Cicero etiam in oratione pro haruspicio rñis hęc inq; Quodq; dem sacrificium nemo nisi P. Clodius omni memoria uiolauit; nemo unquam ad iustitiam neglexit; nō uir aspiciet; non horum; quod sit p uirgines ut stales sit; p populum Romanū; sit in ea domo; quę est in impenos; sit incredibilis; crim; oia sit ei de; cui ne nomen quidem uiros scire fas est. / Pernetas eo; max; capillos; confusos; & disturbatos. / Tam fecdi pudoris; ut depehē datur; puellam ornata caput. / In nurus Parthasin uxores Parthorū; hostes Romanis. / Pecus mutillum; cōmunitum; & sine comb; unde Pli. scribit; mutillis capris esse lactis maiorem habentatem. / Et sine fronde; frutem; nam frutex uirgultum; equod ad iustam arboris magnitudinem

Venus nuda

Bona deę
Ginecia

Mutillum

Frutex

Mulier si
ne capillis

Europes
fabula

Sidon
Sidones

rens duxit uxorem: & Iouis filius adopratis eos re-
gni successores reliquitur auctor est Diodo. Sidonis
autem Europa dicitur a Sidone urbe quam a Phœ-
nicibus condita a piscium ubertate: quos Sidones
uocant appellatam scribit Iustus. *Troice raptor.* Pa-
ris troiane. *Detenotamini* bona. *Sunt plura*
nam ex centum puellis plures turpes reperiesq̃ for-
mosi: mel hoc die inquamuis sint aliquæ formosæ:
tamen & ipsæ arte nostra indigentur pulchriores si
antequam plura sunt minus bona q̃ par sit. *Cô*
positum est: est tranquillum. *Cessat* ab arte sua: &
naugâdi penitias: sicut formosa mulier præceptis no-
stris minus utitur. *Pleno* filosofus enim quo ple-
nior est lanæ: eo magis uestem efficit latiores. *Ve*
laminæ uestes. *Laxus* imbr̃ angustus fluxus. *Pur*
pureis uirgis. Sunt qui uirgam purpuream eam ac-
cipiant: quam Plinius sanguineam appellat: pleriq̃
Sandyem intelligunt: cuius meminit Maro: quam
tamen Plinius ineri fictitios colores numerat. Alii
purpuris: sed inopide: & alios huiusmodi fictitios co-
lores in tenues uirgas tectos intelligunt: quod nō
placet. *Virgus* purpureas uacina intelligo: nam
Plinius scribit uacina frutes esse in Gallia: purpu-
reos adoneos ad tingendū cūctus uerba hæc sunt.
Non nisi in aquis proueniunt salices a his populis
silicigusta resens utilissima: item uacina in au-
cupis larat: Gallie uero etiam purpura tingendi can-
sa ad seruorum uestes. De uacinis plura diximus in
commentariis tristum Ouidi: quæ propediem ede-
mus. *Ad phani* confuge piscis opem: ad medicū
nam crocodilique nascitur in Aegypto: cuius inte-
stina crocodiles appellantur: ea illa ex aqua uernat
tollit morbos omnes: quorum natura serpit in fa-
cie: nitoremq̃ reddit auctor. Plinius. Potes etiam de
stercore crocodilli intelligere: quo puellæ ureban-
tur ad cutis nitorem. Horatius, iam nianer humida
creta color. Stercore fugatur crocodilli. *Pes* ma-
lus turpis pes. *Alutis* a calceo. *Arida* crura ima-
cie tenuata. *Analectides*. *Analectides* sunt modici
pulsiniqui uestibus aptari solent: ne humeri altio-
res uideantur: analigo enim colligo & assumo signi-
ficat. *Fascia* quæ dicebat pectoralis. *Scaber* un-
guis in biginofusas perimundus. *Rictus*: rictus
est oris patefactionem feræ: q̃ hominibus ringo uet-
bo declinatur. *Puerulo* cachinnorum rictus est n.
eachinnos solutio rictus. Cicero de claris oratorib̃.
In utroque cachinno irridendum commovebat.
Dilecti posse minus: dilecti blefa uerba pronun-
ciare: quod negant illis natura.

Crocodi-
lea: & eo-
rum ulus

Analecti-
des

Rictus

Cachin-
nus

Tu quoq̃ non stulte troice raptor habes.
Turba doceda uenit: turpes pulchraq̃ puellæ.
Pluraq̃ sunt semper deteriora bonis.
Formosæ minus artis opem: pceptaq̃ q̃runt.
Est illis sua dos forma sine arte potens.
Quæ mare cōpositum est: securi nauita cessat.
Quum tunc auxilium affidet ille suis.
Rara tñ menda facies caret: occule mendas.
Quaq̃ potes uicium corporis abde tui.
Si breuis es sedes: stans uidere sedere.
Inq̃ tuo iaceas quantulacūq̃ toro.
Hic quoq̃ ne possit fieri mēsurā cubantis.
Iniecta lateant fac tibi ueste pedes.
Quæ nimis est gracilis pleno uelamina filo.
Sumat: & ex humeris laxus amictus eat.
Pallida purpureis tigat sua corpora uirgis.
Nigrior ad phariē confuge piscis opem.
Pes malus in niuca semper celetur alutha.
Arida nec uindis crura resolue tuis.
Conueniūt tenues scapulis analectides altis
Angustum circa fascia pectus eat.
Exiguo signet gestu: quodcūq̃ loquas.
Cui digiti pingues: & scaber unguis erit.
Cui grauis oris odor: nunquam ieiuna loquas
Ex semper spatio distet ab ore uiri.
Si nigeratur ingens: aut non erit ordine natus.
Dens tibi ridendo maxima damna ferēs.
Quis credat: discūt etiam ridere puellæ.
Quæritur atq̃ illis hæc quoq̃ parte decor.
Sint modici rictus: paruq̃ utrinq̃ lacunæ.
Ex summos dentes ima labela tegant.
Nec sua perpetuo contendant illa risu.
Sed leue nescio quid: sermīneumq̃ sonet.
Est: quæ peruerso distorqueat ora cachinno.
Quum risu: lata est altera: flere putes.
Illa sonat raucū quiddam atq̃ inarte abile ridet.
Vt rudis a scabra turpis a fella mola.
Quo si ars penetrat: discūt lachryare: decēter
Quoq̃ uolunt plorat tempore: quoq̃ mō.
Quid q̃ legitima fraudat littera uoce.
Blesaq̃ fit iussu lingua coacta sono.
In uicio decor est q̃dam male reddere uerba.
Discont posse minus q̃ potuere loqui.
Omnib̃ his: quoniā profunt: impēdie curā.
Dilecte sermīneo corpora ferre gradu.

¶ Hæc mouet arte latus alia in incessu mouet se molliuscum par sit. ¶ Extensos pedes quasi digitis pedum insulat. ¶ Illa uelut coniuncta alia uelocius inceditur uideatur rustica aut uaricola. ¶ Coniuncta rubicunda for-
tis uxor nec mollis. ¶ Vmbis mariti. Vmbis populi trahit formosi fuerit quos eorum somnium in incessu
imitabantur. ¶ Ingentes gradus ampliores gressus. ¶ Vana quasi uarica. Vana seu uariol dicuntur qui ob-
tortis iuroribus in cruribus aut pedibus se paratis & distortis ambulant. Persius. Non fuit pede regula Var-
ro. Plinius etiam scribit Varosi Vana: Vattenon Vatinos a cruribus appellatos. ¶ Rusticos alte ingentes

Vmbis
Vari
Vatic

Est & in incessu pars non tenenda decoris.

Alligat ignotos illa fugatque uiros.

Hæc mouet arte latæ: tunc illeque fluctibus auras.

Excipit: extenlos fertque superba pedes.

Illæ uelut coniunctæ umbis rubicunda mariti.

Ambulantes gentes uarica fertque gradus.

Sed sit ut in multis modis hic quoque rusticæ alter

Motus in incessu: mollior alter erit.

Pars humeris tamē ima cuius summa lacerti.

Nuda sita leua conspicienda manu

Hoc uos præcipue niuæ decet: hoc ubi uidi.

Oscula ferre humero qua pater uoce libet.

Monstra maris sirenes erant. quæ uocæ canora.

Quæ libet admissas deuocare rates.

His sua sisyphides audis pæne resoluti.

Corpora. nam fociis illa cæca fuit.

Res est blanda canor. discant cantare puellæ.

Pro facie multus uox sua læna fuit.

Et modo marmoreis referant audita theatris.

Et modo niliacis referant a lusa modis.

Nec plestrum dextra: citharâ tenuisse sinistra

Nesciat arbitrio femina docta mco.

Saxa feras lyra mouit rhodopei orpheus.

Tartareosque lacus. tergeminumque canem

Saxa tuo cantu uindex iustissime matris.

Fecerunt muros officiosa uouos.

cantibus Aegyptiis. Canticæ namque ægyptiæ & gaditanae ob lasciuia maxime placebāt. Mar. Canticæ quæ
ling gaditana fursurata & alibi. Edere lasciuos & benica crumata gestus. Ergo adnatis ludere doctæ modis.
¶ Nec plestrum. Plestrum est istum citharæ duoque corda plestrum. i. per iunctum scri. Dona. Mar. Exomet docile gar-
nula plestrum lyram. ¶ Rhodopeus orpheus: thecius: fuit. n. Thrac gheut Diod. sen. filius Oeagrii & Cal-
liopes didoniam: lodiæq; adeo excelsiuit nō immetito ferat arbore q; ad se audiendū alliceret nauiga-
uit cum Argonautis: atq; ob amorem uxoris ad inferos descendit. Proserpina suspicata cantus im; etrauit
ut defundam uxorem & in inferis excitaretur in. iiii. georgi. elegantissime cecinit Maro. Hora. Siluestres ho-
mines facer interpretelq; deor. Cadibus & uctu sacro deertuit orpheus. Didus ob hoc lenire iugiter apu-
dosq; leones. ¶ Saxa tuo cā. Iuppiter in satyri formā: ut Ow. scri. Antiope Nictæ filiæ: uel Afopi fm Home
cōpressurq; trā pñam uenia ad Epopeū regē Syionum se cōmittit Zethoni & Amphionē pegenit
quos pastore educauit Nictæ deinde mortuo ob dolorē amissæ filiarū: sit Lycus ducto exercitu Epopeū oc-
cidit. Antiopeq; abduxit: quā dixit uxori custodiendā tradidit. Ea quā fugissētillos ad ulciscendā Dixē ipu-
lithi edē reuētit taurorū siluestrium caudis lauiunt ad eū locūq; fontis dixit ab ea nōmē acceptū: nō
immeto Oni. Amphionia mīs uidicē appellauit. Euse. scri. Amphidē Thebis regnauit. & cantu citharæ saxa
mouisse. qm auditores erat duro corde. Scri. et Soli. eū thebas cōdidisse. nō q; lyra saxa ductis. q; affatus
suauitate hoies rupit scolas. & i. cuti; monb; rudes ad obsequi ciuili discipulū pellesisset. ¶ Fecerunt mu. the-
banos. n. muros lyra struxisse dē Amphion. Hora. dictus & Amphion theban; cōditos arcis. Saxa mouere

Sirenes

Sisyphus

Canticæ
næ ægy-
ptiæ &
gaditæ
Plestrum
Orpheus

antiope
fibula
Zethus &
amphion
Dircæus
sons

Muri
theban

Añon
 nablum
 sue nañu
 um Plu
 terium
 Callima
 chus
 Philetas
 Anacreo
 Sappho
 Sapphicu
 carmen
 Teretiu
 Senuo
 nomina
 proptius
 Corneli
 Gallas
 Varro
 duo
 Vergi
 Aqua
 lethea

sono testudinis: & prece blanda. Ducere quo uellet. ¶ Quomodo mutas erat. An d' ueris & nobilis cantatoe
 fidibus fuit. Nota est Fabula Herodoti: Plinius: Higinii: Solinii & Gellii monumentis: Qui. carmine in. ii. fasti
 Stra. iñ. mil. scri. Añon e pñonibz in mari obituu fuisse. ¶ Dices et duplici genialia nabilia palma Vertere.
 Nablū sue nautū inñ fm est musicū: qđ barbae optinet uocabulū: in. x. docet Sera. Suidas et scri. psalter
 um organū eē musicū: qđ Naula et uocat. ¶ Genialia: uoluptas fideleñtia. Ioue. Genialis agaf. Ite dicit.
 ¶ Sitnbi Callimachi. Callimach' est. Sira. lñ. pñonit' hñit Bairuq Cyrenē cōdidit poeta simul & grā
 matice studiolus: cui primis in elegia tribuit Quin
 tilius. ¶ Cui poeta. Philetas: ut refert Sira. poeta
 simul & antiquos scriptos cōfesonē Cōsulacōfē
 siōe pluri moxū est auctor Fabius: scđdus tenuit i
 elegiaci carmine. ¶ Teia mo. Anacreo poeta lyric'
 auctore Sira bōe: Teon pñam habuñque in Pli. scri.
 acino uix pñsse frāgratū. ¶ Vinoli fe. Bibacis ana
 creōti. Oul. Quid nñi cō multo uenerem cōpescere
 uio. Præcepit lyuci teia mafa senis. ¶ Nota sit & sappho
 Sappho Sappho Mithylenza cō Alceo caraluticū in mi
 nima pte poetice nullā sōmā cōparādā scñ. Sira.
 scripñta. elegia uolubros lyricos nouē: epigramata:
 iabōis & penias: carmē iuueniqđ fe sapphicū deno
 minauit: prima ē plecñū reppichulus poemata ē
 gēda sōadet Oui. qm lāfua crānu ē in trāstib' ita
 scri. Iudat qđ docui sapphoni amare puellā &
 Hora. Viuūqđ cōmissi. Calores zoliz fidib' puellaz.
 ¶ Cui uel pñasi. Terēñ inquit in phormioe Ge
 tā iducit Chremet & Demiphontē senes fallētem
 Sanc Geta nomē est feruile. ferous. n. pñsi a popu
 lo: qñ obitus n' ueheb' i appe' labāñt Lydiū Syriū
 Geta: Daui ex Dacis qñ olii Daui uocā sūt auctō
 Sira. ¶ Carnie le. pp. Proprium Fabius refert a q
 bubā Tibullo antepm. ¶ Siue aliqd galli. Corneli
 us Gallas Foroiuliēis fuit: Euphorionē i latinū trā
 sūlit: et ut Ser. scri. de cytheree Volūñū libertatē & e
 a amara scripsit libros. iiii. lib. primus ut refert i
 Eusebius tenuit Aegyptū: uinciam romanā i sctā ab
 Augusto: & se ipsum iterum: qm ut Trāglū scri.)
 ob igitur alium illi domo: pñsi i suis iteridit
 Augustus: dicitē Ouidio in amonb'. Sāguinis aig
 aia pñge galle tux Eum Fabi' scri. Tibullo & Pro
 pertio dū ore fuisse. ¶ Dictaz Varro. Eusebi' chro
 nograpbus Varrones duos fuisse scriat. M. Terē
 tius Varro appellat pñsi parientē poeta: Roma
 no: qñ oñm Fabi' auctō est: et uolūñū in linguz
 latinaz pñssim' & ois antiquitatē reze græcā: ino
 strātū: qñ pñsi scīe collaturus i eloquētiā: cui' ui
 nētis imaginē Romaz posuit Añm Polio in bibliotecā: qñ primā i orde de manibz publicanūm Pli. do
 cet. Alii uel. P. Terēñ Varro attacin' ab Attace uico Narbonēis puic' acribi natus est: q. xxxv. agēs ānuū
 græcas lras didicit: trāstūqđ in latinū libos qñtor Apollonii Rhodii suū opus de Argonautisqñ Fabi
 us et appellauit interpretē aleni opus celebrat et nōnūqđ elegis uersib' amicā Leucadiā dicit Proprio.
 Hæc quoqđ pñcto ludebat lalone Varro. Varro Leucadiæ maxia flama fuzide hoc nunc loqđ. Oui. ¶ Tux
 germāz: qñ ex anie uellere aureo ligni decidit: qđ posses in tēplo Martis in Colchide fuxi Argonautæ
 abstulerūt. ¶ Eupfugum æneidō porto sugā fuxid errāe Vergi. aut designat: qñ Fabi' scri. i. pod nos au
 spiciat sñm ut apud Græcos Homerus dicit exordii. Idē scribit. Interrogat sibi Dominū Añm: quē
 eret Homero maxie accedē: tēñ nā dicit: sed mē ē Vergi. pñorē tñ pñorē i tertio i altero. n. fuit plus caritē
 & diligētiā: i altero uero plus dinitatē & copietē iū Propn' Græcis & latin' scripñonb' aponit. ¶ Foritā &
 n. Oui. ut refert Fabi' scri. lāfua Tibullōi & Proprio. ¶ Agsle. obliuolūñū n. lethea obliuionē iducit.
 Marti. Pigra pñd fupis igratz flumia lethes. ¶ Duas pñtos & scias. ¶ De ut m. li. libros tres amoz ad
 Corinā itellat. Epit' iñ qñ i amonb' pñia ē i ca. n. scri. Oul. fe. v. libris de pñceptis amatonis: & remedio
 p possit firi ad Corinnā. i. a. n. Inq. Qui mō nason sueramus qñq libellis. Tres lumen hōc illi prōit au
 toropos. ¶ Illa epistolapñia in amonb'. ¶ Noua uelēz cōmōuatiā. ¶ Hoc opus igratū mñz pñcepta
 amatoria: qñz alii mñ nōrāt mē cōpōsūle. ¶ Ita uelēz legat: & caniet mel opus. ¶ Insignis cornu. Bae
 cho. n. cornu tribuñt: scūlus rei cōm assignauit. ¶ Brachia iussu brachia sono apte fe accomodantia.

¶ *Artifices lateris* Histriōes latera in scena cōcinne mōbēntque rāta est difficultas: ut feri. in oratore Cl. Histriōi
 cero: Rofcū mimū dīscipulū in ea antequē pbet reppisse neminē. Ats aut Histriōia adeo oli Romæ clatu
 itur Clodi' Esop' Histriōi tragice ex eo q̄stu patinā sexcētis sestertis signē fecerit: qua posuit aues cantu ali
 quozut fmoē hūmāo uocales: et fil' Clodius relictus ab eo in amplis opibus hateriōnēda in cena ma
 gna taxatiōis deuorauit: auctor est Plin'. Taloz: dicere iactus esset: hnt sex latera & quadratz sūi has
 cubos appellati Gelli' referunt: uero a tesseri forma lōge erat dissimiles: hēbāt. n. iiii. latera: & p̄ uario iactu

Artifices lateris scēnz spectacula amantur.

Tantum mobilitas illa decoris habet.

Parua monere pudet: aliorum dicere iactus.

Vt sciat: & uires tessera missa uas.

Et mō tris iactet numeros: mō cogitet apre.

Quā lubeas partem callida: quāq; uocet.

Cautaq; non stulte latronum prēlia ludat.

Vnus quum gemino calculus hoste perit.

Bellatorq; suo prensus sine compare bellet.

Aemulus inceptum sēpe recerrat opus.

Reticuloq; pilæ leues fundantur aperto.

Nec nisi quā tollas: ulla mouenda pila est.

Est genus in totidem tenui ratione redactum.

Spicula quot mē ses lubricus annus habet.

Parua tabella capie ternos utrinq; lapillos.

In qua uicisse est continuasse suos.

Mille fac esse iocos: turpe est nescire puellam.

Ludere: ludendo sēpe paratur amor.

Sed minimus labor est sapienter iactibus uti.

Maius opus mores composuisse suos.

Tunc sumus icauis: studiūq; aperimur in ipso.

Nudaq; plus pectora nostra patent.

Ira subit deforme malum: luciq; cupido.

Iurgiaq; & rixæ sollicitusq; dolor.

Crimina dicuntur: re sonat clamoribus æther.

Inuocat iratos: & sibi quisq; deos.

Nulla fides tabulis: quæ non p uota perunt.

Ex lachrymis uidet sēpe madere genas.

Iuppiter a uobis tam turpia crimina pellat.

In quibus est ulli cura placere uiro.

Hos ignaua iocos tribuit natura puellis.

Materia ludunt uberiore uri.

Sunt illis celereq; pilæ: iaculumq; trochique.

Armaq; & in gyros ire coactus equus.

Nec uos camp' hēt: nec uos geli dissima uirgo

dicite cōspicuo: sed nec uariare gyros in morē Romanū doceri. Nec uos cālia. Cāpi Martii ut autot est
 Stra. admirabilis erat magnitudo: iuppeditabat. n. curulus pariter cursum & alia equestria certamina expedi
 tunc min' iā multis pilæ: trochū palestræ exercitatiōis traditib'. Geli dissima uir. quā uirginē intelligi
 a uirgineq; n' fontē idēcūcūta appellatam: Froēn' docet. Plin. in. xxxi. uirginē aquā iō appellatam: scribit
 q' iabēs in p̄fectina uia: quū ad herculanē riuū puenit: rēfugit: qū cōgressum herculis lugientidē scribit

F iii

Histrio
 ce artis
 difficul
 tas
 quæstus
 artis Hi
 strionice
 Tessera
 Cubi
 Tali

Pilæ lud'

Iaculi ex
 ercitatio

Trochus

Equor
 gyrus

Cāpi
 Martii
 certamina
 Aqua uir
 go

Tyberis rufus
Porticus
Sol iulv
gine

est tactu ftilare extetero amneisq; in ea natabant cōmodi. Papinius. Atq; exceptura natus. Virgo sumat.
Nectur. pla. Tulum iō Tybim notamq; ab Apoceno deflūisq; Tuscū Romā deferit; q; autē in Tyberi
no ē flamine natatē iuuentē Romani docet Hora. eo versu. Cur nāct fuscū tyberim tangere. Pōpeias ire
p' umbras. De porticu Pōpeiaquē erat in cāpo Martio diximus in primo. Propriū. Scilicet umbrosis forde
Pōpeia colūnis Porticū aureis nobilis attahcis. Virginiis p' the. p' tate designatū sol p' cancy & leonem
trāsies; & uirginē p' tate effide; ut antea docuimus ex insia Higiniū. Scribit Columella. xii. Kalēdas septem
bris solē in uirginē transtū facere; & hoc & sequēti
die tempestate significaretur idū & tonat. Sacrata
p. Palanū collem cōsecratū Apolliniū tēplum
in eo Augustū exisse diximus; cui meminit Oul.
in. iiii. fasto. Phœbo laurigerō Apollini laurē gerē
ti coronā. P' Parethoniasq; egyptias. Eft. n. parethoni
um ulbs Aegypti in ora maritima; & portus ingens
xl. fere stadiog. Hāc alii parethoniū; alii Ammonī
uocā uictor ē Stra. itel. igit aut Apollinē; q; in plio
apud Aftiū cōtra. Nl. Antō. & Cleopatē fuit Augu
sto. Verg. Aftius hāc cernēs arcū idēbat Apollo;
nota est hīstoria Plutarchi monumētis. Quēq; so
ror porticu octauū didiciū appellatā ab octauia so
rore Augusti. Cōlūnxq; du. Liniam porticu a Li
uia uxore Augusti docet Sueto. cognominatam
accipe. Nualiq; q. Agrippam Augusti genē; di
citur. n. lūia duxit uxore illū Augustus nauā
li corona donauit Pli. fci. post debellam Pōpe
ium in Sicilia. Idē docet Sertū. viii. xncid. Erat autē
Nualis corōasur Celi docet; qua donari solet ma
ritimo plioq; prius in hostium nauē ui armatus
trāsiliū; ea quasi nauum rostris insignita erat. Vi
siteturi. De tēplo lūdis repetē; diximus in prio.
Vaccā mēphindos. lūdis Aegypti; quē olim i
uaccā mutata apud Aegyptios colebasid Mē. hi ut
be abūdē dictū est in primo. Terna thea. ea in cam
poprimo cāpo Martio fuisse docet Strabo. Vñ hic
cōspiciū; addidit Oul. erant. n. eo in loco alia
pēlata aedificia. Sanguine gladiatores; cruore. Me
tag; fer. ludos circēles dicē; q; in prio dixim.

Paretho
nium

Porticus
octauia
Porticus
Liui
Agrippa
augusti
genet
Nualis
Corona

Nec tuscus placidis deuēhit amnis aquis.
At licet & prodest pompeias ire p' umbras.
Virginis atherēs quum caput ardet eqs.
Vistite laurigerō sacratā palatia phœbo.
Ille parethonias merfit in alta rates.
Quēq; soror cōiūxq; ducis monumēta parūt.
Nauāliq; gener cinctus honore caput.
Vistite turicretas uacca memphindos aras.
Vistite conspicuis terna theatra locis.
Spectent tepido maculata sanguine harenæ.
Metag; feruent circumeunda rota.
Quod lateris notū ē ignoti nulla cupido.
Fructus abest; facies cum bona teste caret.
Tu licet & thamyra supes atq; orphea cantu.
Non erit ignotæ gratia magna lyra.
Si uenerem couis nunquam pinxisset apelles.
Merfa sub æquoreis illa lateret aquis.
Quid petitur sacris; nisi tantum fama poetis.
Hoc uoxum nostri summa laboris habet.
Cura ducum fuerant olim regumq; potæ.

Thami
ras
Apelles
Cous

Q. Enn

Facies bo. pulchra facies. Caret te. nō ut. Tu li. &. Thamyras Ph' lamōis fili; rediens ex urbe Aethalia;
quū musas habuisset obuias; scia cantandū gloriabūdusā firmavit ē eas suparū; p'ū secū certare auderēt;
quā solērem uocē filiz loquis stomachata; & modulationē; & pulsandā citharā; p'ū; & cōm hōis f. n. s. m.
abstulerū. Hāc Home. in. ii. liados. Diodo. eū lyra & cāu tñ priuātū scri. Latini uero occæcatum fuisse di
cunt. Si ue. co. Sōng legā colis. Apelles ex Ephesoi ut uoluit Stra. olympiade cētēsimā. xii. floruit; p'ū
solus plura q; ceteri oēs cōsulit; uoluminibus editisq; doctriā eam eōtinebantū; p'perua cōsuetudo su
it nūq; rā occupatū; ad agēdū nō lineā ducēdo exerceret antea nullo alioq; ab Apelle pigi uoluit Alexā.
mag. hic pinxit Venere exēuntē a mariq; diuus Augustus dedicauit in delubro priis Cæsarūq; Anadyo
mene uocē; cōsensit hāc tabula caritatisq; p. e Nero in principatu suo substituit Dorothēi manu. Apel
les Inchoauerat aliā Venerem Cois suparū; ē illā priorē inuldit mors p'ūa preneq; succederet opi
p'cripta liniam ēra iuentus fūctōr Pli. De uenere apēla extat Aufonil epigramā; q; cū aliis plerisq; Me
diolani nup tepris a Georgio Metula nō elegantissimus poeta Frāscius Nurtius Veronēsis & secretus Iclv
ræ reginæ Cypri mibi oūdū ē; ē hūmū. Emersam pelagi nup genalibus uadis Cyprinā pellei cernē labo
ris opus. Vt cōplexā manu madidos salis æquore cines Humidulis spumas frigit utraq; comis. Iā tibi nos i
p'riūno inq; & inūba pallas. Cedimus; & formæ p'mia depimus; & Qui. alibi ita cecinit. Vt Venus artificis
labor ē & gloria cō. Aequoreo madidas; p'mit jbre comas. Illa lateret mō uidē; egredi ē mariut Apel
les pinxerat. Hoc uo. ur fama uigēat. Cura du. Horatius quoq; oūdū poetar olim fuisse i pretio eo uer
su. Sic honor & nomē thamiis uatibus atq; Carminibus uenit; & paulopost ait. Eū uix monstrata uia est &
grā regū. Pieris tēta mōis; ludusq; rebus. Pausanias quoq; libro prio ita scri. Versabant igi ea quoq; tēpe
stare cō regib; poetis; & af. cū memoriā Anacreo cū Polyerate tyrāno Samio familiarē utrimq; Calvāsq;
ad Hieronē Eschylus. Simonidesq; missi sūt cū Dionysioq; postea i Siciliā tyrānide successit Phylloxenus
Q. Ennī cū Antigono macedonē p'cipie; Antagoras rhodi; & Aratolēsis. Q. Ennī emerit. Q. Ennī in calabria Ru
dias; ut ē auctor Stra. & Mella p'p'iam hūit. Silius in. xii. de eo ita scribit. Miserū calabrumq; dū genere uer
tūx. Scripsit primas apud Lanius uersu beroleo ānals; ut Gellius testemq; uibus bella Italiæ cecidit; & sedm
bellum pūnicū in gām Scipiois carmine minus politoq; ingenio ualuit arte caruitur cecipit Quidā.

Præmiâq; antiqui magna tulere chori.
 Sanctaq; maiestas: & erat uenerabile nomen
 Vanibus: & largæ sæpe dabantur opes.
 Ennius emeruit calabris in montibus hortos
 Contiguos poenæ scipio magne tuis.
 Nunc hederæ sine honor iacēt: oparq; doctis
 Cura uigil musis nomen inertis habet.
 Sed famâ uigilare iuuat: q's nosset homerum
 Illas æternum si latuisset opus.
 Quis danaem nosset: si semper clausa fuisset
 Inq; sua turri si latuisset anus.
 Vtilis est uobis formosæ cura puellæ.
 Sæpe uagos extra limina ferre pede s.
 Ad multas lupa tendit oues p̄detur ut unam
 Et iouis ad multas deuolat aues.
 Sequoq; det populo mulier speciosa uidēdā.
 Quem trahat e multis forsitan unus erit.
 Oibus illa locis maneat studiosa placendi.
 Et curam tota mente decoris agat.
 Casus ubiq; ualet: semp ubi pendeat hamus.
 Quo minime credis gurgite piscis erit.
 Sæpe canes frustra nemorosis mōibus errāt
 Inq; plagas nullo ceruus agente cadit.
 Quid min⁹ andromeda potuit spare reuicta
 Quā lachrymas ulli posse placere suas.
 Funere sæpe uiri uir queritur ire solutus.
 Crinibus: & fletus non tenuisse decet.
 Sed uitate uiros: cultusq; formaq; profectos.
 Quicq; suas ponunt in stanone comas.
 Quæ uobis dicunt: dixerunt mille puellis.
 Errat: & i nulla sede moratur amor.
 Fœmina quid facies: quum uir sit leuior ipsa.
 Forsitan & plures possis habere uiros.
 Vix mihi crederis: sed credite troia maneret
 Præceptis priami si foret usa senis.
 Nec coma uos fallat liqda nitidissima nardo.
 Nec breuis in rugas cingula pressa suas.
 Nec toga decipiat filo tenuissimæ nec si
 Annulus in digitis alter: & alter erit.
 Forsitan ex horum numero cultissimus ille
 For sit: & uratur uestis amore tuæ.
 Redde meū clamant spoliata: sæpe puellæ.
 Redde meū toto uoce boante foro.
 His uentos e templis multo radiantibus auro.
 Lætæ uidet lites: appiade sq; dez.

Aphicanum maiorem mītrīce dilexit a quo multis muneribus dōtāticū Scipione asiano in Asiam p̄lēt⁹ ēd: cū Palaiō nobilitore i Aetholiā post. Ixx. annū scri. Eusebi. penit morbo articulari quē nī mīo uino cōtraxerat sepultus fuit in Scipionis monumento ita appiatur ē Cicer. testat. Scribit ē Plini⁹ priorē Aphicanū. Q. Enni statu sepulchro suo posuissē uiuētis sua uirtute donatus est pulcherrimis hortis. Fuit & paulo post alter Enni⁹ Tarentin⁹ q; dē līsis syllabis: & metris libellū edidit: & uolumina de auguradi disciplina. Cōtiguos poenæ poenæ ultimā hēt breuē ap̄d Virg. eo uersu. Poenæ simul tecū solatia tapta menalca: hic uero Quid. p̄duxit. Sūt q; hos duos uersus ita legāt. Enni⁹ emeruit calabris in mōtibus ortus. Cōtiguos poenæ Scipio magne nībi ut sit sensus. Ennius natus nō i celeberrimis urbib⁹ sed i mōtib⁹ Calabrie: p̄pria uirtute meruit tumulari in Scipionis sepulchro: nō q; hortos Enni⁹ accepit ob artē poet̄icā: uicinos Scipionis hortos: nūq; legist. Illar op̄. Iliados. & Homē i. xiii. libros digessit. Quis da. nos. Acnī⁹ Arguor rex unica hūs filiā Danaē ut Latī. scri. accepit. se pentuq; mānē uisq; ex filia nasceret: uñ filiā i tum clausit: p̄p̄ter i auri uerū tegulus i gremiū puellæ: dē dicit p̄gnāq; facta: & q; p̄telligētiū arcē clausā in mare abici iussit: uñ i alia delata luēra a piscatore cū Perseus quē enixa fuerat: & oblata regiūb eo uir accipit: cū q; ēt Ardea cōdidit: auctore Sermio. Inq; sua tur. sic ēt Hora. Inclusam Danaē turris ænea. Robustūq; fores & uigilū canit. Sæpe ca. ita. Venatoris exēplo doc; fœmīs plerūq; amatores iuuenit equos nō q; rūt. Cadit i rētia: nullo agēte. Quid mīandro. nūq; inq; sperabat Andromeda auxiliū Persei. Fabula fœpius dicta est. Funere se. uirū q̄i. spēndēto puella mariti moritē deplorā i fune uirū alit iuenit. Solutis cl. dē more p̄loratū in funē id ē fieri solebat: quō i aduersis deos orabāt. Vir. Interes ad rēplū nō aq; Palladiū ibāt. Crinib⁹ illades passis: & Liliis. Sratz passis mēs cinnib⁹ tēpla uerrētēs: eniā itaq; cœlestiū finēq; pesti exposcūt. Sed uitate uiros: molles & cinedos dicit. In itano. eo. ex eo. sīniq; dicebat comatos oēs cinedos ēē. Et i nul. se. mo. am. q; sūt istabiles. Plures ui. q; cū tāq; mollē petāt. Troia ma. docet puellā Priā mī exēplo nō a dolescētib⁹ credēdū eē ied maiorib⁹ nam. Præceptis Priā q; suadebat reddēdū ēē Helenā. Perq; ad dius talesp spēm sūt amonit. Lacra pudēda pē rūt simulat se uos a mare: si nihil aliā a uobis perit q; dedec⁹ uirū. Līquō nar. nardiniū unguētū allo noie Pli. tollarū appellatq; ungoētāniex spica nar di celebrā uolūdas syriacū a Pli. Nascebat ēt Nard⁹ i Cilicia radice nigra: & odorantē ē auctor Dioscorid. spicā cinnicā i salsis appellat Oul. Nē breuis i mgasti nec q; uestis rogāsin duffina locatas iastitgit: tanq; mollis. Pilo tenal. ex tenul lana. Et urati & angatq; nō possit uestē tuā forari. Voce bo. clamate. His uen⁹. Venerē genetiē intelligit: dē q; dicit est in p̄rio. Appiadeq; dez: Cōcordiā Palladā: Pacē & uestā intelligit: aq; appiāq; i forē Cæsaris ducta erat eognominata: i q; aut hzē tēpla ad forē Cæsaris essent ex Papinio & Mariale intelligit.

Ennius ta
rentinasNardium
unguentūSpica ci
nificaAppiades
dez

¶ Si nū quoq; non dubia: sūt q̄dā mulieres q̄ hēnt
 flāneriq; amātes decipe soleāt. ¶ Crimē amā, hēnti
 ga alios decipiūt ipse quoq; ab amāntib; deceptus
 fuit. ¶ Cecropides Atheniēsis puellae a rege Cecro
 pe: p̄ q̄ oēs alias designat. ¶ Iurāri Theseo uiro p̄s
 do: ut fuit Thestusq; Ariadnē reliq;. ¶ Quos sa: te
 quos testes amplius adhibebit. ¶ Fecit & aī deos:
 antea deos adhibuit testes: & tū fidē uiolauit. ¶ The
 sei crimī: hē. id ē: i epistolis ei Phyllis ita exprobat.
 De tāta rege turba factiq; parētis. Sedit in ingenio
 cresta puella tuo. ¶ Nūla res, si q̄ nulli sūt aplūs diis
 per quos iuris. ¶ Illa pōt uigi. q̄ alio munere pmis
 sas noctes negabit: andebit ē: uiolare sacra Vestae
 & lūdis: & necare uirū ueneno. ¶ Vigiles flā. i. exim
 itū igne: ē: q̄i tēplo Vestae seruabāt: cuius rei cām ass
 gnat Plutarch. Camillo hīs uerbis. A nūma enī rege
 tāq; oīum p̄cipiū cēt Ignis uenerat iūstitūtū est: nā
 nobilissimū quoddā exstīit ignis i ipā nā: & motio
 quoddā ē: uel cō motio totius ḡnatio: alia uero mā
 quae calore uacat oīo: q̄ ignauiterq; iacēt: & cadaue
 r i simili ignis uirtutē tāq; aīam cupit & paulatim
 suscepto igne ad agendū qd: uel patiendū uertitur.
 Nūma Pōpulus uir cunio: & sapiētissimūq; in col
 loquiū cū Musis p̄ sapiētia ueniebat: rōne qdā phō
 sophiae motū hōc ē: tuarū: custoditq; p̄petua uigilia
 ne corrūperet: uoluit tāq; aīam uirū cētūq; oīa sua
 rer. Alā cām refert Oui. in fastis. In eodē Vestae tē
 plo (ut testis ē Plutarch.) fama fuit troianū illd Palla
 diūq; i t̄llā aīneas asportauerat retidēt. ¶ Inachi
 lūsis Inachi filia. ¶ Cape sacra: sacra diripe. ¶ Mistā
 aconitū tēperata. Est enī aconitū herba oīūq; ue
 nenosae oīū: sicut tāq; rādīs genitalib; foeminini sexus
 aīalū: eodē die sicut moritē: quo mō Calpurni⁹ Be
 stia uxores uenit. Fabula narrare: acōrit ex spu
 mis cerber (anis nartū: extrahere ab īferis Hercule.
 Cicuta quoq; herba uenēnū ē: publica Atheniensū
 pōena iuristat docet Plū⁹ Propius cōsue dicere: q̄
 magis ad uirūq; ad foeminā pinēq; facere uisū
 est: quō dixit foeminas accepto munere: nūq; coitū
 negatur: aīas enī & auaritia: & p̄pria libidine cor
 rūpi posse designauit. ¶ Admissis egumā semel su
 scepta dando. Larua foeminis cōtra uiros. ¶ Verba
 uadum tentent: uerba ad te scripta ab amantē: asum
 tuū sollicitent: sic & in p̄sio. Cetera uadū tentent rās
 in fura tabellis. ¶ Edurā: uale dard. ¶ Quāuis uir
 tate carereis honoris: quis sīs īfames. ¶ Via pignora:
 uestis līas. ¶ Nonno iuueni. Sed tū aīam nou⁹ in
 quā amor līas aīca seruat: quib; tāq; fulmine utat
 in pūnē: da aīca: rimer enī semper: iratus amatonil
 las marito ofendat. Fulmē autē icitico aīam appellat:
 tutēq; Vuleano fulminū fabncatori mōs aīca fa
 ceret: ut Solinus scribit: uale aīca uiciorum. Docet enī
 Seruius. Vulcanū inter liparē & Aetnā officinam
 habere: nū Virg. dixit. Amra aīca sonat. ¶ Est cō
 cessā: est puellis data. ¶ Repelle te fraudē: amātū. q̄
 q̄ alēz līas seruauit: eo timore seruū p̄pauantur.
 ¶ Multas figuras: multa & diūsimilia elemēta: & lit
 teras. ¶ Per quos: quos causa hāc monco. ¶ Nisi
 deleat ex. nisi deleat amantū līas. ¶ Geminas ma
 nū: tuam & amāris epistolam. ¶ Foemina dicarū
 scemina hīs litteris appellet se nomine amatori.

Ignis Ve
 ste in ex
 tinctus

Aconitū

Cicuta

Fulmen
 aīcam

Sūt quoq; nō dubia qdā mala nomina fama.

Decepta a multis crimen amantis habet.

Discite ab alterius uestris timuisse querela.

Ianua fallaci ne sit aperta uiro.

Parcite cecropides iuranti credere theseo.

Quos faciet testes: fecit & ante deos.

Et tibi demophoon thesei criminis haeres.

Phyllide decepta nulla relicta fides.

Si bene promittunt uoidem pmittite uerbis.

Si dederint & uos gaudia pacta date.

Ille pōt uigiles flāmas extinguere uestre.

Ex capere ex templis inachi sacra tuis.

Et dare mista uiro trinis aconita cicutis.

Accepto uenerem munere siqua negat.

Fert aīas p̄p̄us cōsistere supprime habenas

Musa: nec admissis excutire rotis

Verba uadū tentent abiegnis scripta tabellis.

Accipiat missas apta ministra notas.

Inspice: quodq; leges ex ipsis collige uerbis.

Fingant ex aīo: ollicitulq; roget.

Postq; breue rescribe motū: mora sp̄ amātes.

Incitat: exigū si modo tempus habet

Sed neq; te facile iuueni p̄p̄uie roganti.

Nec tamen edure quod peti illa negat.

Fac timeat: speretq; simul quotiēsq; remittes.

Spes magis hīc ueniat certa: morq; met⁹

Munda sed e medio cōsuetaq; uerba puellae

Scribite: sermonis publica uerba placent.

Ah quotiēns dubiis scriptis exarist amator.

Et nocuit forma barbara lingua bonae.

Sed quoniam quāuis uitae careatis honore.

Est uobis uestros fallere cura uiros.

Ancillae pueriq; manus ferat arte tabellas.

Pignora nec iuueni credite uestra nouo.

Vidi ego pallentes isto terrore puellas.

Seruitium miseris tps in omne pati.

Petfidus ille quidem: qui talia pignora seruat.

Sed tū aīam fulminis instat habet.

Iudice me fraudē est cōcessa repellere fraudē

Armaq; in armatos sumere iura sinunt.

Ducere cōsuecat multas manus una figuras

Ah pereāt p̄ quos ista monenda tibi.

Nec nisi deleat tū est rescribere caris.

Nec teneat geminas una tabella manus.

Foemina dicatur scribentis semper amator.

Ille fit in uestriſſiqui fuit ille notis.

Sed licet a parvis animum ad maiora referre.

Plenaq; curuato pandere uela ſinu.

Periur ad faciem rabidos cōſpēcere mores.

Candida pax homineſtrux decet ira ſeras

Ora tument iramigrefcunt ſanguine uenae.

Lumina gorgoneo ſauius angue micant.

I procul hinc duxit non eſt mihi tibia tantū.

Vt uidit uulpuſ pallas in amne ſuos.

Vos quoq; ſi media ſpeculū ſpectetis in ara.

Cognoſcet faciem uix ſatis ulla ſuam.

Nec minus in uultu dānoſa ſuperbia uestro.

Comibus eſt oculis alliciendus amor.

Odium ſi modicos expro credite faſtus.

Saepe tacens odi ſemina uultus habet.

Spectantem ſpecta: ridenū mollia ride.

Innuet: acceptas tu quoq; redde notas

Sic ubi praſulit rudibus puer ille ſagittis.

Spicula de pharetra promit acuta ſua.

Odium & moeſtas: i hegmeſſam diligit aiax

Nos ilarem populum ſoramina laeta capit.

Nūq; ego te ādromache: nec te thegmeſſa ro.

Vt mea de uobis altera amica foret (garē

Credere uix uideor niſi cogat credere partus.

Vos ego cum ueſtris cocubuiſſe uiris

Scilicet aiax mulier moeſtiſſima dixit.

Lux mea: q̄q; ſolent uerba iuuare uiros.

Quis uetat a magnis ad res exempla miores

Sumere: nec nomen perimuiſſe ducis.

Dux bonus huic centū cōmiſit iure regēdos.

Huic equites illi ſigna ruenda dedit.

Vos quoq; de uobis quē q̄q; erit apt⁹ in uſū

Inſpiciet: & certo ponite quēq; loco.

Munera det diues ius qui p̄ſcribit⁹ adſit.

Facundus cauſam ſaepe clientis agat.

Carmina q̄ facimus: mitramus carmina tantū

Nam chorus an alios aptus amare ſumus

Nos facimus placidi laurae praconia formae.

Nomen habet nemefis cynthia nomen hēt

Vesper & aox nouet lycorinda terrae.

Et multi: quae ſit noſtra corinna rogant.

Addet quod inſidiae ſacris a uanbus abſunt.

Et facit ad mores ars quoq; noſtra bonos.

Nec nos ambitio: nec nos amor urget habēdi

Contempto colitur lectus & umbra ſoro.

¶ Illa ſit i uestriſſa: amator ſcribēſe aia dicit. ¶ Qui ſuit ille ſequēſ ad modū aia appellauit ſe noie amato-
ris. ¶ Angue got. Ierpētē Meduae Gorgonidū regi
necui⁹ capilli in angue mutati ſunt dictū ē. (Gor-
gonidū aia⁹ gens (ut Diodo. ſcri.) occidēt uerſus ſita
erat in exteius orbis ſinibus ad uerſus quā Peſeus
haud puo certamie bellū geſſit: aia ſuit eaſe mulie-
rum uirtus uel poēſia: uulſū quā incoluerit Heſpe-
rē uocatur quā ad occaſū ſita ſit. Gorgonidas ita dū
quā uires auxiſſent: ite tēz a Peiſeo ſouis filio expu-
gnari: quā eaſe eēt regia Meduae. Poſt tēo ab Her-
cule: & aia⁹ Amazonū gētē fuiſſe deletas. Sūt qui
Gorgōes ab agilitate diſtas putāt Yop Yow enī agi-
lē ſignificat. ¶ I p. h. d. ſcēmias itumēſcēt minie de-
bre exēplo Palladus oſendū cū nūā iſtaſſet genaf
q̄ uidifſet tumeſcentib⁹ abieci ipſa apd Oui. i ſa-
ſtis ita dicēte. Prima terebriato p rata ſlāmia buxo.
Vt daret effeci tibia lōga ſonos. Vox placuit faciē
liq̄us teſcētū⁹ undis. Vidi & ulgineas itumēſſe
genas. Ats mihi nō tāi tūaleas mihi iſtybia diſci. Exa-
cipit ab ecclā ceſſit ipſa ſuo. Inuēt⁹ itat⁹ primū mi-
raſ: & uſi. Neſcit & aſſat⁹ ſenſit hīc ſonū. Baigitur
tibia poſt modū uſus eſt Marſiaſid q̄ oſendit Pauſa-
nias ſcribēs Athenas fuiſſe Minertae ſtanū: q̄ Mar-
ſiā ſilenū uerber⁹ cedit: qm̄ tūas ſuſcepit: q̄ ipſa
abiectas uolebat: quā iē ſignificat⁹ eſt. I. u. i. met-
eo uerſus. Quē intō acalatos iſſide uſitū. Afficit
poēſia: quo enat⁹ ad do pler⁹ qm̄ i alius multis allud-
nant. ¶ Comib⁹ oculis: xto aſpectu. ¶ Innuet: nūſi
faciet. ¶ Puer ille cupido. ¶ Rudib⁹ ſagittis: leuib⁹ ſi
multisq; mutuo cōciliat⁹ amātes. ¶ I hegmeſſam
di. aia: quā moeſta erat ¶ Nos ila. po. nos ex ilati tut
ba laeta ēt ſoraminū uoluumus. ¶ Nūq; ego te. Andro-
mache quoq; uxor Heſtor⁹ moeſta erat. ¶ Lux mea:
uerba ſonq; amātes utunt⁹ ſub Prop. Cynthia cre-
bro uti aia: aut lucē appellat. ¶ Quis uetat uis ſce
rel exēpla ſuere a Thegmeſſa & Andromache: ut mu-
lieres ex uulgo: qm̄ diſignet cuiuſlib⁹ cōditiōis ſoe-
minā: ſi ſit moeſta h placē. ¶ Nec no. p. du. nec huic
rel obſtare: q̄ illa dux fuerit q̄ tūſina requiſ: p̄de
ac ſi dicere nū nō tūſit emō mō i reb⁹ bellicuſtē ēt
ueneris ſp moeret. ¶ Dux bo. q̄ Thegmeſſa & An-
dromache moeſta erāt: & homiē: icatco alteram
Aiax p̄ſecit cētū egm̄: altera Heſtor⁹ ſigna milita-
ria iuſſit tūen: hoc ē pedefſtes copias duxit. ¶ Cām
clie: cām puellae. Chēs āt relatiuē ē patrōi. ¶ Neme-
ſis. Tibullus Delia & Nemeſim amauit dicēte Oul.
In elegia q̄ deſert Tibulli mortē. Sic nemēſis lōgū
ſic delia nomē hēbōt. Altera cūta recēſat: altera p̄m⁹
amor. ¶ Cynthia: Propt⁹ aia: cā hoſtiā appellat⁹
fuiſſe ſcri. Apule i magia. ¶ Veſpro: cōditiōis plaga
Lyconſigilli poēz aia. Oul. Et ſua cū gallo noz
lycoris erit: & Cithereidā appellat⁹ cithera ſeri. ſeri.
¶ Nīa corin. Corinnae dux ſuerū: altera thebanā q̄
ſcripſit epigrammat⁹ & lyrica poemata: de q̄ Proper.
Et ſua cū aniq̄ cōmittit ſcripſa corinnae: altera Theſ-
pia: quae a quibuſdam Corinthia diſci. Ouid. aia: cām
ſuam Corinnam appellauit ab eruditiōe & ſormae
elegantiade quā ipſe alibi ita ſcribit. Mouet attinge-
niam totā cāiata p urbē. Noie nō uero diſta corina
mihi. ¶ Lea⁹ & um. amor & occidit⁹ ſcribēdi locus.

Gorgoni
gens

Heſpera

Pallas th-
biam abie-
cit

Delia
Nemeſis

Cynthia
Hoſtia
Lyconis
Cithera
Corinnae
dux

¶ Sed facile habemus facile amorem capimus. ¶ Valido æstus potest amore. ¶ Ab arte placida studii poetici. ¶ Studion ingenii artibus. ¶ Est deus in nobis. Idē etiā ostendit Plato de furore poetico his uerbis. Non enī ante sed diuina uisita dicunt. Nam si de unoquoque istos paritē recte loqui sententia carere is quoque oībus idem possent: ob hanc uero cām deus illis mentē subapiens apud tāq̃ minitris utitur ioculorumq̃ nunciis. & diuini uariis: ut nos qui audimus præcipimus non eos esse: qui tam digna referunt quā suæ mentis cōpotes minime sint: sed hæc deū loquē & per istos nobis hæc sciamare unde nō immo Ennius sanctos poetas appellauit: scribit Cicero pro archia. ¶ Sūt & commercia celi: sūt & negocia: seu societas celi. Nam (ut etiam Plato docet) Homerus non de aliis rebus agit quā de his quæ & alii poete tractant: nonne multa quæ ad bellum pertinent: & quæ ad consuetudines bonorum inuicem & malorum priuatum atq̃ opificū attinēt earrunt: Et de his quemadmodum secum inuicē & cum hominibus uersantur: deq̃ celestibus passionibus progressibusq̃: quæ apud inferos sunt: ideo: rumq̃: & heroum generationes cecinit. Cōmētiū autem proprie dicitur cōmūtatio merium. Liuius libro quarto. Superbe a Simmilius qui Capuan habebant: i Cumalq̃ legati prohibiti cōmēto sunt. Hic accipitur pro societate. Liuius. Aut quo lingue cōmēto quēquam ad cupiditatem discēdi ex cūlisen & Sylus Pacez seruāt cōmētia culpa. ¶ Viso casse: cognitis insidiis. ¶ Qui nuper sensit habenas qui nondum est domitus. ¶ Companb⁹ frenis: & habenas. ¶ Artificem quicquid domitum accipit: ex quo designat nouum anaiorem uiso casse celenus augere: q̃ uerēt: & quasi domitū ab amica. ¶ Idēz limeriadem uia. ¶ Nec stabiles animos annis: milium amoris duo genera esse docet aliter iuuenū. alterum maiore natu: quō aut cum utroq̃ agendū sit designat eleganter. Ouidius. ¶ Cingenda est iuuenienda est. ¶ Alis sepibus: ne tualis ingrediat. ¶ Non bene cum sociis regna: sic & Luca. Omnisq̃ potestas. Impatiens confortis erit. ¶ Tyroni: nouo militi amoris. ¶ Fiant postestiam: ianua dicit. ¶ Raptus capillus: ianua crines ab amante. ¶ Humida tæda: mada: ianua uel uicidi. ¶ Cernor h̄ amor est: ianua maioribus natu amor est certior. ¶ Breuis & socun flor ille illū dicit: qui ē in iuuenē. ¶ Carpire poma: fructum colligit o puellæ: a iunioribus: ianua discēdat: a uobis iuuenes amator. ¶ Portas referabimus hostiū: conciliabimur amāti & cum antea excludam introducemus. ¶ Ut sit in insida: ut ostendat eis cum amare: quō tamē ei fida insidat. ¶ Ut sit fide: ut uobis adh̄ beatu fides. ¶ Quod datur ex facili non semper introuidendum esse dicit amatorem: ne quod ex facili deditis cōtemptum pariat: raritas enim conciliat rebus admirationem. ¶ Dulcia non ferimus: uis aspemant: quod facile consequitur. ¶ Renouamur: ianua dentiora reddimur in amando. ¶ Suis gentis: nimum secundis. ¶ Dicat tibi ianua: manum excludat ianitor.

Deus in poetis

Poete habent commercia cū diis

Commercium

Sed facile habemus: ualidoq̃ parimur æstu.

Et nimum certa scimus amare fide.

Scilicet ingenium placida molliet ab arte.

Et studio mores conuenienter eunt.

Vanibus aoniis faciles estote puellæ.

Num eni inest illis: pieridesq̃ fauent.

Est deus in nobis: sunt & commercia celi.

Sed bis æ: heres spiritus ille uenit.

A doctis pretium scelus est sperare poetis.

Me miserum scelus hoc nulla puella timet

Disimulate tamen: nec prima fronte rapaces

Est: nouus uiso casse resistet amans.

Sed neq̃ rector equū q̃ nuper sensit habenas

Compati bus frenis attificemq̃ regit.

Nec stabiles animos annis: uiridēq̃ iuuentā

Ut capias: idē limes agendus erit.

Hic rudis: & castis nunc primū noui amoris

Qui tetigit thalamos præda nouella tuos.

Te solam norit: ubi semper inhæreat uni.

Cingenda est alis sepibus ista leges

Effuge ualē: uinces dum sola tenebis.

Non bñ cū sociis regna uenulq̃ manent.

Ille uetus miles sensim & sapienter amabit.

Multaq̃ tyroni non patiēda ierit.

Nec franget postes: nec læuis ignibus uret.

Nec domix teneras appetet ungue genas.

Nec scindet tunica sue suas: tunica sue puellæ.

Nec raptus flendi causa capillus erit.

Ista decent pueros ætate & amore calentes

Hic fera composita uulnera mente feret.

Ignibus hinc lentus utetur: ut humida tæda.

Ut modo montanis silua recisa iugis.

Certior hic amor est: breuis at forcūdiōr ille

Quæ fugiunt celeri carpite poma manu.

Omnia tradentur: portas referabimus hosti.

Ut sit in infida proditione fides.

Quod dat ex facili: lōgū male nutrit amorē.

Miscenda est lætis rara repulsa iocis.

Ante fores iaceant: crudelis ianua clament

Multaq̃ summis: Te: multa mināter agant.

Dulcia nō ferimus: succo renouamur amaro.

Sæpe petit uentis obruta cymba suis.

Hoc est uxores quod non patiātur amari.

Conueniunt illas cum uolunt uiri.

Claude fores: duro dicat tibi ianitor ore.

Non potes excludi te quoque tanget amor.
 Ponite iam gladios hebetes pugnæ acutis
 Non dubito telis quin pellar ipse meis.
 Dum ca: lat in laq̃os capet quoque nup̃ amator
 Solum se thalamos speret habere tuos.
 Postmodo riualem: paritque fœdera lecti
 Sentiat has artes tolle: senescet amor.
 Tum bene fortis equus referato carcere currit
 Quis quos pretereat: quosque sequat̃ habet.
 Quælibet extinctos iniuria lusecit ignes
 En ego confiteor: non nisi læsus amo.
 Causa in nimium ne sit manifesta doloris.
 Pluraque sollicitus quæ sciat esse putet.
 Incidet & ficti tristis custodia serui.
 Ex nimium duri cura molesta uiri.
 Quæ uenit exuto minus est accepta uoluptas.
 Vt sis liberior thaidæ finge metus.
 Quum melius foribus possis admittre fenestra
 Inque tuo uultu uerba timentis habe.
 Callida profiliat dicatque ancilla: perimus.
 Tu iuuenem trepidum quolibet abde loco.
 Admiscenda tamen uenus est secreta timori.
 Ne tanti noctes non putet esse tuas.
 Qua uaser eludi possit ratione maritus.
 Quæque uigil custos: præteriturus eram.
 Nupta uirum timeat rara sit custodia nuptæ.
 Hoc decet: hoc leges usque pudorque iubet.
 Te quoque seruari modo quæ uindicta redemit.
 Quis ferat: ut fallas ad mea sacra ueni.
 Tot licet obseruæ: modo sit tibi grata uoluptas.
 Quot fuerant argo lumina: uerba dabis.
 Solicet obstabit custos: ne scribere possis.
 Sumendæ dabitur quum tibi tempus aquæ:
 Cœcisæ quum possis scriptas portare tabellas.
 Quas tegat in tepido fasciâ lata sinu.
 Quum possit solea chartas celare ligatas
 Et uincto blandas sub pede ferre notas.
 Cauent hoc custos: pro charta conscia tergum
 Præbeat inque suo corpore uerba seras
 Tutâ quoque est fallitque oculos et lacte recenti
 Literæ: carbonis puluere tange leges.
 Fallit & humiduli quæ fiet acumine lini.
 Et feret occultas pura tabella notas.
 Affuit acriso seruandæ cura puellæ.
 Hunc tamen illa suo crimine fecit auum.

Pugnæ acutis sitis uxorē uestris uiris difficilis.
 Meis telis meis his præceptis. Quin pellar quin
 ardentior fiam in amanda uxorē. Dum cadat in
 laqueos donec capiat̃ amore uestris: & teneat̃ irre
 titus. Postmodo riualem: docet quid seruandum
 sit ab amica posteaque dicit̃ amator cū ea uersatus sine
 rit. Senescet amor noster debilior. Referato carce
 re: apertis catenibus unde equi erumpunt. Extin
 ctos ignes amotes remissos. Sollicitus accendit̃
 & Terentianum liliud. Amantium itz amoris rein
 tegratio est. Causa tamen nimium uidentum est
 alune aperte uideat̃ amator ab amica riualem intro
 duci. Pluraque sollicitus credat̃ magis id ita esse ique
 certi quicquid habeat. Fidi seruicui simulet̃ a ma
 rito custodiendæ uxorē præpositus. Incidet̃ si mu
 let̃ amatorē ad amandum. Vt sit liberior thaidæ
 quæ metu simulabat Phædræ exclusissimâ a Thra
 sone Pamphilam dono acciperetur apud Terentiū
 in eunucho. Admitte amantem recipere. Admiscen
 da tamen in eo timore est tamen occulte ueneti in
 dulgendum. Quæ uaser eludi docet decipiendū
 esse maritum & custodē uxoris. Rata sit custodia
 existimet se uxorē habere custodes. Hoc docet uirū
 timeri ab uxore nuptam habere custodes. Te
 quoque seruari libertinam sceminam docet posse cu
 stodes fallere. Est aut̃ uindicta uirgæ quæ seruū liber
 tate donabantur a prætore a Vindicta appellata: ut
 Lilius docet. Quot fuerant argo lumina centum
 enim oculos habuit Argus quos caudæ pavonis
 imo collocauit. Verba dabis decipies. Sumen
 dæ aquæ thauriæ dæ aquæ. Quis possit solea in quâ
 litteras possit cœcis celare. Sub pede uinctos sub
 calceo induto. Blandas notat litteras amatorias.
 Conscia tergum præbeat in quo uice charitatis ad
 amantem scribas. Fallit & humiduli Docet lini
 uindis succo posse amicam etiam tuto scribere ad
 amantem. Acumine lini humiduli acuta auena
 uindis lini quæ scribebat̃ amantem postea carbonis
 puluere tange itz legebat̃. Affuit acriso. Custod
 es falli posse docet exēplis. Seruandæ puellæ Da
 naë dicit̃ quæ p̃ Acrisi in turri æneis claustrat. Pe
 cit aut̃ quæ Danaë eius filia ex Ione Perseum sustulit.

Vindicta

¶ Tot in urbe theatra. Tria theatra simul & amphitheatrum scribit Strabo fuisse eo capio capio Martio adiacentibus in locis poterit esse puella sine custode.
 ¶ Quis spectet iun. Quis aspicit ludos romanorum de quibus i primo diximus. ¶ Quis sepha. Sacra Iſidis dicitur Aegypto Romā translata fuerit dicitur Lucano. Nos in tēpla tuā romana accipimus iſimica aut celebrabant a romanis mulieribus castimonia multorum diep. ¶ Phariæ iuvenat: Iſidis: q̄ in uaccā mutata ab Aegyptiis colebat. Eam lunam esse scribit Diodorus. cultus sacerdotibus lineis nelmatis urebatur ut scribit Apuleius i unde in primo Ouis. Iſim appellat deā lingera. ¶ Operositas operā. Est enī operari alicui rei operā dare. Proper. Cynthia iā noctes esse operata decē. ¶ Sistris. Sistrū crebra agitatione at guttū erat multis crepitaculis circūsonantibus unde Papilius id multissonū appellat. Apuleius i. xi. memorat. scribit aereis atq; argenteisimo uero aureis et sistris argutū tinnitū cōstrepentes. ¶ Suz comites: alie matrōe. ¶ Quis fugitū expellat. ¶ Oculos uirore. Nā sacris bonæ dex nō licebat uinis ieresset. Prop. Sacra bonæ maribus nō adēda dex. ¶ Præterq̄ si quospiet amātesq; ad hæc loca se cōsterebāt ut antea dictū est. ¶ Quam custode foris in balneis quoq; dicit posse amantem cū amica furtim iocari. ¶ Aegrotet simul et female ualere. ¶ Adultera clauis uti sex terna clauisq; altera facta sicut adulterinam monēta appellamus quā in doctū falsā dicit: & Apuleius auctore adulterinū uocant adultera etiā mulierem appellamus adulterū cōmittit. ¶ Noie quā doceat noie adultera: hoc ē quā appellam⁹ adultera iur doceat noie ipso quo alterā factā significat diximus quasi & ipa possit nobis furtim ianuā recludere. ¶ Ianuā solatq; iunt & senectū. ¶ Illa uel hisse. se. ut uia iu. Laetana puincia ē Hispaniæ: q̄ uini pel simū mittebat. Marina. A capoe nbi sex laetana petatun portes loquit Ouis. multo uino uel pessimo iantrō sonū induceret: certe optimo uino: qd etiā nascēbatur Hispania iantrū plectū euincendū ēē dicitur Plin. i. in Hispania lusitana uia copia nobilitari: elegia uero Tarracōnēsiatq; Laureſia: & Balearica ex iſulis cōferat Italiæ pennis. ¶ Sū quoque que faciāt. Medicinā ēē dicitur possit puelle custodes sōno afficere. ¶ Lethæa nocte obliuioſo & pſundo sōno: quē aq̄ lethæa inducūt. Virg. Ecce deus tamū lethæa rore madēt. Vtq; soporātū stygia sup uitagū q̄ſat. Tps. ¶ Quis minio custos id etiā docet Apuleius li. xi. meta. de quodā Mymece. ¶ Quæſtus erā. Admonet metuendas esse aq̄les: ne amatores relicta aica illas amēt. ¶ Et lepus hichæc pda. ¶ Hæc quoq; q̄ p. lec. Metuēda quoq; ēē dicitur tibi locū pbutiubi cū amatore coſſi. ¶ Mecū nō semel illa fuit: enī cōpreſſiq; idē poterit fieri a tuo amatore. ¶ Vicē dominæ: qā cū illa rē habuit loco dominæ. ¶ In hostē mitron apperendo cōſiliū formisq; tāq̄ hostes uinis iſidant. ¶ Appeto pec. aperis & nudis cōſillis. ¶ Videt utilitas q̄ſi dicat post hūda est utilitas hominū pceptisq; formis datus. ¶ Lēniandū g'a. artes malebretes qb' cōtra uiros utitur tāq̄ gladiis. Lēniader: q̄ una nocte uiros trucidat. ¶ Dolor & de pel. si. q̄ uir amō alterius

Quid faciet custos: quū sint tot i urbe theatra
 Quū spectet iunctos illa libenter equos.
 Quū sedeat phariæ sistris operola iu uenietæ.
 Quoq; suæ comites ire iubentur: eat.
 Quū fuget a tēplis oculos bona diua uiroſū.
 Præter quos: si quos illa uenire iubet.
 Quum custode foris tunicā seruante puellæ
 Celeni furtiuos balnea multa iocos.
 Quū quoties opus est fallax ægrotet amica.
 Tollat & in lectum quēlibet illa suum.
 Noie quū doceat quid agatur adultera clauis
 Quasq; petes non det ianuā sola uias.
 Fallitur & multo custodis cura lyxo.
 Illa uel hispano lecta sit uua iugo.
 Sūt quoq; q̄ faciūt altos medicamina somnos.
 Victaq; lethæa lumina nocte premant.
 Nec male delitiis odiosum conscia tardis
 Detinet: & longa iungitur ille mora.
 Quid iuuat ambiguas pceptaq; pua mouere.
 Quū minimo custos munere possit emi
 Munera (crede mihi) placāt hoiesq; deosq;
 Placatur donis iuppiter ipse davis. (det
 Quid faciet sapiēs? Itul⁹ quoq; munere gau
 Ipse quoq; accepto munere mitis erit.
 Sed semel est custos lōgū redimēdus i xūū.
 Sæpe dabit dederit quas semel ille manus
 Quælitus erā: nemini metuendos ēē sodales.
 Non tangit solos ista quærela uiros.
 Credula si fueris: alie tua gaudia carpent.
 Et lepus hic aliis exagritus erit.
 Hæc quoq; q̄ præbet lectū studiosa locūq;
 Crede mihi: mecum non semel illa fuit.
 Nec nimium uobis formosa ancilla ministrat
 Sæpe uicem dominæ: præstitit illa mihi.
 Quo feror infans: qd apto pectore i hostē
 Minor: & indicio prodor ab ipse meo.
 Non nauis aucupibus monstrat q̄ pete petat.
 Non docet infestos currere cerua canes.
 Viderit utilitas: ego cœpta fideliter edam.
 Lemniadum gladios in mea damna dabo.
 Efficite (& facile est) ut nos credamus amari.
 Prona uenit cupidus in sua uota fides.
 Spectet amabilius iuuenē: & suspiret ab irio
 Fœmina: tam sero cur ueniatq; roget.
 Accedat lachryma: dolor & de pellice fictus.

Iſia

Operari
furtumAdultera
clauis
Adulterina
monetaLaetana
uinum
Vinum
hispanū

Thracia famo. Samosquã Mero Samothraciam appellauit cõposito noie (ut Diony. uoluit) a conditore Samo Mercurii filio & nymphæ Cylenidos Rhenz & Thraciaulus est insula prius Dardania dicta fuit ut Plin. tradit. Diodorus scribit Myrinã amazonũ reginam quiddã sibi subdidisse ifulas ãrephate eorum quũ uorum matri deoq; pro salute scississet unũ ex his solitaria plectatãta quoddã insoniũ ei deã infulã facit: recta ara sacra solennia celebrant nomini: ife insulã ferũt Samothracẽ qdã a Græcis sacra insula interpretatur. Quidã historici tradũt eã primum appellatã Samũab incolũ postea a Thracib; Samothracẽ cognominatã. Alii Amazonib; in Epitum aduẽtantibus iferũt deoq; matrẽ hac oblectatã infulã & alios quosdã ei eas & filios quos Conybatas dicũt ita dixisse: qũ uero eorũ exierit pĩ i arcana sacrorũ tradit. Monstrasse quoq; ea fertur quæ nunc in ea feruũt mysteria: tẽplũq; Asyũ stauisse. ¶ Quĩ bene q; frustra xẽpio Tantalũ docet arcana nõ esse detegenda. Tantalus enĩ (ut Dio. scribit) fuit Iouis filius ex Plote nymphadiuinitis & gloria insignis Paphlagoniam habitauit: diis ob gratias clante ac ceptissimus quoq; secretis in cõuioio eorũ cognita quũ hominib; protulisset uiaũ pœnam tulit & post mortẽ apud inferos esse meruĩdicere Statius. Et saue perit iniuria mensã. Serulus putauit: Tantalum ideo esse ad inferos detrũmũq; diis holpitibus Pelopẽ filium epulandũ appofuisset qdã falsũ ẽ. ¶ Garrulus: qui deoq; secretis hoĩbus pulit. ¶ In media aqua aquis. n. & pomis ori ad mortẽ sitit atq; sitit. Quid. Poma pater Pelopis pĩna qũndã idem Semp eget itiquis i semper abundat aquis. Tibul. Tantalus est illuc: cluc stagnatẽd acẽ. Iã iam poturi descẽt unda sitim. Macro. scribit p Tantalũ eos designari quos magis magisq; accquidẽt desiderũ cognĩptem copiam nõ uideret: insuẽtia inopes agebatissima in ubertate patientũ nescientes parã respicere idẽ egẽs habendũ. ¶ Cistis loco tuto & secreto. Alludit autẽ ad Ceteris sacra: q; more atico in cistulis recondita capitiũ uirginũ sustinebantur quas Canephoras appellabant. Horatius. Vt atrica uirgo. Quĩ sacris cereris pœdit fuscus hydaspes. De his Pausanias i primo ita scribit. Dux uirgines nõ procat a Polyadis tẽplo habitãt: eas Canephoras Atheniẽses nuncupant: apud deã quodam tempore permanẽt: & adueniẽt die festo hæc noctũ agunt: capiti imponunt onũs qdã Minẽ uæ sacerdos dat illis gestandũ: nec sacerdos q; id

Samo
thracia
Darda
nia

Tantal
fabula
Tantal
supplicũ

Canep
phoræ

Cauũ
Flexũ

Magna: thracia sacra reperta sarho.
Eximia est uirtus præstare silentia rebus.
At contra grauis est culpa tacenda loqui.
Quã bene: qdã frustra captis at bore pomis
Tantalus in media garrulus aret aqua.
Præcipue cytherea iubet sua sacra taceri.
Admoneat ueniat ne quis ad illa loquax
Condita si non sunt ueneris mysteria cistis.
Nec caua uelans icibus æra sonant
Attamen inter nos medio uerfant in usu.
Sed sic inter nos ut latuisse uelint.
Ipsa uenus pubem: quociens uelamina ponit.
Protegit leua semper ducta manu.
In medio: passimq; coit pecus: hoc quoq; uisio
Auerit uultus: sæpe puella suos.
Conueniũt thalami furtis: & ianuã nostris.
Parq; subiecta ueste pudenda latet.
Et si non tenebras: at quiddam nubis opacẽ
Quærimus: atq; aliqd luce patẽte minus.
Tũ quoq; quĩ solẽ nõdũ phibeat: & imbrẽ
Tegula: sed quercus tecta cibũq; dabat.
In nemore: atq; antris: nõ sub ioue iũcta uolũ
Tãta rudi populo cura pudoris erat (ptas
At nũc nocturnis titulos imponimus actis.
Atq; emitur magno nil nisi posse loqui.

dat nec ipse quæ gestant quidnam id sit intelligũt. Est autẽ nõ pcul i urbis pre qdã mureo abitus: qui ueneris i horis diũq; descẽsus ẽ sub terrã spõte factũ eo uirgines descẽdũt: ubiq; tellũs q; ferebant aliã nẽcio qd opẽtũ tollunt. His uirgines iã hĩc relinquentes alias eorũ loco in arcẽ ducunt. ¶ Nec caua uelans nec inas galeæ pulsant q; ære Corymbatũt tubæ clangore oib; retagant: uult enĩ uenus celari sua fortis. Sane per caua æra poete tubas designat. Virg. Specula misenus ab alta. Aere cauoip flexũ uero æs como intelligĩ mus: quo i plũs utebant maiores. Qui. Nõ tuba directũs æris como flexũq; adi comustq; in plũs utebant ærea fueri nõ docet Maro eo uersa. Aereaq; assensu conspant como rauco. Et Vegetius in secundo libro de re militari: sculus uerba hæc sunt. Tubicines: Comices: & Buccinatores: qui tuba uel areo como uel buccina cõmittere solent pœcium. Melius tamen est ut per flexũ æs buccinã intelligamus: uã Vegetius lib. iiii. scribit: tubam eã appellatã: quæ directã sit buccinamque in semetipsum æreo circulo flectitur como uero: quod ex uris agrestibus argento nexũ temperatũ arte & spũto canẽtis statim emittit audiũ. Idem libro secundo ita scribit. Habet præterea legio: tubicines: comices: buccinatores: tubicines ad bellũ uocant milites: & rursum receptũ canentes reuocant. Comices & buccinatores erant ornãmẽtum tonius legionis in ingressu confidũ & eius reditũ. Ouidius in metamorpho. appellat adũcum como uel buccinã: quæ tibiã: uel altera partem unũ in sinistra duo foramina habentem: quam Mida in Phrygia inuenit ut Plinius radit. Ea i sacris adhibebatur. Catullus. Tibicem uel canit phryx como graue calamo: & Ouidius in quarto satro. Protinus inflexo Betycini hĩc tympana como. Flauit. ¶ Attamen inter nos: quĩ uisio: ueneris noctidie uerferunt inter amantes: uolunt tamen celari. ¶ Non sub ioue in luce: & in aperto. Horatius. Manet sub ioue frigido uenator. At nunc nocturnos dãnãt qui qdã noctẽ agerũt die pferũt.

¶ Nec defuit q̄s timō mō puellāq̄ tuā nō fuerunt
 onduisidit ē q̄ nūq̄ attingit. ¶ Quā ue. ne. q̄ dice-
 rent nō esse uerū q̄s uerū exigeret. ¶ Et nulli non
 oibus puellis. ¶ Hīc cōmēci minationē. ¶ Vbi nō
 minis ex. adul. q̄n extat nō re adulter. sed solo noie.
 ¶ Nos ētue. par. colligit amātes ueros amores mi-
 nime: aut pce debite p̄tēt. ¶ Furta myclaua & se-
 creta. ¶ Nec su. andr. Andromedē: fusca fuisse dicūt.
 Oul. Andromedē: p̄tē fusca eolore fuz: placuit tñ
 illa Perseio eā a ceto liberauit: & uxore duxit. ¶ Pē
 na mo. talania designat. Perseus. n. a Mercurio dile-
 ctus talania & petalium accepit & galeā q̄ idutus ex
 aduerso nō poterat uideri. Accepit: & a Vulca. salcē
 ex adamāte factū Medusa Gorgona interfecit: au-
 stor Higi. ¶ Oibus Andro. Andromache filia fuit
 Aetiōis Thebæ regis: uxore Hectoris: grandis cor-
 pore. Inue. Andromachē a fronte uidetis: ea nomē
 accepit a uirili pugna. ¶ Vnus qui nō illi. dice. quia
 Andromache eēt grandis statura: id tñ tāq̄ uirū illi
 nūq̄ exprobatuit Hectori maritus: uim eā ēē modi-
 cam dicebat. ¶ Male. timolēte fers puellæ uitium.
 ¶ Incipiens. a. nou. amor. ¶ Dū nouus in uiri. insi-
 stionē intelligit: de q̄ alias plura dicemus. ¶ Omnia
 sen. oia uirū notat. ¶ Nouæ. n. Inuē. nōdū assue-
 ta: tanq̄ pati. ¶ Tauto. p̄terga tecum: tanq̄ nō dicere
 se colū patiunt hoc dicit p̄ tauto: pōdusimā Pll.
 scr. soc. m. s. tauto: uim nō tolerare: & hāc ob cām
 ingredi i cōceptus: aut certe p̄ tauto: terga cotia bu-
 bula t̄elligit: p̄rio solem. reicere p̄p̄e: malum
 odorē: aut quō q̄s dicit illū p̄ulerint: odor ille nō
 tā foedus: q̄ āre acoria āt bubula detracta male olēt
 quēdam modū ēr pelles canine. Martia. Nō detracta
 cani trāstiberina cutis. ¶ Noib. moll. puellæ uicia
 aliq̄ hōesta appellandē poteris imiuer. ¶ Pice il. q̄
 in Illyria nascit. Illyrios: aut Appia. tradit. Græci eos
 existimant supra Macedoniā & Thraciā a Chabisi
 & Thep̄oris ad fluuiū istrum sedes hñr. Hi sic co-
 gnoiti sūt ab Illyrio Polyphemi & Gaiarhæ fillo
 De Illyria plura dicim⁹ i cōmētariis tristiū Quidit
 q̄ p̄p̄edē eodem. ¶ Proximitate bo. murādo uicius
 in bonū ¶ Aut. q̄. in. cōsules: aut quo anno nata sit.
 Per cōsules. n. tpa nūerabāt Rōani. Suetō. Sequēti-
 busq̄ cōsilib⁹ flamē Dialis destināt ēs: & Marti. Bis.
 tā pene nīl cōsūl trigemū istat. ¶ Quæ. t. m. c. h. qd
 cōfōr ē offmīquā rē docet Plu. i. lita Carōis his ut
 bis. Cēfura: quib⁹ alias rerum uerorū mores uitasq̄
 discuntur: plurio ipso: nāc p̄tē f. Vtiq̄ de nuptiis de
 liberor: p̄tentiōde uiuēdi tōne: de cōiuiis dili-
 gēter inq̄rat: nullā deniq̄ oīus cupiditatū ac iftitu-
 tionū eēq̄n adoniri idagare: nō oporteat: quū
 oīum magistratū facile p̄iceps sit: uariūse respu. su
 p̄tentiū: & p̄l. dīstīmū locū hñr. Et Cice. i. liti. de legi-
 bus iā scñ. Cēfotes populi ciuitates i soboles fami-
 lias: p̄tentiū: cēfeto: uirib⁹ replamias: q̄s uerū sine
 digalla tēto: uirū populiq̄ p̄es i trib⁹ dīstribuunt: ex-
 inde p̄tentiū: ciuitatis ordines p̄lito: legū p̄ditiūq̄
 p̄lē dīstribuūt: cālites eē. phibent: mores populi
 regūt: & brū i fenatu nō reliq̄to: uirib⁹ sunt: oī magi
 stratū quēq̄ nū hñro: uirib⁹ magist⁹ anū iūto: itaq̄ p̄tās
 sp̄s esto. ¶ Si flo. ca. si caret florētū ætate. Eas āt iūel
 ligēde q̄b⁹ supra iā scñ. Si te for. iū. se. & sapiētiōr ætas. Sic & Terētian⁹. Parme. florēt ætatis appellauit pu-
 ellā. avl. anor: ¶ Albētes co. capillos canos. ¶ Aut hæc iūq̄ canit flore ætatis. ¶ Aut se. aut paulo maturior.

Perse⁹ ac-
 cepit ta-
 lania a
 Mercurio

Andro-
 mache

Pix illyri-
 ca
 illyrii

Censuræ
 officium

Scilicet excuties oēs: ubi quæq̄ puella est.
 Cui libet ut dicas hæc quocq̄ nostra fuit.
 Nec defunt: quas tu digitis ostendere possis.
 Nec q̄q̄ atigeris: fabula turpis erit.
 Parua q̄ror: fingunt q̄dā quæ uera negarent.
 Et nulli non le concubuisse ferunt.
 Corpore si nequeunt: qd̄ p̄nt nomine t̄agūt.
 Tamq̄ non facto crimine crimen habet.
 I nunc claude fores: custos odiosa puellæ.
 Et centum duris postibus adde seras.
 Quid tui superest: tui nominis extat adulter
 Et credi: quod non contingit esse cupit.
 Nos etiam ueros parce prosternere amores.
 Tectaq̄ sunt solida mystica furta fide.
 Parcite præterea uitia exprobrare puellis.
 Vile quæ multis dissimulasse fuit.
 Nec su⁹ adromedæ color ē obiectus ab illo.
 Mobilis in gemino cui pede penna fuit
 Omnib⁹ adromache uisa ē speciosior æquo.
 Vnus qui modicam diceret hector erat.
 Qd̄ male fers assuesce feres b̄q̄: multa uet-
 Lenitat incipiens oia sentit amor. ¶ (Stas
 Dum nouus in uiridi coalescit cortice ramus
 Concuitat tenerum: qualibet aura cadet.
 Mox etiam uentis spatio durata resistit.
 Firmatq̄ adopuinas arbor habebit opes.
 Eximit ipsa dies oīs de corpore mendas.
 Quodq̄ fuit uitium: desinit esse mora.
 Ferre nouæ nares taurorū terga reculant.
 Assiduo domitas tempore fallit odor.
 Nominib⁹ mollire licet mala: fusca uocetur.
 Nigrior illyrica cui pice sanguis erit
 Si lata eueneri similis: si flaua minuetur.
 Sit gracilis macie quæ male uisa sua est.
 Dic agile: q̄cūq̄ breuis: q̄ turgida: plenam.
 Et lateat uitium proximitate boni.
 Nec quot⁹ ann⁹ eat: nec quo sit nata regre.
 Consule: quæ rigidus munera censor h̄t.
 Præcipue si flore caret: meliusq̄ peractum ē.
 Tēpus: & albescentis iam ligat illa comas.
 Vilis oīuuenes aut hæc: aut senior ætas.

Ille feret segetes: ille ferendus ager.
 Dum vires anniq; sinunt tolerate labores.
 Iam ueniet tacito curua senecta pede.
 Aut mare nauigiis: aut uomere scindite terrā
 Aut fera belligeras addite in arma manus.
 Aut latus & vires operāq; afferte puellis.
 Hæc quoq; militis: hæc quoq; fecit op?
 Adde qd' est illis operum prudentia maior.
 Solus & artifices qui facit usus adest.
 Ille mūditiū annorum damna rependunt.
 Et faciūt curatū uideantur anus.
 Vtq; uelis uenerem iungūt per mille figuras
 Inuenit plures nulla tabella modos.
 Illis sentitur non irritata uoluptas.
 Qd' iuuat ex æquo femina uirq; ferunt.
 Odi concubitus: qui non utrinq; resoluunt.
 Hoc est cur pueri tangar amore minus
 Odi quæ pberis q sic pberē necesse est.
 Siccatq; de lana cogitat illa sua.
 Quæ datur offiō non est mihi grata uoluptas
 Officiū faciat nulla puella mihi.
 Me tuos audire iuuat sua gaudia fessas.
 Vtq; morer: memet sustineāq; roget.
 Aspiciam domina: uictos amēus ocellos.
 Languet: & tangi se uetet illa diu.
 Hæc bōa nō priæ tribuit natura iuuentæ.
 Quæ cito post septē lustra uenire solent.
 Qui ppāt noua multa bibāt mhi sūdar aui
 Cōiulib' p'isicis cōdita testa merū. (cum.
 Nec platanus nisi sera pōt obliuiscere uento.
 Et ledunt nudos prata nouella pedes.
 Scilicet hermonie helenæ præponere posses
 Et melior gorges uales uia mater erat
 Ad uenerē quicūq; uoles attingere seram.
 Si modo duraris: p'mia digna feres.
 Cōsciū ecce duos accepit lectus amantes.
 Ad thalami clauas mīsa resiste fotes.
 Spōte sua sine te celeberrima uerba loquē.
 Nec manus in lecto leua iacebit iners.
 Inuenient digiti quid agant in partibus illis.
 In quib' occulte spicula tingit amor.
 Fecit i adromache pri' hoc fortūsim' hæctor
 Non solum bellis utilis ille fuit

Ille feret segetes: atq; carentē flore itelligit: ex
 qua fructus atq; ex agro spandos ē dicit. Ille. s. a.
 ista erit amāda. Tolerate la. nō obstat illa mar-
 cese dū ē dicit. Hæc quoq; militis emulitāt & q
 amātē. n. amor militis spēs. Hæc quoq; se. op. in
 amore quoq; ē spēs lucrādi cōlō. Adde qd' ē illis:
 quid i matroni ætate sperādū sit docet. Operis
 actiōnū ad cōiū p'inent. Maiorē in iunioribus
 puellis. Vt uisus illuduitat. Repēdū compenlat.
 Mūditiū mōdo muliebri. & lauitia qdā. Et fa-
 cu. i. sollicitudine efficiūt. Vtq; uelis ut. corū mille
 mōis. Nulla ta. nulla tabella cōtinet uaria cōcubi-
 tus g'nat libris suis docuit Elephāris: qb' Tibē-
 rius cubiculū istrauit æditis picturis: qles libri' de-
 gnabātū & i obsceno carmine Lalage Priapo ta-
 bellā dedicās hæc ait. Obscenus rigidō deo tabel-
 las. Ducēs ex elephātinis libellis. Dat donū Lalage
 rogatq; rētes. Aliū si pictas op' edat ad figuras. Fla-
 uius Vopisc' scri. lib' Elephātū fuisse i quo sena-
 tus cōsulta scribebant. Tractū istū. nō. sentit' illæ
 ingnū resoluēdū ē i qd' irritata libidine tactū ipor
 & crebra agitatio. Qd' iū. qd' placet & delectat.
 Ex quoq; uir & femina p'it resoluunt. Perūt
 ex quoq; q'it resoluunt: quū sentit femina irrita-
 tā ē libidine qd' puellæ iuniores nō faciūt. Odi q
 p'berē: nō illi q p'at i cōiūnt cito ad lantificiū re-
 deant: nulli cū his capio uoluptatē. Sicca: cele-
 ritate cōiūta flauell q nō resoluta ē. Quæ dat of.
 Quæ b'nficiū & mercede p'fat: non uoluptatis cā.
 Me uo. an. iū. Lasciuia uerba designat qd' utunt
 i cōiūntat uita & aia: qd' uerbis grācijs notat lūne.
 Hæc bō. hæc uoluptates: q' sunt in atq; caret flore.
 Post sep. iū. post trigēsimū gntū annū. Priæ iū
 puellis minorib' nati. Qui p'pauit cito resolutū
 tur. Noua mu. puellas iuniores. Mithi iun. aul.
 det mihi femina q expleuit. xxxv. annū. Consuli
 bus p'ri. ueteribus cōsuli' iūia eni quot annos hæ
 berent p cōsules designabāt. Mar. Quæ bis trōino
 consule plena fuit. Cōdita testa appositio figura
 est. i. doliæ terræ iossant fieri solitū fuisse. Pl. i. xlii.
 testat. Idē docet cellas uinarias ex terra fieri solitas
 ut ē nra ætate in insula Cypri fieri annotauit nam
 Plinii ipib' circa alpes lignæ fieri corpe circuliq;
 cingi. Nec platanus nisi sera pōt. Platan' arbor ē
 umbræ g'ra m' petita orbent Pl. docet. fuitq; i usu
 apd Romanos ad umbras in abulationēque usum
 docuere Athenæuiz. n. sūt i achademia primū pla-
 tani uni' abrit. xxxvi. cubito: & luxuriātib' Mero
 aiebant. i. d. n. cōpū ē radicib' p'fessident Macro.
 scri. Horrē. orator petiit a Cicero. diē æditiōis cōmū-
 tatiq; ipse erat iur' eo diē i tusculanū ad platanos
 suas ulō i'rigādas. Platanis romāor i recitandō poe-
 tæ: q' ufos fuisse docet lūne. quū ingt. Frōnionis plati
 cōiūsq; marmora clamāt. Mar. Platanū uiduū ap-
 pellant. Locus uero platanis cōst' ab eodē Plato ap-
 pellant. Obsistere ut. Platan' frig' noceret & uēros
 inuere ē Pl. uisib' ab his ætate arēdū ē solē
 hyeme admittēdū. Hermionē filiā Helenæ & Me-
 nelai. Et me. gor. Gorge filia fuit Althææ mīis Me-
 leagris & Oenei regis Calydoīæ. A du. iad cōiū-
 mullerisq; .xxxv. ānos excessit. Cōsciū. d. mīsa
 alloq; eiq; reitū ab amātib' dicit' i q' ab ipis fce diti

Elephan-
 tidos II.
 beili

Doliæ ter-
 ræ info-
 diebant
 Cellæ ul-
 nariæ
 Platanus

Platan
 Gorge

ma in lecto agitant. In cap. lyme i Hyppodamia
ex oppido Lymefort diximus. Velis maio. maio
i curfui hoc est ne celestius q̄aica refoluatur. Desi-
neimorare. Quū mo. nō tu. est quū times dephen
diti diutius i coitu fuetis motatus. Totis re. totis
vintibus. Admissio equos celerē equo. Sena myr.
q̄ res Veneris descripte i mīcu myr⁹ dicata ēq̄ ly-
ncū & elegi poetæ coronabatur. Papini. Nūc ab itō
la capiedi myto ferra & alibi. Minus icēdē i uates.
Maluit & mōstra laurū sub. exe myno. Podalirius
fuit Aesculapii filius & i Machaōis ut antea dictū
est. Pectoris loquētia. De Nestore in. i. lla. ita scri.
Home. Surrexit Nestor Pyli. & ipio & sacundia
lōge princepsuū ex ore dulcior melle fluebat oīor
uit sapia simul & annuūq̄ de tertiā iā atarē hoīum
quiebat & cū multisq̄ iā decesserant una floruerat.
Calchas. Quātus erat cal. ex. Calchas (ut in. i. lla. scri. Ho-
merus) Testis filius fuit lōge oīum aīolī di pen-
tiaquā ab Apolline dederat p̄stāissimus atq̄ oīa
cognita hūisq̄ fueritq̄ fuitnūq̄ erūtūq̄ unum
Græci ad Troiā ueniētē dignū putauerūt: cuius di-
uinationē suæ nauigationis dūce haberēt. Diis scri-
bit Calchata fuisse Thestoris Troiani filiū & Haruf-
picē penitissimū: q̄ ab Apolline monitus ut dimissis
Troīas: Græcos seq̄retē deo paruit. Eū scri. Seru⁹ a
Moplo peritia diuinā di suparū dolore intēnisse.
Thelamonius. Aiace Thelamonīū uirū fortiss.
mus i telligens multū sua uirtute Græcis p̄fuit: de-
mū supatus in iudiciō & petiitōe armoy ab Ulyffe
in furorē uertus est & acceptis lorīs discutebat per
silas i mīnabat atq̄ iudicibq̄ arma Ulyssi ad iudi-
cassent & uerberans arboreis & aīalia: credebāt iudi-
ces feritēdē quū postea refecitq̄ p̄faniā fecerāt
podotē affecit gladio se intēmit. De eo multa
Qui. in. xiii. metā. Dederat Vulcanus Achillimor
tuo. n. Patroclō: & ro ab Hecatore Achillis armīs spo-
hato. Thetis a Vulca. petiuit i ei⁹ ḡa arma filio fa-
bricāret. ita. n. & apd Home. i. xvi. lla. illū alloquitur.
Hac ego nūc ḡa ad tua genus supplicatū uenio: ut
filio meo b. eui monituro clypeū thoracemq̄ creast
cassidē tuis malleis fabricatā q̄lē antea hēbat largia
sis petiit fidus aīcus a Troiās celsus ius⁹ morte m. ce-
rēs hūi p̄fear⁹ lacētū demū Vulca. armīs pulcher-
rime fabricatis ad Achillis mīem atq̄ uīlū tāq̄ acci-
pitet & nūso olympo ad filiū deferēs properauit.
Mūenibus datis datis armīs & p̄ceptis meis. Su-
peratit amas subegit puellā: quā i circō amazona
appellatq̄ amātes dicūt milites eē cupidissimū ama-
zones formiæ militiā quoq̄ suā exerceūt paulo-
hā dixit militiā spēs eē amorē. Et ad Arctū ita scri.
Qui. Militat omnis amans & habet sua castra cupi-
do. Atque crede mihi militat omnis amans.

BARTOLOMEI MERVLAE Enarratiōes
in ultimum uolumen Ouidi de arte amandi.

RMA dedi danais. Fate⁹ Ouid. se
p̄tims duob⁹ uolumib⁹ dedisse p̄-
cepta amatoris & docuisse amātes:
quib⁹ mōis possent puellas subigē.
Nunc e diuerso pollicet i se puellis
quoq̄ arma allaturū: quib⁹ se tueri

possint cōtra hoīum iusmon. n. æquū fuerat puellas nudas: & sine armīs in aciem descēdere. Ab his uero

Fecit & i capta lynefide magnus achilles.

Quū p̄meret mollē lapsus ab hoste torū.
Illis te manibus tangi brisei sinebas.

Inbuta phrygia quæ nece semper erant.
An fuit hoc ipsum quod te lasciuia iuuaret.

Ad tua uictices membra uenire manus.
Crede mihi ueneris nō est p̄panda uoluptas.

Sed sensim tarda peficienda mora.
Quū loca tepperis: quæ tāgi forma gaudet.

Non obster tāgas quo minus illa pudor.
Aspicias oculos tremulo fulgore micantes.

Ut sol in liquida sæpe refulget aqua.
Accedant questus: accedat amabile murmur.

Et dulces gemitus aptaq̄ uerba ioco.
Sed neq̄ tu dominam uelis maioribus ulus

Desere: nec cursus ante eat illa tuos.
Ad metā p̄perate simul: tunc plena uoluptas

Quum pariter uicti forma uirg iacent.
Hic ubi seruandus tenor ē: quū libera dantur

Ocia: furtiuum nec timor urget opus.
Quū mora non tuta ē: totis incūbere remis.

Vile: & admissio subdere calcar equo.
Finis adest operi: palmā date grata iuuentus.

Sertaq̄ odoratæ myrtæ ferre comæ.
Quātus apd danaos podalirius ante medēdi

Acacides dextra: pectorē nestor erat.
Quātus erat calchas exis: telamonius armīs

Autumedon curru: tantus amator ego.
Me uatem celebrate uiri: mihi dicite laudes.

Cantetur toto nomen in orbe meum.
Arma dedi uobis: dederat vulcanus achilli.

Vincite munibus: uincit ut ille datis.
Sed quicunq̄ meo superat amazona ferro.

Inscribat spoliis: nāso magister erat.
Ecce rogāt teneræ: sibi dem p̄cepta puellæ.

Vos eritis chartæ proxima cura mea.

P. OVIDII NASONIS DE ARTE AMANDI LIBER TER. TIVS INCIPIT.

Rma dedi danais: in amazōes
arma super sunt.

peratâ eē uictoriâ dicitq; ip̃a Ven⁹ militie hui⁹ (p̃etratrix: & princeps magis fauere dâmais uiris pugnatib⁹ bus eōtra puellâs: ut Danaî i bello troiâ cōtra Amazōnē inuictis iſantiū dexteronib⁹ mām̃is ne ſaguarū iat⁹ ipeidreſita appellatæ ſunt i ſcdo ſui epitomatis docz iuſtin⁹. Diodo. ſcripenſes Thermodoēa ſtūiſi priô Amazonū gēre fuiſſe q; uiris ſimiles bellicis artib⁹ iurib⁹ ſq; corpis p̃ſtabat. Eaſe regia exercitu mulierū coacta exercuiſſe tradit eaſ militari diſciplinæ nōnullas ex uicib⁹ gētib⁹ expugnâſſe. Roies ad texturam: muliebriâq; deputauit exercitiâ lege ſtatuitur ſole ſcēmiz i re militari erudiēt. Viris interdiēt eēt arma ſeniliâq; offâ p̃miſſa. Manib⁹ ex eis naſcebât: cru

AMAZO-
NES

Quæ tibi dem: & turbæ pantefilea tuæ.
Ite in bella pares: uincant quibus alma dione
Fauerit: & toto qui uolat orbe puer.

Non erat armatis æquum concurrere nudas.

Sic etiam uobis uincere turpe uiri.

Dixerit e mulis aliquis uirum in angues

Addici: & rapidæ tradis ouile lupæ?

Parcite paucarum diffundere crimē i omnes.

Spectetur meritis quæq; puella ſuis.

Si minor aurides helenen: helenæq; ſororem.

Quo p̃mat atrides crimine maior habet.

Si ſcelere oïdides talaoniz eriphyles

Viuus: & in uiuis ad ſtyga uenit equis.

Eſt pia penelope luſtris errante duobus

Ex totidem luſtris bella gerente uiro

Reſpice phylacidē: & quæ comes iſſe marito

Fertur: & ante annos occubiſſe ſuos.

Pantefi-
leaVitos u
nulentusAmphiar-
taus

Eriphile

penelope

Proteſila
usPhylaci-
des
phylaciſ
t-lypſica
tea

retitend quō poſtea ſuaderet aīc Polyniciſ: ut ad bellū thebanū duceret iſq; ſuideret i ſci bello afforet ſe periturū idq; p̃pterea reculat retitend Polynicē autē torquē a Venere Hermionæ datū Amphiarat uxori quō bellū ſociatē uiro p̃ſuaderet idonea ſc. Eo tpe Amphiar⁹ Adraſtūſq; de regno diſſidētē ad Euriphy-
lus Amphiral cōiugis Adraſti ſororē eō diſſenſionē iudiciū reuolūtū iſq; p Amphiaro ſuam tulit aditi-
ſe aditū belli Thebiſ iſerēdi ſociuſ adiutoriq; eēt Amphiar⁹ exiſtimāſ ſe ab uxore p̃ditū ad bellū ſopondit ſe adiutorē Alcmēoni ſociū iſpauit: poſt ſuū obitū Eniphylē p̃meretū q; p̃iſ mādāt poſtea excent iſa
ſti cōſciſ i iſaniā uerſus ē. Amphiar⁹ uero i terræ hiatū cū curru delatus abſorptuſq; nūq; poſtea uiſus ē.
Thalaoiz eēt. Talaōis Argiuorū regis filiz. In uel. q; curruſq; ab equo uiolētib⁹ trahēbat. Si ſcelereſq; marito p̃ldit: Oul. deſine titulo. Ex qb⁹ exierat traiecit uilſcera ferro. Filiuſq; p̃cenæ cā monile ſuit. Eſt
pia Penelope: Penelope ē caſta: & Imanitū pia. Formiſ. n. plera ſq; bōas eē docz exēplis. Penelope aſi ſcati:
& Polyſte filia: Viſiſ uxori marito ad bellū troianū p̃fectoſq; i cōiugali fide p̃māſ ite ſci ſciſſimā p̃co-
rū turbā. Luſtris duo. iſis. x. qb⁹ poſt bellū troianū errauit: & mores hoſuſ multoſq; uidit & urbeſuſ ele-
gātiffime cecinit Home. Totidē i. x. aliis annis: qb⁹ pugnatū ē cōtra troianos. Propt̃. Penelope p̃oretat
biſſidenſ ſaluſ p̃ anōs. Viuere tū mulis ſcemia digna p̃ciſ. Reſpice phy. reſpice Proteſiliū (ut i. il. lila.
ſeri. Home. ad Troiā cū. xl. nauib⁹ nauigauit: quē ex cōſiſ Græciſ p̃timū e nauti i lituſ iſciderēt uir Darda-
nus iſeremituſ: moſ magnū uxori magnū deſolātē domui: magnū ē bellacib⁹ ſociſ deſideriū reliquū
nā quō Laodomia ei⁹ uxor Acaſti ſiliatū q; i bello occidiſſe iſtellexiſſet optauit: ut ei⁹ umbra uideret i
cōceſſa nō deſeret eā i ei⁹ ſplexiſq; p̃ditur Lvi. xnei. Serui⁹ docet. Prop. Illie Phylacides luēdā cōiugis
heros. Nō potuit cæciſ iſmemor eē lociſ. Proteſila⁹ & Phylacides a Phylace Phthioticeſ regionis Theſſaliæ
urbeſq; ſub ei⁹ ſuit iſpeno (ut i. d. ſeri. Stra. appellatū ē uel ab ano Phylao Iphielē p̃ter Laodomia quocq;
Phylaceiſ a poetiſ appellat. Comes iſſe ma. Mortua eni Laodomia i ſpleu uiri Proteſila cū eo comes
ad iſeros p̃ſecta ē nō ad bellū troianū qdā puat. Sūr q hoc ad Hypſiceteā Mitridatiſ uxoreſq; Plutar
ch⁹ pellē. fuiſſe ſcribit: ſerēdū p̃tēdū ob uilitatē audaciāq; Hypſicetea a rege appellatū iſciſ ha-
bitū cultiq; ſumēſe equū illū fugiēt. Pōpēū iſatigabili curſu reſq; corpis geret curā comitatē i quon-
ſq; ad caſtellū Iſnorin quo regis gaza cōdebat i p̃uētū eēt iſe rex p̃xiolo cuiuſq; moniſſet ſerē uenēdū
dedit nemo niſi noldatariſ i p̃atrem hoſtiū uenerit. Hæc Plutar. qbus uerbis conſiliū Hypſiceteā ueneno
perſiſſe. Sed melius ē ut de Didōe ſtelligatū quā a ciuib⁹ cōgeret iſt: Hæc regi Mauritanoq; nuberet
quib⁹ miſi iſ illa feciſſet p̃tū deſiciat: ſūp̃io trimeſtri ſpatio: & pyra iſ ultima p̃e urbiſ extructa i uelut
placatoriſ maritū manēſſet iſſet iſq; aſi nuptiſ miſſarū mulat hoſtiſ maſciuit: ſumpto gladio Pyri con-
ſociatūſq; ita populū reſpiciēſ iſmāſ ſe ad uis ſuſcit ſcep̃at dixinatūſq; gladio ſiniuat qdā lūduſ. Ouid.

eam comitē marito luisse dicit Sicheus: ad annos occubuisseque Et Maro designatque inquit. Nā qe nec
fato mentis nec morte pibat. Sed misera an diē. Didōs hystōriā narrat Iustili. xviii. de ea tale Ausonius ex-
tat epigramma: qdē Mediolani cū aliis multis reppit nē Georgi? Memia: Didōs enī imago ita ab illo
fingit loq. illa ego sum dido uulnūq conspiciū hospes. Assimilata modis pulchra q mīfictis. T alia etē dē
nō maro quā mihi finxit erat mēs. Vita nec incessus leta cupidinib? Nāq nec aeneas uidit me troiis unq
Nec libyā aduenit clāssib? iliacis. Sed funas fugiēs atq̃ anna pēcis hīaribz. Sensui fateor morte pudici-

Admetus
Alceus

tor aut lēsus crudus amore dolor. Sic cecidisse in-
uati uix sine uulnere famz. Vita uigē positis mēnib?
b? oppertit. Inuida cur i me stimulatī mīa maronē
Fuggeret nāz dāna pudicitiz. Vos magis hystōri-
cis lectōtes credite de me. Quā q̃ fūta deū cōcubū
tūq̃ canūt. Falsidici uates temerāt carie uegē. Hū-
aniti deos affimilat uitis. Fata phe. Admet? Phe-
reus? Thesalus? ut Diod. scri. Alcestē Peliz filiā
uxorē duxitq̃ tāto aniore manū dilexit ut pro eo
monē nō secularit quē e? parētis et facere negle-
xi? senniq̃ ut Plazo sen. i cōiūio ita diis grātū tuiti
ut hāc ab illeus cōtinuo sulcatitritā āgregio faciōt
delectandicēre Papinio. Si cheli odnyā pigro trā-
misi? aerno. Cā minoris thesalicis admet? i oris.
Silua una tetēz phylacida retulit umbrā. Hystōriāz
hēs apd Valenū de amō cōiugaliz & Eupides Al-
cestidis tragēdiā scripsit: uñ a Iune. dictū ē. Spectāt
subeūtē fata manū. Alcestē. F Cōlōz paga. Alcestis
thessala. Pagafiz. n. sūt Phēraz ēponūdidēz (ut Stta
bo sen. i) pp uiciōs fōtes. l. pagasq̃ frequētē aquaz
ubertatē effūdūt uel q̃ eo iloro Pelias Argo nanē
cōpēgerūt Pagafiza iō a poēis appellata Iuiniē la
son pagaficus. Accipe me cap. Eudinas tres Iuiffe
cōpēronū Neptūm & Phānes: q̃ ab Enrota pge-
nita ē. Alia Peliz regis filiā quā Iatō Oeneo Cepha-
li Phocēoz regis uxorē itādidit ut meminit Diod.
temā Iphiaz filiāz Capaneo nupsit i bello theba-
no iud i schalis magno ipeu marū asēdūt pūi. Eudā
nē uero uxor nimio amore cōiūgiū ē i e? rogū at-
dētē scipituit. Ipa quoq̃ & cultu. Virt? & noie t
& hīu muliebri Romāz colitq̃ significat i eo sexu
uirtutē ēēme eū scelus admittētē ut fecere illaz q̃s
cōmēmorauit. Virtutis aut tēpū romāz exēxit Mar-
cel. ut docet Linius i. viii. sedī belli pūnicū & Valerius
Max. F Populo suō muliebri turbz. F Hē mentes
ultrius pōit. F Vela mī mulieris min? bōz. F Flā-
mas amonīs faces. F Excitēt uicēz. F Parci? rari? q̃a
hoies sūt magis callidi. F Fallūz scēmas decipiūt.
F Phasiadē m. Medēā Phasi Colchoz flūulo dī-
dā. Probat aut puellas sapiēs falsi q̃ uiros. F Altera
nupta. Cēnfasquā a Diodo. Glāncen appellari dixi-
mus. F In sin? aco. i. sin? lasonis Aesonis filiū. Hystō-
riā antea diximus. F Quātū ad te thes. Quē Thefeus

Pagafiz

Pagafica
naus
Eudine

Virtutis
templum

Fata pheretia dē coniu x pagafica redemit.
Proq̃ uiri est uxor funere lata sui.
Accipe me capaneus cineres miscebi? inq̃t
Iphiasin medios desiluitq̃ rogos
Ipsa quoq̃ & cultu est & noie scēmina uirtus
Nec mirum: populosi placet illa suo.
Non tamē hāz mētes nostra pōscūt ar arte
Conueniunt cymbaz uela minora mez.
Nil nisi lasciu per me discuntur amores.
Fecmina pēcipio quo sit amanda modo.
Fecmina nec flāmas: nec lēuos excutit arcus.
Parcius hec uideo tela nocere uiris.
Sape uiri fallunt: tenera non sape puellaz.
Pauca q̃ si queras crimina fraudis habēt.
Phasiadem matrem fallax dimisit i son.
Venit in x sonios altera nupta sinus.
Quātū ad te theseu uolucres ariadna marias
Pauit i in ignoto sola relicto loco.
Quare nouē uicibus cur una feratur: & audi
Depositis siluas phyllida fiesse comis.
Et famā pietatis habet: tamē hospes & ensem
Præbuit & causam mortis elisa tuæ.
Quid uos perdidit dē cam: nescitis amare.
Defuit ars uobis: arte perēnat amor.
Nūc quoq̃ nescirent: sed me cytherea docere
Iussit: & ante oculos constint illa meos.
Tū mihi quid misere dixit meruere puellaz?
Traditur arma uulgus inermē uiris.
Illos artifices gemini fecere libelli.
Hæc quoq̃ pars monitis erudienda tuis.

Ariadna,
fabula

Phyllis in
amygda-
lum
Phylla
Elisa
Dido

in Crētā naufragiū Ariadne Minois filiā eius specie capta: docuit eū quo pacto possit Minotaurū occidere
deide cū eo noctē clā recedens in insulā appulit. olim Diāni possēs Nasum appellatū ibi ferunt Dionysii
Ariadnes pulchritudine captū a Theseo uirginē abstulisse: duxitq̃ uxorē: autē Diodo. Quid tamē scit
bit eam dormientē a Theseo i insulā relidit. F Pauit uolucres marinas: per te potuit moni & marinas aues
pascere. F Nouem uicibus monies: hoc est sapius ut prospiceret an Demophoon rediret sic alibi. Vbi scit
Phyllis: si me foret uia magistro. Et per quod noules sapius isset iter. F Cur una feratur una phyllis est
ad litus in quibsdā exemplaribus ita legitur. Quare nouem cur sic uices dicat: idem tamen est sensus
F Et audi. Depositis siluas phyllida fiesse comis: et audi siluas fiesse Phyllida: de depositis comis ip
sas at amygdalū arbore dignatū quā sine frōdib? mutata ē Phyllis a Phylla græce folia appellata ēē Ser-
sen. F Elisa. Elisa est nomen Di douis propdum. Dido enim lingua phoenicia uirago dicitur. F Portnat
datur. F Nescientia: ignorarent puellaz amandi modum. F Gemini libelli dno uolumina superiora.

Probra therapneæ. Stesichorus poeta designat in cuius ore infantis luscina cecidit. Pili adit mirabili au-
spicio sum mū cū poeta futūre p̄mōstrās. Hic in Helenā carnē cōtūmeliz plenā scriptūque Castor & Pol-
lux cū luminib' priarū sed quā in sōno monit' palinodid hoc ē itatū cātū cecini sctūm rēcapit. Ho-
ra. Infamis Helenæ Castor offensus uice. Et q' magni Castoris uicti p̄ce. Adempta quā reddidit lūmia. De
Stesichoro ita scri. Plato i phedro. Est āi hisq' cōfabulādo peccār expiatio qdā uel' quā Hōme. ā nouit sed
Stesichor' uocalis. n̄ p̄uar' ob Helenæ uitapationē nō ignorauit cecitatis cāmur Hōme. led utpote mūsi-
cus cā agnouit itaq' stali illa fecit carmīa. Nō uerū
fmo ille fuit nec naub' alūf. Existi fugē sinec adisti
pgama Troiazatq' ita edito poemataz quā palino-
diā. cātū itatū uocāt' sctūm uictū recupaui amil-
sū. Maritz therapneæ. Therapne oppidū fuit Laco-
nizet Meila scti. & Piliabi nata ē Helenāstū a poetis
Therapneæ appellat'. Oui. Rure therapne nati pu-
ella phngē. P̄ Prosipiore ly. q' uisū recē pan qū innu-
at Stesichon exēplo lætas foetas placādas effici dādo
ēt illis p̄ceptaz qū uisū cōrta eas dederat. P̄ Petēda ē
hoc ē adlus petēdū sine foetam lēdal. P̄ Granaz pan.
paucas myrti baccas. P̄ Acceptis donis myrti a Ve-
nere sūpris. P̄ Cessito. scnbēdi difficultas amota est
sauēte Venere. P̄ Quas pu. & leuā mfonas & castas
reicio. P̄ Eritis m̄ifestatū uindictis. P̄ Qui canēt i q
arēt. P̄ Violariat' uicines uiolas gignētis. P̄ Hac mi.
de spi. de hac spiaz aruit. ubi ān fuerāt rosāz mli p̄
ter spiaz uidem' sic alibi. Nec s̄p uiolaz nec s̄p illia
florēt. Et riget amissa spia s̄p illa rosa. Rosa āi (ut Pli.
docet) nalcit spia uerit' arboretoica. uisū in corona-
mē uisū fuisse ap̄d eū dē legim'. P̄ Nec t. sctū ab amā
tib' n̄en solet. Hora. Parci' iūctas quāt' senectas. i. s̄p
b' eib' n̄en inuenies p̄terui. Nec tibi sōnos adimit nam
q. iāua limē. P̄ Nocturna n̄ nocturnis uicibus. P̄ P̄
gesipal' sctū credib' sctū r̄p̄et. P̄ Spia n̄. iue. cor-
dōrati amāres flabāt ān limē lēcē. & exclusi cor-
onas relinq̄bat. Oui. At tu h̄ lētis d̄tra d̄tra corā capil-
lis. Dura iup tota limia nocte iace. Idē ē docet Pro-
p̄. i. ea elegia. Quæ sacra magni oīf parēctis mli
phis. iāua. P̄ Aulā puenili atate solēt. n̄ p̄teritūz in
ceteros capillos canī repiri ē atate. P̄ Anguib' ex.

Stesichorus
poeta

Therap-
ne

Rosa

Angues
exuunt se-
nectam

Cervorum
senectas

Endymion
ama
uit

Heracles

Probra therapneæ qui dixerat ante maritz
Mox cecinit laudes prosperiore lyra.
Si bene te nosticulas ne læde puellas.
Gratia dum uiuisti petenda tibi est.
Dixerat: & myrti (myrto nam uincta capillos
Constiterat) folium granaz pauca dedit.
Sensimus acceptis numis: quoq' purior æther
Fulsit: & toto pectore cessi onus.
Dum fauet ingeniu' petite hinc p̄cepta puellæ
Quas pudor & leges & sua iura sinunt.
Venturæ memores iam nunc estote senectæ.
Sic nullum uobis tempus abibit iners.
Dum licet: & ueros etiam nunc ē. ius annos.
Ludite: eunt anni more fluentis aquæ.
Nec quæ præterit: cursu reuocabitur unda.
Nec quæ præterit: hora redire potest.
Viendum est ætate: cito pede labitur ætas.
Nec bona tam sequitur: quā bona pria fuit
Hos ego qui canent frutices uiolaria uidi.
Hac mihi de spina grata corona data est.
Tempus erit: quo tu q̄ nūc excludis amantes.
Frigida de læta nocte iacebis anus.
Nec tua frangetur nocturna ianua rixa.
Sparsa nec inuenies limina mane rosa.
Quā cito: me miserū laxantur corpora rugis.
Et perit in nido qui fuit ore color.
Quasq' fuisse tibi canas a uirgine iuras.
Spargentur subito per caput omne comæ.
Anguib' exuunt tenui cum pelle uetustas.
Nec faciunt ceruus cornua iacta senes.
Vestra sine auxilio fugiūt bona: carpite florē.
Qui nisi carpius erit: turpiter ipse cadet.
Adde quod & partus faciū breuiora iuuentæ
Tempora: continua melle senescit ager.
Latmies endymion non est tibi luna rubori.
Nec cephalus roseta pūda pudenda dez.
Vt tacetam de re: quæ nūc quoq' ludet adoni.
Vnde habet ænean: hermuonemq' uenus.

Herminionē q' Herminioe filia fuit ueneris & maritz Cadmo nup̄in Diodo. scri. nō Herminionē sed Har-

Harmodia

moniam Iouis & Elethæ filiam Cadmo nupsisse. Eusebius quoque Harmodiam in Hermionem nominat. ¶ Constat permanent. ¶ Et tamen illa uxor ordo est. Et tñ illa mulier inquit uiro non expedit. i. non conuenienter prodest feminæ cum uiro rem habere. ¶ Perdis aquam quis sumis semen geniale intelligitur in obsceno carmine. Vade p has ultimasque si capieris uias. Quas aliter sumis hospes habebis aquas. ¶ Nec uos prostituit nec uos pfremiit & uis tñq meretrices supponit. ¶ Sed me flaminibus. Sentim inq ingrediamur donec ad præcepta uentr sitisquod faciunt nautæ qui in portu facilitibus uentis utantur egredi in altu expandit maioribus uentis uela. ¶ Libertu. ¶ Quota quæque rara uel nulla. ¶ Tali mueret tali forma. ¶ Corpora si ueteres docet rudi maiore ætate puellas non nias fuisse cura in cultu corporis potest didicere puellæ Romanæ quas horatius exte no nitore scilicet commendat. ¶ Tunicas uagantes nestes laxas. ¶ Scilicet aiaci coniunx. Tegmestam di citreus am of tenebat alax Hora. Mouit aiacem te lamone natum. Forma captiue dominu tegmestæ. ¶ Cui tegmen habuit non ornissimum & pso sum icutum: sed ex pellibus bouum iut rudi ætati cōueniens quæ rem docet Home. in. yil. illa. ita scribēs. Aiæ interim se armabat atq ubi cum armatura in structus est: pcessit ut constaret aspēu ipso uere eū esse pugnatulū. Achiuo pscit ingēti corpore ita in genti animo indenti uultus sed tamen seroci: pleno gratia: sublimi dextera: abalē lanceam quatiens sinistra illud scurū immanē psetera turis instat qd ei fecerat: longe optimus artus scota: ne opifex Oeti chiusq habitauit apud Hylē: ex septem electo: bonum tergionibus induta de sup lamina ferrea iun Vlyses apud Oui. in met. ita loquit. Quæ nisi fecissem. frustra telamoiæ creatus. Gessit alē tauro p tergota septem. ¶ Aurea Romæ uel pulchra uel diuæ: uel propter Capitolium: quod auratum fuisse docet Maro eo uersa. Atq his auratis uoluit argentus ante Porticibus uel reuera autem am Sene. de cō / solatiōe ad Albinam ita scribit. Maiores nostrorum uirtus ērit nia nra sustentati scilicet erant si bi manu sua parabant cibum: quibus terra cubile erat quoque tecta nondum auro fulgebant: quorum templa nondum gemmis renebantur: tunc per fictiles deos religiose iurabat. ¶ Alterius Iouis: q huius qui usq in his colitur. Capitolum autem nions est Roma: capite inuento ab aperientibus fūdamen ta templi didimus Lilius & Dionys. scribūt. Priō autem Saturni uel postea Tarpeium appellatum fuisse scribit Varro uirgine uesali Tarpeiaque ibi a Sabinis necata armis & sepulta loco nomen dedit. Templum in eo Targuius struxit Horat. postea cōsul dedicauit uersum deinde bellis ciuilibus ut Ap pianus docet: ista uerba Sylla: Dedicauit Catullus. tertio bellis Virelianus instaurauit Vespasianus: eo deinde mortuo Incensum Commodianus iterum erexit. De capitolii incendio: & instauratiōe plura le

Scutum aiaci

Roma aurea

Capitolii Saturni Tarpeii

Capitolii eueris & instaurati Curie duorū generum Rostra

Ite per exemplum genus o mortale dearum.

Gaudia nec cupidis uestra negare uiris.

Vt iam decipiant quid perditus oia constant.

Mille licet fumant deperit inde nihil.

Conteritur ferrum: silices tenentur ab usu.

Sufficit & damni pars caret illa metu.

Quis ueter appositum lumen de lumine sumi.

Qui uisæ cauū uastat in mare seruat aquas.

Ex tamen uia uiro mulier non expedit inquit.

Quid nisi quæ sumis dic mihi pdis aquam.

Nec uos prostituit mea uox: sed uana timere.

Damna uetat: damnis miera uestra caret.

Sed me flaminibus uenti maioris iurum.

Dum fumus in portu prouehat aura leuis

Ordia a cultu: culis bene liber ab uis.

Prouenit & culto stat seges alta solo.

Forma dei munus: forma quota quæq supbit

Pars uestrum tali munere magna caret.

Cura dabit faciem: facies neglecta peribit.

Idaliæ similis sit licet illa dea.

Corpora si ueteres non sic coluere puellæ.

Nec ueteres cultus sic habuere uiri.

Si fuit andromache tunicas induta uagantes

Quid mirum: duri milinis uxor erat.

Scilicet aiaci coniunx ornata ueniret.

Cui tegmen septem terga fuisse bouum:

Simplicitas rudis ante fuit: nūc aurea roma est

Ex magnas domiū possidet orbis opes.

Aspice quæ nūc sunt capitolia: quæq fuerūt.

Alterius dices illa fuisse iouis.

Curia consilio nunc est dignissima tanto.

Erant: inquit tunc rostra non eo loco: quo nunc sunt: sed ad comitium prope lūda curiæ: de qua nunc intelligit Ouidius.

De stipula sic etiam Virgilius. Romuleoq; tecens horrebat regia culmo. Tatio regna tenente. T. Tatio Sabino pariter cum Romulo regnanteur Lini. docet. Quae nunc sub phœbo. Apollinis Palatini templi intelligit quod in palatio Augustus ædificauit. Suetonius. Apollina ea parte palatinæ domi excelsit quæ fulmine istam desiderari a deo haruspices prænuntiã addita porticus cum bibliotheca latina graeca quo loco iam senior sæpe etiam senatum habuit. Porticus & templi Apollinis palatini meminisse etiam Propertius multis versibus in ea elegia quæ sic incipit. Queris cur ueniam tibi tardior. Ducibusq; palatia fulgêntes

Apollinis
palatini
templum

De stipula tatio regna tenente fuit.
Quæ nunc sub phœbo ducibusq; palatia fulgênt
Quid nisi araturis pascua bobus erant
Prisca iuuent alios ego me nunc deniq; natû.
Granulor: hæc ætas moribus apta meis.
Non quæ nunc terræ lentum subducitur aurum.

palatium

Lazaq; diuerso solitore concha uenit.
Nec quia decreuerunt effosso marmore montes
Nec quia cæruleæ mole fugantur aquæ.
Sed quæ culta deest nec nostros misit in annos
Rusticitas prisca illa superstes auis.
Vos quoq; non charis aures onerare lapillis.
Quos legit in uiridi decolor indus aqua.

Margaritæ

Vmbonæ

Nec prodite graues in futo uestibus auro.
Per quas nos petitis sæpe fugatis opes.
Mundiciis capimur: nec sint sine lege capilli.
Admotæ formam dantq; negatq; manus.
Nec genus ornatus unû est: quæquæ decebit
Eligat & speculum consular ante suum.

Maria a
romanis
strata

Longa probat facies capitis discrimina puri.
Sic erat ornatus laodomia comis.
Exiguam summam nodum sibi fronte relinquî
Ne pateant aures ora rotunda uolunt.
Alterius crines humero iactentur utroq;
Talis est assumpta phœbe canore lyra.

Xerxes to
gatus

Cincinatus

Altera succinctæ religetur moræ dianæ.
Vt solet antonitas quum petit illa feras.
Hanc decet inflatos laxè iacuisse capillos.
Illa sit astrictis impedienda comis.
Hanc decet ornari testudine cyllenæ.
Sustineat similes fluctibus illa sinus.
Sed neq; ramosa numerabis in ilice frondes.
Nec quot apes hyble: nec quot alpe feræ.

Reticulû
testudine
um

Cyllenius
Lyra inuê
ta

Alpes

dinis Lyra inuenit hoc mō. Quā regrediēti Nilus in suos meatibus in terris reliquerat alia interitella et testudo est: quæ cū putrefacta ceteris nemini ei remansissent extēti ita conuimpicula a Mercurio sonitum dedidit cuius imitatio cythara et cōposita ut docuit Seruius. illi. geot. Sustineat similes fluctibus ita quoq; ita astrigat capillos: ut illi fluctus imitari uideant. In alpe in montibus posuit spēm gæ. Sūt. n. alpes mōtes alidum q. lualia a gallia & germania diffiniant: q. Hānibal cū exercitu traiecit. Luue. & mōnē rupit acetoides: sūt alperius Pontipidus scribat a λπῖ quod cādidd interpretat: q. perpetuis nimbibus albescent. Seruius nomen a gallis inditum putat: qui montes altos alpes uocant: de alpihus plura legito apud Silium in quarto.

Hercules
Iolem ab
duxit

Tot cultus et ornandi modos. Adiecit ornatus nouos cultus scemina in dies excedunt id quod etiam nostra tempestate fieri uidemus. Illa repexa paulo ante ornata iterum repetitur. Ars casum simulet capillos casu inornatos esse simulabique tamen eos perueris. Sic cauius in Hercules Iolem Euriti filium in Oechalia dominantis uxorem peritipater quia Megaram uxorem ille paulo ante dimiserat ueneris ne idem filiae eueniret super eo se matrimonio consultum dixit Hercules frustratus sponsa in Aetholiis uenit. Desaniram Oenei ex Althea duxit uxore: deinde in Oechalia contra Euriti liberosque Iole uxorem negata fuerat exercitum duxit in capta Euriti filios. Oxum Molione matrem Pythi occidit Iolem ne ro abduxit quam miro amore profectus et audior Diodorus. Heuhoenox est bachanis. Cnosii relicta. Ariadnam significauit fabulam diximus.

Defuulū
capillorū

Indulget uestro decoris factus non decet. Dana pianda quae corporis uisus celatis. Raptus aetate capilli defuulū capilloget Pli. scilicet in muliere tatum in spandionibus non uisum nec in ullo ante ueneris usum nec infra cerebrum aut infra uerticem aut circa tempora aut aures caluicium uni tantum animalium hominipeterque innatū: nam quodam animalium naturaliter caluificat struio: camelus et cornu aqua tictis quibus inde apud Graecos nomen est. Fecmina canite mox edit scemina aetatis etiam uita pos se clarescit et Tibullus. Tum studiū formae est comae quā mutasit annos. Diffimulū uidit corice tista nosis. Germanis herbis quibus Germani utuntur ad colorandos capillos. Eos enim Strabo scribit maxime comas nutrire. Aut herbam intelligit quae in Galia Glafum appellatur quo Britannorum coniugum nutusque toto corpore oblitus quibusdam in sacris nudae incedunt: Aethiopum colorem imitantes ut Plinius refert. Scribit etiam Celsus in quinto commentario rō: Britannos omnes glasto inficere quod cernere efficit colorē. Canine micans capillos. Vero natio colorē. Crinib' empris scemina enim defuulū capillis alienis utuntur quos Propertius externos appellat. Ouidius ad Corinnum. O quae sepe aliquo cernem mirante robetis. Et dices empra nūc ego merce probat et Martia. Dentib' atque comis nec te pudet uteris empris. Hercules ante oculos. Hercules Romae aedem habuit foro boario proximam ut scribit Dionysius ubi et dei statum sacrauit Euander et triumphalis dicebat: per triumphos uestiebatur habitu triumphali auctore Plinio habuit templum Soli. docet nec canes nec muscae ingredi debant scilicet rei causam hanc esse arbitratum quo uiscerationem sacrificiis daret muscae deū dicit impetratus clauum uero in aditu reliquit: cuius ostante tegerent canes. Fuit et Romae ad portam trigeminam iuxta Tyberim aedes Herculis i qua. M. Octavianus Herentis impetrato a magistratibus loco coeclauit Macro. scilicet in quo ex decimis sacra deo offerri solita refert Diodorus. Fuit quoque ad circuitum Flaminii aedes Herculi cum musis communis scilicet rei causam assignat in proble. Plurimae. Macro. Fului nobilioris fastus in aede Herculis musae posuisse scribit. Ille enim primus aedem Herculis musae edificauit ex pecunia censoria: id mox secutus ipse literis et summa poete amicicia duce refectus quod in Graecia quod esset impator accepit Hercules Musagetes esse. comitē decemque musas eisdem primis nouem signa: hoc est omnium canentium ex Ambraciensi oppido translatae sub tutela fortissimum nominis coeclauit res est quae mutuis operibus et praemiis ornati iuuantur deberent musae: quae defensione Herculis et uirtus Herculis uoce musae auctor Nazzius in panegyrico constantinensem legit aede postea refecit Marci Philippus Augusti uirtutibus Suetonius docet: in u. fastis. Oui. ita scilicet. Sic ego sic elio: clari monumenta Philippi. Aspicis qui trahit maria castra gen? Mar. Possitū appellat Hercules iuxta Tibem ad est ditiā erat foro boario. proxima quae maxime dicebat scilicet ut docet Dionysius ubi erat araque a Romanis dicebat maxima: etiam meminit Maro: ad quae Hercules decimam obtulit. Fuit etiam Hercules apud circuitum maximū in aede Populi magni opus Myronis cui meminit Oui. i fastis. Altera pars circuitus custode sub Hercule tuta est. Quid de euboico carie nomen habet. Virgineus choro musas: corūque sunt nouae quae noiae et significatiles legit apud Diodorus in u. Segmetas uestes autem uisū segmetas. Ioue. Et segmetatis dore misset parua comas. Et segmetari ut Probus scilicet dicitur uestes ex auro elaborabāt. Segmetū etiam scilicet. Ser. esse ornamentū colliq' monile appellamus. Sū etiam segmetas fasciole quaedamque extremae ptem uestis ambūta crebris scitōib' appellata. Ioue. Segmetas et iōgos habuit mōilia sumit. Segmetas et circulos appellat m. Pli. Plura sūt at hae segmetas mōdimi circulos appellauerunt Graeci parakeleōis segmetas praeterea significat quod filias rege sedam a seco uerbo: mutatione et in g. Pli. Clastor. n. haena lationibus segmetis tenit.

Germāz
herbāz

Glafū

Capilli
extemi

Herculis
aedes

Hercules
trūphalis

Aedes
Herculis

Musae

Hercules
Musagetes

Hercules
pūillus

Hercules
maximus

Hercules
apud circuitum

max.

Segmēta

Segmen-
tatis

Segmen-
tati

Nec mihi tot cultus nūero cōprehendere fas est

Adiecit ornatus proxima quatuor dies.

Ar neglecta decet multas comas iape iacere

Hesternam credas illa repexa modo est.

Ars casum simulet capta uidit in urbe

Alcides iolen hanc ego dixit amo.

Talem te bacchus satyrus clamātib' heuhoen.

Sustulit in currus cnosii relicta suos.

O quantum indulget uestro natura decori.

Quarum sunt mulis dana pianda modis.

Nos male detegimur: raptus aetate capilli.

Et borea frondes excutiente cadunt.

Fecmina canicem germanis inficit herbis.

Et melior uero queritur arte color.

Fecmina pcedit densissima crinibus empris.

Proque suis alios efficit aere suos.

Nec pudor est emisse palam: uenisse uidemus

Herculis ante oculos uirginēque chorū.

Quid de ueste loquar in oia segmenta regno.

¶ Nec quæ de tyro murice. Tyrus quondam insula præalto mari septuaginta passibus diuisa postea uero Alexandri magni oppugnantis operibus continens nobilis fuit conchilio atq; purpuraque omnium optima erat ut Stra. scri. unde Oul. de remedio ira inquit. Confer amygdalis medicamentum uelutis ahenis. Murice cum tyriourupius illud erit. Purpure autem color duplex erat purpureus qui i Aphrica nascebatur & rubescens qui in Tyro. Tybaillus. Ille selectos ceterè præbere colores. Aphrica puniceum purpureumq; tyros. ¶ Suos census quicquid possident. ¶ Aeris ecce colonis cæsius appellatur a cæci colore ut Gellius docet ut quidam hiacynthinum appellant uel quo cæstem dicimus. ¶ Qui quodam phryxon: & Heleni: qui color aeris erat: quum Phryxum transfretatibus nouerca mugiens. Sunt qui referendū putent ad auream arietis phryxi colore: quod non placet. Phryxus Athamantis regis Thebarum ex Neiphyle filii: nouerca insidias declinans iuna cum sorore Helle e Grecia aufugit in quibus transfretantibus iuxta quoddam deorum otacium ex Europa in Asiam super aureo arietis uirginem in mare de iaspide discessit. Helle sponto nomen Phryxum in Ponto proficiscentem delatum in Colchidiam quum secundum oraculum arietem sacrificasset uel in templo Maris suspendit autem Oridio. Ideo autem fingunt Phryxum ab arietē uetum fuisse quoniam ut Eusebius scribit: maior ei parata erat uicini: insigne arietis erat. Palsephatus affirmat arietem uocatum nutritio Phryxi per quem aufugit. ¶ Dolis inois si diis nouerca in quibus conati sunt aufugere. Ad Ino. in Inos deducit. Ouidius in metamor. Inois filius Athamantis eos pererrat. ¶ Hic undas imitatur. Glancū hoc est uindem colorem designatūque Hialū quoque appellamus. ¶ Habet quoque nomen ab undis. Glau cum enim græci uindem appellant. Virgili. ¶ Et glaucæ canentia fronde salicis & Glauce una nectidum ita appellata est a colore maris. Sunt qui uetstem chi matilem a fluctu cognominatū scilicet meminit Plautus itelligi uelint. ¶ Crediderim nymphas. Idem in detar in Georgicis. Maro significare quē inquit. Mile sia uellera nymphæ. Cæpebant hiali saturo fucata colores. ¶ Rosida dea Aurora. ¶ Et luciferos equos equos lucem ferentes. ¶ Paphias nyctos Veneti dicunt unde Romæ atq; uetus fuit Veneris myrtenem quam Murtiam uocabant. Lilius. Ad Murtiam datæ sedes. De myrto plura legitur apud Plinium in. xv.

Nec quæ de tyrio murice lana rubet.

Quum tot piderint pretio seuiore colores.

Quis furor est census corpore ferre suos

Aeris ecce color: tum quū sine nubibus aer.

Nec tepidus pluuias cœcit auster aquas.

Ecce tibi similis: quondā phryxon & hellen

Diceris inois eripuisse dolis.

Hic undas imitat: hêt quoque nomē ab undis.

Crediderim nymphas hac ego ueste tegi.

Ille crocum simulat: croceo uelatur amictu.

Rosida luciferos quum dea iungit equos.

Hic paphyas myrtos: hic purpureos amethi.

Albæ sue rosas: threiciæa græ. flos.

Nec glâdes amarylli tuæ: nec amygdala defuit

Et sua uelleribus nomina cara dedit.

Quot noua terra parit flores: quæ uere tepenti.

Vitis agit gemmas: pigra quæ fugit hyems.

Lana tot aut plures succos bibi: telige certos

Nam non conueniens omnibus unus erit.

Pulla decet nives: asbriseida pulla decebat.

Quum rapta est pulla tū quoque ueste fuit.

Alba decent fuscas: albis cephei placebas.

Sic tibi uestis: præssa scriphos erat.

Quæ sæpe admonuit: ne trux caper iret i alas:

Neue forent duris aspera crura pilis.

¶ amethisto gēma appellat: de quo Plin. h. x. c. Alii amethistō: q; uiola: & ipse in purpureū quoque lāthinū appellauit: quia falso i plerisq; codicibus hyacinthinū qdā legi existimē. De Amethystina ueste Mat. Amethysti nāq; mulier uocat uestes. ¶ Threiciæa græ: quæ Maro Strimonia appellauit. Est n. Strimon Macedoniæ terminū: quā Thracia diuidit quā æstatis tpe multa aduolat: græ. ¶ Nec glâdes amarylli tuæ. Alludit ad illud Maro. Carm. Castaneasq; nuceas mea quas amaryllis amabat colorē aut eū designatūque i castaneis uidemus. ¶ Nola cara dedit: caruleū. n. a colore cære appellamus: color est medius iter uindē & nigri ut docet Ser. ¶ Plures succos: plures colores. ¶ Elige certos: ille decentes colores. ¶ Pulla decet nives: nigræ uestis candida decet puellā: pulla. n. nigrū appellamus: uel pullatū peeter. ¶ Quū rapta est: uel ab Achille diruta eius priamel ab Agamēnone Achilli erepta: missis pconibus Taltybio & Eorybaterē ē deduxere iuitā: moestis & pœne ite: uelantē i priō Iliados scri. Home. ¶ Cephei Andrōde filia cephei Aethiopū regis. ¶ Præssa se: n. late calata & hitatū: quā i ed delata es a Perseus uel pap: mari eminet. Est n. Seriphos pua iū'a Cycladū unai q; ea scā nūlgant: q; dicit i fabu. Dicit n. Didē piscatore i ea iūsul arcā abduxisse: tatiū q; Perseus cū mīe Danae possit tenebat: quos p Acrisiū mare abiecerat: in ea educatū fuisse Perseum traditū q; cū caput Gorgōis allatū Seriphūis offidisset: uictor mutauit i lapides idq; i mīsa ultionē q; i illis adiuto rib' Seriphi rex Polydeū nuptiis iuitā ad ægisse cōstituit. Adeo at cōstat lapidosam eē Seriphūm: id ipse. Et Gorgone obuenisse dicat: auditor Stra. ¶ Ne trux caperet i alas: ne male olentem alæm q; hircū cubare p uerbū fuisse dicim'. Alexander aphrodite scia axillā dū grauisime olensq; spiramētis carens graue aut odo rem in his præcipuum esse p putredinē: quæ ibi gignit ob humiditatis motumque nec dimouetur: nec exercetur: uelut autem alatum: & sudores sedari alamine docet Plinius libro trigelimo quinto.

Tyrus insula
Tyria purpura
Purpure color duplex
Cæsius color
hiacynthi nux color
Phryxi & helles
lar boia
Helle
spontus

BIBLIOTHECA NAZIONALE
ROMA
VITTORIO EMANUELE

Clauus color
Hialus
Glauca
Glauce

Murtia
Venus
Amethi
stinus color
Strimonia
grues
ittimon
Cæuleū
Pullum
pullatum

Seriphos
Danae cū
Perseo
reperta a
Didē
Seriphi
ni lapides
Ad se dan
dum ala
rum uetus

fecerint teneatur. Et laniet digitis: prælia puellarum cum amantibus designat. Horatius. Nos prælia uir-
ginum. Sedis in iuuenes unguibus actum. Procris est. Procridis Enchiræ Athenarum regis filia fabu-
lam narrat: quam etiam in septimo metamorphoseos plenius exequitur. Florentis hymeti: uelutur eni
semper floribus Hymetus mōs Atticæ mille celebratur: & effusione marmotumiat. Strabo scribit unde
Plinius scribit: columnas quatuor Hymeti montis ad scenam omni tam aduersas fuisse. Rosmaris
Rosmaris etiam a Plinio lybanonis appellatur. Et Laurus. Laurus (ut Diodorus docet) ab Apolline inue-
ni est: ob idq; ei consecrata sunt triumphus dica-
ta erat gratissima iantra domibus. Cætarum atq;
ponticum midicente Ouidio in metamorphoseos.
Tu ductibus lætis adens: iquoni læta triumphum
Vox canit: & longas uisus capitolia pompas. Po-
stibus augustis eadem fidissima cultos. Anie fotes
stibus idemq; tuebete quercum: & in trifibus.
Cui tamen appositæ uelatur ianua lauro. Cngit &
augustis arbor opaca cymas. An quia ppter uos me-
ruit domus ista triumphos. An quia leuadio sem-
per amata deo. Ipsaue q; festa est: an q; facit omnis
festa. Quam tribuit ternis pacis an ista nora est. Vtq;
uiter laurus semper pnce fronde caduca. Carpiunt: et
tum sic habet illa decus. Cur autem lauro in trium-
phis honos fuerit: docet Plinius libro decimoquin-
to. Nigraq; myrtus: myrtus arbor est ueneri dica-
ta. Virgilius. Formosæ myrtus Venereius gena
tria prodidit. Cæterum candida Nigra: coniugæ
lem: hæc postrema ita appellatur: q; coniugis dica-
ta sit: & a Græcis Agia dicitur. Catullus. Floridæ ne-
lut enitens Myrtus agia tamulis. Nec densum so-
lis buxum: laus est arborisq; quanto est densior
foliis: in tanto pelchior uidetur: & topiano operi ma-
gis apta Buxus aurem plurima nascebatur in Cyte-
ro monte Paphlagæ aut Solinus scribit. Virgilius.
Et iuuat undantem buxo spectare cytorum. Buxus
etiam plurimè nascebatur in Perentis montibus
B. cecyntho ita fuit Plinius docet. Fragileq; my-
rica. Myricen Seruius scribit: uis gulta sunt humil-
ma. Virgilius. Non omnes arbuta iuuat humilescq;
myrica. Scribit Plinius Myricem fruticem nasci in
Italia: & Tamariscum ab aliis appellari. Nec tenuis
cynif. Cynif frutex est multis laudibus celebratus ab
Antinomacho Atheniensis pabulo osium. Aridos
etiam suauis: lætior est satietas: & perq; modico
pinguescunt quadrupedias ita ut fumenta ordium
spemant: non ex alio pabulo lætis maior copia:
aut melior. Super omnia pecorum medicinas a
morbis omnibus præstantes: ideo nutritibus in de-
fectu lætis: aridum: atque in aqua decoctum po-

Procridis
fabula
Hymetus
Rosmaris
seu liba-
nitis
Laurus

Myrtus &
eius gna

Buxus

Cynif

Myrica

Cynifus

Pinus
Culta
Succintha
pineta

Casus so-
lori au-
tuntio

Coronca
Cydonia

Et laniet digitis illius ora suis
la n dudū persusius erit: miserebitur ultro.
Et dicet: cura carpitur ipsa mei.
Præcipue si cultus erit: speculog; placebit.
Posse suo tangi credat amore deas.
Sed te (quæcūq; es) moderate iniuria turbet
Nec sis audita pellice mentis inops.
Nec cin credideris: quātū cito credere lædat
Exemplum uobis non leue procris erit.
Est prope purpureos colles florentis hymeti
Fons sacer: & uiridi cespice mollis humus.
Silua nemus nō alia facit: tegit arbutus herbā
Rosmaris: & laurus: nigraq; myrtus olēt.
Nec densum foliis buxum fragilescq; myrica.
Nec tenuis cynif: cultaq; pinus abest.
Lenibus impulsæ zephyris auræq; salubri.
Tot generū frondes: herbæq; summa tremunt
Grata ges cephalo famulis canibusq; relictis.
Lassus in hac iuuenis sæpe refedit humo.
Quæq; meos relictus æstus cantare solebat
Accipienda sinu mobilis aura ueni.
Cōiugis ad timidæ aliq; male ledulus aures.
Auditos memori detulit aure sonos.
Procris ut accepit nomen quasi pel icis auræ.
Excidit: & subito mota dolore fuit.
Palluit: ut fera lectus de uite racemus.
Pallefcū frondes: quas noua læsit hyems.
Quæq; suos curant matura cydonia ramos

tui cum ulno dari iubet: & firmiores cellioretq; infantes fote. Cynifus autem in Cynif insula primum in-
uentus: inde in omnes Cycladas: mox in urbes Græcas translatus magno casu prouenturatum hunc fra-
ticem in Italia fuisse Plinius scribit. Cultaq; pinus: aut pomis ornata: ut euliam appellat: ad differen-
tiam pinæ: fruticis: hoc est pinus siluestris: quæ (ut Plinius docet) est mixta altitudinis: & a medio tamosis: ut pi-
nus in vertice: quæ hanc ob causam ab Ouidio in uisum metamorphoseos succintha appellatur: quasi cin-
tha & alligata uideatur densis & ramosis brachiis a vertice in altum tendentibus: in enarrationibus no-
stris in Ouidium metamorphoseos docuimus. Mobilis aura uenit: agitabilis uento. Coniugis: Procridis.
Auditos sonos: auditam uocem: quæ autem uocabant. Quasi pellicis: auræ credidit enim auram uoca-
tam: non uentum effudit pellicem. Vt fera lectus de uite racemus: ut eē solet uua: maturatione: & serius col-
lecta. Pallefcunt frondes: ut patiens frondes. Noua hyems: nam extrema parte autumnii adueniēte hye-
me folia decidunt ex arboribus. Virgilius. Quam multa in siluis autumnii frigore primo. Læsa cadunt fo-
lia. Scribit Plinius plurimis arboribus folia cadere autumno: quædam tardius amittere: atq; in hyemes progre-
re moras. Decidit e Tymeus mathematicus sole scorpionem transiente: fides uisus quod ueneno æris
putat. Maruta cydonia mala eaque a nobis uocantur Coronca Græcis uero Cydonææ: Creta insula
ad uicta dicuntur: in cumatos trahunt ramos: prohibentq; crescere eorū pariemem. Plura eorū genera po-

nuntius a Plinio libro decimo quarto, ¶ Non satis apram non sum matura, ¶ Vt thyrsus concia baccha: Trietetica noctu celebrabant ad quæ bacchæ cõcur rebant passis p colla capillis portabant autem hastâ pampinis inuolutâ quâ Thyrsus appellabant cin gebantq capot utriginea corona dicente Ouidio, Nudæ sua est egressa domo ægia: deiq Rujibus in- struitur funaliaq accipit arma, Vite caput tegis late ri cernua sinistro, Vellera dependet humero levis incubat hasta, ¶ Loc' equo ueniebat Cephal' ¶ Et nomē auræ, ¶ Et index accusator Cephal' & Auræ, ¶ Tenues cõtaxerat umbras quia sol tũc erat ardē- tissimus: & tenuiores umbræ uidebantur, ¶ Inque pari spatio medium diem per diuersa uerba desi- gnat, ¶ Ecce redit cephalus proles cyllenis, Cepha- lus in metamorab Ouidio Aeolus Strabõe Dionei filius fertur qui ex Athenis profug' ab Amphitrõe Dullichum acceptat eog postea in sua Cephalenia est appellata, Pausanias etiam ita scribit, Aliut Cephalum Deionis filium una cum Amphitrione ad Telebas insulam incolendam uenisse quæ nũc ab illo Cephalenia dicitur, Interea uide Cephalus The- bas migrasse res de Procris uxoris eadē, Idem etiã scribit in portu regis nomine in arico solo fuisse Auroræ Cephalum a sponte ætemiq uenisse pulcherrimum fuisse constanterq ab Auroræ ei' amo- re capta esse inde genium Phaetoniem: quē ædi- tum constituit in eam Sappho in epistola ui- detur ostendere quum inquit, Hunc ne pro Cepha- lo rapetes aurora timebam, Er facies istæ te pnia rapina tenetur autem ab Ouidio proles Cyllenis dicitur docet Strabo in decimo his uerbis, Nec ue- ro Hellanicus Homero concordat Dulichium Ce- phaleniam nuncupans, Illud enim sub Me gere fuisse perhibetur sicut & Echinas des reliquæ, Eius autē inquilini Epæ sunt dicti ab Elide profecti, Quam obrem Otum Cyllenis de gẽre Phyllei socium ma- gnanimorum ductorem Epæcorum uocat, Ergo ab Oto Cylle- es Elcorum emporii olim incola & du- ctore Epæcorū qui Dulichium incolebāt quod po- stea Cephalus tenuit dictus ē Cephalus proles Cy- llenisq autem Cyllene sibi Eleonum emporium do- cet Strabo in octauo, ¶ Hic locus pectus meum, ¶ A cephalo uulnere semper habet prius enim sel- la eramine captus effusæ Auræ amorē nunc uero me iaculo fixisti ¶ Te positam te super inieci tam quasi dicat sepulchra minus fennā mortis dolorem: Auræ suspitione leuata sum, ¶ In auram uenit, Sequitur autem Ouidius eos qui animam ætem dicunt: & in materiam suam redire autem, Sic Virgilius, Atq inuenio uita recessit, ¶ Chæra lumina conde manu, Scribit Plinius morientibus oculos operire rursusq in toga patefacere Quiritium magno ritu sacratum fuisse ira morte conditorū neq ab homi- ne suprema eos spectari fas est: & cælo non offen- di ne phasis solebant autem propinquiores mortuo- rum oculos elaudere, Ouidius, Respice lætem ¶ ut iā sua lumina condas, Exire mū la sustinet ille diē, ¶ Sed repetamus licita diuersculo ad rē redeamus, ¶ Inadis rebus: apertis uerbis & exemplis, ¶ In con- uitiis ducā: ut doceam quō cōuadō sit apd aicam

Cornaq adhuc nostris non satis apta cibus, Vtq animus rediit: tennes a pectore uestes Rampit: & indignas saucia ungue genas: Nec morat: medias sparsis funibūda capillis, Euolat ut thyrsus concia baccha: uias, Vt prope puerū est: comites i ualle reliquit Ipsa nemus tacito clam pede fortis init, Quid ubi mēis erat: quā sic male sãna lateres Proci quis attoniti pectoris ardor erat, Iam iā uenturā quæcūq erat aura putabas, Scilicet atq oculis probra uidenda tuis, Nũc uenisse piget neq enī dephēdere uelles, Nunc iuuat: incertus pectora uersat amor Credere q iubeat: locus est: & nomē: & index Et quia mens semper quot timet eē putat, Vidit ut oppressa uestigia corporis herba, Pulsantur trepidi corde micante sinus, Iāq dies medius tenues contraxerat umbras: Inq pari spatio uesper & ortus erat, Ecce redit cephalus proles cyllenis filius, Oraq fontana feruida pulsat aqua, Anxia p̄ri lates soliras iacet ille per herbas, Et zephyri molles: auræq dixerat: ades, Vt paruit miser: iocundus nominis error, Et mens & rediit uerus in ore color, Surgit & oppositas agitato corpore frondes, Mouit in amplexus uxor itura uiri, Ille feram sonuisse ratus iuueniliter arcum, Corripit in dextra tela fuere manu, Quid facis isoclix: nō est fera: supprime tela, Me miserum iaculo fixa puella tua est, Hei mihi conclamat fixisti pectus amicum, Hic locus a cephalo uulnera semper habet, Ante diem morior: sed nulla pellice læsa, Hoc faciet positam te mihi terra leuem, Nomine suspectam mihi spiritus exit i aurā, Iam morior: chæra lumina conde manu, Ille sinu dominæ morientia pectora masto, Sustinet: & lachrymis uulnera læua lauat, Dixit: & incauto paulatim pectore lapsus, Excipit miser i spiritus ore uiri, Sed repetam? iter: nudis mihi reb' agēdū ē, Vt tangat portus fessa carina suos, Scilicet expectas: ut te in conuiuia ducam, Et queris monitus hac quoq parte meos,

Propin-
qui uires
mortuis
oculos
claudēbāt

Sera ueni:positaq; decens incede lucerná.
 Grata mora uenies: maxima lena mora ē.
 Et si turpis eris: formosa uidebere cunctis.
 Et latebras uitis nox dabit illa tuis.
 Carpe cibos digitis: est quidā gestus edendi.
 Ora nec immunda tota perunge manu.
 Neue diu præsume dapes: sed define citra.
 Quam cupias paulos: quā potes ēē minus.
 Priamides helenen auide si spectet edentem.
 Oderit: & dicet stulta rapina mea est.
 Aptius est: decet atq; magis potare puellas.
 Cum ueneris puero nō male bacche facis
 Hoc quoq; quā paties caput ē: aiufq; pedesq;
 Constant: nec: quæ sint singula: bina uide.
 Turpe iacens mulier multo madefacta lyxo.
 Digna est concubitus quoslibet illa pari.
 Nec somno tutum ē posita succūbere mēsa.
 Per somnos fieri multa pudenda solent.
 Vtiora pudet docuisse: sed alma dione.
 Præcipue nostrū est: qd' pudet inq; opus.
 Nota sibi sit quæq;: modos a corpore certos
 Sumite: non omnes una figura decet.
 Quæ facie præsignis erit: resupina iaceto.
 Spectetur tergo: cui sua terga placent.
 Mimalion humeris atalante crura ferebat.
 Si bona sunt hoc sunt aspicienda modo.
 Parua uehatur equo: qd' erat lōgissima nunq̃.
 Thebais hec toreo nupta reledit equo.
 Strata premat genibus paulū ceruice reflexa
 Fœmina per longum conspicienda latus.
 Cui femur ē iuuenile carēt quoq; pectora mē
 Stet uir in obliquo fusa sit illa toro (da.
 Nec tibi turpe puta cinem ut phylleia mater
 Solueret: & effusus colla reflecte comis.
 Tu quoq;: cui rugis uterum lucina notauit.
 Vt celer auersis utere parthus equis.
 Mille modi ueneris simplex minimiq; laboris
 Quū iacet in dextrum semisupina latus.
 Sed neq; phœbei tripodes: nec corniger amō
 Vera magis uobis: quam mea rursū canet
 Si qua fides artis: quam longo fecimus usu.
 Credite præstabant carmina nostra fidem
 Sentiat ex imis uenerem resoluta medullis
 Fœmina: & ex æquo res iuuēt ista duos.
 Nec blādæ uoces: iucundaq; murmura cessent

Posita lucerna: quia iudicio formæ obstant duo
 nox scilicet: & ebrietas. Maxima lena: maxima cō
 ciliatrix: quasi quædam lena. Tuis uicinis: tuæ tur
 pitudini. Neue nimis præsume dapes: nec coram
 amatore nimis edēdo dapes absumas. Sed define
 citra. Ordo est: sed define esse paulo citra q̃ cupias
 & define esse paulominus q̃ potes esse autem infini
 tus est: ab edo uerbo deductum non a sum. Suetonius
 in Tyberio: quasi biberenti: quādo esse nollēt.
 Nou male facis: nō discepas. Hoc quoq; uide
 subaudi. Animumq; pedesq; constant: qum mēt
 & pedes a uio sint illesi. Nec quæ sint singula: nec
 quæ sola sunt: duo uideantur: quod ebriis accidit.
 Turpe iacens mulier: quæ temulenta fœtemit: &
 dormit. Pari quoslibet concubitus: cum humili
 mo quoq; coiret: tanquā uilissimum scōtū. Multa
 pudenda uir steteret. Vtiora pudet: erubescere
 ea dicere: quæ in colu fieri debent. Alma Dionet
 alma Venus. Vna figurat: unus coeundi modus.
 Sunt enim multi: quos poeta describit. Spectetur
 tergo: & cætera huiusmodi interpretetur. Venust
 nos quoniam uisus est obsecrum silentio præter
 bim. Thebais: Andromache filia Ectōnis The
 barum in Cilicia regis. Vt Phylleia mater: anq̃
 quæ Barchi sacra celebrans: dimittit capillos p̃ col
 la. Ouidius in fastis. Vt quas audire solemus. Thre
 clas fufis menades ire comis: & Amata Vergilian
 ita loquitur. Soluite crinales uirtutes: capite orgia me
 cumia Phylleia autem Magnesiæ oppido: Bacchanti
 Phylleiam appellauit Ouidius: scribit etiam Strabo a
 Phyllo Thessaliæ oppido: Phyllet Apollinis phanū
 esse appellatum: cui rugis uterū lucina notauit: cui
 partus uterū signauit: habet enim post partum fœ
 minæ rugosum corpus: sane Lucinam deam partus
 pro ipso partu posuit. Vt celer auersis post peractā
 rem ueneret te subtrahas celeriter: & auertatur. Par
 thi fugientes facium: me corporis rugæ uide antur.
 De Panthorum fuga satis dictum est superius. Sed
 neq; Phœbei tripodes. Tripodestat Ser. doctet: super
 mentē in templo Apollinis delphici quibus sup̃
 positæ Phœbades uasculabantur. Nec corniger
 amō: Ammonem dicit: qui in Cyrenaica regione
 colebatur: & dabat respōsam Dionysius: ut Dio
 dorus scribit: & templum patris: & urbem condidit
 honorē: sicut deo impendit: quosdam instituentis: q̃
 habebat diuinationis curam. Ammonem autem lin
 gua Aegyptia Iuppiter dicebatur: sed ut tradit Hero
 dotus: corrupto nomine ab Aphiti amnō dictus ē.
 Corniger autem ideo appellatur: quoniam Ammon
 galles in bello usus efficitus: insigne fuit arietis: cap
 put. Sūt qui ipsum asserant: naturā in utroq; rēpore
 paruula habuisse: & omnia: propterea eius filius Diony
 sium eodem fuisse aspectu: postea: traditum: deū
 hūc comua gestasse. Hæc Dionodorus. Senius tamē
 in quarto zneidos fabulam aliter narrat. Templū
 Ammonis: imminuit etiā Solinus. Trogus: & Pli.
 Ex æquo ut ambo pariter soluant in Venerem.

Phylla uñ
 Phylleius
 declinat

Tripodes

Ammon

Corniger
 Ammon

Veneris sensumque diciturque in Venerem natura frigidior est. Mendaci sonos voce simulataque quidam in coitu utitur. Per motusque corporis agitatione. Luminaque ipsa per oculos ipsos quomodo aut id fiat docet Iuue. eo uersu. Oculosque in fine tremere: & Persius Patransi fractus ocello. Gaudia post Veneris post peractam munus uenerum. Quae poscit munus a matremque petit ab eodem officium coeundi. Habere pondus effectum huiusmodi tunc non poterit hanc igitur ob causam puella simulat se patitur cum amante soluturi esse in Venerem si non fuerit. Latet aptius commodius celat. Lusus opus meum.

Cygni fabula

Cygnis discedere tempus. Cygnus uir fuit qui post Phaetontis casum in aem sui uominis mutatus est ut docet Ouidius in meta. & Maro in decimo. Pausanias scribit ultra Eridanum in gallia Cygnum uirum muscae peritum Ligurum regem fuisse: & locum esse datum fabulae uirum post obitum Apollinis uoluntate in Cygnum aut conuersum. Cygnus latine Olor appellatur Hyginus scribit. Dicunt autem olores Veneris cutri uehere. Papius. Amyclaeos ad siena citauit olores: & Oulian meta. Vesta leui cutru medias cytherea per auras. Cypro olores in odore peruenit alis. Sunt etiam cygnus in Tusculanis scribit Cicero. Apollini dicant: quod ab eo diuinitatem habere uideantur quia praesidentes: quid in morte boni situm cantu & uoluptate moriantur: unde non immerito poetae qui est in tutela Apollinis: & cecinit res Veneris ab aibus utriusque numini dicatis uictum se fuisse dicit. Sane currum Veneris non modo olores ducunt sed etiam columbae. Claudianus. Venus hic iuncta colubis. Apuleius quoque in sexto meta. lepidissime docet quattuor candidas columbas picta colla torquentes iugum Veneris gemmeum subire: & curru deae prosequentes gemitu confrepti lasciuire passerem: & ceteras quae dulce canticum auesimileis modulis traxe resonantia deuectum deae pronuntiare. Spoliis exuuiis amantum.

FINIS.

Olor

Curru deae

Nec taceant mediis improba uerba iocis.
Tu quoque cui ueneris sensum natura negauit
Dulcia mendaci gaudia finge sono.
Infelix cui torpet hebes locus ille puella.
Quo pariter debent scemina uirque frui.
Tantum quum finges: ne sis manifesta caueo.
Effice per motum: luminaque ipsa fidem.
Quod iuuat & uoces & anhelitus arguat oris.
Ah pudet: arcana pars habet illa notas.
Gaudia post ueneris quae poscit munus amantem.
Illa suas nolit pondus habere preces.
Nec lucem in thalamos totis admittite fenestris.
Aptius in uestro corpore multa latent.
Lusus habet finem: cygnis discedere tempus
Duxerunt colloqui iuga nostra suo.
Ut quodam iuuenesita nunc mea turba puellae.
Inscribant spoliis naso magister erat.

P. OVIDII NASONIS DE ARTE
AMANDI FINIS.

BAR THOLOMEI MERVLAE ENARRATIONES IN PRIMVM OVIDII VO.
LYMEN DE REMEDIO AMORIS.

EGERAT. Huius amor titulum nomēq; libelli, Scripturus de remedio amoris Ouidius, Primo se excusat Cupidini offenditq; nō cū aduersari uelle suis praeceptis: sed his se op. m. ierre paratum efficit: qui adeo impati. nter amantur quandoq; necesse sit nimio amore: aut laqueos aut ferroat alia uia nita; finiret quod qdē alienum esse dicit a Cupidinis regnis: qui amantur; lachrymis tantūmodo contentis: sicra mortem iocari solet. Deinde allaturus pocia remedia amanti; busi medicina; & poetarum praesidem Apollinē inuocat. Tum. demum narrationē & opus in duos libellos digestum exequitur. Titulum indidem dicitur autem titulus a tuendo: quasi tutatus; & tuat opus auctoritas. Martialis. Vnum de titulo tollere iota potes. Nomenq; libelliq; est de remedio amoris. Tū uatem: qui res lasciuas canit. Vates etiam Cupidinis & Veneris esse dicitur: unde apd Papinium Cupido de stella poeta ita Venerē alloquitur. Hic tibi plestra dedim: uti q; incedere uates. Ma lunt & nostra laurum subtexere myrto. Agathon quoque in Platonis conuiuiū scribit tamoreni esse adeo sapientem: uti alios quoq; poetar possit efficere. Quilibet enim: licet antea rudis: poeta euadit. Quum primum amor afflauerit. Sceleris damna recedendo bella a me parati in te: cuius ductu & auspiciis saepenumero pugnaui. Nō ego tui des non soleo ego pugnare contra te aut matrem Venerem: ut olim Diomedes dixit (ut i quinto Iliados scri. Home. Venerē inter frequentia bellaria secutus prope atq; affecutus: per ambrosium pepulit quem ipsa Charites elaborauerant immixta lanceae cuspidē percussit: ut temeritate; tenerae manus facile ad uolam usq; transsedit: quo ex uulnere coelestis sanguis humorq; qualis e diuinis corporib; folet emanauit: quippe nec fruge uescuntur dii: nec uinum potant: ex angues sunt & imortales nati. nantur. In liquidū rediit aethera maris equis: Veneris eni a Diomede uulnera Martē his uerbis ora uit. Suscipe me frater laui summi cōmodaq; mihi parū per equos innotui in coeleste domiciliū: deorū per gāi artocē nāq; cruciatu cōficion laucia ferocissimū Diomedis manu: qui etiā (quā sua audacia) cū Ioue ipso pugnet. Sic locuta exortatq; equis: moe stia graui in curiū ascēdit: & aurigāe inie: quosq; sua spōte rapidos: ut uerbis addere cursum uigene: i uastū olympū cōtinuo plata est. Tepenti frīgēt. Plautus. Hic hō factus ē tepidior: aut certe teperate amat: tepidū. n. dicit mediū inter calidū & frigidū. Qui in mer. Tepidus rosaria passis. Qua posses at. pa. quo posses cōciliari amātib; & designat ad liberos artis amatoniz. Et qd nūc rō est & nūc quod rōne agit in remedio amoris afferēdis. Est eni

P. OVIDII NASONIS DE REMEDIO AMORIS LIBER PRIMVS
INCIPIIT.

Egerat huius amor titulum nomēq; libelli. Bella mihi uideo bella parantur ait. Parce tuum uatem sceleris damnare Cupido. Tradita qui toties te duce signatur.

Titulus

Cupido
poetas
efficitVenus
uulnera
a DiomedeVeneris
uulnera
in
coelum
rediit

Tepidum

Ratio

Causa

Non ego tui des: a quo tua saucia mater.

In liquidum rediit aethera maris equis.

Saepe tepent alii iuuenes: ego semper amaui.

Et si quid faciam nunc quoq; quaeris: amo

Quin etiam docui: quae posses arte parari.

Ex quod nunc ratio est: impetus ante fuit.

Nec te blāde puer: nec nās proximus artes

Nec noua praeteritū musa retexit opus.

Si quis amat qd amare iuuat: sceleriter ardet.

Gaudeat & uento nauiget ille suo.

At: si quis male fert indignae regna puellae.

Ne pereat nostrae sentiat artis opem.

Cur aliquis laqueo collum nodatus amator.

A trabe sub imi triste pependit onus.

Cūq; aliquis rigidus fodiat sua pectora ferro.

Inuidiam caedis pacis amator habes.

Qui nisi deserit: misero periturus amore est.

Desinat: & nulli funeris auctor eris.

Et puer es: nec te quicq; nisi ludere oportet.

Lude: decent animos mollia regna tuos.

ratio gerendo; ordo ex cā uenientū: qd quo loco facias: ac dicat intelligas. Cā uero est al impulsus ad aliqd agendū. Imperius aū fuit: ante eni in pceptis amatonis usū sumos ipetus & qū cursu icerto: potiusq; rōne. Nec pdimus: nec tāq; pditores oppugnauimus. Nostras artes: in sa amatonā pcepta. Retexit: destruit. Felicitatē ar. si felicitatē amat. Et uen. na. il. sui & amare pgar. Male seruare parit. Regnat Imperia iussa. Indignae pu. uilis amicis: & nō dignae illis regnis. Ne pere. ne cōficiat amore. Niz a. n. toq; pcepto. Nodāt. col. hūs collū ligatū. Est aū sine doche nota figura. Tiste. o. lugubre & līc. lux pōdus. Habes inui. ca. hēs odiū mortis: qā amore illū perisse intelligit. Nisi desit. nisi flagrat amoris delectatē indulgere. Desinat amare: desinat meis pceptis. Mollia re. lasciuia & innoxia iplāq; pfectus es.

Mars &
eius inuē-
tum
Victricus

¶ Poteras tripoteras armari & purgare si uoluiffes ut amantes interirent. ¶ Nudis sagittis uel exproptis & pharetra: uel non occultis sed apertis Marte. ¶ Sed tua mortifero uis nō pugnas nudis sagittis: quia spicula tua non sunt loricifer. ¶ Victricus & gladiis: Martem designat: quē Diodo. scribit primum fabricatis armia armatū milites: pugnādiq; accētādū morem induxiffes: qui diis aduersi essent interficiētes. Eundem etiam Homerus testat inier omnes cōelestes Ioui esse maxime inuisam: quē nihil inuat i nisi rixā: nisi pugnam: nisi bellatūre reddentem ingenium Iononis ferocia uastum: contumax: & malignū. ¶ Victricus autē

Gemma-
nus

ut Modestinus iureconsultus scribit appellat matris ut ex alio uitro notus. Mars enim uicticus dicitur. ¶ Cupidinis quoniam eo Venus matris Vulcani loco abutabatur. ¶ Maternas artes: deos Venere matris. ¶ Quibus tuto utimur quibus nos amantes utimur sine mortis periculo. ¶ Et quare uitio: & eas artes cole subaudi. ¶ Nulla fit orba parēs nulla mater liberis priuatur. ¶ Nocturna frangatur ianua rixa. Exclusi enim protulit amantes noctū seriebant amicæ fores crebris istibus: ut antea diximus. ¶ Et negat ornatas noctū etiam amantes foribus eorum nas fugebant aut in limine relinquebant. Vnde in secūdo de arte ita præcipit Quidius. Postibus & duræ supplex blandite puellæ. Et capiti demptas i fote pone rosas: & Propertius. Et mihi nō desunt turpes pendere corollæ. Et modo blandinās: sic Tibullus sanum excreant inquit. Ianua difficilis dominæ te uerberet imber. Te iouis imperio fulmina missa petant: & paulo post blanditiis uitur quum inquit. Et mala in qua tibi dixit dementia nostra. Ignoscat capiti sint præcor illa meo. ¶ Et exclusus flebile canit amans: & Iulius amator flebili cantu queratur ut facit Quidius in ea elegia: quæ sic incipit. sanitor indigne dura teligare catena. ¶ Nec tu laxi facie intelligi: quia Cupido amantes urit. ¶ Rogos audios digna subire i eupitam mortem & optatam ab amā tibus. ¶ Amor aureus pulcher Cupido. ¶ Gemmas mouit amor alas: gemmas imitatis radiās. Martialis. Mutans quoties gemmas explicat alas: & Papius. Quæ super impositio moles gemmata coioffo. ¶ Propositum opus perice dixit ubi de remedio amoris. ¶ Quos suus ex oī parte fessellit amor quos suus amor penitus destituit. ¶ Vulnus opēq; feret: vulnus itelligit pcepta amatoria: opēq; uero remediū amons. ¶ Vulnus achilleo. Thelephus (ut in .y. scribit Diodo.) filius fuit Hercules & Auges filia Alei regis Arcadiæ: qui inter uirgulta inuentus: quæ certua exhibere ubere nutritus: fuit Thelephi nomen accepit hic donatus a pastoribus Coryto Thessaliæ regina quorū filius educatus: uir factus: matrem inuestigāti Delphos uenit: responsūq; accepit: ut in Mysiam nauigaret ad Teutranium regem: inuenta ni atre cogni: & cognicius esset filius: magno in honore est habitus. ¶ Teuthrantem uirili stirpe catensi Argiopē filium Thelepho respondit: uenit: reliquit regni successorem. Græci deinde ignorantes iter ad Troiam in Mysia per errore peruenirent: conuēti quos Telephus in pugnam descendens insequens Vlyssēm cecidit: ubiq; ab Achille: qui imminabat uulneratur: & quam respondisset oraculum Thelephi uulnus sanari non posse: nisi iterum ab Achille eodem in loco uulneraretur: in Græciam nauigauit: quo ex Mysia Græci redierant: promissūq; Achilli in præmium sanati uulnētis se ducem futurum ad litus troianum iac ita sanatus est: idicēte Quidio in metamorphoseos. Ego Thelephon hasta. Pugnātem domui uictum orantemq; tefeci. Sane ita: ita fingitur Thelephus eadem hasta ictus ab Achille eē sanatus: quoniam ferri ubigine usus sit: cuius uis est ligatē ficit: & tētingere ut Plinius docet in trigesimo quarto. Claudianus tamen Thelephon fectū ab Achille sanatum esse uirtute herbariarum cognitionem a Chirone centauro dicerat. Ita enim canit. Sanus Achilleis remeant Thelephus herbis. Cuius pertulerat uires & sensu Iuno Læthalem placidūq; manum medicina per hostem. Contigit: & populi quos fecerat ipse dolores. ¶ Pelias hasta hasta thessala a Pelio monte Thessaliæ: uel a Peleo Achillis patre. Fuit autem ex fraxione: docet Homerus libro duodecimo Iliados. Strabo in decimo: & Plinius in sexto decimo. ¶ Sed quæcumq; uiris. Proficitur poeta se hæc præcepta tam uitis: & quæ puellis tradere.

Thelephi
historia
Cur The-
lephus ea
de hasta
dicitur sa-
natus
achillis

Nam poteras uti nudis ad bella sagittis.
Sed tua mortifero sanguine tela carent.
Victricus & gladiis & acuta dimicet hasta.
Et uictor multa cæde cruentus eat.
Tu cole maternas tuto quibus utimur artes.
Et quarum uicio nulla sit orba parens.
Effice nocturna frangatur ianua rixa.
Et tegat ornatas multa corona fores.
Fac coeant furtum iuuenes timidæq; puellæ.
Verbaq; dent cauto qualibet arte uitro.
Et modo blanditiās: rigido modo iurgia possi.
Dicat: & exclusus flebile canet amans.
His lachrymis cōtēris sine crimine mortis.
Nec tua fax audios digna subire rogos.
Hæc ego: mouit amor gemmas aureas alas.
Et mihi propositum perice dixit opus.
Ad mea deceptū iuuenes præcepta uenite.
Quos suus ex omni parte fessellit amor.
Dicite sanari: per quem didicistis amare.
Vna manus uobis uulnus opemq; feret.
Terra salutiferas herbas eademq; nocentes
Nutrit: & urticæ proxima sæpe rosa est.
Vulnus achilleo quæ quondam fecerat hosti
Vulneris auxilium pelias hasta tulit.
Sed quæcumq; uiris: uobis quoq; dicta puellæ
Credite: diuersis partibus arma damus.

¶ Ad uestros usus: quia multa dicit agenda a uirisque nō decent puellas. ¶ Attamen exemplo. Exemplo
precepto: quia uiris dabantur potuerunt & sceminē quid agendū sit intelligere. ¶ Vile propositum est
utile institutum. ¶ Sæuas flāmas: amo reus intolerabilē. ¶ Vitius stimulus amoris. ¶ Vixisset phyllis multa
exempla proponitque impatiētis amoris dederunt poenās quod non fecissent: si preceptis poetæ uti potu
issent. ¶ Nonies Phyllis enim ad litus sola profecta est ut prospiceretur an Demophoon uideretur in ultimo
huius operis docet Oui. ¶ Nec dolor atmaſſen Medeam designat: quæ repudiata ab Iasone post regiā Cre-

Medea si
hos lagus
lauit

Ex quibus ad uestros si quid nō pertinet usus
Attamen exemplo multa docere potest.

Vile propositū est sæuas extinguerē flāmas.
Nec seruum uiris pectus habere suū.

Vixisset phyllis: si me foret uſa magistro.

Et per quod nouies: sapius illeſet iter.
Nec moriens dido summa uidisset ab arce.

Dardanijs uentis uela dedisse rates.
Nec dolor armaſſet cōtra ſua uiſcera matrem

Quæ ſocii damno ſanguinis ulta uirū eſt.

Arte mea tereus (quis philomena placeret.)
Per ſacinus fieri non meruiſſet auis.

Da mihi paſiſphaeniam tauri ponet amorem.
Da phædrum: phædræ turpis abibit amor

Redde parim nobis: helenē menelaus hēbit.

Nec manib⁹ danaū pergama uicta forent.

Impia ſi noſtros legiſſet ſcylla libellos.

Hæſiſſet capiti purpura niſe tuo.

Me duce damnoſas hoies compelleſcite curas.

Reſtaq; cum ſociis me duce nauis eat.

Naſo legendus erat tūc quū didiciſtis amare.

Idem nunc uobis naſo legendus erit.

Publicus aſſertor uiuis ſuppreſſa leuabo

Pectora: uindictæ quiſq; faueto ſuæ.

Te precor o uates adſit tua laurea nobis.

Carminis & medicæ phœbe reſpitor opīs

Et pariter uatī: pariter ſuccurre medenti.

Vtraq; tutela: ſubdita curā tua eſt.

Dum licet & modici tangunt pœcordia motus.

Si piget in primo limine ſiſte pedem.

Opprie dū noua ſūt ſubiū mala ſemia morbi.

¶ Dāno ſocii ſanguinis ulta uirum eſt amiſſione li
betor. ¶ Ante nica Tereus quæ Philomēa placeret.
Terei regiſ Daulidis fabula nota eſt Onidi carmi
ne i ſexto metamorphoſeos. ¶ Per ſacinus: per uim
Philomenæ illatā. ¶ Fieri auis: nō meruiſſet mutari
in Vppaniā: autem Bizia in Thracia factum fuiſſe
ſe Plinius ſenſite uidetur Sira: o uero ſcribit in me
diterranea ſecūdum Delphos pauliſper ad odiētē

Daulidi oppidulum eſſe: ubi Tereui thracem po
tentatū tenuiſſe aiunt: quæ de Philomenæ & Pro
gne fabulis uulgata ſunt: eo in loco patata memo
rannuetum Thucydides ad Megaram ſenſit: loco
autem nomen a denſitate arbuſtorum inditum eſt:
quum Daulos denſos appellant. ¶ Da mihi paſi
phaen tauri ponet amorem: Paſiſphaes fabula di
cta eſt ſuperius. ¶ Da phædrum phædræ turpis abi
bit amor: quæ priuigii Hyppoſiti amore exarſit.

¶ Impia ſi noſtros legiſſet ſcylla libellos. Scyllā Ni
ſi Megarenſiū regiſ filiā dicingū: capta amore Mi
nois Alcatheon patriamq; patrem obſidentis: quā
cum Atheniſ ſibus ſenſerat in Androgi morte: Ca
rinea nutrice Phœnicis Ogiſii filiæ conſilio: pri
uam ſatalem abſcidit: pacta cum Minoe coniugi
um & regnum Minos detrahit: puellæ ſaciūque
patrem pro didiſſet ac patriam cuius ſalus dicitur in
purpureo patris capillo conſtituiſſe: expugnata Alca
thoe in Cretam ſoluſit: puellamq; e nauis uia appēdit
ut mari traheret: uſeſ quū Creæ appropinquaret.

¶ Ne tūc in aſe Cyrim puellā: Iuppiter pī-m Niſus
in Alietū cōuertit: q; ex aqlæ gñib⁹. Cyris appella
ta eſt auctore Ouidio a coma detoſa: & capillisq; Cy
ri dñi. Eſt auis criſtata: quā Alaudulā uocant ſemp

Alietus inſeq; odio pperuor docet Maro. ¶ Dam
noſas curas idē & morē aſſertē. ¶ Reſtaq; cū
ſociis me duce nauis eat: Sic in primo de arte ſe Ty
phimi & nauis magiſtro appellauit. ¶ Publicus aſſer
tor public⁹ liberator aſſero. n. uerbo eſt mediū: ſicut
uindico. Dicim⁹. n. aſſertor: id in ſeruitutē in liber
tatē uſdica rei hinc aſſertor deduci. Liui⁹ lib. iii. Clau
dio Cliti negotiū aditū uitginē in ſeruitutē aſſere
ret. ¶ Vitius: cupidiſis ſtimulis. ¶ Suppreſſa pecto
mētēs calcatas ab amore. ¶ Vindictæ ſuauib⁹ liberrati
ppriatū uindicta ultaq; ſeruī a pīore libertate dona

banē. ¶ Tua lau. no. corda ex lauro tibi dicata. ¶ Reptor car. Sic Tibullus. Nec ſunt elegine carminis au
tor Apolloniſ. u. heroidi (ut Pl. ſer.) Pythio oraculo dēm⁹. Quidā Phœmonē Apollinis filiā primā
carnē heroidi ceciniffe ſcribūt. ¶ E. mc. opis: & medicæ ſaculatis: quā Apollo iuenit. Ouidi i. meta. Inue
tū medicā meū eſt: opilexq; p orbē. Dicor & herba: ſubiecta potētia nobis. Idē ē docet Agathō apud Pla
tonē & Diodo. cui⁹ uerba hæc ſunt. Apollinē citharæ: cui⁹q; muſicæ inuētorem ſeruit medicæ: ſuſpiciam
diuinā di apte: quæ oli ſirmi erat morbos curare ſoliti: primū artuiſſe. ¶ Medentem: media a mētibus
aſſertor. ¶ Vtraq; curat: poieticæ & medicæ ſaculatis. ¶ Dū li. dū non adhuc eſ nimio amor obnoxius.
¶ Et mo. mo. moderat⁹ amor. ¶ Tāgūt p. mo. ſo ſollicitant mētē: qd aūt ſint pœcordia docet Pl. his uerbis. Exta
hoi ab iſerore uicſe: pte ſeparat⁹ mētē: ſiſq; pœcordia appellāq; cordi pī dūſ: qd Græci appellatūt phre
nas. ¶ Si piget amare. ¶ In p. limi. i. primo aditu amoris. ¶ Siſte p. ne ulet⁹ pœdas. ¶ Mala ſe. mala principia.

Vbi tereſ
ſacinus p
pctratum

Daulos

Scyllæ fa
bula

Alietus
Cyris

Aſſero
Vindico
Aſſertor

Auctor
heroidi
carmiuſ

Medicæ
inuentor

Præcor
dia

Nam mora dat vires teneras mora percoquit uasiamor tardando sumit maiorem uim:& magis augeat.
 Quæ præbet latas arbor spatantibus umbras:platanum intelligit:equa abunde diximus in libris de arte
 amandi. Laeto iugulo:seruluti amoris nocituræ. Qui non est hodie:qui hodie nō subtrahit colla iugo
 læturo. Verba dat omnis amans:amantes omnes seipsos fallunt differendo amoris remedia. Repe-
 rit:quæ alimenta morandi differentes remedia magis alunt amorem amante. Est optima uindicta:est opti-
 ma ad liberandū se ab amore. Proxima quæq; dies:quia quæto quis celerius iugū amoris ponere festinat:
 tanto etiā salubrius sibi cōsult. Flumina magna uidet:probat amorem maiora indies incremēta. scilicet
 parūm sili amantes celeriter amorem tececidit. Nō
 tegeres uultus cortice myrrha tuos:mutata enī fuit
 Myrrha in arborē:postea q̄ cū patre scelus illud ad-
 missiq; fabulantur poetæ:antea diximus. Sed
 quia delectata signat causam:cut amantes non ce-
 leriter iugū amoris reiciant. Cras quoq; fiet idē:
 cras etiā poterimus ab amore desistere. Tacitæ sili
 mærococcus amor. Et mala arbor ad radices altius
 agit. Nocens amor:quē arbori altius radices figē-
 ti cōparat poeta. Primi auxiliūq; nō obstitit:pricipis.
 Maius opus superest:malior est difficultas
 ferendæ opis. Sed non pollicet poeta se illi quoq;
 allatur:remedia:in cuius pectore amor altius isede-
 rit. Ordo autē est. Sed ille non erit destituendus mi-
 hi quia senior aduocor agro. Prætiis heros:Phi-
 loctetes Præantis fili:ia quo Hercules (ut Senilius au-
 tem scribit) in Oeta hominem exuens periclitum a H-
 erculi sui corporis reliquias indicaret: iurareq; coegit
 & suas sagittas Hydræ bellę tinctas dedit: & quum
 responsum fuisset: Hercules sagittis op̄ esse ad expu-
 gnandā Troiā inuentus est Philoctetes: & de Hercu-
 le interrogatus: negauit se scire: deinde quum coge-
 retur: confessus est mortuum sepulchrumq; me iussu
 randum falleret non uoceret pede ostendit. Post
 hæc quum duceretur ad bellum: casu in eum pedē
 quo sepulchrum offendit sagitta cecidit: uulnereq;
 immedicabili confectus: efficitur: sctorūq; a Græ-
 cis sustineri non possit: in Lemno relictus est: ubi
 quum pristinae sanitati restitutus esset: ad Troiam
 deductus est: dicente Vlyse apud Ouidium In ter-
 tiodecimo metamorphoseos. Nec præantiadēq; ha-
 bet uulcania lemnos. Esse reus memiscit: in de-
 dite uersum. Consensit enim nec me fuisse ne-
 gabo. Ut se subtraheret bello: uixq; labori. Tenta-
 nitque seros requie lenire labores. Patuitq; uiuit.
 Supremam bellis imposuisse manum: maximum si
 nemmam post exitium troianū: in præpudore
 noluit in patriam redire: sed in Calabria uenit: ubi Pe-
 liam condidit cuius meminit Maro. Nascens
 propter abam pellere morbos: amorē surgentem.
 Admoueo tardam nunc quoq; lentus opem: iugo
 quoq; in præsentia Philoctetes lenius sanare: ue-
 terem amorem instituit: sicut prius recentem sana-
 re propter abam. Aut noua si posses. Duobus mo-
 dis amorem debere sanari ostendit: aut quum no-
 uus est: aut quum iam vires perdidit: & sessus est ama-
 tor: nec unquā in medio amoris cursu medicinam
 esse adhibendā colligit. Noua incendia nouum
 amorem: quem igni comparant poetæ. Vnde in pri-
 mo de arte dixit. Flammæ: In arguto sæpe reperta
 foro est. Sedare extinguet. Difficiles aditus im-
 petus omnis habet. Causam assignat: quate in me-
 dio cursu non possit amor sanari.

Philote-
tes

Et tuus incipiens ire resistat equus.
 Nā mora dat vires teneras mora percoquit uas.
 Et ualidas segetes quæ fuit herba facit.
 Quæ sibi latas arbor spatantibus umbras.
 Quo posita est primo tēpore iurga fuit.
 Tunc poterat manibus summa tellure reuelli
 Nunc stat in imensum uiribus aucta suis
 Quale sit id qd'amas celeri circūspice mente.
 Et tua læsuro subtrahere colla iugo.
 Principiū obstat: sero medicina paratur.
 Quū mala per longas conualuere moras
 Sed pperat: nec te uenturas differ in horas.
 Qui non est hodie: cras minus aptus erit.
 Verba dat ois amās: repetitq; alimēta morādo.
 Optima uindicta: proxima quæq; dies.
 Flumina magna uidet: paruis de fontib; orta.
 Plurima collectis multiplicantur aquis.
 Si cito sensisses quantum peccare parabas.
 Non tegeres uultus cortice myrrha tuos.
 Vidi ego quod fuerat prio sanabile uulnus.
 Dilatum longæ damna tulisse moræ.
 Sed quia delectat ueneris decerpere fructus.
 Dicimus assidue: cras quoq; fiet idem.
 Interea tacitæ serpunt in uiscera flāmæ.
 Et mala radices altius arbor agit.
 Si tamen auxili perierunt tēpora primi.
 Et uetus in capto pectore sedit amor.
 Maius opus superest: sed nō qā serior agro.
 Aduocor ille mihi destituendus erit.
 Qua læsus fuerat partem pperantius heros.
 Debuerat celeri præsecuisse manu.
 Post tū hic multos sanatus creditur annos.
 Supremā bellis imposuisse manum.
 Qui modo nascēti pperabā pellere morbos.
 Admoueo tardam nunc quoq; lentus opem.
 Aut noua si posses sedare incendia tentes.
 Aut ubi per vires procubuerit suas.
 Dū furor incursum est: currenti cede furori.
 Difficiles aditus impetus omnis habet.
 Stultus ab aliquo quū discedere possit.

Impatiens animus nec adhuc tractabilis atteramatoris animus in medio amore constitutus. Quā sua vulnera tangi iam sinet: quum iam nimio amore facinus morbum ipse suum profitebitur. Hic autē declarat poetar quod superius dixerat eo uersu. Aut ubi per uires procubuerit suas. Erat aptus uidebitur posse sanari. Venis uocibus non fides uerbis: aut querelis. Quis matrē nisi mentis inops in funere uati. Flere ne rat. Docet exemplo non esse in primo impetu remedium adhibendum: sed quō ille iam est extinctus. Impleuit: expleuit lachrymis. Ille dolor extincti nati. Emoderandus erit: et inueniendus. Tibus me, uia, medici. n. tēpora obsestant: unde ita scribit Seneca. Nihil est in morbis magis periculosum: quā imatura medicina: sicut e contrario nihil salutarius medicina: tēpēstiuiter data. Data tēpē profuit. Vlni. n. uilitatē aequari uia deo: potentia posse. Asclepiades pronuntiabat. Vina nocentia si febricitant duntur nocent. Hæc sunt iocundi. Duo sunt amanti contrariis: socius & cibus. Si tollas: si amoueas. Et sine luce faces. Facis: quibus incensum Cupido uir amantes. Cedit amor rebus: quia aliquid agendo amor tollitur. Langor & immodici exprimit hic eleganter poetar: quæ sunt ea ociaque amato si dixerat nocere. Sub nullo iudice: sub nullo qui te cogat & stratis furgere. Sunt qui legant sub nullo iudice: hoc est sub nullo qui libet & sōno amare. Alea. Alea est ludus oī: qui in fortunæ uarietate consistit. Martialis. Alea priu nocet: & non dāno. se uidetur: proprie tamen de Theseris dicitur: unde aleones alea ludēs appellamus. Alea etiā per similitudinē ponitur pro dubitatione & periculo. Lilius. Nec tā celerē alē uisus certaminis times: & Plinius. Extra oēm ingenii alē positum Cicero dicitur: & apud Suetonium. C. Cæsa tem fortunæ & periculis se cōmittē: dixisse iactā esse alē legimus: quod in certos & audaces subeunibus casus uulgo exorditiū esse solet: docet Plutarchus. Lucanus. Placet alea fati. Alterutrum metura caput. Tēpora gissae caput nimio uino titubans. Amor in insidiosis cupido: qui insidiatur amantibus. Mentis uacua: animo ocioso. Sunt foras docet: quo pacto possit amator se exercendo ocia tollere. Splendida castra. Porū iudiciale castra ciuiliū togæ elegantissimē appellat poeta. Vel tu sanguine mel ad bellum proficiscere. Ecce fugax parthos. Bellum parthiciū designat: quod Tyberius sumpsit Augusti auspiciis ut in primo de arte amandi etiam diximus i fugacem autem Parthum appellat: quoniam Panhi in fuga solent a tergo sagittas emittere: adeo ut fugietes non minores hostibus afferant calamitates: quod sistentes: auctores Plutarchus: & Appianus. Propertius. Tela fugacis equi. Lucanus. Et missa panhis post terga sagittas. Vergilius. Fidentemque fuga parthum uersūq; sagittis. Horatius in secundo epistolarum Parthos mendaces appellat. Bina trophaea: & uictis hostibus: fugato cupidine. Trophaea autem apud Græcos fuerunt arbores amputatæ eo in locum: ubi hostes uicissent: atque in fugam uertissent: nam putabant enim ramos arborum ac deinde armis spoliisque hosti detractis omabantur: esset postea monumentum uictoriæ: partē in eo loco. Dicta autem sunt trophaea a τροφή, id est uictoria: qui hostem in fugam uertisset: trophaeum mercedat. Aetola cupidei telo Diomedis regis Aetholiæ: quo ille Venerem uulnere ruit: antea diximus De

Pugnat in aduersas ire natator aquas.

Impatiens animus: nec adhuc tractabilis arte

Respuat: atq; odio uerba momentis habet.

Aggrediar melius tum: quū sua uulnera tāgi.
Iam sinet: & ueris uocibus aptus erit.

Quis matrē nisi mentis inops in fūere nati.

Flere uetat: non hoc illa monenda loco est:

Quū dederit lachryas: aiumq; spleuerit ægrū.

Ille dolor uerbis emoderandus erit.

Temporibus medicina ualet: data tēpē p'sunt.

Et data non apto tēpore uina nocent.

Quin etiā accendas uitia: terretq; uetando.

Temporibus si non aggrediare suis.

Ergo ubi uisus erit: nostra medicabilis arte.

Fac monitis fugias ocia prima meis.

Hæc ut ames faciunt: hæc quæ fecere tuetur.

Hæc sunt iocundi causa cibusq; mali.

Oda si tollas: periere cupidinis arcus.

Contempta: q; iacent & sine luce faces.

Quā platan⁹ riuo gaudet: quā populus unda

Et quā limosa canna palustris humo.

Tam uenus ocia amat: si nē qui queris amori.

Cedit amor rebus: res age tutus eris.

Langor & imodici sub nullo iudice somni.

Alea: & multo tempora quassa mero.

Eripiunt omnes animo sine uulnere uires.

Affuit incautus insidiosus amor.

Desidia puer ille sequi solet: odit agentes.

Da uacua menti: quo teneatur opus.

Sunt foras: sunt leges: & quos tuar is amici.

Vade per urbanæ splendida castra togæ.

Vel tu sanguinei iuuenilia munera martis.

Suscipe: delitē iam tibi terga dabunt.

Ecce fuga x parthos: magni noua cā triumphī

Iam uidet: in campis cæsar is arma sui.

Vince cupidineas pariter parthasq; sagittas.

Et refer ad patrios bina trophaea deos.

Vt semel ætola uenus est a culpe laeta.

signat autem amantem posse Venerem in proclio uincere: olim dea a Diomede supēta est.

Alea

Aleones

iacta est
aleaBellum
parthiciParthi fu-
gaces

Trophaea

Aegisth⁹ Quæritur Aegisthus ex Pelopeia quo Pelopon-
 eus cognominata est: natus est Thyestes qui concu-
 buit cum Eutrope uxore fratris Atrei: & cum filia Pe-
 lopeia incestum perpetravit: cuius filius Aegisthus
 rem habebat cum Clytemnestra: & ambo Agamem-
 nonem occiderunt. Nulla gerebat nulli Argos bel-
 lum inferbat. Quod potuit scire quomodo Aegistho ni-
 hil relinqueretur agendum: amoris quod solum po-
 terat facere indulsit. Sic uenit ille puerum aliq-
 uo oculo: sed cum quamprimum accedit cupido.

Quomodo eximatur mella. Quid quomodo supposito? Docet iter cetera rusti-
 ca officia: posse quoque amatorem mella ex alueariis
 educere: quo dum hæc operantur spectant obliui-
 scatur amoris. Solent autem rustici alueariis fumum
 subicere: ut inde apes abigant: & extrahant mella.
 Vergilius. Si quando sedem angustâ feruatq; in el-
 la. Theſauris relinquit prius haustus sparsus aquarum.
 Ore sonant fumosq; manu prætere sequaces: & Plin-
 ius. Quomodo eximantur mella: apes abigi fumo uti-
 lissimum in re ita faciunt: aut ipsæ auidæ uocati fumo
 crebriore etiam ignauia earum excitant. Demp-
 tui faui: extrahit mella. Sunt autem faui cæteræ tabellæ
 in quarum cellulis apes mel recondunt: eos diis of-
 ferri solitos scribit Varro in tertio. Apes autem docet
 Plinius primū fauos constituunt ceram singunt
 hoc est domos telluris faciunt: deinde sobolem po-
 stea mella: ceram ex floribus Melligenem e lachry-
 mis arborumque glutinū parant: salicis uiminis ar-
 dinis succo: gummi refinahis primū aluesi ipsū
 intus torrent: quodam testamento illinunt: & aliis ama-
 nonibus succis: contra aliam bestiarum auaritates.

Aluearia Vimina curua: aluearia ex uiminibus intexta: sunt
 enimaui ex cauitis corticibus: aut ex textis ulmini-
 bus. Vergilius. Ipsa autem seu corticibus tibi futa ca-
 uatis. Seu lento fuerint aluearia uimine texta. Angu-
 stas habeant aditus. Defectas herbas: fumenta in
 tellige. Verticū humum: terram trahit nam atatio
 nenuit Plinius docet: occario sequitur: ubi res po-
 scit: cras: uel rastro: & lato semine iteratio: alii legūt
 uertit humum: hoc est arat. Rato pectine: rastro.

Quando est inferendū Luna sitiēte Venerit infusio: quomodo aderit uertit inferendi tem-
 pus. Cato enim inferi præcipit piratæ mala per uen-
 & post solstitiū diebus. I. post uindemiā: moleas au-
 tem & ficos per uer tantum: luna sitiente: hoc est sic-
 ca: præterea post meridiem: sine uento austro. In-
 ferendi autem modos duos posuit Maro Columel-
 la. In tempore etiam quantum addidit a se inuen-
 tum. De infusione autem plura legit apud Plinium
 in xyl. Fac tamum ramus adoptet. Tangit duos
 illos modos inferendis: quos Maro posuit: nam aut
 infusio diebus: aut infusio trunco furculis socum
 quæ arboris sterili inferi: tanquam oculorum infusio:
 quæ infusio cortice libro alienæ arboris germen in-
 ferimus. Plinius tamen inoculationem aliter fieri
 ostendit. Peregrinis comis: foliis alienæ arboris
 nam cerasus in salicem: platanus in lauro: laurus in ce-
 raso nascuntur. Comas autem pro frondibus elegā-
 ter ponunt: potæque sunt enes arborum: unde a
 Papinio cinnitur arborum: pro frondibus dictum est.
 Voluptas in agricultura. A phœbi sorore: Dia-
 narque est uenationis dea.

Mandar amatori bella gerenda suo.
 Quæritur ægisthus quare sit factus adulter.
 In promptu causa est: desidiolus erat.
 Pugnant alii tardis apud ilion armis.
 Quo tolerat uires græcia tota suas.
 Siue operam bellis uellet dare: nulla gerebat.
 Siue foro: uacuum libus argos erat:
 Quod potuit fecit: ne nil ageretur amauit.
 Sic uenit ille puer: sic puer ille manet.
 Rura quoque oblectant alios studiūq; colendi.
 Quælibet huic curæ cedere cura potest.
 Colla iube domitos oneri supponere tauros.
 Sauciet ut duram uomer aduncus humū.
 Obrue uersata cerealia semina terra.
 Quæ tibi cum multo scnore reddat ager.
 Aspice curuatos pomosq; pondere ramos.
 Ut sua quod peperit uix ferat arbor onus.
 Aspice labentes iucundo murmure riuos.
 Aspice tondentes fertile gramen oues.
 Ecce potuit rupes præruptaq; saxa capellæ.
 Ut referant hardis ubera plena suis.
 Pastor inæquali modulatur arundine carmen
 Nec desunt comites sedula turba canes.
 Parte sonant alia siluæ mugitibus alæ:
 Ex queriuit utulum mater abesse fuum.
 Quid quod supposito fugiunt examina fumos
 Ut releuent dempti uimina curua faui.
 Poma dat autumnus: formosa est mellibus æstas.
 Ver præbet flores: signe leuatur hyems.
 Temporibus certis maturam rusticus uiam.
 Colligit: & nudo sub pede musta fluunt.
 Temporibus ceris defectas alligat herbas.
 Ex tonfam rarus pectine uertit humum.
 Ipse potes rigis plantam defigere in hortis.
 Ipse potes riuos ducere lenis aquæ.
 Venerit infusio: fac ramum ramus adoptet.
 Stetq; peregrinis arbor operta comis.
 Quæ semel hæc aium cepit mulces uoluptas.
 Debilibus pennis irritus exit amor.
 Vel tu uenandi studium coles: sæpe recessit.
 Turpiter a phœbi uicta sorore uenus.
 Nunc leporem pnum catulo sectare sagaci.
 Nunc in frondosis rætia tende iugis.
 Aut pauidos tere uaria formidine ceruus.
 Aut cadat aduersa cuspide fossus aper.

Nocte fatigatum somnus: non cura puellæ.

Excipit: & dulci membra quiete leuat.

Lenius est studiū: prodest ratiem alite capta

Aur lino aut calamis premia parua sequi.

Vel quæ piscis edax auido male deuoret ore.

Abdere supremis æra recurua cibis.

Aur his: aut alius: donec dediscis amare.

Ipsæ tibi furim decipiendus eris.

Tu tamen & quauis firmis retinebere uinculis.

I procul: & longas carpere perge uias.

Flebis & occurret deserta: nomen amicæ.

Stabit & in media pes tibi sæpe uia.

Sed quāto minus ire uoles: magis ire memeto.

Perfer: & inuitos currere cogge pedes.

Nec pluuia sopita: nec te peregrina moentur.

Sabbata: nec damnis alea nata tuis.

Nec quot transieris: sed quo: nibi quæ supsunt.

Milia: nec mancas: nec prope finge moras

Tēpora nec nūera: nec crebro respice romam

Sed fuge: tūc adhuc p̄b̄ ab hoste fuga ē

Dura aliq̄ p̄cepta uocet mea: dura saremur

Esse: sed ut ualeas: multa dolenda feres.

Sæpe bibi succos: quamuis inuitos amaros.

Aoger: & oranti mensa negata mihi est.

Vt corpus redimas: ferrum patens & ignes

Arida nec sitiens ora leuabis aqua.

Vt ualeas alio: quicquam tolerare negabis.

At precium pars hæc corpore maius habet.

Sed tamen est artus tristissima sanua nostræ.

Et labor est unus tempora prima pati.

Aspicis ut p̄slos uranti iuga prima iuuenços.

Vt noua uelocē cingula lædat equum.

Forstana laribus patris exire pigebit.

Sed tamen exhibis: deinde redire uoles.

Nec te lar patris: sed amor reuocabit amicæ.

Prætexens culpæ splendida uerba tuæ.

Quum semel exiens: centum solaria curæ.

Et rus: & comites: & uia longa dabunt.

Nec satis esse putes discedere: lentus abesto.

Dum perdat uires: sitq̄ sine igne cinis.

Qui nisi firmata properabis mente reuerti.

Inferet arma tibi læua rebellis amor.

Quicquid eras fueris: sitiens audisq̄ redibis.

Et spaciū damno cesserit omne tuo.

Fallitur æmonia: si quis mala pabula terræ.

Nocte fatigatum somnus: quum hæc fecerit amor: somni enim cupidus non amica. ¶ Leuat membra: fouet corpus. ¶ Dulci quæ dulcis somno. ¶ Aur lino: aut rariis. ¶ Aur Calaminis: aut figitis. Propertius. Et si istud figet æuem. Calamoi: aut calamum: aut cupatorum: intel igitur: quo uisitato aues capiuntur. Marnalis. Pallida dum tacita crescit arundo: manus auceps enim surgens: paulatim calamos eleuabat: & eos aubus subiciebat. Silius. Sublimem calamo sequitur crescente uolucrem. ¶ Vel quæ piscis edax: effamulam dici: quæ hamo affixa pilces capiat. ¶ Alea recurua: hamos intelligit. ¶ Tu tamē & quauis. Docet etiam longius ab amica discedendum: esse. ¶ Nec te peregrina moentur. Sabbata: sabbati. n. sabbatum obferuet aliquo p̄ sedum diem aliquo profectum: itaque amicum & perniciōsum propter frigidum & nocens satum: si idus maxime uenerint: & infelix existimant. Tibullus. Satur. ni faciam me tenuisse: di mi peregrinā autem ideo appellat: quia peregrini iudicium diem impietis obferuat: amica diximus. ¶ Alea nata: sortes: quæ alia: & cetera: quum aliquo proficiscendum erat: de quibus intellexit Tibullus eo carmine. Illa factas puen frutes: ter sustulisti. Retulit et triuici omnia certa puer. ¶ Tuis damnis: quia alea: somnus: & cetera: umiquis dedit operam: amatorum animos enervat: & amorem nutrit: ut peritus docuit poëta. ¶ Nec prope finge moras: nec prope patriam finge uelle morari. ¶ Mensa negata mihi est: cibis est mihi negatus. ¶ Pars hæc animum inuenit. ¶ Sed tamen est artus: est ad rem difficiliter remedium esse in prima statim curatione. ¶ Prensis iuuenis: aratro subditus. ¶ Patet enim: demonstrans. ¶ Splendida: neminem: causus tui redditus. ¶ Centum solaria curæ. Oratio est. Etrus & comites: & uia longa dabunt: centum solaria: comites: est amor. ¶ Lentus abesto: abis ab urbe. ¶ Cinis amor. ¶ Firmata mente: stabili mente: & quæ amorem posuerit. ¶ Amot rebellis: mor qui in te renouat arma. Rebellis enim prope est: qui facta pace: bellum renouat. ¶ Mala pabula: herbas nocentes. ¶ Aemonia: ter ex terra: Thessalia: ubi ars magna olim floruit: tui Apu eius ostendit: & Plinius. In Thessalia autem fuisse herbas: ueneficas aptas docet Ouidius in sexto metamorphoseos.

Calamus
aucepato
nus

sabbatum
obferuet
aliquo p̄
sedum

Sortes ias
eriebant ali
quo profic
dunt

Rebellia

Non aliquis socios eurus ad arma vocat.
 Hic amor & pax est in q̄ male vulneror una.
 Totaq̄ sub regno terra futura tuo est.
 Illa loquebatur: nauem soluebat ulyxes.
 Irrita quum uelis uerba tulere noti.
 Ardet & affluetas circe tendebat ad artes.
 Nec tamen est illis attenuatus amor.
 Ergo q̄ quis opem nostra tibi poscis ab arte.
 Deme ueneficiis carminibulq̄ fidem
 Si te causa potens dominæ retinebit in urbe:
 Accipe cōsiliū quod sit in urbe meum:
 Optimus ille fuit uindex ledentia pectus
 Vincula qui rupit: dedoluitq̄ semel.
 Sed cui tantum animi est illū mirabor & ipse.
 Et dicam monitus non eget iste meis.
 Tu modo q̄ quod amas ægre dediscis amare.
 Et potes & uelles posse docendus eris.
 Sæpe refer tecum scelera facta puellæ.
 Et pone ante oculos omnia damna tuos.
 Illud & illud habet: nec ea contenta rapia est.
 Sub titulum nostros misit avara lares.
 Sic mihi irapit: sic me iurata fefellit.
 Ante suas quoties passa iacere fores.
 Diligit ipsa alios: a me fastidit amari.
 Institor heu noctes: quas mihi nō dat hēt.
 Hæc tibi per totos marcescant ola sensus.
 Hæc refer: hinc odiū semina quære tui.
 Atq̄ uiuam posses enī facundus in illis
 Esse dote tantum: sponte disertus eris.
 Hæserat in quadam nuper mea cura puella.
 Conueniens animo non erat illa meo.
 Curabar propriis æger podalirius herbis.
 Et fateor: medicus turpiter ager eram.
 Profuit assidue uitis insisteris amicæ.
 Idq̄ mihi factum sæpe salubre fuit.
 Quā mala dicebā nostræ sunt crura puellæ.
 Nec tamen: ut uerum confiteamur: erant.
 Brachia quā nō sūt nostræ formosa puellæ.
 Nec tamen: ut uerum confiteamur: erant.
 Quā breuis ē: nec erat: q̄ multū poscit amāti.
 Hic odio uenit maxima causa meo.
 Et mala sunt uicina bonis: errore sub illo.
 Pro uitio uirtus crimina sæpe tulit.

Non aliquis socios nullas coninrat contra nos.
 Male uulnector: in mio amore angor. Ad affue-
 tas artes: ad artes magicas. Si te causa potens. Do-
 cet quid sit agendum ab amatoris: nō sit urbem re-
 linquere. Optimus uindex: optimus defensor & li-
 berator. Qui rupit: qui potuit soluere. Lædētia
 pectus uincula: amorem mentem amatoris: torquē-
 tem. Dedoluitq̄ semel: semel amoris impatienti-
 am: & dolorem abiiecit. Est enim dedoluit: quod do-
 lebam abiicere: sicut dediscere. Et uelles: dediscere.
 Sub titulum: sub inscriptionem uenditi iuris. Vide
 tur autem sumptum hoc ex duobus illis Tibulli uer-
 sibus. Quin etiam sedes iubet si uendete auitas. Ite
 sub impetum sub titulumq̄ lares. Nostros lares:
 nostram domum. Institor: mercator. Habet no-
 stes: habet coitum ab ea. Marcescant: putrescant
 & senescant. Podalirius: optimus aliquis medicus:
 ut fuit Podalirius Asclepii filius. Aeger amore ca-
 ptus. Propterea herbis meis præceptis. Et mala
 sunt uicina bonis: quia que mala sunt: possunt eti-
 am laudari. Pro uitio: loco turpitudinis. Viti-
 tus: bonum.

Sub titu-
lum ali-
quid mi-
tate

DE REMEDIO AMORIS

Petulus Breui limites teol uis tranſeundo de uirtute ad uultum. Et poterit dici petu'ans: ſuere cuncta poterit ap-
Urbanus pellari, Cicero. Nam q̄ inuſitata rabie petulantet in uxorem ſiſſa maḡ meam inuſiſti; & alibi. Deſine bo-
Urbanus nos petulauiſſima infectari lingua. Quae ruſtica non eſti quae eſt urbanus urbanus enim eſt ut Cato uolu-
Urbanus it) cuius multa benediſſime reſponſa q̄ erunt: & qui in ſermonibus; circuli conuiuii item in concionibus;
Urbanus omni deniq; loco ridiculo eorum modoq; dicit. Fabius urbanitatem appellat in qua nihil abſonum; nihil
Urbanus aſtreſcit; nihil inconditum; nihil peregrinum; neque ſenſum neque uerbum neque ore; gultu ue poſſit deprehē-
 di. Si qua proba eſti qua eſt bona non petulus.
 Blandi ſonitib; blandis uerbis; barbara ſermone ē
 ſi dure atq; aſpere loquitur. F ſcia nulla tegar;
 nulla ſcia peſtus aſtingar. Omne papilla. Pe-
 dus habentiſ; haberi gentes mammas. Iuuenalis.
 Tunc nuda papillis. Conſtitit autat. Mollibus
 eſt oculiſi habet oculos molles; & ad ſtendum ſa-
 ciles. Quum ſe non ſin xerit ulli quum nondum
 ſe ſua ueritatē gemmis omauerit ut alicui placeat.
 Auferimur cultu; auro & gemmis magis placent
 puellae q̄ forma. Quod ames; puellam intellige.
 Inter tam multa; inter tot omamenta Hac agi-
 de. Aegris (ut in octauo Sernius ſcribit) eſt manimē-
 tum peſtoris aereum habens in medio Gorgonis ca-
 put quod munimentum ſi in peſtore uominis fue-
 rit; aegris uocatur; ſi in peſtore hominis ſit in anu-
 quis imperatorum ſtatus uidemus; lorica dicitur
 Matris. Peſtore quum ſacro ſederit aegris erit; hic
 autem gemmas; quibus teguntur ſceminæ agida
 appella: Onidius q̄ ille defendat deformitatem
 his omamētis: ut aegris peſtus tuetur. Diues amor
 diues puella. Improuiſus ades; puellam improuiſ-
 ſo adeas; antequam ornetur. Inermem; inoma-
 tam. Excidet ab animo tuo a mouebitur. Suis
 uitis ſua turpitudine. Compoſitis uenenis; ſu-
 cum intelligit: quo mulieres faciem uenuntant: de
 quibus abunde diximus in libris de arte amandi.
 Aetopa lapſa. Aetopa in ſinum cadentis. Quid
 autem ſint Aetopa dictum eſt ſuper eo uerſu Aetop-
 pa quid redolent; i qua uiſi mittantur athenis. Il-
 la tuas redolent phineu. Phineus rex fuit Arcadię
 qui filios occaecauit in cuius nidiſt amillum quo-
 q; dii oculis priuauerunt; dapibus non poterat ueſci
 nam admotae harpyae mēſis; eas uentris proſtudio
 ſcedabant. Fabulam habes apud Ouidium in me-
 tamorphoſeos; & Diodorum in quinto. Nauſeae
 uomendi appetitus nauil dictus; q̄ ſi excitari nauil-
 gantibus facile ſolet. Nunc tibi quae medio. Do-
 cet etiam ex coitu poſſe cauſam odii inuenire ama-
 torem. Omni partemoti modo ex aliis uitis quae
 nauſeae gerum riſum ex coitu. Nuper enim no-
 ſtros. Cauſam aſignatur; nolit dicere ea coitus ui-
 na. Eſt protema; eſt laſciua; & inuerecunda.

Quā potes in peius dotes deſlecte puellae.
 Iudiciūq; breui limite falle tuum.
 Turgida ſi plena eſt; ſi fuſca ē nigra uocetur.
 In gracili macies crimen habere poteſt.
 Et poterit dici petulanſ; quae ruſtica non eſt.
 Et poterit dici ruſtica; ſi qua proba eſt.
 Quin etiā quacumq; caret tua dote puella.
 Hanc moueat blandis uſq; precare ſonis.
 Exige quod cantet ſi qua eſt ſine uoce puella.
 Fac ſaltem ſciſi ſi qua mouere pedem.
 Barbara ſermōe eſt; fac tecum multa loquat.
 Non didicit chordas tangere; poſce lyram.
 Durius ſcedit fac ambulet; omne papilla.
 Peſtus habent tumida; ſcia nulla tegat.
 Si male dentata eſt; marra quod rideat illa.
 Mollibus eſt oculis; quod ſciſi; refert.
 Proderit & ſubito; quum ſe non ſin xerit ulli.
 Ad dominam celeres mane tu liſſe gradus.
 Auferimur cultu; gemmis auroq; teguntur.
 Omnia; pars minima eſt ipſa puella ſui.
 Sepe ubi ſit qd̄ ames; iter tā multa requiras;
 Decipit hac oculos agide diues amor.
 Improuiſus ades; deprendas tutus inermen.
 Inſcelix uitis excidet illa ſui.
 Non tñ huic nimium p̄cepto credere tuū eſt.
 Fallit enim multos forma ſine arte decens.
 Tu quoq; cōpoſitis ſua quū liet ora uenenis.
 Ad dominam multis; nec pudor obſtet eas.
 Pyxidas inuenies; & rerum mille colores.
 Ex fluere in tepidos aetopa lapſa ſinus.
 Illa tuas redolent phineu medicamina menſas
 Nō ſemel eſt ſtomacho nauſea facta meo.
 Nunc tibi quae medio ueneris p̄ſtemus in uſu.
 Eloquar; eſt omni parte fugandus amor.
 Multa qd̄ ex illis pudor ē mihi dicere; ſed tu
 Ingenio uerbis concipe plura meis.
 Nuper enim noſtros quidā carſere libellos
 Quorum cenſura muſa proterua mea eſt.

Ingenium magni liuor detractat homeri. Tangit Ouidias historiam: quam Vitruuius libro septimo: de architectura refert: talis est. Quum Zoilus libros in Homerum compoluit: Alexandria eos recitauit. Ptolemæo regimini nullum ille dedit responsum: quæ tantum poetam in merito culpæ uidere posset. Ad egestatem compulsi: regem adiit rogantur: sibi aliquid dari iuberetur: rex respondit: Homerus: qui ante annos mille decessit: tuo perpetuo tor millia hominum pasciturare tu quoque debes: qui meliori ingenio te proficis: non modo unum sed etiam plures alere posses: aculeatus deinde Zoilus patricidii crudelitatis est: hic ergo quum esset Homeri obtruncator: adoptauit sibi hoc cognomen: ut Homeros mastix uocaretur: quod uerbum apud Græcos flagellum significat: & inde factum est: ut omnes huiusmodi doctorum uirorum calumniatores Homeros mastix appellentur. Plinius. Vt obiter caueam istos Homeros mastix: Gelius scribit: quendam librum scripsisse aduersus Ciceronem: qui insano titulo erat inscriptus Ciceros mastix: ostendens igitur Ouidius præcellensimum quæque poetarum non posse malignitatis dentes: & liuorem effugere: dicit Zoilum inuidia stimulis uerbis perulantis in Homerum scripsisse: qua detractioe Zoilus nomen inuenitur Homeros mastix cognominaretur. Et tua sacrilegæ Maronem dicitur: qui elegantissime cecinit aduentum Aeneæ in Italiam: quo penates attulit: quos ex incendio troiano eripuerat: sed tamen clarissimus poeta non caruit detractioibus: Seruius docet. Nostra licentia scribendi auctoritas. Perde mæonio uersu heroico: qualis usus est Homerus. Grande sonat tragicæ quæ de regibus loquuntur. Tragicæ decet iæ cothurnos. Tristitia Tragicæ proprium est: huiusmodi Euripides ipse trachelao regitur de se Tragicam scriberet: abnuit ac precatus est: ne accideret Archelao aliquid. Tragicæ proprium est: ea enim luctus exiliæ dedit: iræ continentur. Horatius. Iræ thyestæ exitio grati struere. Versibus e mediis mediocri dicendi generis & rebus ac personis conueniente. Est enim comædia priuæ rei uisus: fortunæ sine periculo uitæ comprehensio. Socus habendus est: socum pro comico stilo posuit: supra cothurnum pro tragico. Horatius in epistolis. Quam non astrito percutat pulpita focos: est autem focos caldamenti genus: quo utebantur comædifici: ut tragicæ cothurno. Horatius. Hunc soci capere pedem: migrandæque cothurni. De Comædia autem & tragicæ multa Donatus & Diomedes. Liber in aduersos hostes. Iambicum carmen est: male dicunt: iambo pede fit appellatur: primo enim sex iambis compositum est: mox spondee omnibus in locis recipitur: præterquam in secundo & quarto loco: ut in arte poetica docuit Horatius. Huius carminis Diomedes refert: præcipui scriptores fuisse apud Græcos Archilochum & Hipponax: apud Romanos uero Lucilius: Catullus & Horatius. Bibaculus iambum autem ideo liberum appellatur: quoniam est expeditus & celer. Horatius. Syllaba longa breui subiecta uocatur iambus. Pes citus. Vel certe liberum: qui in exemplam inuehantur: libere scribunt: nulla habita eius ratione. Extremum seu trahat ille pedem: id iambicum uersum designat: scilicet rectum iambicum: & collambicum: uel scazon: tunc hoc claudicantem: & tunc enim iambicus habet in ultima pede iambum: pyrrichium uel in antepenultima cunctos accipit: pedes quoque modum sit capax circa syllabarum quantitates: indifferens: scazon uero hoc uno & recto iambico distat: quod clausulam postulat: spondaicum uel trochaicum: penultima autem pede spondaicum recipit: in iambum: ambo autem uersus trimetri appellatur: constant enim ex sex pedibus: suntque utrique ad maledicentiam facti: per euletem ergo pedem: rectum iambicum: per extremum uero claudicantem: & scazon intelligit.

Dūmodo sic placeā: dū toto canter in orbe.
Qui uolet impugnet unus & alter opus.
Ingenium magni liuor detractat homeri.
Quisquis es: ex illo zoile nomen habes.
Ex tua sacrilegæ laniarunt carmina linguæ.
Pertulit huc uictos quo duce troia deos.
Summa petit liuor: perflant altissima uenti
Summa petunt dextra fulmina missa iouis.
At tu quicunque es: quæ nostra licentia lædia.
Si sapias ad numeros exige quæque suos.
Fortia mæonio gaudent pede bella referri.
Delituit illic quis locus esse potest.
Græde sonat tragicæ: tragicos decet iæ cothur.
Versibus e mediis focos hūdis erit. nos.
Liber in aduersos hostes stringatur iambus.
Seu celer: extremum seu trahat ille pedem
Blanda pharetratos elegia canter amores.

continentur. Horatius. Iræ thyestæ exitio grati struere. Versibus e mediis mediocri dicendi generis & rebus ac personis conueniente. Est enim comædia priuæ rei uisus: fortunæ sine periculo uitæ comprehensio. Socus habendus est: socum pro comico stilo posuit: supra cothurnum pro tragico. Horatius in epistolis. Quam non astrito percutat pulpita focos: est autem focos caldamenti genus: quo utebantur comædifici: ut tragicæ cothurno. Horatius. Hunc soci capere pedem: migrandæque cothurni. De Comædia autem & tragicæ multa Donatus & Diomedes. Liber in aduersos hostes. Iambicum carmen est: male dicunt: iambo pede fit appellatur: primo enim sex iambis compositum est: mox spondee omnibus in locis recipitur: præterquam in secundo & quarto loco: ut in arte poetica docuit Horatius. Huius carminis Diomedes refert: præcipui scriptores fuisse apud Græcos Archilochum & Hipponax: apud Romanos uero Lucilius: Catullus & Horatius. Bibaculus iambum autem ideo liberum appellatur: quoniam est expeditus & celer. Horatius. Syllaba longa breui subiecta uocatur iambus. Pes citus. Vel certe liberum: qui in exemplam inuehantur: libere scribunt: nulla habita eius ratione. Extremum seu trahat ille pedem: id iambicum uersum designat: scilicet rectum iambicum: & collambicum: uel scazon: tunc hoc claudicantem: & tunc enim iambicus habet in ultima pede iambum: pyrrichium uel in antepenultima cunctos accipit: pedes quoque modum sit capax circa syllabarum quantitates: indifferens: scazon uero hoc uno & recto iambico distat: quod clausulam postulat: spondaicum uel trochaicum: penultima autem pede spondaicum recipit: in iambum: ambo autem uersus trimetri appellatur: constant enim ex sex pedibus: suntque utrique ad maledicentiam facti: per euletem ergo pedem: rectum iambicum: per extremum uero claudicantem: & scazon intelligit.

Blanda elegia: elegia est carmen compositum ex iambico uersu: scazon metrumque ad inuicem positum: Diomedes scribit: quod genus carminis apud Romanos præcipue scripserunt Propertius: Tibullus & Catullus imitati Græcos Callimachum & Euphionem. Dicta est autem elegia siue propro τοιαύτη στροφή τῆς ὁδῆς. Fere enim defunctorum laudes hoc carmine comprehendebant: siue ἀπο τοῦ εἰλέω. id est miseriam nego: tyrenus Græci quæ τὰ ἐγὼ ἵλαο: isto metro scripta: uerunt: cui opinioni celsentia uidetur Horatius elegos miserabiles appellans. Ouidius in amoribus. Fiebilis heu mæstor elegia solus capillos. Ah nūmis ex uero nunc quoque nomen habes. Mox ad res lætas amoreque usurpant: cæpta est unde eam blandam appellat poeta. Horatius. Versibus impater iunctis quæ: timonia primum. Post etiam inclusa est uoti sententia compos. De auctore elegiaci carminis grammatici certant: & adhuc sub iudice lis est. Amores pharetratos: cupidines: qui phætrea utuntur.

Zoilus li-
bros i ho-
meri co-
posuit

Homero
mastix

Tristitia
tragædiæ
peculiaris

Comæ-
dia
Soccus
Cothur-
nus
Iambicus
carmen
iambicus
uersus
duplex
Rectus
iambicus
Scazon

Elegia

Callima-
chus

¶ *Leuis amica mutabilis poella.* ¶ Callimachi numeris uersibus elegissin quibus scribendis Callimachus primas opinatur docet Quintilianus. ¶ Achilles: fortium gestatur fuit Achilles. ¶ Cydippe amica Aoon thihoc est materia mollis & lasciuia. ¶ Tui oris: tui carminis: & cantus. Homerus enim uiro- rum fortium fa- sta cecinit: non autem amatorum. ¶ Andromaches: pudicissimæ femina: ut fuit Andromache uxor He- do- nis. ¶ Thais: meretricem. ¶ Si quis agam: quis representet: & loqui faciat in casta scemina mulierem impa- dicam. ¶ Thais in arte mea est: res meretricia tractantur in meis libris: quas pro Thaide intelligit. Fuit au- tem Thais scortum nobilissimum: cui omnes me- tricias ueneres concessit Menander, Marialis. Hæc primum iuuenum lasciuos luserit amores. Hæc glyce re puer Thais amica fuit: & Propertius. Turba me- mandrea fuerat nec thaidos olim. Tanta in qua po- pulus luserit Eridhonias. Menæder fabulam fecit: quæ Thaida inscripta: & populo Atheniensi recitauit: hic Eunuchum fecit. Terentius. Est libera: nulli timor est obnoxia: nihil mihi cum nuptia non scribo de pui- dicitis scemina: aut non doceo nuptiam nolari. ¶ Si mea materia colligit se res iocofas: & lasciuas lasciuo etiam carmine compositas scripsisses contra eorum opiniones: qui dicebant poetæ musam pro- teruâ esse. ¶ Vicimus superauimus inuidos. ¶ Acta rea est: agere reum: est reum accusare: peragere uero reum est condemnare. ¶ Sed nimium properas: ni- mium festinas inuidendo. ¶ Studium famæ: laudis amor: quam consequor ex carminibus meis. ¶ Cre- scit mihi honor: honor enim alit artes: omnesq; in cédunt ad studium gloriæ: ut in Tusculanis docet Cicero. Valerius etiam maximus ira inquit. Nam & uirtutis uberissimum alimentum est honor: & pro Achia scribit Cicero. Virtutis mercedem gloriam es- se. ¶ Principio citius aditu: & primordio famæ cō- paranda: nonnulla est mihi difficultas: uel certe di- citur se sessum uelle priori libro finem imponere. Est autem sumpta similitudo ab equo: cuius ascenden- te. ¶ Tantum se nobis: fatetur ueterum de poeta: se in elegis primas tenere: ut Maro in heroico carmine apud Latinos principatum optinuit.

Age: red
Peragere
reum

Et leuis arbitrio ludat amica suo.
Callimachi numeris non est dicendus achilles
Cydippe non est oris homere tui.
Quis feret adromaches pagente thaida ptes.
Peccat in andromache thaida si quis agat.
Thais in arte mea est: lasciuia libera nostra est.
Nil mihi cum nuptia: thais in arte mea est.
Si mea materia respondet musa iocofa.
Vicimus: & falsi criminis acta rea est.
Rūpete liuor edax magnū iā nomē habemus
Maluerit: tantum quo pede cepit eat.
Sed nīmū properas: uinā mōs: plura dolebis.
Et capient anni carmina multa mei.
Nā iuuat: & studiū famæ mihi crescit honore
Principio cliui noster anhelat equus.
Tantum se nobis elegi debere fatentur.
Quantum uergilio nobile debet opus.

EXPLICIT LIBER PRIMVS
INCIPIIT SECVNDVS
FOELICITER:

P.OVIDII NASONIS DE REME
DIO AMORIS LIBER SECVNDVSBARTHOLOMEI MERVLAE ENARRA
TIONES IN VLTIMVM DE REMEDIO
AMORIS VOLVMEN.

Acten⁹ iuidiz rñdi
mus:attrahe lora
Fortius:& gyro cur
re poeta tuo.
Ergo ubi cōcubit⁹et
op⁹iuuēle petet.
Et prope pmissa tē
pora noctis erunt.
Gaudia ne domina

pleno si corpore sumes.

Te capiantineas quamlibet ante uelim.
Quamlibet inuenias in qua tua pñia uoluptas
Destinata prima proxima segnis erit,
Sustentata uenus grauißima:frigore soles.
Sole iuuant umbræ:grata sit unda siti.
Et pudet & dicam ueneris quoq; iūge figuras.
Quas minime iungi:quasue decet putes.
Nec labor efficere est:rata tibi uera fatentur.
Et nihil est quod se dedecuisse putent.
Tunc etiam iubeo totas aperire fenestras.
Turpiacq; admissio membra notare die.
At simul ad metas uenit finita uoluptas.
Lassaq; cum tota corpora mente iacent.
Dum piget & nullam malles tetigisse puellā.
Facturusq; tibi non uideare diu.
Tunc alio signa quæcūq; in corpore menda ē.
Luminacq; in uiciis illius usq; tene.
Forßitā hæc alijs (nā sūt quoq;)pua uocabit.
Sed quæ non profunt singula multa iuuant.
Parua necat morlu spaciosum uipera taurū.
A cane non magno sæpe tenetur aper.
Tu tantum numero pugna pceptaq; in unū
Contrahende multis grandis acerruus erit.
Sed quia sunt totidem mores:totidēq; figurę.
Non sunt iudiciis omnia danda meis.
Quo tua non possunt offendi pectora facto.
Forßitan hoc alio iudice crimen erit.
Ille quod obscenas in aperto corpore partes
Viderat:in cursu qui fuit:hæsit amor.
Ille quod a ueneris rebus surgente puella.

Actenus inuidiz respondimus po,
steaquā calumniatoribus & inuidis
superius satis superq; respōdit. Qui
diuistructaq; ab his falso se accusas
tum fuisse docuitnūc seipsum hor
taturut inceptum opus ad calcem
deducat. ¶ Attrahe lora:repre cū
sum tuum:nec ultetius respōdeas malisoli. ¶ Cura
re tuo gyro i tuam materiam i & opus exequere.
¶ Multa iuuant:plura puellæ uitia simul notata sed,
dent tibi eam inuisam i quod unum tantummodo
non fallat. ¶ Parua necat morflu. Viperę exemplo
docet minimum quodq; uitium posse amicam tibi
in odium adducere. ¶ Sed quia sunt totidem dicit
non posse uitia omnia notare propter motum uas
rietatem:is alii tem quamplam laudabūt i quam
uimperabant alii.

Quidisiderideris hæcuel me amatoresiq; hæc dici possint uobis amica infestâ reddere. ¶ O si quos po-
 tuerunt ista mouereti hæc quæ dixi potuerunt uos ab amica amouere legitur & iuare quod etiam p'acet.
 ¶ Tepidæ faces: mediocritis & segnîs amor. ¶ Afflarunt uestra pectora in hæsit mēti uestra: ex quo designat
 leuicula esse quæ dixit: & quibus tamen unouisq; mediocri amore saucius, ossit ac debeat mouerit: post
 modû Cupido in eum actus arcum intendat. ¶ Contentos arcus in tentos & paratos ad laculadû a uerbo
 contendo. Virgilius. Actus hæc cernens arcum intendebat Apollo. ¶ Maiorē opē: quia difficilior erit cura
 rior: quâ nos acius offert cupido. ¶ Puella reddente
 obscena: puella uentrem exonerat: uel mensura
 emittente. ¶ Vt prosiat quibus iuuent. ¶ Non sunt
 experienda thronon tamen agenda sunt propter tuti-
 tudinem. ¶ Subducto stipite amoris ignis. ¶ Cæ-
 ratas puppes in uesui pellice illitas. ¶ At ti-
 bi qui fueras. Docet ab eo qui uni tantû puellæ ad-
 dictus fuerat: alterâ quoq; inueniendâ esse: quo pri-
 or amor ab altero uicatur. ¶ Pasiphaes Minos i plo-
 tide perdidit. Ignem in exemplaribus omnibusque
 legi in Prognide scriptum annotatum: quum in ploti
 de legendâ sinislet enim plotis mulier formosâ: quâ
 amauit. Minos relicta Pasiphae: quæ ea causa pos-
 sita facta est meretrix: Pindari interpres scribit.
 Sunt qui in Proctide legendum putant: Proctis eni
 Cephalî uxor Minos laborantem sanauit: ut scribit
 Hyginus: & pro eo beneficio eam ab eo accepit.
 ¶ Prius pasiphae uicta ab Idea coniuge: fuderata a
 Plotide cretensida enim mos est cretæ. ¶ Cessit
 cum dedit ipsi Plotidi. Potes enim ad Cassandram
 referre: cuius amore capus Agamemnon: eam in
 Græciam adduxit: quare commota Clytemnestra
 maritum occidit: tante dictum est. ¶ Amphilo-
 chi frater ne phyllida semper amaret. Callopo fecit par-
 te recepta tori. Hæc duo crimina ita emendauit nō
 phyllida: sed Phegida: & Callioe: non Calliopem
 legas. Fabula talis est: Alcmeon filius uaris Amphira-
 ri quætebat purgari ob interfectam matrem Eri-
 philen: uenitq; ad Phegeum patrem. Alpheiboræ
 cui dedit monile matrem: pro eo sumicuius & ma-
 ritus effectus est: profectus deinde ad Acheloum: si-
 llam eius adamaui: nomline Callioe: quæ quum
 & ipsa monile illud posceret: rediit ad Alpheiboræ.
 amised illic a Themeno: & Axione Alpheiboræ
 fratribus interfectus est: sepultus in Acropoli: zacyn-
 thii ubi capti sunt: quas uirgines appellant: Al-
 pheiboræ autem fratres: in uisionem necati manet
 interferit: auctor Pausanias in septimo historiarum.
 Ouidius quoque in octauo metamorphoseos fabu-
 lam breuiter tangit. ¶ Amphilo-
 chi frater: Alcmeon filius Amphiarai: & frater Amphilo-
 chi. ¶ Phegida
 Alpheiboræ Phegei fillam. ¶ Oebalia pellicet: He-
 lena ex Lacedæmonia. ¶ Forma coniugis: forma
 progener. ¶ Odyssio tyranno: Thero regi Dauidis
 oriundo a Thracibus. ¶ Sotoris clausa i Philome-
 næ: a Thero ducta in stabulâ: ibiq; inclusæ. Ouidi-
 us in sexto metamorphoseos. Etiam cum lachry-
 mis ubi sit germana rogante. Includit: lassusq; ne-
 phas t & uirginem unam. Vi superat. ¶ Parcius e
 multis minus dolet mater: amisso ex multis filia
 uno: quum quæ unum tantum habet & perdit. ¶ Vi-
 dit id atrides. Idem per exemplum Agamemnonis
 uerum esse comprobat.

Plotis
 nympa
 Proctis

Vidit in immundo signa pudenda toro.
 Luditis: si quos potuerunt ista mouere.
 Afflarunt tepidæ pectora uestra faces.
 Attrahet ille puer contentus fortius arcus.
 Saucia maiorem turba petetis opem.
 Quid qui clam latuit reddete obscena puella
 Et uidit quæ mox ipsa uidere uetat.
 Di melius: q non moneamus talia quæquâ.
 Vt prosiat: nos sunt experienda tamen.
 Hortor & ut pariter binas habeatis amicas.
 Fortior est: plures si quis habere potest.
 Secta bipartito quum mens discurret utroq;
 Alterius uires subtrahit alter amor.
 Grandia per multos tenuantur flumina riuos
 Magnaq; subducto stipite flamma perit.
 Non satis una tenet cæratas anchora puppes.
 Non satis est liquidis unicus hamus aquis.
 Qui sibi iam pridem solatia bina parauit.
 Iam pridem summa uictor in arce fuit.
 At tibi qui fueras dominæ male creditus uni.
 Nunc saltem nouus est inueniendus amor
 Pasiphaes minos in plotide perdidit ignes:
 Cessit ab idea coniuge uicta prior.
 Amphilo-
 chi frater ne phegida semp amaret.
 Callioe fecit parte recepta tori.
 Et paris cenonen summos tenuisset in annos.
 Si non cæbalia pellice læta foret.
 Coniugis odyssio placuisset forma tyranno.
 Sed melior clausæ forma sororis erat.
 Quid moror exēplis quos me turba fatigat.
 Successore nouo uincitur omnis amor.
 Parcius e multis mater desiderat unum.
 Quam: quæ flēs clamat tu mihi solus eras
 Et ne forte putes noua me tibi condere iura.
 Atq; utinam inueni gloria nostra foret.
 Vidit id atrides: quid enim non ille uideret.
 Cuius in arbitrio græcia tota fuit.

Marte suo captam chryseida uictor amabat.

At senior stulte flebat ubiq; paier

Quid lachrymas odioso senex: bñ cōtigē illi.

Officio natam laxis inepte tuo.

Quā postq; reddi calchas ope tutus achīlis

Iusserat: & patria est illa recepta domo.

Atrides ait: est illius proxima forma.

Ex si prima sinat littera nomen idem.

Hanc mihi (si sapiat) per se cōcedat achilles.

Si minus imperium sentiet ille meum.

Quid si quis uestrū factū hoc incusat achui.

Est aliquid ualida sceptrā tenere manu.

Nam si rex ego sum: nec mecum dormiat illa

In mea theristes regna licebit eat.

Dixit & hanc habuit solaria magna prioris.

Ex prior est posita cura repulsa noua.

Ergo assume nouas auctore agamēnone flā.

Ex tuus in uiuio detineatur amor (mas.

Quæris ubi inuenias: artes tu plege nostras.

Plena puellarum iam tibi nauis erit.

Quod si qd pcepta ualēt: mea: si quid apollo.

Vile mortales edocet ore meo.

Quāuis infelix media torberis ætina.

Frigidior domina: fac uidere lux.

Et sanum simula: ne si quid forte dolebis.

Sentiat: & ride cum tibi flendus eris.

Non ego te iubeo medias abrūpere flāmas.

Non sunt imperiū tam fera iussa mei.

Quod nō est simula: positos imitare furores.

Sic facies uere quod meditatus eris.

Sæpe ego ne biberem: uolui dormire: uideri.

Dum uideor: somno lumina uicta dedi.

Deceptum nisi: qui se simularat amare.

In laqueos a uiceps decideratq; suos.

Intrat amor mentes us: uix edificatur usu.

Qui poterit sanum fingere: tutus erit.

Dixerit: ut uenias pacta tibi nocte: uenito.

Veneris: & fuerit inaua clausa: feres.

Nec dic blanditias: nec dic conuita posti.

Nec latus in duro limine pone tuum.

Postera lux adent: careant tua uerba querelis

Et nulla in uultu signa dolentis habe.

Iam ponet fastus: quom te languere uidebit.

Hoc etiam nostra munus ab arte feres.

¶ Chryseida. Chryse filiam Astimonem. ¶ Senior pater. Chryses sacerdos Apollinis. ¶ Calchas ope tuus achillis. Quom Agamemnon raptam Chryseida nollet pari reddere: Apollo per nouē dies toridēq; noctes sagittas emittens: primum iumenta deinde homines ita percussit: ut quotidie cateruatim in rogis defundēq; corpora cremarentur: quam rē quā Achilles ad senatus retulisset placuit Calchantem augurē consulē: qui quom timeret diuinationem proloqui propter Agamemnonem iurauit ei Achilles se uiuo uenimē passurum se iniuriōsas manus afferre ipsū quidem Agamemnonem principē: qui illic aderant multo eminentissimū: quibus uerbis tutus Calchas: pestilentiam docuit posse sedari si Chryseis patri redderetur: quo facto Agamemnon Bryseida Achilli eripuit: in primo Iliados cecinit Homerus. ¶ Proxima illius: secunda a forma Chryseidis. ¶ Et si prima sinat littera: Bryseis non Chryseis diceretur. ¶ In mea theristes: ordo est: licet Theristes eat: mea regna: hoc dicit in locum meum constitutum locissimū ac pessimum illum Theristes: qui (ut in secūdo Iliados feri. Homerus) uix fuit loquacissimū: idem scēdissimū: omnīq; ad Troiam nauigantē altero oculo Strabonē altero pede claudos: an gustissimis humeris: & ad pectus usq; contrādit: uertice acuminato: rorato capillo: & eo impetigine arto: huius meminit Iuuenalis dicens. Mulo pater tibi sit theristes: idem modotus sis. Acacide similis. ¶ Et hanc habuit Bryseida accepit. ¶ Solaria magna prioris: dempta Chryseide Agamemnon: postea solatio fuit Bryseis. ¶ Prior cura: prior Chryseidis amor. ¶ Noua: nono amore Bryeidis. ¶ In uiuio: in duabus puellis. ¶ Antes nostras: liberos de arte amandi. ¶ Media ætina: medio ætū amoris. ¶ Frigidior: legnis in eius amore. ¶ Abrumpere medias flāmas: mediū amorem nō quāprimum sed paulatim soluere. ¶ Positos furores: depositum amorem uehementem. ¶ A uiceps: nato: in qui accipitur puellam. ¶ In laqueos suos: in suas infidias: quas puellæ parauerat. ¶ Quom te languere uidebinquom sentiet te ab amore destitui & cessare: nam quom puellæ itelligūt se amari ab amantibus: tunc redduntur insolentiores: ac negligentiores: & repidiū amat: exsuperbiam ponunt. ¶ Hoc munus: quod sequitur.

Calchas docuit pestilentiam posse sedari

Te quoq; fallat amor. Docet amatorē decipi pos-
se ab amore: anteq; dediscat amare: nisi amicæ consi-
lium celeriter. ¶ Quod te cōtemnere possis: q; te no-
lente ab ea contemnari. Legitur etiam possi: ut sit
quod te non ducas illi parē pulchritudine. Alii uero
ita legunt: q; nō contemnere possis: hoc est: q; non
spes possis spernere ipsam puellā. ¶ Ferre gaudia
ex facili non difficile potes amoris iugum deponere
re & gaudere: mel hoc dicit potes amicæ gaudia fa-
cile ferre & amittere. ¶ Partes conciliantis permit-
tendo te etiam cum amica coitendū quod paulo post
aperius docet. ¶ Ferro acuto: scalpro acuto: resecādo
vulnus immedicabile. Oui. in met. Sed immedicabile
vulnus. Ense recidēdum est: nec pars sincera trahat.
¶ Nec abire potes: ne potes lōgius discere ab ami-
ca. ¶ Desine luctari: cella pugnare cum amore. ¶ Re-
serā tua carbasa: redeas ad amicā. ¶ Quaq; uocant
fluctus amoris impatientiā: & uim fluctuū, appellat.
¶ E medio amnem habēdo cū puella. ¶ Sed bibe
plus etiam. Explendū esse docet libidinis desiderū
pluq; necesse sit. ¶ Tedia quere mali: fac tibi amo-
rem tedio esse. ¶ Maner per se uera in amore. ¶ Dum
bene te cumulatū bene te explet amore. ¶ Fit
quoq; longus amor. Amore quoq; diu durare pos-
se ostendit ex diffidentia: quā rem uitandā esse pce-
pit. ¶ Quē diffidentia nutrit: qui nutrit zelotipia
quam Crisypus dicebat esse animi aegritudinē ex
eo prouenientem: quod addit alteri: quod ipse nō ha-
beas. ¶ Pone me. pone timorē: me amica aliū amet.
¶ Vi sua sinat amica solū se amet. ¶ Ope ma. medi-
cinā auxiliū. ¶ Plus amat e natis: timorem probat
amorem augere. Ordo est. Mater plerūq; e duob;
natis plus amat illū: p cuius redditu timet: q; gerit
arma: hoc est: quia salutat. ¶ Est prope collinā. Por-
ta collinā: uetiam salaria dicebatur: qua in collem qui
nalem ibatur: illi propinquum fuit templum Vene-
ris Erycinæ: de quo in lib. vi. i. a scribit Strabo. Eryx
collis est celsus. In quo Veneris templum locatum
erat: quod singula ueneratiōe colebatur: antiquis
mulierum frequentia: testum: nullius ministeris di-
catum: quas & e Sicilia: & externis regionibus mul-
ti locant. Sed postea sicut & ipsa coloni a iudicata
coloniis esse: & templum desolatū: & sanctorū
hominum copia defecit. Fuit & Romæ ante portā
collinā: de huius ædificiū: quod Veneris Ery-
cinæ templum dictatur: cui cum æde sacra isignis
adiacebat porticus. Oui. fasto: lib. iiii. Templum fre-
quentari collinæ proxima portæ. Nunc licet a sicu-
lo nomina colle tenent. ¶ Imposuit nomina: quia
cognominatum est templum Veneris Erycinæ: ab
Eryce colle Siciliæ. ¶ Lethæ amoris: cupido obliuio
nem amoris inducens a mantibus. ¶ In suas lampa-
das in suas facies ardentes: quibus cupido urit aman-
tum pectora. ¶ Addit aquam: ut extinguat. ¶ Ob-
livia obliuio: amoris inducens a mantibus. ¶ Du-
ro uiro uiro minus in amore respondenti.

Zelotipia

Porta coli-
næ seu sa-
laria
Templū
ueneris
erycinæ

Te quoq; fallat amor: dum sit tibi finis amādi
Præpositis frenis sape repugnat equus.
Vilitas lateat: quod non proficere fiet.

Quæ nimis apparent ratio uitat auis.
Nec tibi tam placeat: quod te cōtenere possis.
Sume animos: animis cedat ut illa tuis.

Ianua sorte patet: quibus reuocare transi.
Est data nox: dubita nocte uenire data.
Potes pati facile est: tibi ni patientia desit.

Protinus ex facili gaudia ferre licet.
En præcepta potest quisq; mea dura uocare.
En etiam partes conciliantis ago.

Et quoniā uariant animi uariabimus artes.
Mille mali species: mille salutis erunt.
Corpora uix ferro quædam sanantur acuto.

Auxiliū multis succus & herba fuit.
Mollior es: nec abire potes: uictusq; teneris.
Et tua sanus amor sub pede colla premit.

Desine luctari: referant tua carbasa uenti.
Quaq; uocant fluctus: hac tibi remis eat.
Explenda est finis ista: nix: qua perditus ardes.

Cædimus: e medio iam licet amne bibas.
Sed bibe plus etiā: q; quod præcordia poscūt.
Guttur fac pleno sumpta redundet aqua.

Et frueri usq; tua nullo prohibēte puella.
Illa tibi noctes auferat: illa dies.
Tædia quare mali: faciunt & tædia finem.

Iam quæq; quā credas posse carere manē.
Dum bene te cumules: & copia tollat amorē.
Et fastidita non libet esse domo.

Fit quoq; longus amor: quē diffidentia nutrit.
Hunc si tu quæris ponere: pone metum.
Qui timet ut sua sit: ne quis sibi subtrahat illā

Ille machaonia uix ope sanus erit.
Plus amat e natis mater plerūq; duobus.
Pro cuius redditu: quod gerit arma timet.

Est prope collinā: templum uenerabile portæ.
Imposuit templo nomina celsus eryx.
Est illic lethæus amoris: qui pectora sanat.

Inq; suas gelidam lampadas addit aquam
Illic & iuuenes uotis obliuia poscunt.
Et si qua est duro: capta puella uiro.

Hic mihi sic dixi: dubito: uerus ne cupido.
An somnus fuerit: sed puto somnus erat.

¶ Modo dascribendo præcepta artis a amatoris. ¶ Modo de misis ad misis intelligit autē duos libellos de remedio. ¶ Ad mala quisq; aium referat suahoc ē pceptū somni datum poetæquo iubetur amator cogitet semp de malis & rebus sibi aduersisquo facilius præ dolore illaq; amoris obliuiscat. ¶ Qui puteal. Bnumerat res poeta: ad quas aium referendū ē dixit. Erat aut puteal (ut Acron scribit) locus Romæ ad quem conueniebāt fenestroses: Porphyrio uero dicit: sedē fuisse prope Cicerū Pabianum quod Libonis dicebat: igitur Libō illud primum tribunal & sabbellia collocata sunt. Hora in epistola. Forū puteal

Puteal

O qui solictos modo das: mō demis amores.

Adice præceptis hoc quoq; na lo tuis.

Ad mala qsq; aium referat sua ponet amorē

Oibus ille deus plus ue minus ue dedit.

Qui puteal sanumq; timet: celeresq; kalēdas

Torqueat hunc æris munia summa sui.

Cui durus pater est: ut uoto cætera cadant.

Huic ater ante oculos durus hñdus erit.

Hic male dotata pauper cū coniuge uiuit.

Vxorem fato credat obesse suo.

Est tibi rure bono generosa ferulis uix

Vinea: ne nascens uista sit uua time.

Ille habet in reditu nauē mare semp iniquum

Cogitet: & damno litorea saxa suo.

Filius hunc miles: hūc filia nubilis angat.

Et quis non causas mille doloris habet.

Et posses odisse tuam pari: funera fratrum

Debueras animo sape referre tuo.

Plura loquebatur: placidus puerilis imago.

Destituit somnus: si modo somnus erat

Quid faciam: media naue palinurus in unda

Deferit ignotas cogor ire uias.

Quisq; amassa loca sola nocēt: loca sola caue.

Quo fugis i populo tutior esse potes (to.

Nam tibi secretos augent secreta furores.

Est opus auxilio turba futura tibi est.

Tristis eris: si solus eris: dominaq; relicta.

Ante oculos facies stabit ut ipsa tuos.

Tristior incirco nox est: quā ipa phœbi.

Quæq; leuet luctus turba sodalis abest.

Nec fuge colloquium: nec sit tua ianua clausa

Nec tenebris uultus flebilis abde tuos.

Semper habe pyladen aliquē qui curet ore scē

Hic quoq; amicitia non levis usus erit.

Quid nisi secreta laferunt phyllida syluæ.

Certa necis causa est in comitata fuit.

Ibat ut aonio referens trietrica baccho.

Ire solet fufis barbara turba cornis.

Et modo q̄ poterat latum spectabat i æquor.

libonis. Mandabo ficiis & perficiis. Si puteal multa caut' ubique flagellat. ¶ Ianūq; timeti uel mentem ianuariū: quo in ius trahebant debitores a creditoribus in iudiciale intelligit: quod erat ppinquū tēplo Iani. ¶ Celeresq; kalēdas: celeres appellat kalēdas: q̄ debitor tēpus soluendi uidebat: celeries adueniēte q̄ uellet ex quo designat dolendum ē: si cui amator debet pecuniam: debitores enī kalēdis cogebantur pecunia creditoribus soluere. Hora in primo sermone. Quod nisi cū tristis misero uenire kalēdas. Mercedē aut nūmos unde extricant & us Suet. referit: quō Augustus aliquos nunq̄ soluturos significabat ad kalēdas græcas soluturos aiebat. ¶ Mutua curauitissim quoq; dolēdū ē dictū i idē credidit pecuniam alicui ¶ Vt uoto cætera cedant: quis in reliq; rebus p̄ter q̄ in amore facili habeat parē m. ¶ Littora lauidura & saxa litorea. ¶ Et posses odisse tuam pari. Paris quoq; odisset Helenam: si fratrum pericula cōsiderasset. ¶ Et quis non causas idem enī feterit scribit Herodotus libro septimo. Nec mortalium quempiam: aut effecit fore: qui ex quo natus est: mali expert sit & ut quisq; maximus est: ita maxia ei debere mala. ¶ Puerilis imago. Cupido Lethæus: quem somnum quoq; appellauit. ¶ Palinurus lethæus. Cupido optimus magister reme di amonuit Palinur' fuit opim' nauis Aeneæ gubernator. ¶ Deferit naue: deferit materiā hanc meam. ¶ Quam tempora phœbi i quam diei tempora. ¶ Quæq; leuet luctus: quæq; particula hic i p̄ q̄ pōitur. Ouidius in metamorphoseos. Vinea patati sed uignō est opus inq; figura. Capta dei nympha ē: & in fastis. Naraq; de flamma corpora nulla uides. ¶ Pyladen aliquem: fidum aliquem amicum: ut fuit Pylades Orestis: qui cum nunquam deferuit quom factus esset infans post matrem interfectam. ¶ Hic usus amicitia: hæc amicitia utilitas. ¶ Non erit leuis non erit parua. ¶ Ibat ut Aonio referens trietrica Baccho. Amorem Phyllidis furor Baccharum compat poeta. Male autem in plerisq; exemplatibus ædonio legitur: i lylaba repugnant: quæ in penultima: semper longa est. Propertius. Nec minus assiduis ædonis sessa choreis: memens tuiant Aonium Bacchum: hoc est Boetium legat: non ædonium: cur autem Bacchus Aonius dicatur: & quid Aonia sit: docuimus i libris de arte amandi: repete quæ illic scripsimus. ¶ Trietrica: triennialia sacra Libeti enī sacra (ut docet Seruius) æonio quoq; anno innotabantur. ¶ Latum spectabat in æquor: an ueniret Demophoon.

Nemine
mali exp.
temQuæ pro
quiaTriethe
rica

Sithonis

Contagiu

Contagio

Contages

In humo arenosa: in littore. ¶ Subnubilus parum obscurus. ¶ Nona tegebatur miseræ uia: sic & in ter-
tio de arte amandi. Quære nouem uicibus cur una feratur: & alibi. Depositis syluis phyllida flexa comis.
¶ Vident demophoonas pexerit. ¶ Pallida facta amore attenuata: uel pallida morte futura. ¶ Aspicit &
ramos quibus se suspendat. ¶ Et digitos ad sua colla refert: zonam collo innestat. ¶ Sithonio Phyllis ex
Thraciâ: quæ prius Sithonia dicebatur: Gellius docet. ¶ Non flexet positistatbor non tua causa amisisset
comas: id est frondes: quæ sunt arborum comæ. ¶ Præstiterat iuuenis. Amatoris cuiusdam exëplo docet
amantum quocq; turbam fugiendam esse. ¶ Decidit:
uenit i pristinum morbum amoris. ¶ Nec uisita-
re. ¶ Contagia: contagia appellat amantum confor-
tia. Est autem contagium: seu contagio: & cõtages
morbust: qui quicquid contingit polluit. Iuuenalis.
Dedit hanc contagio labem. Et dabit i plures: sicut
grex totus in agris. Vnius scabie caditi & porrigine
porci. ¶ Dum spectant læsos: idem aspiciunt aliorum
oculos: fletus: ob amoris impatientiam uiolatos: uel
læsos amantes a puella deceptos accipe. ¶ Multaq;
corporibus. Multa mala transeuntia ab amantibus
ad alios sanari cupientes: multum nocenti id autem
ita eß probat fluminis exëplo. ¶ Manat amor te &:
surtim amor redit: & illabitur pectori. ¶ Ab amâtes
ab amatum cõsuetudine. ¶ In hoc ut manet amor
teßus: si nõ recesserimus. ¶ Alter item lã sanus erat.
Alterius amantis exemplum ponit: ex quo docet lã
gius discendum esse: ne amicam uideas. ¶ Occur-
sum dominæ: amicæ fortuitum aduentum. ¶ In an-
tiquum uolnus: in pristinum dolorem. ¶ Cicatrix
amor ante sanatus. ¶ Successum euentum: ut sana-
retur. ¶ Spaciantem porticus illam: puellæ eni sub
porticibus inambulabat: antea dictum est. ¶ Offi-
cium: ne ac colatur idem. ¶ Nec cæteta faciat: q; dñ
puellam concillates faciebas. ¶ Recalescere: iterum
æstare: commemorando officia: quæ amator obi-
batum puellam aucuparetur. ¶ Tepidam mentē:
mentem adhuc mediocriter amantem. ¶ Alter ora
bis: altera regio. ¶ Non facile exuriens: ut qui fame-
scit: uisio cibo difficile se ab eo capiendu abstinere: sic
amator uisã amicæ: uix poterit teneri: quæ eam adeat.

Nunc in arenosa lassa iacebat humo.
Perfide demophoõ surdas clarnabat ad uidas
Ruptaq; singultu uerba loquentis erant.
Limes erat tenuis longa subnubilus umbra.
Quo tulit illa suos ad mare sæpe pedes.
Nona tegebatur miseræ uia: uiderit inquit.
Expectat zonam pallida facta suam.
Aspicit & ramos: dubitare: refugitq; qd' aulet.
Et timet: & digitos ad sua colla refert.
Sithoni nunc certe uellẽ ne sola fuisses.
Non flexet positis phyllida silua comis
Phyllidis exëplo nimium secreta faueto.
Læse uir a domina: læsa puella uiro.
Præstiterat iuuenis quicquid mea musa iubebat.
Inque lux portu poenę salutis erat.
Decidit: ut cupidos inter deuenit amantes.
Et quæ deciderant telare: sumpsit amor.
Si quis amas: nec uis: facito contagia uites.
Hæc etiam pecori sæpe nocere solent.
Dum spectant læsos oculis: læduntur & ipsi.
Multaq; corporibus: transiione nocent.
In loca nonnunq; siccis arenia glebis.
De prope currenti flumine manat aqua.
Manat amor tectus: si non ab amâte tectas.
Turbaq; in hoc omnes ingeniosa sumus.
Alter item iam sanus erat: uicina læsit.
Occursum dominæ non tulit ille lux.
Vulnus in antiquum rediit male sana cicatrix
Successumq; artes non habuere meæ.
Proximus a tectis ignis defenditur agre.
Vile finitimis abstinuisse locis.
Hæc quæ fere solet spauantẽ porticus illam.
Te ferat: officium neuẽ colatur idem.
Quid iuuat ad mōitũ tepidã recalescere mēẽ
Alter si possis orbis habendus erit.
Non facile eßuriẽs: posita retinere mensa
Et malum salinis incitat unda sitim.
Non facile eß taurum uisã retinere iuuenca.
Fortis equus uisã semp adhinnit equa.

¶ Littora portam & finem amandi. ¶ Et soror & mater naleantia mouea te etiam a sorore: & matre amica. ¶ Conscia nutritrixnutricem etiam puellæ consciam amoris uesti fugias. ¶ Pars enim ulla: euit amicus. ¶ Nec ueniat seruus: seruos quoq; & ancillas amica effuge. ¶ Lingua retenta uerbo non habuit de amica. ¶ Causam fugitiui amoris causa iniqua amor a te fugiat. ¶ Melius sic te ulciscere: facilius eius amorem fugabis tacendo: q̃ si de ea quereris. ¶ Dum illa effluat: donec illa e mente tua labatur. ¶ Quam te desisse loquaris: quam dicas te cessasse amare. ¶ Sed meliore fide. Tutius esse docet per fluminis similitudinem

Hæc ubi p̃stiteris: ut tandem littora tangas.

Non ipsam satis est deseruisse tibi.

Et sorori: & matri ualeanti: & conscia nutritrix.

Et quisquis domina pars erit ulla tua.

Nec ueniat seruus: nec flens ancillula fictū

Suppliciter dominae nomine dicat aue.

Nec si scire uoles quid agat: tū ipse rogabis.

Perfer: erit lucro lingua retenta tuo.

Tu quoq; qui cām fugitiui quæris amoris.

Deq; tua domina multa q̃renda refers.

Parce queri: melius sic te ulciscere tacendo.

Cum desideris effluat illa tuis.

Ex malis taceas: quā te desisse loquaris.

Qui nimium multis: non amo dicit: amat.

Sed meliore fide paulatim extinguitur ignis.

Quam subito: lente desine tutus eris.

Flumine perpetuo torrens solet altius ire.

Sed tamen hæc brevis ē illa perennis aqua.

Fallat & in tenuis euanius exeat auræ.

Perq; gradus molles emoriatur amor.

Sed modo dilectam scelus est odisse puellam

Exitus ingeniis conuenit iste feris.

Nec curandus adest: odio qui finit amorem.

Aut amataut ægre definit esse miser.

Turpe uir & mulier iuncti mō p̃nus hostes

Non istas lites appias ipsa probat.

Sæpe reas faciunt: & amāt: ubi nulla simulcas

Incidit a monitu liber oberrat amor.

Fortē aderat iuuenis: dominā lætica tenebat.

Horrebant scæuis omnia uerba minis.

Iamq; uadaturus lætica prodeat inquit.

Proderat: uisfa coniuge mutus erat.

Et manus & manib; duplices cecidere tabellæ

Venit in amplexus: atq; ita uincis ait

Tutius est aptumq; magis discedere pace

Quam petere a thalamis litigiosa fora.

Munera quæ dederas habeat sine lite iubeto

Esse solent magno damna minora bono.

lente amorem ponereq; celeriter. ¶ Flumine perpetuo: flumine semper carentem: nam flumen dicitur quod petere ne cesset: hoc est continue fluit quod uero æstet: licet iura torrendo nocamustorrendem.

¶ Altius ireum petuosius labi nel maior aquarum mole descendere. ¶ Hæc brevis est. Torrens breui dilabitur uel durat: æstet enim siccatur. ¶ Pallat amor paulatim ita euanescat uel non sentiat. ¶ Euanius: inanis ē in nihilum redactus. Plinius in nono. Idem a quadrimo euanius. Virruuius in secundo. Pius plus habens humoris non cito fit euanius: sed ab his continetur. ¶ Per molles gradus per facilem uiam hoc est sensum. ¶ Exitus iste æstet amoris finis. ¶ Feris ingeniis dure & immitti nature.

¶ Nec curandus adest: nec est sanandus a me. ¶ Aut ægre definit esse inmensum difficile sanatur. ¶ Lūdi modopaulo ante amici. ¶ Appias ipsa ipsa uenus genitrix: cuius templum erat in Ioto. C. Cæsar: ab aqua appia: quæ illic erat cognominata: unde etiam in libris de arte amandi Appiades deas appellauit non modo Venerem: sed Pacem. Pallada. Concordiam & Vestam illi uicinis. ¶ Sæpe reas faciūt & amant. Sunt etiam qui diem dicunt p̃uelli: quas amant: eos autem iuri oratore docet Cice. eos appellamus qui non modo arguunt: sed omnes quod de re discipulat. ¶ Vbi nulla simulcas. Incidit. Inde inquit amor dilecti ubi nullum odium inter amicos intercedit. ¶ Libera monitu. Carens aliqua commemoratione alicuius causæ: ex qua discorsia oritur. ¶ Oberrat: circumerrat: dilecti uel oberrat admonitui deest errat circum amantes: monēdo ipsos ut causas dissidii quærant. ¶ Liber amor: solutus & ociosus cupidus. ¶ Forte aderat iuuenis. Docet exemplo non esse quoq; cum amica litigandum. ¶ Lætica: quæ diuites gestabatur: docet Inuenalis. ¶ Sæuis minis: minabatur enim iuuenis iratus dominæ.

¶ Iamq; uadaturus. Vadari est sp̃dere: de certo die assertum in iudicio: uel per se uel per aduocatum si siue id sit capitale indicium siue pecuniarium. Horatius. Et casu nunc respondere uadato. Debebat iqd; si fecisset perderet litē. ¶ Prodeat lætica: exeat amica de lætica. ¶ Mutus et taceat sine uoce uis amica præ nimio amore. ¶ Et manusq; illi minabat. ¶ Duplices tabellæ: codicillos dictum quibus scripta nudi p̃scu iura continebantur. ¶ Venit in amplexus inenit i amica: cui antea minabatur complexu. ¶ A thalamis læto & amore. ¶ Esse solēt magno: quod perdis minus ē q̃ lucrum. ¶ Magno bono: liberando te ab amica amore.

Flumen torrens

Euanidus

Venus Appias

Appiades

Reus

Vadari

Toga laxa
 ¶ Conducatur in unumq[ue] casu ueneris eor[um] tibi erit amica. ¶ Arma præcepta: consilia. ¶ Penthesileamica tua. ¶ Nunc tibi ritualis docet ab amore ea de amica cogitanda esse quæ eam in odium adducant. ¶ Mediis irrita uerba deis dicit per quos illa peierabat. ¶ Nec compone comas: nec capillos torqueas ealamisti: os sic alibi. Sed tibi nec ferro placeat torquere capillos. ¶ Nec toga sit laxo: molles & libidinosi ad pedes togæ dimittant. Horatius. Eo quod rusticus tonsa toga desinit. Tibullus. Heu miserum laxa quid iuuat esse togam alias toga in sinum collecta subingebatur nunc quadam linea sacerdotum uestimenta uidetur.
 ¶ Nulla sit ut placeas ne cures etiam placere aliis puellis tuo ornata. ¶ Alienæ puellæ si sit tua: ut ea effectum deperisset ut ita loquar extraneæ.
 ¶ Vt e multis illa sit una tibi ut solâ illâ existimes te habere & eam solam effugias saliter apud Plinîum in epistolis ad Caninîum Rustum. Vnum ex multis idem miserum exponas. ¶ Sed quid præcipue: càm docentur sero ab amore desistant amantes. ¶ Exemplo quæq[ue] docente suo proprio exemplo unumquoq[ue] id cognoscente. ¶ Pòdus habet habere effectum nam falso tibi iurat per deos ex quo docet amato rem quoq[ue] fallacium credat puellæ falso iurantem eam amet. ¶ Vt lapis sit scopulus. ¶ Vndique fluitibus exagitat. ¶ Diuortia separationem ab amica. ¶ Nec dic quod doleas nec etiâ amicæ eandem doloris aperias. ¶ Peccata amicæ in te crimina. ¶ Ne diuine ea purget & resellat. ¶ Vt illa eâ ut puellæ ratio. ¶ Qui silet qui non dicit probra puellæ. ¶ Satisfacere. Est autem satisfacere tibi facere quod satis sit irato ad uindictam docet Alconius. Linus libro sexto. Peccetur in quosdam digni sitis: quibus illa satisfiat. ¶ Satisfieri postulat: petiti ut se purget amica. ¶ Non ego dulchias inuitos amantes fateor poeta se nolle fuisse occidere: & ui sedare.
 ¶ Dulchias sagittas: eas intelligit Hercules sagittas quas Vlyxes Dulichius accepit a Philote. & ad Troiam attulit ut in decimo tertio meta. ostendit: dicit se illi nuptam: qui arcum tetendisset & sagittam emisisset merum quò id facere nemo potuisset: Vlyxes: qui sub habita mendici latebat: arcu tetendit quem prius explorauerant esset carosus: procosq[ue] sagittis excussit occidit. Propertius. Et ueteres arcus læto renouasse procorum. Errorisq[ue] sui sic statuisse modum. ¶ Tingere in amne faces: per uiam faces cupidinis extinguere. ¶ Nec nos purpureas amantes retinebimus inuitos: quo minus uolent: ad quam uelint puellam. ¶ Consilium est quodcumq[ue] canoinos inquit nulli uim afferimus sed consilium damus uolentibus sanari. ¶ Sonere lyra: lyra enim Apollo usus est quæ ex testudinis forma inuenisse Mercurium tradunt & ea donasse Apollinem post Apolliniscum Maris: qua & superior sit contentione postq[ue] sumptam præter æquum a uisio penam penitusse Apollinem dicunt: citharæq[ue] effractus cordis: musica aliquandiu abstinuisse auctor Diodoro. ¶ Sonere pharetra: pharetra enim ex humeris Apollinis pendebat. Horatius. Voce dum tetret uidus pharetra. Risit Apollo. Scribit Diodorus Apollinem arcus sagittandiq[ue] extitisse repetentem: qua ex causâ Cretenses præcipue arcu delectati sunt quem Scythicum uocant.

Quid si uos casus aliquis conducatur in timum.
 Mente memor tota quæ damus arma tene.
 Hic opus est armis: hic o fortissime pugna.
 Vincenda est telo penthesilea tu.
 Nunc tibi ritualis: nuncidurum limen amicæ.
 Nunc subeant mediis irrita uerba deis.
 Nec compone comas: quum sis uerturus ad illâ
 Nec toga sit laxo conspicienda sinu.
 Nulla sit ut placeas alienæ cura puellæ.
 Iam face: ut e multis illa sit una tibi.
 Sed quid præcipue uestris conatibus obstat.
 Eloquar exenplo quæq[ue] docente suo.
 Desinitis tarde: quia nos speramus amari.
 Dû tibi quisq[ue] placet: credula turba sumus.
 At tu nec uoces: quid enim fallacius illis.
 Credet nec æternos pondus habere deos.
 Neue puellarum lachrymis mouere caueto.
 Vt flierent oculos erudiere suos.
 Artibus innumeris mens oppugnat amantem
 Vt lapis æquoreis undiq[ue] pulsus aquis.
 Nec causas aperis: quare diuortia quæras.
 Nec dic quod doleas clam tamē usq[ue] dole.
 Nec peccata refer: ne diluat ipa caueto.
 Vt melior causa: causa sit illa tua.
 Qui silet est firmus qui dicit & ista puellæ.
 Probra satisfieri postulat ille tibi.
 Non ego dulchias furiali more sagittas.
 Nec raptas ausim tingere in amne faces
 Nec nos purpureas pueri rescabimus alas.
 Nec sacer arte mea laxior arcus erit.
 Cōsilium est quodcūq[ue] cano: parete monenti.
 Vt faucas ceptis phœbe saluber ades.
 Phœb? adest: sonuere lyra: sonuere pharetra
 Signa deum nosco per sua phœbus adest

¶ Confer amyclæia, Tisiam purpuræ Laconia præstantiorem esse docet poetarum ex puella aliâ alia pulchriorem esse per similitudinē probent scribit Plinius. Rorem purpuræ præcipuum esse Alize Tyro in Euyngre Africa: & getulo littore occurrunt Laconica Europæ. ¶ Conscnto comparat. ¶ Vellus medicatū: lanā tinctam. ¶ Ahenis amyclæia: stans laconicis. ¶ Murex cum tynio cum tyria purpuræque omnium laudatissimam habebatur: isertim si Dibapha erant hoc & bis tincta magnifico impendio. Est autem murex genus purpureæ docet Plinius. ¶ Turpius illud entilaconiam purpuram intelligi. ¶ Vtracq; & luno & Pallas. ¶ Sed ubi collata amicam comparatam nam ex comparatione quas minus amicam placere posse ostendit. ¶ Tantum iudicio uide ne præ amore plus placeat amica quæ sit. ¶ Scripta caue re legas. Docet quod sit exiguus illi: si quod sibi quoque profuisse dixerat. ¶ Scripta: ita bellas ab amica antea missas ad amatorem accipe. ¶ Omnia pone feros: omnia scripta igni crematos. ¶ Ardoris sit rogus iste metuisse sit finis & consumus pro me! mori. ¶ Thestias absentem. Oeneus i magna inuentum copia: quum ceteris diis sola Diana neglecta sacra sacrificata dea Calididā aptā ingenti magnitudine celebrat ad uisitando: ista patmā propter inquam immisit ad hunc delendū Meleager atque reuolubusque ferplundus i sumptis secum sociis i aprum iaculatus occidit bestiam præmulum (id erat feræ pellis) omnium consensu tulit quum i uenariode Aratonia Scheneci filia affuisset eum amore captus pellem ueluti laudem occidit feræ sibi concessit: quod factum: qui una uenari fuerant Thestii filii ægre ferentes Aratanæ per insidiasque Aradiam redirent pellem abstulere. Meleager puellæ auxilium ferens Altheæ matris fratres necauit illa Meleagrom exortata est ab diis immortalibusque eum uouit exaudiret: nisi filio mortem impetrata. Fabulant quidam Meleagni ortu parcas noctui formis Altheæ dixisse: uenit uita Meleagni huius finem fore: quod id lignum tuis torris extinctus erat: cōbureturum orto puer existimans in eius ligni custodia filii filum eo tineret diligenter custoditum seruauit postmodum statim morte imitatus totte combusto: ferunt causam inteziti filii extincti: cuius facti postea: quum eam periret: et laqueo uita in finitima uoluit Diodoro. Fabulam etiam narrat Quid in metamor. Thestias, Althea Thestii filia. ¶ Ceteras amice imaginis ceteras. ¶ Carpende lecta: istud hoc modor quia Prothe filia matris ceteras i imaginem Laodomia finxerat dicente ipsa in epistolis. Dum tamen arma gerit diuerso miles in orbe. Quæ refert uultus est mihi cetera tuos: & paulo post. Hanc speo: teneo: si pro coniuge uero. Et tanquid possit uerba referre quoniam cum ille & nauigressus in bello troiano perisset, Laodomia audita matris morte eius desiderio i amplexu imaginis ceteræ expirauit. Seruius scribit: ea3 optasset mortui manū umbra3 alderet: quæ re e3

Vbi ros
purpureæ
purpureæ
Purpureæ
tyria
Dibapha

Confer amyclæis medicatum uellus ahenis
Murex cum tyrio turpius illud erit.

Vos quoque formosis uestras conferte puellas
Incipiet dominæ quæque pudere suæ.

Vtraque formosæ paridi potuere uideri.

Sed ubi collatam uincis utraq; uenus.

Nec solam faciē mores quoque cōser & artes.
Tantum iudicio ne tuus obster amor.

Exiguū est quod deinde canas: sed p̄sui illud
Exiguum multis in quibus ipse fui.

Scripta caue re legas blandæ seruata puellæ.
Constantes animos scripta relecta mouēt.

Omnia pone feros: quis inuitus in ignes.
Et dic ardoris sit rogus iste mei.

Thestias absentem succendit stipite natum.
Tu timide flāmis perdis uerba dabis.

Si potes: & caras remoue quod imagine muta.
Carperis hoc perit laodomia modo.

Et loca sæpe nocent fugito loca conscia uestri
Concubitus: causas illa doloris habent.

Hic fuit: hic cubuit thalamo dormiuius illo
Hic mihi lasciuia gaudia nocte dedit.

Admonitū recreatur amor: uulnusque nouatū.
Scinditur: & firmis causa pusilla nocet.

Ut poenæ extinctū cineret si sulphure tãgas
Viuet: & ex minimo maximus ignis erit.

Sic in si uitaris quicquid renouabit amorem.
Flamma redardescet: quæ modo nulla fuit

Argolicæ cupereut fugisse capharea puppes
Teque senex luctus ignibus ulte tuos.

etia nō deserts tamin ei3 amplexibus perit. ¶ Recreatur admonitū: fouetur recordatio. ¶ Vultusque nouatū: amor rectus est. ¶ Scinditur: apertur. ¶ Firmis amore poenæ liberatis. ¶ Cū pusilla: pax & Flāma redardescit: renouabitur amor. ¶ Argolicæ cupereut: Docet a simili loca quoque nocent amanti: cuius causa est. Nauplius Palamedis patrem ulciscetur filii necem: eleuata sacula: signū dedit ex Caphareo Euboliz promontorio Græcis naufragio laborantibusque credentes eos igne indicare portum tutissimum: mittere alperimos scopulos naufragium fecerunt. Virgi. Vltorū caphareus: & Propertius. Nauplius aliores sub nocte porrigit ignes. Et narrat exuulit græcia paxta solis. Solinus scri. Caphareum promontorium prominere in Hellepontum: ubi post illi exitium argiuam classem: uel Mineræ ira: uel quod certior prodit hystoriam: dus atque granibus affectis casibus. ¶ Teque senex. Nauplium Palamedis patrem dicit.

DE REMEDIO AMORIS

Praeterita cautus nifeide, Strabo in nono scribit post Crompyonem Scironides attidis Anibus imminere petras iuxta mare transfretum non teliquentes: super eas autem ulam eē in Atticam atq; Megarid ab Isthmo ducentem: quo in loco Scironides in monte gestat: latronumq; & flicentes ad terram arbores pinus fabulis memorant: tanquas Thefeus obruneauit: a quibus locis extremis flantem: procellasq; clientem saxum Cautum Aithenlenses Thefeum appellat: se eundem uero petras illas Scironides idem scribit Minoam in

Nifea pec
Minoia

Sylla sco
pulus

per prorumpere in pelagus Nisee portum efficiens: fuit autem Nisea Megarenfium emporium: quod etiam Minoia uocabatur: qua poeta procellosum mare & otam illam Nifeida appellauit. Potes etiam quod magis placeat pet Nifeida Scyllam intelligere: neque est scopulus i streto ficulo uelut Italiam sub quo sunt concaua saxa: quo naues uel uentros: uel uentros impellant: uel lacerant: utq; i de qua Circe apud Homerum in duodecimo Odyssea Vlyxem allocuitur. Duo sunt scopulicacumen montes exuperant quod nemo mortalium ascendit: unquam in medio scopulo spelunca Erebi inlatus habitat illi Scylla monstrum immanet: cui praeter deum occurreret: uel uisus aspectu tristis: duodecim habet pedes: colla pro longis: totidem capit adentes: triplici serie pectinator: capita exetens: belluas ingentes piscatur. Fabulas habet: apud Ouidium in decimo quarto metamorphoseos: quam hic tamen more poetico confundit: uult enim Scyllam Nisi filiam in monstrum marinum deinde in saxum: quod Nifeida appellari: fuisse conuersa: id a nauis uitari docet etiam Ouidius in metamorphoseos. Eandem fabulam obfusculat etiam Propertius eo carmine. Quid mirum in patris Scyllam saxu fuisse capillos. Candidaq; ingula uersa: canes & Virgilius. Quid loquar aut Scyllam nisi quum fama seruta est. Candida succinctam latrantibus ingula monitis. Dulchias uerax fides. Hae tibi sunt Syrtis. Duo sunt sinus: Aphricani maris dispersi: magnitudinis: in seorsum parti periculo: uento enim trahuntur: harenarum uel iocis modo uadofus: si uacat de te cum in harenarum modo profundior: illiculo depulsi. Salustius. Nam prope duo sunt sinus: in extrema Africa: imparis magnitudinis: pari naturalium loca proxima: terra peralta: funt: cetera inferiora: ubi fors uoluit: alia talia in tempestate uadofa: nam in tempestate fluctus quasi limum harenarum: & saxa trahit: & hinc facies locorum maturatur. Solinus quoq; ita scribit. Cui proximi Cyrenenses iter duas Syrtis: quas in accellum ad osium & reciprocum mare efficit: cuius salis defectus: uel incrementa: haud promptum est deprehendere: ita incertis motibus: mune in breuia reuoluntur: portu osione in aestibus inundant: inque tistit Varro: andior est: sperabilem ibi terram uentis penetrantibus: & subita uel spiritus citissime aut remouere: maria: ut reforescere. Hae acroceraunia uelut: fuge hae loca: tanquam nauis fugiunt: ceruina. Loca nus. Scopulosa ceraunia nauis. Summa timent: & Horatius. Qui uidit mare turbidum. Et infames scopulibus dictis: acros enim summitas dicitur: thetanos uero fulmen: quia eorum summitas fulminibus infestatur. Virgilius. Aut Aithonia: rhodopenia: alta ceraunia: uel. Deicit hic uomit: epotas. Carybdidis scemina fuit uocis: summa: ut docet Seruius: quia Hercules boues rapuit: ita loue dicitur fulminata: & in maria praecipitata: unde naturam pristinam seruam: nam sorbet: uia uersa. Offenditur autem Carybdidis ante urbem Siciliam: zancleas paululum in traiectu: a qua ipsa a poetis zandea appellatur: eius profundum quidem immensum esse docet Strabo: quo inundationes frent mirum immodum nauigia detrahunt: magna per circundationes: & uortices praecipitant: quibus ab foris ac dissolutis naufragiorum fragmenta ad Taurominitanum litus attrahunt: i quod ab huiusmodi casibus eripiant: deest finem appellant. Ti

Scyllae
forma

Ceraunia
sive Acro
ceraunia
Carybdidis

Zandea

Carybdidis

Hippolyti
interitus

bulas. Nec uolentia suo consumpsit in ore charybdidis. Vel si sublimis fluctu confurgeret: imo. Vel si interropro nudaret: gurgite pontum. Sunt quae nec possunt. Diuicias & opulentiam amoris etiam obesse dicit. Aliquo cogente: quia si eorum amorem diuicias suae crearet: lanerum non parebit. Casu facta: nea diuicias amissa: quae sunt bona fortunae. Leuate solent: solent amorem tollere. Perdat opes phaedra: si phaedra sit sine diuinis. Parces neptunne nepotum capietur: priuigni Hippolyti amore: ne ille interfectus a Neptuno immisso tantum: nam quum Thefeo uxor Phaedra falso accusasset Hippolytum: Thefei filium Hippolyti Amazone: quae eam de stupro interpellasset: Thefeo pater ab uo Neptuno petitur: filius disceperet: unquum Troezena cultu ueheretur: comigero tanto a Neptuno improprio emissio: peret: factus equis: & per alperima saxa corru protra: excussus interit: eleganti narrant Ouidius in ultimo metamorphoseos. Hippolyti interitus meminit etiam Cicero in officiis huius uerbis. Nam siuit in fabulis est Neptunus: quod Thefeo promiserat: non fecit: Thefeo filio Hippolyto non esset orbat. Taurus autem: taurus Neptunni Thefei uxor Aegreus enim filius fuit Neptuni & Neptopes. Gnosida fecit: in opem: Phaedra pauper fuit: neptopes hoc etiam ad Pasiphaem refert.

¶ Cui nemo est hecates. Hecates & Hiri exemplo docet amorem non pauperes sed potēiores subigere. Sunt qui non Hecaten sed Hecalen legendum putent: fuit enim Hecale anus pauperque Theſeum iuſcepit hoſpiti. Apulei libro primo meta. Conuentus lare parulo Hecale illius cognominis patris tui uirtutes & mulieris qui non eſt aſper natus Hecales anus hoſpitiū tenuit. ¶ Nulla ē quæ coeperit hyrū. Hyrus itaceniſ mendicus fuit: ſultus & magno corpore qui (ut Homerus ſcribit) uapulēum ab Vlyxe quum reuerſus inueniſſet eū in ueſtibus & diū ſtarat: Hyrus appellatus eſta loquacitate mendicandūnam Arneus olim a matre dicebatur. Propertius. Lydus dulychio non diſtat ciceſus ab hyro. ¶ Non tamen hoc tanti eſt: non tamen tanti facis amoris remedium ut uelis pauper eſſe. ¶ At tanti tibi ſit ut tanti facias non frequentare theatra: quo ad conſualiter i quanti facis amoris iugum ponere. ¶ Non indulgete theatris: non frequentare theatra: in quibus molles & laſciæ res agitati ſolent. Propertius. O nimis exino nata theatra meo. ¶ Canuſq; iſtythi. ¶ Et uox uetba laſcia cantantum in theatris. ¶ Et numeris brachia mora ſuis. Saltationes illas & molles geſtulationes dicique in theatris ſiebant. Propertius. Siue aliq; molli dedit brachia geſtu. Candida ſeu uarios incitit ore modos. ¶ Fiſti amantes non ueri amantes ſiſtunt in argumentis comediarum introducunt. ¶ Quid caueas nites iſta quid damnoſumnam comœdia eſt ultra ſpeculum. ¶ Ad tota comœdas. ¶ Quid inuenit quid proſit. ¶ Tenetis poetarum leges: & molles dicit. Meas dotes libros. ¶ Callimachum fugio. Callimachus in elegia princeps habetur Fabii iudicio: ſuit autē Cireneus: ut docet Seta. a Bitto oriundus ¶ Non eſt inimicus amoris quia res amatorias & laſcias ſcripti uerſu elegia. conam Lyden amauit: de qua Elegias ſcripſit. ¶ Tu quoq; coc noceſ. Philetas eū ex Coo inſula i maris Carphatio Elegiam ſcripſit & in eo ſcribendi genere ſecundas uultut Fabius docet huius eū meminit Strabo quem aliorum ſcriptorum criticum fuiſſe dicin Battida amauit. Oui. de ſine titulo. Nec tantum clario lyde dilectæ poetæ. Nec tantum coo Battis amata deo. ¶ Me certe ſappho. Sappho opera erant laſcia unde & in arte amandi ita ſcripſit. Nota ſit & ſapphoſiquid enim laſcium illa. ¶ Melio res amicitia micæ magis placidum. ¶ Teia muſa. Anacreon poeta patria Teius. ¶ Carmina Tibulli. De Tibullo & aliis poetis plura diximus in libris de arte amandi. ¶ Cuius opus Cynthia ſola ſuit. Propertius. quod nō tuto legi poſſe ab amatore ſcepit. ¶ Durus diſce abire quin mollis ſiat. De gallo poeta antea dictum eſt. ¶ Nefcio quid tale nefcio quid ſimile & laſcium. ¶ Aemulus in laſciis ſolam amica ſine ullo amant. ¶ Actius hermonem exemplis docet amorē aemulus adtentioſe fieri. ¶ Alterius uiri Pyrrhi Achillis filii. ¶ Ibas ſine coniuge cretē: nam quid Paris Spartā nauigante Menelao ſuſcepit eſt hoſpitio: qui Helenæ uxore hoſpitis curā madauit: iſe uero in Cretā nauigauit cum reliquis Minois nepotibus accitus ad diuidendas Atrei oper. ¶ Viro pliſtenio Agamēnoni Pliſtenis filio. ¶ Nec fruſtra ſiebat: nec fruſtra Achilles. ¶ Atides ſecin agamēnō ē hūit cum Bryſeide. ¶ Fuit ma. fru. ſuit maxima uilitas nam ſibi q; nunquam taſani Bryſeidam

Hecale

Hyrus
médicus
AteneusCallima-
ch^o lyde
amauitBattida
Philetas
amauit
Sapphus
opeta

Diuiſis alitur luxurioſus amor.

Cur nemo eſt hecates: nulla ē q; coepit hyrū.

Nempe quod alter egens: altera paup erat

Non habet unde ſuū paupas paſcat amorē.

Non tamen hoc tanti eſt: paup ut eē uelis.

At tanti tibi ſit non indulgere theatris.

Dum bene de uacuo pectore cadat amor

Eneruant animos cytharæ: cantu ſq; lyreæq;

Et uox & numeris brachia mora ſuis.

Illic aſſidue fiſti cantantur amantes.

Quid caueas actor: qd iuuet arte docet.

Eloquar inuitus: teneros ne tange poetas.

Sum moueo dotes impis ipſe meas.

Callimachum fugio: non eſt inimicus amor.

Et cum callimacho: tu quoq; coc noceſ.

Me certe ſappho meliorem fecit amicæ.

Nec rigidos mores teia muſa dedit.

Carmina quis potuit tuto legiſſe tibi ſi.

Vel tua cuius opus Cynthia ſola ſuit.

Qnis potuit lecto durus diſcedere gallo.

Et mea nefcio quid carmina tale ſonant.

Quod niſi dux operis uatē fruſtratur apollo.

Aemulus eſt noſtri maxima cauſa mali.

At tu riualet noli tibi fingere quæquam.

Inq; ſuo ſolam crede iacere toro.

Actius hermonem ideo dilexit oreſtes.

Eſſe quod alterius coeperat illa uiri.

Quid menelæ doleſ: ibas ſine coniuge cretē.

Et poterat nupta lætus abeſſe tua.

Vt paris hāc rapuit: tum demū uxore carere.

Non poteſ alterius creuit amore tuus.

Hoc & in abdacta bryſeide ſiebat achilles.

Illam pliſtenio gaudia ferre uiro.

Nec fruſtra ſiebat: ſiecit (mihi credite) atides

Quod ſi non faceret: turpiter eſſet iners.

Certe ego ſeciſſem: nec ſum ſapientior illo.

Inuidiæ fructus maximus ille ſuit.

Agamemnon in nono Iliados Homeri cum maximis muneribus pollicetur etiam Bryseidas quæ Achil-
li eripuerant missum tamenq; integerrimam omnino: & quæ nunquam secus erat in eodem cubili iacuit
aut more uitorum mulierumq; fuisse commissam: magnum iusiurandum interponit. ¶ Sceptum non pu-
tat esse deus: quia credit aliud esse iurare per sceptrum aliud per deos: sceptrum enim Agamemnonis Vul-
canus fabrefecerat: uoluique dederat: Iuppiter postea Mercurio: Mercurius Pelopo: Pelops Atreo: Atreus morte
reliquit: Thiesi Thieses uero Agamemnoni in sine eius regis fortæ: qui in Argos: suisq; in insulis diti-
nem tenere auctor Home. libro Iliados secundo.

¶ Modo uelle tenemodo, teneas tuam uoluntate
adeundi amicum: ut si uerbum pro nomine sic &
Persius. Velle suum cuiq; & Velle uellentibi pro-
pone transire uelle amice conspectum. ¶ Nunc for-
titer iremunc opus est forti animo transire amice
limina. ¶ Illo lotophagos. Lotophagi sunt populi
Africæ habitante: Meningem insulam ut scribit
Strabo: appellati quoniam comedunt lotosque
est a bor ferens fructum suauissimum: & tam dulcē
cibū (ut auctore Plinio in libro decimo quarto) no-
men etiā genti terræq; dederit: minis hospitali ad-
uenarum obliuione patitur: nam Vlysses in Africā
delatus socios siccitatum misit: qui gustata Loto:
nūquam renouati: etiam redire curabant. cibi enim
suauitate suorum oblitū erant: quos Vlysses in uhos
ad nauem reduxit: unde Silius lib. iiii. ita scri. Quos
suo nobilis arbor. Et dulci pascit lotos nimis
hospiti baccha. Scribit Plinius lotū arborem nasci
circa Syrtē atq; Nafamona: paulo maiorez pyroi
fructū fabæ magnitudine: in colore croci: admirandæ
suauitatisque in Italiam translata naturam mutat.
Herodo. etiā in lib. quarto scribit Lotophagos: Cin-
danos oram in mare portectam coluisse: qui e solo
loti fructu uictū abant: qui fructus ē instar fructus lē-
tis: si suauitate assimilis fructui palmarū: & ex eo fru-
ctu Lotophagos unum facere solitos fuisse: idē au-
tor est. ¶ In illo antros in amicæ aditu. De Sitenib⁹
dictum est. ¶ Adice uel acicissimē transas. ¶ Nunc
quoq; nel nimium. Docet etiam rursalem non habē-
dum esse loco inimici: antea. ¶ Ecce cibos etiam.
Cibos quoq; libidine incitantes utiendos esse dicit.
¶ Daunius bulbus. Bulbus ex Apulianque post Afri-
cinos laudat Plinius libro decimonono. ¶ An uenit
Megaris. Megara urbs fuit Atticæ: de qua Pau-
sanias lib. primo ita scri. Boetii Megateum Nepiūni fi-
lium: qui Onthem urbem incolebat Boetiorū exer-
citum Niso subsidio uenisse referunt: aduersus quē
Minos bellū gerebatur: in pugna cecidisse: & biq;
sepulchro urbi nomen fecisse: quom antea Nisa diceretur. Addunt Megateses. xli. post captam Photici
filii feculis Lelegam ex Aegypto profectum regnum obtinuisse eoq; regnante Lelegas uocitatus fuisse.
Illud etiā addimus Megateses aliter artem habuisse Alcaithoen nomine: ab Alcaithoe Peliopis filio co-
gnominatam: nam ad eam ascendentes ad dextram Megarei monumentum positum est: unde Ouidi.
in metamorpho. Alcaithoen artem non urbem fuisse intelligit: ut Totellus uoluit atq; cum secuti littera-
rum quidam ignari. ¶ Et t noxi sunt: nocens. ¶ Erucas falaciter: erucas herbas libidinem incitantem.
¶ Vtilius sumas acuentes lumina rutas. Ruta (ut Plinius docet libro uigesimo) Pythagoras oculis noxiā
putauit: falsos quoniam sculptores & pictores hoc cibo ufos fuisse scribit: oculorum causas eadem generatio-
ne impedire: deo profusio genitili daui: & uenerem crebro per somnia imaginibus. ¶ De Bacchi mu-
nerede uino a Baccho re: ento. Scribit enim Diodorus in primo Dionysium uini fuisse inuēto: ē in Nyct
qui plantandæ: ac uini conficiendū: feruandiq; & ex alio transferendi usum edocuit. ¶ Spe breuius breuius
quam speres. ¶ Meos mōtus: mea pcepta de munere Bacchi. ¶ Stupeant: torpeant: sensu careant. ¶ Nutri-
tur uento. Docet amorem uino accendi: & immolui igni uento. ¶ Lenis a ut placidus uento.

Nam sibi quod nunquā tactā bryseida iurat.
Per sceptrum: sceptrū non putat eē deos.
Dū faciant possis dominæ transire relicta:
Litina: proposito sufficientq; pedes.
Et poteris: modo uelle tene: nunc fortiter ire
Nunc opus est celeri subdere calcar equo
Illo lotophagos: illo sirenes in antro
Esse puta: remis adice uela tuis
Tu quoq; qui quōdam nīmū riuale dolebas.
Vellem desineres hostis habere loco.
Hunc certe quāuis odio remanente saluta
Oscula quom poteris iam daries: sanus eris
Ecce cibos etiam: medicinæ fungar ut omni
Mūeres: quos fugias quosue sequare: dabo
Daunius an libycis bulbus tibi mīsus ab oris
An ueniat megaris: noxiis omnis erit.
Nec minus erucas aptum est utare fallaces.
Et quicquid ueneri corpora nostra parat.
Vtilius sumas acuentes lumina rutas
Et quicquid ueneri corpora nostra negat.
Quid tibi picipiā de bacchi munere queris.
Spe breuius monitus experire meos.
Vina parat animos ueneri: nisi plura sumas
Et stupeant multo corda sepulta mero.
Nutritur uento: uento restinguitur ignis.
Lenis alii flāmas grandior aura necat.

Aut nulla hebrietas: aut tanta sit: ut tibi curas.
 Eripiat: si qua est inter utrumq; nocet.
 Hoc opus exegi: fessæ date farta carinæ,
 Contigimus portum: quo mihi cursus erat
 Post modo reddetis sacro pia uota poetæ,
 Carmine sanati sexmina uirg; meo.

¶ Aut nulla ebrietas: ut nihil tantum immodice bibam
 ¶ Si qua est inter utrumq; si quis pace bibere. ¶ Ex
 grad calcem deduxi ¶ Fessæ date farta carinæ: post
 quam opus ceptum ad finem perduxit: perat iam
 quiescendum esse dicit: quod faciunt etiam nautæ:
 quum portum attingerint Virgilius in primo geor-
 gicorum. Cui fessæ: quum iam portum tetigeret car-
 inæ. Puppibus & læti nautæ imposuere coronas.
 ¶ Pia uota: piæ preces. ¶ Meo carmine: meis præce-
 ptis: quibus remedia amoris descripsi. FINIS.

PVBLII OVIDII NASONIS DE REMEDIO AMORIS.

FINIS.

M. ANTONII ANTIMACHI
MANTVANI CARMEN

Naso corinna tuos expertus saepe calores.
 Et q̃ fallaces sint in amore dolis.
 Edidit ex culcos hac calidus arte libellos.
 Quo facile ad dominā quisq; tenet iter.
 Scripsit & accēfos quæ nā medicina furores
 Tollat: & illato uulnere præstat opem.
 Quæ facili quāuis sint scripta poemata uersu
 In multis fuerant non bene nota locis.
 At modo discussit merula solertia docti
 Non exploratum quicquid habebat opus
 Huic igitur tantū debere farentur amantes.
 Nasoni quantum pallida turba suo.

DOMITII PALLADII SORA-
NI CARMEN

Quot puer incautos quodā phærat? amātes.
 Impulit ad saxa: tela cruenta necis.
 Quot laqueis piete ferro sub amore iacentes
 Quot rapuit miseros æstus & unda uiros.
 Sæuus amor quondā fact? nūc mitior armis
 Leniter offendet pectora uincta suis.
 Nāq; modū faciliq; uia docet artis amandi.
 Hoc opus: Ast aliud uulneris edit opem.
 Mul. ū docta cohors ueneriq; obnoxia pube
 Ingenio debet naso poeta tuo.
 Nec minus iterpres eadem tibi merula debet.
 Quod per te m. lus quæ latere patent.
 Ergo tibi innumerās pro tanto munere grates
 Merula culte tibi turba latina refert.

Habes Franciscæ Generosæ Enarrationes nostras in Ouidium de arte Amandi: & de Remedio Amoris. quas celerius aliquanto quā fuerat consilium iuis precibus emissimus. Volebam enim uti Horatii consilio: qui in arte poetica docet non præcipitandam esse editionem: sed in nonum annum premendam. Quare si quid desiderabitur: id tibi: & quotidiano tuo conuiuiō ascribito. Si quid uero in mutatione litterarum syllabarumue aliquid deprauatum inueneris: id non mihi: uerum difficili impressorum correctioni imputato. Vale.

Enarrationes in Ouidium de arte amandi: & de remedio amoris diligenter: & accurate compositas a Bartholomæo Merula Mantuano impressit Venetiis uir solers & industrius Ioannes de Tridino alias Tacuinus. Anno salutis. M. cccc. vi. die. xxviii. Junij. Leonardo Laure dano Duce in clyto ac felicissimo.

Omparens coram Serenissimo principe: & excellentissimo dominio Egredi-
us uir Ioannes de tridino alias Tacuinus exposuit se habere narrações in Ovi-
dium de arte amandi: & de remedio amoris: compositas ab eruditissimo uiro
Bartholomæo merula: quod opus quum imprimi facere intenderet ad com-
munem omnium utilitatem: accirco supplici sermone petit: ut sibi soli liceat
hoc facere: ne forte alius quispiam imprimere uolens cum damno eiusdem Ioannis fieret: quã
obrem infra scripti domini consilarii terminarunt: q; nemini liceat imprimere: aut imprimi fa-
cere non tam Venetijs q; in omnibus locis & ciuitatibus præfati excellentissimi Domini per
decennium opus prædictum: nisi ipsi Ioannis: sub pena immediatæ & irremissibilis amissionis
omnium similium librorum: & ducatorum decem de suis propriis bonis pro quoq; uolumine
impresso: aut uendito contra hoc Serenissimi domini edictum. Quæ pœna uadat ad montis
nouæ recuperationem: cui quidem pœnæ subiacere omnino debeat. Quicumq; uolumen ali-
quod simile extra ditionem illustrissimi domini præfati impressum uendete uellet in hac ciui-
tate nostra: aut quibuscunq; alijs: in ciuitatibus: terris: & locis nostris.

Consilarii

D. Iacobus Leonus.

D. Hieronymus Vendarminus.

D. Bartholomæus Victurius.

D. Leonardus Mocenigo.

REGISTRVM HVIVS OPERIS.

A	D	G
Ouidius	cebant enim	Forminæ
Bartholomei	Cinthus	sera ueni
exsus fu-	fiet amatori	Bartholomei
B	E	H
Militie	Thaëcia	Non aliquis
boya	iste feret	ingenium
tento	sperandam	publii Ouidii
C	F	I
gloriam	Celebratis	Confer
animum	hæc mouet	Cur nemo
puella	artifices	FINIS.